

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila,
Szilágyi György, dr. Varga László*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	15085
Napirend előtti felszólalások:	
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	15085
Barcza Attila (Fidesz)	15087
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	15088
Dr. Brenner Koloman (Jobbik)	15088
Mesterházy Attila (MSZP)	15089
Juhász Hajnalka (KDNP)	15090
Arató Gergely (DK).....	15090
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	15091
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	15092
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	15094
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	15095
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	15097
Bósz Anett (DK).....	15099
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	15101
Mesterházy Attila (MSZP).....	15103
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	15105
Stummer János (Jobbik).....	15107
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	15109
Harrach Péter (KDNP)	15110
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	15112
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)	15113
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	15115
A származási hely feltüntetése érdekében a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény és az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	15117
Gyopáros Alpár (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	15117
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	15119
Felszólalók:	
Tasó László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	15121
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	15123
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	15126
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	15130
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	15133
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	15135
Bencsik János (független).....	15140
Tasó László (Fidesz)	15143
Balczó Zoltán (Jobbik).....	15144
Varga Zoltán (DK)	15145
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	15145
Nacsa Lőrinc (KDNP)	15146
Hajdu László (DK).....	15147
Nagy Csaba (Fidesz).....	15149
Vigh László (Fidesz)	15153
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	15154
Varga Zoltán (DK)	15155
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	15156
Nagy Csaba (Fidesz).....	15159
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	15160
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	15161
Nacsa Lőrinc (KDNP)	15162
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	15163
Witzmann Mihály (Fidesz).....	15164
Boldog István (Fidesz).....	15165

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	15167
Boldog István (Fidesz).....	15169
Gyopáros Alpár (Fidesz) előterjesztői válasza.....	15170
A Magyarország és az Oroszországi Föderáció között a szociális biztonságról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	
	15172
Dr. Lőrinczi Zoltán , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	15172
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	15173
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	15174
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	15176
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	15177
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	15178
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	15180
Dr. Lőrinczi Zoltán , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	15181
Egyrésről az Európai Közösség és tagállamai, másrésről a Kínai Népköztársaság kormánya közötti, a tengeri szállításról szóló megállapodásnak a Horvát Köztársaság európai uniós csatlakozása figyelembevétele céljából történő módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	
	15182
A Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és árufuvarozásról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	
	15182
Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közös államhatárt keresztező földgázszállító vezeték építésével, üzemeltetésével, fenntartásával, rekonstrukciójával és üzemzavar-elhárításával kapcsolatos együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	
	15183
A Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek Szervezete között létrejövő, az Egyesült Nemzetek Terrorizmus Elleni Hivatala regionális programtámogató irodájának Budapesten történő felállításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	
	15183
Az emberkereskedelem áldozatainak kizsákmányolása elleni fellépés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	
	15183
Közérdekű cél megvalósítását szolgáló beruházásokkal összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	
	15184
A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	
	15185
Az egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről a Koreai Köztársaság közötti keretmegállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, valamint Az egyrésről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrésről Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	
	15186
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	15187
Felszólalók:	
Dr. Hörcsik Richárd , a Fidesz képviselőcsoportjának részéről	15188
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	15191

Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	15191
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	15192
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	15193

A győri Káptalandomb nemzeti emlékhelyé nyilvánításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	15193
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	15193

Felszólalók:

Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	15195
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	15198
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	15199
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	15201
Kara Ákos (Fidesz).....	15201
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	15204

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem által ellátott oktatási feladatok elősegítése céljából, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia részére történő ingyenes vagyonszolgáltatásról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	15204
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	15205

Felszólalók:

Dr. Bajkai István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	15206
Dr. Brenner Koloman , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	15208
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	15210
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	15212
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	15213
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	15216
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	15218
Nacsa Lőrinc (KDNP)	15220
Arató Gergely (DK).....	15221
Dr. Bajkai István (Fidesz)	15222
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	15223
Szabó Szabolcs (független).....	15223
Arató Gergely (DK).....	15226
Nacsa Lőrinc (KDNP)	15226
Böröcz László (Fidesz)	15227
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	15227

Napirend utáni felszólalások:

Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	15229
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	15231

Az ülésnap bezárása	15234

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, KOVÁCS PÁL államtitkár, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. LŐRINCZI ZOLTÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
6. ülésnapja
2020. március 10-én, kedden
(9.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Földi László és dr. Varga László)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 6. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatam önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Varga László jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon a kormány nevében **felszólalásra** jelentkezett Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úr. Öné a szó, külügyminiszter úr.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem szót a mai napon, mert szeretnék tájékoztatást nyújtani az Országgyűlésnek az Ukrajnával jelenleg fennálló kapcsolataink minőségéről, illetve a további tervekről.

Ez az a kétoldalú reláció a szomszédos országok tekintetében, ahol a legtöbb kihívás ért minket az elmúlt időszakban. Itt is szeretném kihangsúlyozni, mint ahogy minden egyes esetben kihangsúlyozzuk, hogy Magyarország természetesen Ukrajna mellett áll, amikor a területi integritásról és a szuverenitásról van szó, ugyanakkor nem szabad azt elhallgatni, hogy a Kárpátalja területén élő magyar nemzeti közösség jogait számos esetben sértették meg ukránok a törvényhozási döntésekkel. Olyan törvényeket léptettek életbe az oktatás és a nyelvhasználat területén, amelyek egyértelműen sértették és sértik a magyar nemzeti közösség jogait. Nemcsak a magyar kisebbség jogairól van itt szó természetesen, általában a kisebbségi jogokról, de természetesen számunkra, a magyar parlament és a magyar kormány számára a kárpátaljai magyar közösség jogai az elsődlegesen fontosak.

Azt is pontosan tudjuk természetesen, tisztelt képviselőtársaim, hogy amikor erről a kérdésről beszélünk, akkor a világpolitikában úgy állítanak be minket, tekintve azt, hogy Ukrajnáról mint geopolitikai tényezőről gondolkoznak, hogy ez egy oroszbarát politika lenne; ezt szerintem nyugodtan nevezük nevetségesnek. Értjük, hogy több ezer kilométerre innen, értjük, hogy egy óceánnal odébb, értjük, hogy egészen más gondolati perspektívában 150 ezer magyar kevésbé fontos, mint a geopolitika, de számunkra, magyarok számára a 150 ezer magyar sorsa sokkal fontosabb, mint bármely geopolitikai megközelítés. Ezért arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a jövőben is biztosítsák azt az egységet, azt az egységes álláspontot és támogatást, amellyel a kárpátaljai magyar nemzeti közösség érdekében, reméljük, eredményesen fel tudunk lépni.

Az ukránok célja az továbbra is, hogy minden Ukránban élő ember, minden ukrán állampolgár jól beszélje az államnyelvet. A mi célunk meg az, hogy a határokon túl élő magyar nemzeti közösségek valamennyi tagja megkapja a saját anyanyelv használatára vonatkozó jogokat, és én azt gondolom, hogy ez a kettő nem két kibékíthetetlen célkitűzés. Lehet egyszerre jól ismerni az államnyelvet, és lehet egyszerre megőrizni az anyanyelv használatához fűződő jogokat is. Éppen ezért egy konstruktív javaslatot tettünk az ukrán félnek. Ma a Kárpátalja területén magyar iskolába járó, magyar nyelvű oktatásban részesülő fiatalok heti 7 órában tanulnak ukránt mint államnyelvet, vagy ahogy mi mondani szoktuk, idegen nyelvet. Ha valaki heti 7 órában tanul egy idegen nyelvet, ha az megfelelő színvonalon történik, akkor néhány év alatt jól meg kell tudni tanulni ezt a nyelvet. Mégsem beszéljük jól az ukránt a Kárpátalján magyar iskolába járó fiatalok, ennek oka pedig az, hogy az ukránnyelv-oktatás, az ukrán mint államnyelv oktatása nem megfelelő színvonalú.

Ezért nem azt kell csinálni, hogy a fizikát meg a kémiát kell ukránul tanítani, miközben azt magyarul megérteni is - legalábbis első évben - egy nehéz dolog, pláne egy olyan nyelven, amilyen az ember nem is beszél, gyakorlatilag lehetetlen, ezért az ukrán nyelven való oktatása a szaktantárgyaknak kizárólag arra jó, hogy a kárpátaljai magyar gyerekek még jobban lemaradjanak és még kevésbé legyenek versenyképesek.

Ezért mi azt szorgalmazzuk, hogy hagyjuk meg a magyar nyelven tanított szaktantárgyakat, ugyanakkor emeljük az ukrán nyelv mint államnyelv oktatásának színvonalát, és ennek költségeit a magyar állam kész állni. Készek vagyunk állni a tanárok oktatásának és fejlesztésének költségeit, készek vagyunk állni az új tankönyvek és szótárak kidolgozásának költségeit. Ezt a javaslatot le is tettük az ukrán kormány asztalára.

Tisztelettel tájékoztatam önöket, hogy egy komplex javaslat keretében tettük mindezt, készek vagyunk 50 millió eurónyi kötött segélyhitel keretében a kárpátaljai infrastruktúrát tovább fejleszteni, készen állunk új határátkelőket nyitni, készen állunk a záhonyi Tisza-híd felújítására, készen állunk a gyorsforgalmiút-kapcsolatok fejlesztésére, és készen állunk a mezőgazdasági együttműködés fejlesztésére is. Viszont szeretném aláhúzni, hogy a NATO-Ukrajna-tanácsülések blokkolása és vétőzése mindaddig fennmarad, amíg meg nem tudunk állapodni az elvesztett kisebbségi jogok visszaadásának mikéntjében.

Tisztelettel tájékoztatam önöket, hogy március 26-án Budapestre látogat Ukrajna új külügyminisztere, akit az ukrán elnök azzal bízott meg, hogy próbálja meg a kétoldalú jószomszédi kapcsolatokat helyreállítani; mi erre készen állunk. Március 26-ára is észszerű, józan észen alapuló javaslatokkal készülünk, és március 26-át követően újra tájékoztatást fogok adni az Országgyűlésnek az előrehaladásról. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, külügyminiszter úr. Megkérdezem, a képviselőcsoportok részéről kíván-e valaki kettőperces időkeretben szólni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Barcza Attila képviselő úrnak, Fidesz.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a külügyminiszter úr felszólalására reagálunk, mindenképpen azzal kell kezdeni, hogy köszönet azért, hogy ő és a magyar kormány kiáll a magyar jogok érdekeinek védelmében nemzetközi szinten, és a kárpátaljai magyarokért is.

Ha megnézzük a magyar-ukrán alapszerződést, akkor az abban lévő egyik legfontosabb az volt, hogy Ukrajna garantálja a kisebbségi jogokat a magyarok számára - és sok egyéb más részletei is vannak ennek -, és elmondhatjuk, hogy Magyarország ezt tartja, Ukrajna viszont sajnos nem tartja be.

A Majdan után, amikor Ukrajna közeledett a NATO-hoz és az EU-hoz, ahogy most is közeledik, elmondhatjuk azt, hogy Magyarország volt az egyik legnagyobb támogatója ennek, ezt még Ukrajna is elismeri, a kormány ezt az álláspontot tekinti alaphelyzetnek, viszont azzal, hogy nyelvtörvényt, oktatási törvényt és egyéb, magyarokat sújtó intézkedéseket hoztak, természetes, hogy Magyarország ezt már nem tudja vállalni.

A Porosenko alatti mélypontban olyan intézkedéseket hoztak a magyarok ellen, amelyek, azt gondolom, nem fenntarthatók. Nagy a nyomás a magyar kormányon azért, hogy Ukrajna NATO-hoz való közeledését tudja támogatni, de ehhez mindenképpen változásra van szükség. Én bízom abban, hogy az új, Zelenszkij államelnök úrhoz kapcsolódó irányvonal talán egy új korszakot fog jelenteni, amely ebben egy kis enyhülést tud hozni.

(9.10)

Fontos azt elmondanom, hogy sajtóértesülések szerint több mint 16 ezer új behívót fognak kiadni Ukrajna területére, és ez Kárpátalja megyét 460 fővel érinti, amely természetesen újabb nagy terhet fog róni a magyar családokra, hiszen nagy része ezeknek a behívóknak magyar fiatalokhoz fog érkezni.

Én azt kérem a Fidesz-frakció részéről külügyminiszter úrtól *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és a magyar kormánytól, támogassa azt, hogy a magyar kisebbségek jogai minél előbb tudjanak javulni a magyar-ukrán kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérem a tisztelt Országgyűlést, aki két percben kíván hozzászólni, a kétperces gombot szíveskedjen majd megnyomni. Megadom a szót Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak, Párbeszéd.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Külügyminiszter Úr! Köszönjük a rövid beszámolót. Szeretném tisztázni, hogy a Párbeszéd is elítéli ezt az ukrán nyelvtörvényt, elfogadhatatlannak tartjuk, hogy 5. osztálytól így szűkítik az anyanyelven tanulás lehetőségét, és támogatjuk azt is, hogy a kormány, Magyarország blokkolja Ukrajna euroatlanti lépéseit ennek az ügynek a kapcsán. De az látszik, nem biztos, hogy ez beválik.

Nekem az a kérdésem a külügyminiszter úrhoz, hogy megvizsgált-e más diplomáciai lehetőségeket. Például ez az ukrán nyelvtörvény sújtja a románokat, a bolgárokat és a lengyeleket is. A lengyelek különösen jó kapcsolatot ápolnak Ukrajnával. Megvizsgálták-e azt a lehetőséget, hogy együttesen lépnek föl ez ellen a nyelvtörvény ellen, történt-e ilyen? Illetve mi a helyzet a Zelenszkijjal való személyes találkozóval, a miniszterelnök úr tud-e vele valamikor személyesen találkozni? Zelenszkij az újévi köszöntőjében magyarul beszélt, köszöntötte a magyarokat is, lehet ez egy jelzés arra vonatkozólag, hogy esetleg az ő hozzáállása pozitívabb ebben az irányban.

Úgyhogy ha ezekre tud reagálni a külügyminiszter úr, akkor megköszönöm. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percben megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, Jobbik.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Köszönettel vettük ismételt külügyminiszter úr tájékoztatását a magyar-ukrán kapcsolatokról, amelyet egyébként folyamatosan, a Külügyi bizottság tagjaként is nagyon korrekt módon megkapunk. A Jobbik mint nemzeti néppárt, mindig támogatta a magyar kormányt minden olyan törekvésében, amely többek között a kárpátaljai magyarság jogainak védelmét szolgálta, ebben az ügyben is mindig támogattuk a magyar kormányt.

Ezt a támogatást a továbbiakban is természetesen fenntartjuk, beleértve a NATO-csatlakozás addigi blokkolását, amíg a nyelvtörvény... - illetve jelenleg a közigazgatás átszabása is történik, ami szintén hátrányosan érinti majd a kárpátaljai magyarságot, illetve minden olyan kérdésben, amelyben valóban mind bilaterális szinten, mind pedig európai szinten, így például az Európa Tanácsban is, ahol a Velencei Bizottság mediátorként mindig részt vesz ebben a folyamatban, igyekszünk minden olyan szakmai álláspontot képviselni, amit jómagam személyesen is mint kutató, egyébként hosszú évek óta az autonómiák ügyében, a nemzetiségi autonómiák ügyében képviselvek.

Én azt szeretném tisztelettel jelezni, hogy az ukrán külügyminiszter úr látogatása során legyen majd mód arra, hogy ennek a látogatásnak a kapcsán az ellenzéki pártok is részt vegyenek ezen a tárgyaláson

olyan szinten, ahogy azt a protokoll megengedi, hiszen ez egy olyan közös nemzeti ügy, azt hiszem, amelyben mindannyiunknak közös az érdekünk, és a magyar-ukrán kapcsolatok már csak azért is nagyon fontosak, mert az Ukrajna keleti részén befagyasztott konfliktusban kárpátaljai magyarok is halnak meg és haltak meg, ahogy arra Barcza Attila képviselőtársam is utalt, és azt gondolom, hogy ez egy olyan nemzeti sorskérdés, amelyben egységet kell mutatnunk. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre szót kért Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is köszönöm miniszter úr tájékoztatását. Azt én is rögtön a legelején le szeretném szögezni, hogy az MSZP frakciója is támogat minden olyan megoldást, ami konstruktívan ezt a helyzetet megoldja, és a magyar kisebbség helyzetén valóban javítani tud a nyelvtörvénnyel kapcsolatban. Amit miniszter úr ismertetett, az egy konstruktív javaslat, egy kérdés van, hogy az ukrán fél mennyire tartja szintén konstruktívnak ezt a javaslatot. Reméljük, ez március 26-án ki fog derülni.

Arra szeretném képviselőtársaim figyelmét felhívni, hogy ez nem egy befagyott konfliktus, ahogy képviselő úr is mondta, folyamatosan halnak meg katonák a frontvonalon. Sokan ezt befagyott konfliktusként értelmezik. Ez nem az, ez egy nagyon forró konfliktus. Egy szomszéd partnerországról van szó, Magyarország számára kiemelt fontosságú Ukrajna stabilitása, és kiemelt fontosságú ezért, hogy a NATO-hoz és az Európai Unióhoz Ukrajna csatlakozhasson. És ki kell hogy mondjuk, ezt megtette miniszter úr is, agresszió érte Ukrajnát, elfoglalták a területét, ez semmiféleképpen nem elfogadható semmilyen időbeli korlátot tekintve.

Miniszter úr nem beszélt róla, de a Velencei Bizottságnak is volt állásfoglalása, ami szerintem segíti a magyar álláspontot vagy legalábbis azt a magyar érvelést, ami azt jelenti, hogy elvettek jogokat a határon túli magyar kisebbségtől. Én ezt szoktam használni különböző tárgyalásaim során, amikor a NATO Parlamenti Közgyűlés elnökeként ilyen kérdésekben azért magyar politikusként is meg kell hogy nyilvánuljak.

Egy dolgot szeretnék miniszter úr figyelmébe ajánlani. Beszélt róla, és itt többen elmondták, hogy itt mindenki támogatja Ukrajna blokkolását a NATO Tanács kapcsán. Én azért figyelmébe ajánlanám miniszter úrnak, hogy ez komoly károkat okoz a magyar kormánynak és Magyarországnak, az eredményessége eddig kétséges. Ezt csak azért akarom itt elmondani, hogy legyen azért a fejünkben, hogy ugyanannyi eredményt értünk el eddig ezzel, mint mondjuk, a lengyelek, a románok adott esetben egy háttérdiplomáciával.

Ezért remélem, hogy a március 26-ai forduló *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ebben változást hoz. Amennyiben nem, én megfontolnám a kormány részéről, hogy változtasson

ezen a stratégián. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, Kereszténydemokrata Néppárt.

JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először szeretném megköszönni külügyminiszter úrnak az elkötelezettségét ebben az ügyben, s mindannyiunk figyelmét arra felhívni, hogy amikor erről a témáról beszélünk, akkor 71 magyar oktatási intézmény és több mint 16 ezer magyar nyelven tanuló diák sorsáról beszélünk. Amit fontos szintén kiemelni, hogy itt nem többletjogok követeléséről beszélünk, hanem szerzett jogokról, amire továbbra sincs jogi garancia.

Ukrajna és Magyarország között 1991-ben kötöttük meg az államközi szerződést, amely a nemzeti kisebbségek jogát biztosítja. Az ukrán alkotmány tartalmazza a nemzeti kisebbségek jogainak védelmét, és ne felejtjük el, hogy a 47 tagállam részeként Ukrajna tagállama az Európa Tanácsnak, amelynek részeként aláírta és ratifikálta a regionális vagy kisebbségi nyelvek európai kartáját és a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményt. Szeretném azt ideemlíteni, hogy ez nemcsak azt jelenti egy tagállam számára, amely ezeket a nemzetközi szerződéseket ratifikálja, hogy garantálja ezeket a jogokat, hanem hogy előmozdítsa és fejlessze a nemzeti kisebbségek jogait.

(9.20)

Itt is van egy óriási hiátus, és az elmúlt három évben az oktatási törvény, a közoktatási törvény, a médiatörvény, valamint a 2019 decemberében hatályba lépett új választási kódex további terheket tesz a nemzeti kisebbségek kérdéskörére. Két olyan törvény van, amelyet a Velencei Bizottság véleményezett, az egyik az oktatási törvény, a másik pedig a nyelvtörvény. A Velencei Bizottság mind a két esetben kifejezetten felhívta Ukrajna figyelmét arra, hogy azonnal kezdje meg a tárgyalásokat a nemzeti kisebbségek képviselőivel, és a magánintézményekre nem terjedhet ki az oktatási törvény. Ráadásul a nyelvtörvény korlátozza a magánbeszélgetésekre, valamint a vallási szertartásokra a kisebbségnyelv-használatot.

Mindannyian tudjuk, hogy a nyelv az identitás és a kultúra legfontosabb eleme, ezért köszönöm mindannyiuk támogatását ebben az ügyben.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kettő percre megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Külügyminiszter Úr! Azt mindenképpen szeretnék üdvözölni, hogy úgy tűnik, hogy a

kormányzat is visszatér a konstruktív tárgyalások útjára Ukrajnával. Mi úgy látjuk, ez az egyetlen hatékony út annak érdekében, hogy eredményt lehessen elérni a határon túli magyarok védelmében. Az erópolitika, az üres fenyegetőzés ezen a területen nem hozott eredményeket, és nem is fog. Mi támogatjuk, ha ebbe az irányba haladnak, és próbálnak közös konstruktív megoldást találni.

Ugyanakkor, ha már sikerül feléleszteni a magyar-ukrán párbeszédet érdemben, akkor javasoljuk azt, hogy egy másik kínzó, magyar-ukrán viszonyban lévő kérdést is rakjanak oda az asztalra. Tíz évvel ezelőtt úgy adtuk át önöknek a kormányzást, hogy készen volt a magyar-ukrán nyugdíjgyezmény tervezete, egy olyan tervezet, amely véget vetett volna annak a szégyenletes biznisznek, amely a magyar nyugdíjasok rovására zajlik. *(Németh Szilárd István: Ne hazudozz már!)* Visszaélészerűen jönnek át és létesítenek fiktív lakcímet ukrán polgárok, zömmel nem magyar állampolgárságúak, annak érdekében, hogy kihasználva a korábbi magyar-szovjet államközi szerződésben lévő, rendkívül rosszul megfogalmazott szabályokat, csalással, visszaélészerűen szerezzenek magas magyar nyugdíjat. Ha már rendezzük a magyar-ukrán kapcsolatokat, akkor kérem, hogy ezt is rendezzék, ezt a kérdést is végre juttassák nyugvópontra.

S ezzel véget érne egy másik biznisz is, az a biznisz, amelynek keretében, cserébe a magyar hatóságok elnéző hozzáállásáért, fiktív választópolgárok jelennek meg a határ menti területeken fiktív lakcímeiken, és nagyon is valós szavazatokat adnak le a kormánypárti politikusokra. Kérem, hogy ebben is járjanak el, és legyenek hatékonyak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK soraiban. - Németh Szilárd István: Ezek semmit sem változnak!)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percben megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, képviselő úrnak, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én is köszönöm szépen az LMP-frakció nevében a tájékoztatást. Azt gondolom, hogy ebben az ügyben pozitív az, hogy a frakciók többsége egyetért. Az LMP-nek is az a határozott álláspontja, hogy mind a NATO-, mind az európai uniós csatlakozás blokkolása sem túlzó eszköz annak érdekében, hogy megküzdjünk és megtegyünk mindent a határon túliak, a Kárpátalján élő magyarok jogainak biztosítása érdekében. Ez legyen teljesen világos álláspont, mutassa be a kormány - s szerintem ebben az ellenzéknek is a támogatásáról kell biztosítani a magyar kormányt -, hogy nemcsak a szavak szintjén áll ki egyébként nemcsak a magyarok jogainak érvényesítése, hanem nagyon fontos európai értékek érvényesítése tekintetében. Ez egyáltalán nem ellentétes az Európai Unió érdekével, hiszen akkor akarjon csatlakozni egy ország az Európai Unióhoz, ha el tudja fogadni és érvényesíteni is tudja azokat a legfontosabb alapértékeket,

amelyek szükségesek ahhoz, hogy valaki egy ilyen közösség tagja legyen.

Ugyanakkor azt én is megtapasztaltam az európai politikában, az Európai Régiók Bizottságában, hogy rendkívül nehéz folyamat egyáltalán ezt bemutatni, mert nagyon erőteljes az ukrán lobb, és nehéz ezt az álláspontot világossá tenni. Úgyhogy nagyon-nagyon fontos, hogy legyen egyfajta együttműködés azokkal a nemzetekkel, amelyek szintén érintettek ezekben az ügyekben. Rendkívül fontos, hogy eljussunk odáig, hogy mind ez a gyalázatos oktatási törvény, mind a nyelvtörvény ne lépjen hatályba, és ezek ne tudjanak érvényesülni, úgyhogy nagyon-nagyon fontos, hogy legyen egyfajta erőteljes együttműködés a különböző nemzetek között.

Mi is figyeljük a híreket, és aggodalommal tölt el minket, ahogy olvassuk, hogy vannak különböző javaslatok a magyar kormány részéről, de mintha nagyon erőteljes lenne az elutasítás. Az lenne a kérdés a miniszter úr felé, hogy érezni-e valamilyen elmozdulást. Nyilván a politikai szándék tekintetében kell az elmozdulást látni, azt, hogy át tud-e térni politikai szintről egy szakmai, tartalmi vita felé ez az ügy, mert nyilván az adná meg a lehetőséget. Ha van egy olyan politikai döntés az ukrán fél részéről, hogy egyáltalán leül érdemben a tárgyalóasztalhoz, az adja meg a lehetőséget, hogy tartalmi kérdésekről érdemben lehessen beszélni. Van-e ilyen jellegű elmozdulás, van-e remény arra, hogy érdemben az asztalhoz tudjanak ülni a felek? Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Több hozzászólás nincs, köszönöm szépen. Jelzem azoknak, akik kérdeztek a külügyminiszter úrtól, hogy nincs lehetősége válaszolni, ezt más formában kell majd megtenni.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője: „Aktuális ügyekről” címmel.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A múlt héten az azonnali kérdések során felmerült - ezt Harangozó Tamás képviselőtársam hozta elő -, hogy az elmúlt években jelentősen csökkent az esélyegyenlőség a felsőoktatásban, egyre kevesebb és kevesebb szegény, hátrányos helyzetű család gyermeke tud bekerülni az egyetemekre. Én magam is megerősítettem ezt a saját oktatói tapasztalataim alapján. A miniszterelnök úr egyetlenegy mondattal válaszolt erre, azt mondta, hogy abszurd ez a felvetésünk, hiszen a régi időkben kevesebb, mint 10 százaléknak járt egyetemre, ma pedig több mint 30 százaléka a vonatkozó korosztálynak, ebből következően ezen a területen minden rendben van. Természetesen logikailag sem áll meg ez az érvelés, hiszen attól, hogy 10 százalékról 30 százalékra bővült, még nem következik az, hogy az esélyegyenlőség javulhatna, hiszen könnyen elképzelhető, hogy a legfelső három jövedelmi tizedből kikerülő családok gyermekei töltötték fel ezeket a helyeket.

De baj van itt a mennyiségi számokkal is, mert ha megnézzük, akkor azt látjuk, hogy 2005-ben 424 ezer felsőoktatási hallgató volt Magyarországon, 2010-ben már csak 361 ezer, 2018-ban pedig 281 ezer. Tehát drámai volt a csökkenés. Ennek a csökkenésnek a következménye az, hogy a magyar népességnek 2005-ben még 4,2 százaléka járt felsőoktatási képzésre, ugyanez a szám 2016-ra már csak 2,9 százalék, és ez manapság valószínűsíthetően már 2,5 százalék körüli szintre csökkent le. Ebből az is következik, hogy csökken a diplomások részaránya a 30-34 éves korosztályban. Azt látjuk a statisztikai adatokból, hogy míg 2014-ben a 30-34 éves korosztályban 34 százalék volt a diplomások aránya, ez 2017-re már 32 százalékra csökkent le, miközben az európai uniós átlag 40 százalék. S ha megnézzük a körülöttünk lévő volt szocialista országokat, mindenütt növekvő volt, kivéve Magyarországot.

A mennyiségi arányok mellett azonban minőségi gondok és problémák is vannak, hiszen a 64 felsőoktatási intézményben igen szétagrozódott a felsőoktatás, és ebből következően igen egyenetlen színvonalú intézmények vannak. S igen aggasztó az is, hogy 2018-ban például 4,1 százalékkal csökkent a hallgatói létszám a mesterképzésben. Tehát nagyon jól látszik, hogy a mesterképzés és a doktori iskolák igen erőteljesen ürülnek ki.

Az esélyegyenlőség csökkenésével foglalkozó tanulmányok mind kiemelik azt az alapvető problémát, hogy a jómódú, gazdag családok gyermekei 18 éves korukra komoly előnyöket tudnak szerezni azzal, hogy jobb általános iskolákba, elit középiskolákba járnak, különórákat tudnak igénybe venni, külföldön tudnak nyelvet tanulni, és ebből következően olyan előnyre tesznek szert, amelyet a hátrányos helyzetű diákok 18 éves korukig nem tudnak behozni. Azért nem tudnak behozni, mert olyan az oktatási rendszerünk, hogy ezeket a hozott hátrányokat nem tudja ledolgozni.

A különbség az volt, hogy 30-40 esztendővel ezelőtt az általános és középiskola olyan színvonalú volt, hogy ezeket a hátrányokat ki tudta küszöbölni, és ezért a szegény, ámbátor tehetséges gyermekek képesek voltak bejutni a felsőoktatásba. Ma azt lehet látni, hogy a legtehetségesebbek ugyan el tudnak jutni egy vidéki egyetemre egy BA képzésre, de a mesterképzésbe és a doktori képzésbe már csak igen ritkán tudnak bekerülni.

(9.30)

Ez természetesen nemcsak az ő problémájuk, nemcsak arról van szó, hogy ők vesztesei ennek a 2010 utáni időszaknak, hanem az egész ország a vesztese, hiszen így lemondunk egy csomó tehetséges emberről, aki hozzájárulhatna ahhoz, hogy Magyarország sokkal versenyképesebb legyen. S miért? Mindent azért, mert az Orbán-kormány úgy gondolja, hogy számukra untig elég az, hogyha az ő hatalmi elitjüket fogják megújítani a felsőoktatási rendszerben. Azt

gondolom, hogy itt van a kutya eltemetve, és ezen kellene lényegesen változtatni.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mellár képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Schanda Tamás államtitkár úr fog válaszolni.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: *(Az államtitkár a mellette ülő mikrofonját tűzi fel.)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az az állítás, hogy a felsőoktatás kapcsán a kormány ne lenne elkötelezett, azt gondolom, hogy nem felel meg a valóságnak, hiszen a kormánynak határozott és egyértelmű célja, hogy 2030-ra Magyarország az Európai Unió öt legélhetőbb és legversenyképesebb országa közé tartozzon, éppen ezért ehhez az is a célunk, hogy a magyar fiatalok a jövő nyerteseivé váljanak, ezért fejlesztjük a felsőoktatás és a szakképzés rendszerét is.

Cél a felsőoktatás teljesítményének a fejlesztése, az erősödése a magyar gazdaság teljesítőképességének és versenyképességének növelése érdekében. Emiatt valósulnak meg azok a jelentős felsőoktatási infrastrukturális beruházások és kutatás-fejlesztési feladatok, amik az egyetemekre lettek telepítve, hiszen... *(Az elnök jelzésére:)* Jó kérdés - államtitkár úr ellopta a mikrofonomat *(Derűltég.)*, de visszakaptam. Újrakezdehetem, elnök úr, vagy folytassuk itt? *(Feltűzi saját mikrofonját.)*

ELNÖK: Folytassuk, és köszönöm a technikusoknak. Hallgatjuk, államtitkár úr, folytassa! Beszámítjuk.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Folytatom. Tehát a magyar kormánynak határozott elképzelései vannak a magyar felsőoktatás minőségének és versenyképességének a növeléséről, hiszen mindannyiunk közös célja, hogy a magyar fiatalok a jövő nyertesei legyenek. Ezért valósítunk meg olyan fejlesztéseket, és ezért hoztunk létre olyan változtatásokat a magyar felsőoktatás területén, amelyek mind ezt a szándékot és ezt a célt erősítik meg.

Éppen ezért gondoljuk azt is, hogy a magyar felsőoktatási intézményeknek szorosabb kapcsolatban kell lenniük a piaci szereplőkkel és a kutatóintézetekkel. Azt gondoljuk, hogy a felsőoktatási intézményeknek egyfelől az innovációs ökoszisztémák középpontjába kell kerülniük, részben azért, hogy egyébként az a tudás, ami a felsőoktatási intézményekben rendelkezésre áll, minél hamarabb hasznosuljon a gazdasági szereplőknél, másrészt pedig azért, hogy a gazdasági szereplők kutatási szükségleteit a felsőoktatási intézmények ki tudják alakítani.

Erről szól bizony az a változás is, hogy erősítjük a duális képzések rendszerét a felsőoktatás területén is, nemcsak a szakképzésben, hanem a felsőoktatásban is, hiszen mindannyiunknak az a célja, hogy már

egyébként a felsőoktatási tanulmányaik alatt is gyakorlati és valós, életszerű tapasztalatokat is szerezzenek a magyar fiatalok.

Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy jól mutatja egyébként a magyar felsőoktatás sikerességét az, hogy a különböző rangsorokban egyre előrébb kerülnek a magyar felsőoktatási intézmények. A magyar felsőoktatási intézmények kifejezetten jól szerepelnek az európai kutatási és innovációs együttműködésekben, az európai felsőoktatási intézmények között a kiválasztott intézmények között sok a magyar felsőoktatási intézmény, amely jól mutatja azt, hogy megállják a helyüket az európai versenyben is, jól mutatja azt, hogy egyébként képesek nemzetközi kooperációra. Azt gondolom, megint csak a magyar felsőoktatás versenyképességét jól mutatja, hogy a külföldről ideérkező hallgatók jelentős számban vesznek részt a magyar felsőoktatásban. Sok olyan hallgató van a világ minden részéről, akik a magyar felsőoktatásban szeretnék elmélyíteni a tudásukat.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön említette az esélyteremtés kérdését. Engedje meg, hogy ezzel kapcsolatban két kérdésre hívjam fel a figyelmét. Egyrészt arra, hogy a magyar felsőoktatás rendszerében az ösztöndíjak emelésére régen látott módon kerülhetett az elmúlt időszakban sor, ezáltal is segítve egyébként, hogy mindenkinek valós lehetősége legyen arra, hogy felsőoktatási tanulmányokat folytasson. Ezért emeltük meg az ösztöndíjakat kimagasló mértékben. És erről szól egyébként a diákhitel támogatási rendszere is, ami részben megélhetésre, részben pedig akár a tandíjra is fordítható, amennyiben valaki önköltséges képzésre nyert csak felvételt, hiszen egyre több és több hallgató számára tudjuk az ingyenes, államilag támogatott képzést is biztosítani. Már csak azért is mondom ezt, mert pont a magyar fiatalok érdekében csökkentettük több képzésben a pontszámokat, annak érdekében, hogy ők is államilag támogatott képzésben tudjanak részt venni a mostani felvételi időszaktól kezdve.

Utolsó mondatként engedje meg, képviselő úr, hogy felhívjam arra a figyelmet, hogy az elmúlt években két-két és felszeresére emelkedett a roma fiatalok aránya a magyar felsőoktatásban, köszönhetően a roma szakkollégiumok elkötelezett munkájának is. Azt gondolom, hogy erre az eredményre mindannyian büszkék lehetünk.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a korománypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schanda államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, LMP: „Székely Szabadság Napja” címmel.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Március 10-e van, s tudjuk azt, hogy 1854-ben ezen a napon Marosvásárhelyen végezték ki a székely vértanúkat. 2012 óta ezen a napon ünnepeljük a

székely szabadság napját, ezen a napon megemlékezünk a vértanúkról, és ezen a napon beszélünk arról a nagyon-nagyon fontos törekvésről, ami egy jogos törekvése a Székelyföldnek az önrendelkezés és a területi autonómia kivívása érdekében.

Szomorú, hiszen ezen a napon én magam is Marosvásárhelyen szoktam megemlékezni ezen a jó pár éve most már hagyományos tömegrendezvényen és felvonuláson, ami rendkívül felemelő esemény, és sajnálatos, hogy éppen idén, a gyalázatos és tragikus trianoni békediktátum 100. évfordulóján az aktuális fejlemények miatt erre a rendezvényre nem kerülhet sor. Ezért is fontos az, hogy beszéljünk erről a kérdéssel napirend előtt, és fontos, hogy felhívjuk a figyelmet arra, hogy Budapesten viszont ma öt órakor a Hősök terén lesz egy megemlékezés, és nagyon fontos, hogy ott minél többen kifejezzük az ügy melletti kiállásunkat.

Nagyon fontos a megemlékezés mellett, hogy ki mondjuk, hogy ebben a kérdésben feladatunk van, egy olyan feladatunk, ami egy közös nemzeti feladat, egy közös nemzeti ügy. Amint már említettem, ez a székely autonómia és egyáltalán a magyar közösségek önrendelkezésének a biztosítása. Egyértelmű mindannyiunk számára, hogy az egyik legnagyobb kihívás, ami a magyar nemzetet érinti egyébként az anyaországban és a teljes Kárpát-medencében, az a szülőföldön maradás lehetőségének biztosítása. Ez nagyon komoly kihívás az anyaországban, és nagyon sok leszakadó vidéki térség van, ahol főleg a gazdasági problémák miatt felerősödött az elvándorlás, de különösen óriási kihívást jelent ez a határon túli térségekben, egyébként, mondjuk, a Székelyföldön is, ahol nem csak gazdasági problémákkal kell megküzdeni.

Ezért is van nekünk feladatunk abban, hogy mind a hazai politikában, mind európai szinten felhívjuk a figyelmet erre a problémára. Rendkívül fontos, hogy megmutassuk és megtanítsuk a szomszédos országoknak és Európának is, hogy az nem elfogadható, hogy az európai uniós csatlakozás után sok-sok évvel még egyes politikusok magyarok elleni gyűlöletkeltéssel, a magyarok jogainak a csorbításával kívánjanak politikai tőkét kovácsolni.

Azt is meg kell tanítanunk a szomszédos országoknak és az európai politikai elitnek is, hogy az sem elfogadható, hogy magyarul térségeket vagy bárhol Európában ilyen jellegű nemzeti régiókat hátrányosan megkülönböztessenek mind a gazdasági folyamatok, mind pedig a fejlesztéspolitika tekintetében. Azt is meg kell tanítanunk, meg kell mutatnunk Európának, hogy azok a rendkívül fontos jelszavak, az európai sokszínűség, az európai kulturális értékek és hagyományok megőrzése, mit sem érnek, ha csak szavak maradnak, és nem tudnak érvényesülni.

Ebben a rendkívül fontos küzdelemben egy nagyon fontos és hatékony eszköz lehet a Székely Nemzeti Tanács által elindított, nemzeti régiók fejlesztése érdekében kezdeményezett európai polgári kezdeményezés. Nagyon örömtelinek tartom azt, hogy egy igen széles körű konszenzus alakult ki a magyarországi politi-

kában is e tekintetben. Nem oly rég, néhány héttel ezelőtt egy országgyűlési határozat 158 egyhangú igen szavazattal fejezte ki a támogatását, csak egy frakció maradt ki ebből a nagyon széles nemzeti konszenzusból.

De azt is ki kell mondani - és erről beszéljünk őszintén -, hogy nem áll jól ennek az aláírásgyűjtésnek az ügye. Tudjuk azt, hogy ez a fontos európai polgári kezdeményezés akkor lesz sikeres, ha sikerül egy év alatt az Unió hét tagállamában egymillió aláírást összegyűjteni. Már önmagában nagyon komoly eredmény, hogy ez a fajta széles nemzeti konszenzus ki tudott alakulni az ügy kapcsán, és az is örömteli, hogy nemcsak az Országgyűlésben, nemcsak különböző területeken, de nagyon sok önkormányzati ülésen is megfogalmazódtak nagyon széles, tehát nemcsak kormánypárti, hanem ellenzéki képviselők részéről is támogató kijelentések.

(9.40)

Ugyanakkor most ebben a május 7-ig fennmaradó két hónapban rendkívül fontos és nagyon-nagyon komoly feladat mindannyiunk számára, hogy ez a fontos kezdeményezés sikeres is legyen, tehát sikerüljön összegyűjteni azt az 1 millió aláírást, amely szükséges ahhoz, hogy kötelező jelleggel az Európai Bizottság asztalára kerüljön ez a jogalkotási szándék.

Ezért én arra kérném képviselőtársaimat is - amellet, hogy nagyon örülök annak, hogy kifejezték a támogatásukat -, hogy mindenki olyan széles körben, amilyen széles körben csak el tudja képzelni, terjessze ennek a támogatásnak a hírért, és tegyen meg mindent, hogy ezek az aláírások a lehető leggyorsabban összegyűljenek. Egyébként mindenképpen örömteli és biztató az a fejlemény, hogy az elmúlt néhány hétben a többszörösére növekedett az online beérkezett aláírások száma, és tudjuk azt, hogy már papíralapon is több százezer aláírás lehet. Jó eséllyel mondhatjuk azt, hogy már meghaladta a felét, tehát meghaladta a félmilliót a rendelkezésre álló aláírások száma, tehát semmiképpen nem reménytelen az a küzdelem, hogy május 7-ig, az aláírásgyűjtési határidőig sikeres legyen a kezdeményezés, és valóban meglegyen az 1 millió aláírás.

Innét is kérek mindenkit, hogy aki még nem élt ezzel a lehetőséggel, a nemzetiregiok.eu oldalon szánjon rá egy-két percet, hogy kézjeggyel, aláírásával online módon kifejezze a támogatását.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP, a Jobbik és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak és Képviselő Úr! Először is köszönöm szépen, hogy a székely

szabadság napján ezt az ügyet idehozta a magyar Országgyűlés elé. Én is szeretném kifejezni jókívánságainkat a székelyeknek, és üdvözljük a székely szabadság napját. Ahogyan azt képviselő úr is mondta, 2012 óta ünnepeljük március 10-én a székely összetartozás ügyét. Azt gondolom, hogy ha áttekintjük az elmúlt tíz év nemzetpolitikai eredményeit, akkor van okunk bizakodásra.

Az Alaptörvényünk is rögzíti, hogy Magyarország az egységes magyar nemzet összetartozását szem előtt tartva visel felelősséget a határon kívül élő magyarok sorsáért, és a feladatunk e tekintetben, hogy elősegítsük közösségeik fennmaradását és fejlődését, és támogassuk a magyarságuk megőrzésére irányuló törekvéseiket. Ennek keretében különösképpen a 2002 és 2010 közötti időszakkal összehasonlítva, amikor a nemzetpolitika és a nemzeti összetartozás ügye finoman szólva nem volt a kormányzati érdeklődés középpontjában, számos tennivalónk volt, és ezért fogadtuk el egyrészt az egyszerűsített honosításról szóló törvénymódosítást, amelynek következményeként egymillióval több magyar állampolgár van most már a világon. Ennek keretében hívtuk össze újra a Magyar Állandó Értekezletet, amely a legfőbb magyar-magyar politikai egyeztető fórum lett, és aztán 2011-ben megalakítottuk a Magyar Diaszpóra Tanácsot is, amely pedig a Kárpát-medencén kívül szétszóródott magyar közösségek érdekegyeztető és érdekképviselő fórumaként kíván működni.

Nagyon örülök annak, hogy ezeknek a tanácsoknak a munkájában, ahogy ön is említette - sajnálatos kivételek vannak, de -, az ellenzéki pártok is részt vesznek. Ugyan ez ügyben is szoktunk kritikát kapni, én is látom a parlamenti képviselők által benyújtott írásbeli kérdéseket, és folyamatosan kritikus írásbeli kérdéseket kapunk ellenzéki oldalról a határon túli magyar szervezeteknek és a határon túli ügyeknek juttatott forrásokkal kapcsolatban, de akkor örülök annak, hogy legalább képviselő úrral köztünk e tekintetben egyetértés van. Szerintünk az egy nemzetpolitikai siker, hogy míg 2009-ben 9 milliárd forint jutott a nemzetpolitikára, addig 2020-ban több mint 100 milliárd forintnyi forrás áll rendelkezésre. Ebből a diaszpóramagyarságot és a Kárpát-medencében lévő magyar közösségeket, így a székely közösséget is tudjuk támogatni.

Említette képviselő úr a székely autonómia ügyét, amellyel összefüggésben a magyar kormány álláspontja 2010 óta változatlan. Mi támogatjuk a székelyek autonómiatörekvéseit, és azt gondoljuk, hogy azok az autonómiatörekvések, amelyek szerte Európában egyébként láthatóak, és amelyek eredményre vezettek, tehát már autonómiastruktúrák alakultak ki, azok a legtöbb helyen az anyaországot is erősítették, tehát az ottani országot is erősítették. Tehát itt valójában nem az államiság leépítéséről van szó, hanem az állami struktúrák megerősödését is tudja szolgálni egy-egy támogatott autonómiatörekvés. Azt reméljük, hogy a román államban is meg fog születni ez a belátás.

Említette az európai polgári kezdeményezést a kohéziós politika, régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért. A kormány támogatja ezt a civil kezdeményezést ugyanúgy, ahogy korábban a Minority SafePack európai polgári kezdeményezés kapcsán tett így. Köszönjük az ezzel kapcsolatos támogató nyilatkozatokat, köszönjük a figyelemfelhívást. Itt arra felhívnom a figyelmet, hogy valamikor azt gondoltuk, hogy többek között az lesz az előnye az európai uniós csatlakozásnak, hogy a nemzeti kisebbségek védelme az uniós intézményrendszeren és ezen a hálón keresztül majd meg fog oldódni.

Az elmúlt években nagyon rosszak a tapasztalataink. Azt látjuk, hogy az európai uniós intézmények ott gáncsolják ezeket a nemzeti kisebbségekkel összefüggő kezdeményezéseket, ahol csak tudják. Ebben szeretnénk kérni minden parlamenti képviselő és minden párt segítségét és lobbijerejét, hogy e tekintetben európai szinten is változást tudjunk kieszközölni. Köszönöm szépen a szót. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Orbán Balázs államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bósz Anett képviselő asszony, a DK képviselője: „Aktuális ügyek” címmel.

BÓSZ ANETT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét eltelt egy nőnap, ismét eltelt egy év, amikor kormány és ellenzék nem talált közös hangot a nők esélyegyenlőségének megteremtése érdekében. Ez nem bal- vagy jobboldali, és nem liberális vagy konzervatív kérdés, hanem egy osztársadalmi érdek. Kimutathatóan alacsonyabb növekedési pályán mozognak azok az országok hosszú távon, ahol a nők és a férfiak egyenlősége nem megfelelően biztosított, így hát amellet érvelnék, hogy ha az objektív igazságérzet, a jogállami normák, a nemzetközi kötelezettségek, az egyenlő bánásmód és az egyenlő méltóság elvének helyreállításáért való küzdelemben nem tudják motiválni a kormányt, akkor legalább a nemzetgazdasági érdek vezethetné önöket.

Miért gondom ezt? Azért, mert önök azt mondják, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy megteremtették a családbarát kormányt. Én ezzel szemben amellet érvelek, hogy nem teremthető meg a családok kormánya, ha a nők lehetőségei korlátozottak egy társadalomban. A Világgazdasági Fórum bő egy évvel ezelőtt publikált felmérése alapján nincs hely Európában, ahol hátrányosabb helyzetből indulnának a nők, mint Magyarországon.

Ez az a felmérés, amely a nők politikai pozíciókhoz való hozzáférését, gazdasági pozíciókban betöltött szerepét, az egészségügyi ellátásban, illetve az oktatási rendszerben való lehetőségeit vizsgálja. Itt 141 országból a 102. helyen végeztünk, és olyan országok értek el nálunk jobb helyezést, mint Azerbajdzsán, Örményország vagy Kambodzsa. Albániát és Ukrajnát is beleértve nincs olyan európai ország, amelynél jobban tudtunk volna teljesíteni Európában, hacsaknem Törökországot az európai országok sorába vesszük, és

akkor őket meg tudtuk előzni, mert ők a 141 ország közül a 130. helyen végeztek. Magyarország még a kelet-közép-európai országok között és a közép-ázsiai országok rangsorában is az utolsó előtti helyen végzett, kizárólag Tádzsikisztánt tudtuk megelőzni.

Én azt szeretném önöknek elmesélni, hogy évek óta alumnikutatások mutatják, hogy több nő és jobb eredménnyel végez felsőoktatási intézményekben Magyarországon, mint férfi, ennek ellenére a karrierutak megtörését látjuk. Azt látjuk, hogy a munkapiac mintegy beárazza a gyermekvállalást, és egyszerűen a nők számára egy alacsonyabb növekedési pályát mutat úgy egyéni, mint társadalmi szinten. Ebből a helyzetből az egész szabad világ keresi a kiutat, ugyanis ebben a helyzetben több társadalom találta már magát. Észak-európai társaink találtak rá talán egy jó megoldást, és sokan igyekeznek tőlük tanulni.

(9.50)

Ez pedig nem más, mint a férfiak beengedése a gyermekvállalást követően a baba gondozási feladataiba, akár az otthonmaradásba, akár abba, hogy a nem fizetett munkák mérlegstatisztikáit úgy tudják javítani, hogy a családon belüli munkamegosztást helyreállítják. Ez statisztikák alapján csökkentette a válások számát, növelte az édesapák és a gyermekek közti kötődést, növelte az összetartozás-élményt a családon belül, ezen felül pedig az édesanyák munkapiaci hátrányos helyzetét is elkezdte visszaszorítani.

Amellet érvelek tehát, hogy eleddig Magyarország rossz módszereket választott arra, hogy a nők és a férfiak közti jogegyenlőséget, illetve az egyenlő méltóság és egyenlő bánásmód elvét helyreállítsa. Azt gondolom, hogy amennyiben a kormány komolyan gondolja, hogy a családok kormányává kíván válni, úgy azt a témakört is komolyan kell gondolni, hogy az egyenlő bánásmódhoz minden nőnek joga van. A rendszerszintű hátrányos megkülönböztetés részét képezik nemcsak a munkapiacon, nemcsak az oktatási intézményekben, illetve az egészségügyi intézményekben tapasztalható hátrányok a nők szempontjából, hanem például a szülészeti erőszak, amiről sajnos ebben a Házban kevés szó esik, pedig nagyon sok olyan civil szervezet van, amely küzd a nők jogaiért.

Én azt gondolom, hogy amennyiben az édesanyák arra számíthatnak, hogy rosszabb életminőséggel találják szemben magukat miután gyermeket vállaltak, nem beszélhetünk a családok kormányáról. Nem beszélhetünk az elnyomottság mellett nők és férfiak közti egyenlőségről. Az egyenlő méltóság sokdimenziós megtagadása mindig azt eredményezi majd, hogy egy nőnek Magyarországon azonos társadalmi megbecsülésért jóval többet kell dolgozni, mint egy férfinak. És kérem, bárki is reagál a szavaimra, ne értse úgy, hogy a férfiak iránti tiszteletet vagy a férfiak méltóságát vitatom el.

Amellet érvelek, hogy ez nem egy női ügy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteletét.)*, hanem egy osztársadalmi érdek: helyre kell

állítanunk a jogegyenlőséget. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az LMP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Számunkra nők és férfiak jogegyenlősége, egyenlő méltósága alapvető morális kérdés. Nyilván belső meggyőződésünk az, hogy minden jogszabálynak, minden intézkedésnek ezt kell szolgálnia.

Ezért tartottuk fontosnak, hogy az önök által nem támogatott Alaptörvényben is ezt szerepeltessük. Önök még be sem jöttek erről a kérdéstről itt beszélni, eszmét cserélni a parlamentben, amikor a parlament arról vitatkozott és arról hozott döntést, hogy a férfiak és nők jogai egyenlők. *(Arató Gergely közbeszól.)* Sőt, az Alaptörvény felhatalmazást ad arra, hogy többek között a nők és egyébként más csoportok pozitív diszkriminációja érdekében külön intézkedéseket is hozhat a parlament és hozhat a kormány, és ez nem ütközik a megkülönböztetési tilalomba.

Így hoztuk például a „nők 40”-re vonatkozó szabályokat is, hogy 40 év szolgálati idő és gyermekneveléssel eltöltött idő után a nők, az édesanyák nyugdíjba mehetnek kedvezménnyel, de ezt sem szavazták meg ellenzéki oldalon. Sem az Alaptörvényben ennek a jogi alapjait, még vitatkozni sem voltak róla hajlandóak, meg sem szavazták, és aztán a „nők 40”-nél sem szavazták meg azt, hogy a nők számára kedvezőbb intézkedéseket lehessen hozni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön szavaiból úgy éreztem, mint hogyha azt keresné, hogy hol lehet a magyar embereket, a magyarokat rossz színben feltüntetni. Tisztelt Képviselő Asszony! Szerintem nagyon sok olyan pont van, ahol pontosan jó híreket lehet mondani Magyarországról.

Ön azt mondta, hogy annál jobb a nők helyzete, minél inkább kiveszik a férfiak is a gyermekneveléssel kapcsolatos otthoni tevékenységből a részüket, és hogy mennyire rossz ez a helyzet Magyarországon, és ezen javítani kéne, és be kéne érünk Európát, és hasonló lózungok, amiket mindig elmondanak önök, tisztelt képviselő asszony. Csak egyvalamit nem vett elő: az erre vonatkozó adatokat. Hiszen ha megnézi ön, hogy az Európai Unióban a férfiak részéről pontosan az ilyesfajta, gyermekneveléssel kapcsolatos, gyermekgondozási, házimunkából, főzésből való saját rész kivétele milyen mértékű, és mennyi Magyarországon, akkor azt láthatja, hogy Magyarországon ez magasabb. Tehát amit ön követelt, hogy milyen jó lenne, ha Magyarországon a férfiak legalább az uniós átlagnak megfelelően vennék ki a részüket a házimunkából, hála istennek, míg az uniós arány 68 százalék, Magyarországon 70 százalék; Magyarországon magasabb ez az arány, tisztelt képviselő asszony.

Arra kérem, ahol a magyar emberek teljesítménye azt a közös célunkat igazolja és támasztja alá,

hogy valóban, férfiak és nők egyenlő esélyekkel induljanak a munkaerőpiacon, otthon is, mindenhol az egyenlő méltóság és a kölcsönös szeretet jegyében éljék a mindennapjaikat, ha valahol, mi megelőzzük ebben Európát, erre legyen büszke! Ne mondja azt, hogy be kell hoznunk a hátrányunkat akkor, amikor Magyarországon otthon a háztartásokban ezek a viszonyok sokkal jobbak.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön azt mondta, hogy az elmúlt egy év úgy telt el, hogy nem tettünk semmit annak érdekében, hogy például a férfiak és nők közötti bérkülönbség csökkenjen, és nem volt konszenzus ebben a pártok között. Ki szavazta ezt meg, hogy csökkenjen a bérkülönbség? A Fidesz-KDNP akkor, amikor a családvédelmi akciótervben például megszavaztuk, hogy a négy gyermekkel rendelkező édesanyák, akik nyilván a négy gyermek nevelésével jó pár évet otthon töltöttek, ezért a karrierjükben nem haladtak előre, ezért a bérük alacsonyabb, mint ha nem vállaltak volna gyereket, ne fizessenek személyi jövedelemadót életük végéig, és ezzel a bérkülönbség csökkenjen.

És önök ezt megszavazták itt a parlamentben? Nem. És ön most föláll, és azt mondja, hogy sajnós nem volt konszenzus, hogy ilyesfajta bérkülönbség-csökkentő intézkedéseket hozunk. Hát, nem volt konszenzus, mert önök nem szavazták meg. Mi megszavaztuk, önök nem szavazták meg. És utána ön azt mondja, hogy nincs konszenzus és nincs előrelépés. Egyrészt van előrelépés, de az tényleg nem önöknek köszönhető, tisztelt képviselő asszony. Ahogy a „nők 40”-et, ezt sem támogatták önök itt a parlamentben. Nem értem, hogy miért nem tudták önök a családvédelmi akciótervnek a parlamentben megvitatott intézkedéseit támogatni.

Tisztelt Képviselő Asszony! Amit tegnap is említettem ennek kapcsán, ön átlépett annak a Demokratikus Koalíciónak a frakciójába, amelynek a vezetője, a párt elnöke és a frakcióvezetője, Gyurcsány Ferenc azzal írta be magát többek között sokak emlékezetébe, hogy azt mondta, az öregecskedő feleségüket sokan szívesen lecserélnék. És ön átlépett ebbe a pártba, ennek a frakciójába! És utána felszólal, hogy a nőknek nagyobb méltóságot kell adni. *(Zaj, közbeszólások a DK padsoraiból.)* Vagy szó szerint idézem, mit mondott saját képviselőtársairól 2009-ben az MSZP EP-listájának az összetételét firtató kérdésre. Azt mondta: az európai parlamenti választás nem szépségverseny, Brüsszelbe szakértőket kell küldeni, nem Miss Hungaryt keressük... *(Nacsa Lőrinc: Hoppá!)*

Ilyesfajta megnyilvánulásai voltak, és ön átlépett ebbe a pártba, ebbe a frakcióba! És utána azt mondja, hogy a nők iránt nagyobb tisztelettel kell viseltetni, amikor ön becsatlakozott ennek a volt miniszterelnöknek a parlamenti frakciójába. Abba a frakcióba, ami 2013-ban, amikor a kapcsolati erőszakról döntöttünk volna, ennek a képviselői *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* nem támogatták a büntető törvénykönyvnek az illetévaló módosítását, tisztelt képviselő asszony.

Ismételten: az önök részéről ezek csak szavak, csak szavak, csak szavak; mi viszont belső meggyőződésekből tettekre váltottuk a meggyőződésünket itt a parlamentben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mesterházy Attila képviselő úr, az MSZP képviselője: „A NATO Parlamenti Közgyűlés elnöki prioritásai” címmel. Öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mint ahogy önök is tudják, az elmúlt évben megválasztottak a NATO Parlamenti Közgyűlés elnökének. Nagyon szépen megköszönöm önöknek itt is a sok gratulációt és támogatást ehhez a munkához, és úgy gondoltam, hogy úgy tisztességes - mivel a magyar delegáció tagjaként választottak meg erre a pozícióra -, hogy szeretnék a magyar parlamentben is időről időre beszámolni arról, hogy mit tesztek, és milyen prioritások mentén szervezem a NATO Parlamenti Közgyűlés munkáját ebben az évben.

Előre szeretném bocsátani, hogy nagyon jó együttműködés alakult ki három minisztériummal ebben a tekintetben: a Külügyminisztériummal, a Honvédelmi Minisztériummal és a Belügyminisztériummal, hiszen ezen tárcák azok, amelyek a NATO-val kapcsolatos kérdéseket egyébként Magyarországon is kezelik.

Én a prioritási listámban vagy abban a munkamenetrendben, amit összeállítottam elnökként magamnak, ebben a munkarendben próbáltam maximálisan figyelembe venni Magyarország nemzetbiztonsági vagy biztonságpolitikai prioritásait is, hiszen ha már egy magyar politikus vezeti ezt a szervezetet, akkor talán érdemes egy ilyen ízt is adni - ha szabad így fogalmaznom - ennek az egyéves munkának, hiszen a megbízatásom ez év decemberében fog lejárni.

És most engedjék meg, hogy elmondjam azokat a prioritásokat, fő pontokat, amelyek meghatározóak lesznek ebben az évben a NATO parlamenti munka kapcsán. Az első és talán a legfontosabb, hogy szeretném megerősíteni a transzatlanti kapcsolatot, annak a fontosságát, hiszen Európában is nagyon sok vita zajlik arról, hogy kinek milyen módon, milyen mértékben kell részt vennie a biztonság garantálásában. Ebben vannak konfliktusos területek, vannak eltérő álláspontok és nézetek, ettől függetlenül mi azt gondoljuk - és én személyesen is azt gondolom -, hogy a transzatlanti kapcsolat, az Egyesült Államok markáns részvétele a biztonság garantálásában nélkülözhetetlen lesz Európa életében és Európa biztonságának garantálásában is.

(10.00)

A második ilyen prioritás, hogy a NATO nemcsak egy katonai-politikai szövetség, hanem bizony egy értékközösség is, éppen ezért ezt az értékközösséget és

ezeket az értékeket is folyamatosan közösen kell képviselnünk, és erre tesztek kísérletet a munkám során.

A harmadik, ahogy már említettem, nagyon sok hasznos és jó vita zajlik ezekről a biztonságpolitikai kérdésekről manapság Európában és a NATO keretén belül, sőt a NATO-n belül elindult egy reflexiós folyamat is, amit a NATO főtitkára vezet. Nekem alkalmam volt az elmúlt hetekben vele is tárgyalni, és abban állapodtunk meg, hogy a NATO Parlamenti Közgyűlés tagjai is részt vehetnek intézményes formában ebben a munkában. Ezt csak azért szeretném mondani, hiszen van számos más képviselőtársam a NATO magyar parlamenti delegációjában, tehát magyarul: lehetőségünk lesz arra, hogy befolyásoljuk azt, hogy mi történik a NATO-val, milyen jövőképet festünk saját magunknak, és ebben számítok is a magyar képviselők tevéleges hozzájárulására, ötleteire és javaslataira is.

A negyedik ilyen prioritás, amit szeretnék említeni, ez Oroszország és az Oroszország lépéseivel kapcsolatos kérdések. Mi úgy látjuk, hogy Oroszország lépései sok esetben fenyegetést jelentenek a NATO-tagállamok számára. Éppen ezért számos olyan javaslatunk, bizottsági ülésünk vagy éppen jelentésünk lesz, amely akár Oroszország fegyverzetmodernizációjával, akár más kérdéseivel is foglalkozni fog.

A következő prioritás Ukrajnával kapcsolatos. Erről ma már itt napirend előtt volt szó. Én úgy látom, hogy sok helyütt megjelent kicsit ez a fáradtság Ukrajnával kapcsolatban. Sokan úgy gondolják, hogy Ukrajna egy befagyott konfliktus, nem tudunk mit tenni, és tulajdonképpen a NATO-nak a „nyitott ajtó” politikája ugyan az egyik fontos alapelve, de mégis sokan úgy gondolják, hogy Ukrajnának nincsen lehetősége sem az Európai Unióhoz, sem a NATO-hoz csatlakozni. Én azt gondolom, ezt az álláspontot világosan vissza kell utasítani, és ragaszkodnunk kell ahhoz a NATO-alapszerződésben megjelenő cikkelyhez, ami arról szól, hogy a NATO-hoz bármely szuverén állam saját döntése alapján csatlakozhat, és egyetlen kritériumnak kell megfelelni, nevezetesen a felvételi kritériumoknak. És ha ez megtörtént, akkor az az ország csatlakozhat a NATO-hoz.

A következő prioritás, amire fel szeretném hívni a figyelmüket, ez Kína. Kínát lehetőségnek és kihívásnak is tekintjük, és egyre erősödő kínai befolyás figyelhető meg. Ez érinti a biztonságpolitika, a gazdaság vagy éppen a modernizáció, az innováció területét is.

És még két pontot szeretnék említeni, az egyik a Nyugat-Balkán. Észak-Macedóniában is jártam a NATO-csatlakozási szerződés ratifikációja során, beszélhettem a parlamentben is. Azt gondolom, hogy ez Magyarország szempontjából is egy kiemelt prioritás, hogy a Nyugat-Balkán minél előbb integrálódhasson az Európai Unióba is és a NATO-ba is.

És az utolsó pedig az, hogy szeretném informálni a társadalmat is minél inkább arról *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejáratát.)*, hogy mi történik a NATO-parlamentben. Ez is egy kiemelt prioritásunk, és szeretném az ilyen típusú információt megismertetni az Országgyűléssel, ahogy haladok előre ebben a munkában. Elnök úr, nagyon

szépen köszönöm a türelmet. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy Attila képviselő úr. A kormány nevében Szijjártó Péter külügyminiszter úr fog válaszolni.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Mi kifejezetten fontosnak gondoljuk azt, hogy egy magyar parlamenti képviselő töltheti be a NATO Parlamenti Közgyűlés elnöki pozícióját egy olyan időszakban, amely ma gyakorlatilag a NATO jövőjéről szóló vitával van elfoglalva, hiszen hallhattuk egészen nagy és erős NATO-tagországok vezetőinek véleményét arról, hogy a NATO milyen állapotban van. Ezek általában inkább negatív, mint pozitív irányba megfogalmazott vélemények voltak.

Mi azt gondoljuk, hogy a NATO továbbra is mint a világ legsikeresebb, legnagyobb katonai szövetsége, a magyar külpolitika egyik legfontosabb pillérét jelenti. Ugyanakkor kétségtelen, hogy a folyamatosan, mondhatnám, napról napra vagy óráról órára változó világban a NATO-nak is alkalmazkodnia kell az új körülményekhez, hiszen nyilvánvalóan a mostani biztonsági kihívások, meg azok a biztonsági kihívások, amik akkor voltak ebben a világban, amikor a NATO létrejött, köszönőviszonyban sincsenek egymással. Magyarul: azok a biztonsági kihívások, amelyek akár a kiberbiztonsághoz kapcsolódnak, a globálissá váló terrorfenyegetettséghez kapcsolódnak, ezek a biztonsági kihívások muszáj, hogy alakítsák valahogyan a NATO működési struktúráját, ezért fontosnak gondolom, hogy mi, magyarok erőteljesen képviselve legyünk ezekben a vitákban. Ezért természetesen az elnök úr számíthat ebbéli tevékenységében a politikai támogatásunkra.

Magyarország, hasonlóan a többi NATO-tagországhoz, komoly vállalásokat tett Walesben, amelyek alapján 2024-re a védelmi költségvetés a GDP 2 százalékát el kell hogy érje. Még nem vagyunk ott, de jól haladunk az előre elhatározott menetrend szerint, így legkésőbb 2024-ig természetesen ezt a célkitűzést teljesítjük.

Keveset beszélünk viszont arról, hogy Walesben nemcsak ezt az egy kötelezettséget fogadtuk el magunkra nézvést, hanem egy másikat is, mégpedig azt, hogy a védelmi költségvetésen belül a kiadások 20 százalékát minimum fejlesztésre fordítjuk. És örömmel jelenthetem itt önöknek, bár nem akarok idegen tollakkal ékeskedni, de a Honvédelmi Minisztérium teljesítménye nyomán a tavalyi esztendőben először mondhattuk el magunkról azt, hogy a kettőből az egyik walesi kötelezettségvállalásunkat teljesítettük, hiszen tavaly a védelmi kiadásoknak, a védelmi ráfordításoknak több mint 20 százalékát fejlesztésre fordítottuk. Én azt gondolom, hogy ez egy nagy dolog.

Ami a Nyugat-Balkánt illeti, elnök úr beszélt erről is. Mi a NATO-bővítés következetes támogatói vagyunk, ugyanúgy, mint az európai uniós bővítés esetében is. Montenegró vonatkozásában is próbáltunk

elől menni, hangosak lenni, segíteni Montenegrót. Ugyanígy tettünk Macedóniával, most már Észak-Macedóniával. Örülünk annak, hogy már csak egyetlen egy ratifikáció hiányzik, reméljük, az is minél előbb meglesz, és ezáltal Észak-Macedónia is tagjává válik a NATO-nak. Reméljük, hogy a NATO ezzel egy kis példát mutat az Európai Unió számára, hogy a bővítési politika igenis tud sikertörténet lenni.

A Nyugat-Balkánon egyébként hangsúlyosan jelen vagyunk, a magyarok, 400 katonánk szolgál Koszovóban - ennek a biztonsági aspektusát talán kevésbé kell itt ebben a Házban magyarázni -, és ezt a 400 főt most további 60 fővel fogjuk bővíteni, amelynek nyomán a parancsnoki pozíciót is meg fogjuk pályázni.

Fontosnak tartjuk a terrorellenes küzdelem erősítését a NATO-n belül. Az amerikai-tálib megállapodás hatásait egyelőre elemezzük. Főleg azt elemezzük, hogy ennek milyen hatása van arra a korábbi döntésünkre, hogy a jelenleg 100 fős afganisztáni kontingensünket további 70 fővel megnöveljük.

És akkor, ha megengedi, elnök úr, a házszabály nem adott lehetőséget arra, hogy a napirend előtti felszólalásomra adott reakciókra reagáljak. Kocsis-Cake képviselő úrnak szeretném elmondani, hogy a legfelső szintű találkozó, tehát Zelenszkij elnök és Orbán miniszterelnök úr találkozója igazából attól függ, egy ukrán oldalon tett feltételeesség miatt, hogy a március 26-ai találkozón praktikus megállapodásokat sikerül-e elérnünk. Mi azt gondoljuk, hogy fontos lenne a legmagasabb szintű találkozó, mert ott látjuk a legnagyobb esélyt ennek a kérdésnek a megoldására.

És hogy milyen módon tudunk együttműködni a többi olyan országgal, amelynek kisebbsége él Ukrajna területén: hát, látszik, hogy eltérő taktikákat választottunk, erre szinte minden képviselőtársam már rámutatott.

Mi azt gondoljuk saját tapasztalatunkból, tisztelt képviselő úr, tisztelt képviselőtársaim, ha nincs valami fogólapunk, akkor onnantól kezdve eszköztelenek vagyunk, ugyanis azok után, hogy mi voltunk a lehangosabb támogatói az EU-Ukrajna társulási megállapodás életbe lépésének és az ukrán vízummentesség életbe lépésének, öt nappal később nyomták át az ukrán parlamenten azt a törvényt, amely az oktatásban kezdte elvenni a magyaroktól a nyelvhasználati jogokat.

Tehát rendkívül fontos, hogy legyen egy olyan nemzetközi politikában használható fogólapunk, amely adott esetben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* képes eredményeket elérni.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok, valamint a Jobbik pártjaitól.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szijjártó külügyminiszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Stummer János képviselő úr, a Jobbik képviselője: „A nemzet biztonsága az első” címmel.

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Engedjék meg, hogy én is nagy tisztelettel köszöntsem önöket a székely szabadság napján.

Ez év elején valószínűleg kevesen gondolták, hogy Európának és ezen belül Magyarországnak ilyen biztonsági kihívásokkal kell majd szembenéznie az új esztendőben.

(10.10)

Az illegális migráció erősödése és a koronavírus-járvány komoly feladat elé állítja most Európa államait. Február 28-a óta, amióta Törökország bejelentette, hogy megnyitja nyugati határait az Európába igyekvő migrációnak, mindenki azt figyeli, hogy Görögország tudja-e tartani a frontot, és ha igen, akkor meddig.

Négy kérdés áll most előttünk. Egyrészt: a görög-török és a török-bolgár határon meg lehet-e állítani a keletről Európára zúduló embertömeget? Kettő: a görögök és a bolgárok meg tudják-e védeni saját erőből az Európai Unió keleti határait, ha nem, akkor milyen és mekkora segítségre van szükségük? És a segítségnyújtás mellett - ez pedig a negyedik kérdés - milyen lépéseket kell tennie Magyarországnak saját határain belül, hogy garantálni tudja saját polgárainak a biztonságát?

Magyarország jövője szempontjából kulcsfontosságú kérdések ezek, a probléma pedig nem fog magától elillanni. Ne legyenek illúzióink: a migráció léte vagy nemléte nem attól függ, hogy Erdoğan elnök kijátssza-e a migrációs kártyát aktuális geopolitikai céljai érdekében. Európa korfája előregedő, a Közel-Keleten pedig az utóbbi években, évtizedekben hatalmas népességrobbanás következett be. Európának és ezen belül nekünk, magyaroknak is hosszú távon elhúzódó krízisre, történelmi jelentőségű változásokra kell felkészülnünk.

Most, 2020-ban újabb erőpróba előtt állunk. Önök is tudják, és én is tudom, hogy a migrációs nyomás azóta sem szűnt meg, mármint 2015 óta sem szűnt meg, csupán mérséklődött, a következő hetekben pedig újabb földindulás várható. Néhány nappal ezelőtt nekem Hubay képviselőtársammal volt szerencsém annak a bizonyos technikai határozatnak a túloldalára ellátogatni. Magyarokanizsán, Törökkanizsán, Martonoson és Horgoson, a déli határ túloldalán élő magyarok a saját bőrükön voltak kénytelenek megtanulni az utóbbi években, hogy az illegális migráció kihívásainak nincs egyszeri, csupán folyamatos megoldása.

A migrációs útvonalak folyamatosan változnak, az embercsempész-hálózatok állandóan keresik a rést a pajzson, a Nyugat-Európába tartó csoportok pedig mindig a legkisebb ellenállás felé haladnak. Mindig kell tudni újat lépni ezen a bizonyos saktáblán, különben mi leszünk a leggyengébb láncszem, s bennünket tekintenek majd átjáróháznak.

Az ország érdekében én ezért arra kérem önöket, hogy ne essenek most, 2020-ban a kevélység hibájába. Ne tekintsék ezt az ügyet sem elrendezettnek, sem megoldottnak, mert nem az. Attól pedig, hogy mi javasoljuk, az ország biztonsága érdekében fogadják el a határország visszaállítására és az önkormányzatok mezőőrségeinek állami támogatására vonatkozó javaslatunkat.

Az illegális migráció mellett van egy másik nagy kihívás is előttünk, amivel meg kell küzdenünk, ez pedig a koronavírus-járvány. Aki a tegnapi napon bent tartózkodott ebben a Házban és ülésteremben, lát-hatta és hallhatta, amit egy ideje sugdosnak már körülöttünk: Magyarország nemcsak a tízmillió miniszterelnök, nemcsak a tízmillió futballszövetségi kapitány, hanem a tízmillió virológus országa is. Én ezt a tegnap megkezdett ötletbörzét itt a Ház falai között nem szeretném folytatni, nem szeretnék szakértőbb lenni a szakértőnél. Én azt gondolom, hogy ezzel a krízissel úgy tudunk sikeresen megküzdeni, ha mindenki teszi a dolgát, a sajátját, méghozzá a legjobb tudása szerint. A kormány kormányozzon, a szakember intézkedjen, a politikus pedig tegyen valamirevaló politikai javaslatokat.

Ahogy közelít felénk a járvány epicentruma, úgy sokasodnak a kérdések körülöttünk munkajogi, egészségügyi, biztonságpolitikai és államigazgatási területen. Eppen ezért én azt javaslom, hogy alkosson a magyar Országgyűlés karanténtörvényt, amelyben a legfontosabb járványügyi szabályozásokat rögzíti, ezzel kapcsolatban pedig induljon hétpárti egyeztetéssorozat közöttünk. Vannak ügyek - hiába mosolyognak ilyen kényszeredetten és gúnyosan államtitkár urak -, amelyek túl vannak pártokon, törzseken és lövészárkokon. Az, hogy a magyar emberek biztonságban tudhassák az életüket, a családjaikat, az értékeiket, egy ilyen ügy. A nemzet biztonságának ügye nem pártpolitikai kérdés. Ennek az ügynek nincs színe; nem piros, nem kék, nem zöld, nem narancssárga.

Én mindezek szellemében kérem szépen az együttműködésüket, és ha megengedik, még egy dolgot azért hozzáfűznék a napirendi előtti felszólaláshoz. Én ma egy csurig tömött Úllői úton jöttem befele ide az Országgyűlésbe a metrópótlón utazva, de közben az okostelefonomon azt a hírt olvastam, hogy egész Olaszország lezárásra került, 60 millió ember került karanténba. Itt van a vírus, illetve a járvány a nyakunkon.

Tudom, hogy ez nem az önök kompetenciája, hanem a miniszterelnök úré - minden tisztelettem a professzor úré az utóbbi évtizedekben a magyar emberek egészségéért tett intézkedéseiért -, azért legyenek kedvesek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, gondolják meg és fontolják meg azt, hogy Kásler Miklós távozzon az egészségügyi miniszteri tisztségéből. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Szijjártó Péter külügyminiszter úr fog válaszolni az elhangzottakra.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy itt a Házban köszönetet mondjunk magyar katonák és rendőrök százainak és ezreinek, akik 2015 óta éjjel-nappal védik Magyarországot déli határát, akik napi szinten többszáznyi betörési kísérletet hiúsítottak és hiúsítanak meg. Ha ön járt a déli határnál, akkor láthatta azt is, hogy van olyan szakasz, ahol földrajzi és természeti okok miatt kerítést építeni nem lehetett. Az ottani katonai és rendőri jelenlét látványos és hatékony, és folyamatosan védik Magyarországot határát a rendőreink és a honvédeink, akik megakadályozzák, hogy illegálisan Magyarországra bevándorlók jöhessenek.

Ugyanakkor köszönetet kell mondani orvosok és ápolók százainak, akár ezreinek, akik az elmúlt napokban és hetekben megfeszített munkát végeznek annak érdekében, hogy megvédjék Magyarországot, megvédjék a magyar embereket, és megvédjék a magyar emberek egészségét. Ha valamikor, akkor ilyenkor van a legkevesebb helye a politikai hangulatkelésnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2015-ben szembesült Európa, az Európai Unió és ezáltal szembesült Magyarország is az Európai Unió történetének legsúlyosabb kihívásával, a tömeges, illegális és ellenőrizetlen migrációs folyamatokkal. Az elmúlt öt esztendőben sokat vitáztunk erről a kérdéssel az Európai Unióban, és sokat vitáztunk erről a kérdéssel itt a magyar Országgyűlésben is. Vitáztunk, mert vannak és voltak olyan pártok és képviselőtársaink, akik szerint a migrációs válság nem is létezik, a migrációs nyomás már rég elmúlt. Ha ön járt a déli határnál - ahogyan azt ön elmondta -, ön pontosan tisztában lehet azzal, hogy ez nincs így, az elmúlt öt esztendőben a migrációs nyomás folyamatosan rajtunk volt, és még egyszer: a magyar rendőröknek és a magyar honvédeknek köszönhető, hogy ebből itt az országon belül fizikailag nem éreztünk semmit.

Az Európai Unió most úgy viselkedik, mintha meg lenne lepve amiatt, ami történik a török-görög határon. Ez képmutatás, ez álszentség, tekintettel arra, hogy pontosan lehetett tudni a török kormány és a török elnök szándékát, aki erről folyamatosan nyíltan beszélt: vagy létrejönnek azok a körülmények Szíriában, amelyek lehetővé teszik a körülbelül négy millió, Törökország területén tartózkodó bevándorló egy jelentős részének hazatérését, vagy megnyitja a kapukat Európa irányába. Ezen nem kellett volna meglepődni, hónapok óta, legalább fél éve lehet hallani az erről szóló, teljesen nyilvános török nyilatkozatokat.

S amikor az Európai Unió külügyminisztereivel összeültünk az elmúlt hétvégén Zágrábban, akkor visszaemlékeztünk a 2015-ös vitákra. Öten voltunk ott akkor a jelenlegi 27-ből. Akkor, amikor mi, magyarok azt mondtuk, hogy a külső határokat meg kell védeni, hogy kerítést kell építeni, hogy Európába csak legálisan lehet bejönni, akkor, emlékezhetnek rá, minket lefaszíztak, lenáciztak, Európa vakbelének hívtak; emlékezhetünk rá, hogy szomszédos országok

már a politikai életben sehol nem lévő szereplői - vagy éppen van, aki azóta visszatért - hogyan nyilatkoztak rólunk. Ma az Európai Uniónak ez az álláspontja, hiszen az elmúlt héten a belügyminiszteri tanács is, és a külügyminiszteri tanács is pontosan azt a határozatot fogadta el, hogy nem tolerálhatunk illegális belépéseket, a külső határt meg kell védeni, és mindenkinek mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a schengeni és európai szabályok érvényesüljenek.

Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Önök pontosan tudják, hogy Törökország területén majdnégy millió bevándorló él. Ha ezeknek egy jelentős része megindul, akkor nagyon könnyen előállhat az a szituáció, hogy akár százezrek is megjelennek Magyarországot déli határánál. Mert ne felejtjük el, a nyugat-balkáni útvonal már most is telített, 120-150 ezer illegális bevándorló tartózkodik jelenleg a nyugat-balkáni útvonalon. Ha erre még egy százezres tömeg vagy százezrekből álló tömeg megjelenik, akkor sajnos nagyon komoly az esélye annak, hogy az első fizikai akadály, amivel szembesülnek, Magyarország déli határán lesz.

(10.20)

Természetesen jó lenne elkerülni ezt a jelenséget, de szeretném itt aláhúzni, tisztelt képviselő úr, hogy mi meg fogjuk védeni Magyarországot határát, a rendőrök és a katonák ott vannak a határon, és senki semmilyen körülmények között illegálisan Magyarország területére nem léphet be, mint ahogy nem léphetett be eddig sem. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szijjártó külügyminiszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője: „Önvédelmünk újabb kihívásai” címmel.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Abban a sajátos helyzetben vagyok, hogy miniszter úr válasza akár az én felszólalásomra is lehetett volna, de biztos vagyok benne, hogy talál mondanivalót a következő öt percben is magának.

Én úgy érzem, hogy néhány héttel ezelőtt újat mondani ebben a Házban a migrációs válságról nagy kihívás lett volna, hiszen mindent elmondtunk már. De most valóban két olyan kérdés is van, ami idetolódik, hiszen újdonság: egyrészt Törökország megnyitotta a kapuit Európa felé, másrészt pedig - amit már az előbb a miniszter úr is említett - az Unió miniszteri tanácsa, mármint a külügyminiszterek, belügyminiszterek kimondták azt, amit eddig soha nem mondtak, hogy Európa határait meg kell védeni a tömeges migrációval szemben. Ezt mondta egyébként a legnagyobb csalogató is. És hogy mi ezt tettük már öt éve, az is tény, viszont a görögök most támogatást és elismerést kaptak, mi pedig kritikát, rágalmazást, gyalázkodást.

Van néhány kérdés, ami megkerülhetetlen a migrációs válsággal kapcsolatban, nem mehetünk el mellettük szó nélkül. Az egyik a kultúra kérdése. Két különböző kultúra ütközéséről van szó; az egyik egy életerős, agresszíven terjeszkedő kultúra, a másik pedig egy legyengült, az önvédelmi reflexét elvesztett kultúra. Nyilván tudják, hogy melyik kettőről van szó. És feltenném azt a kérdést, vajon van-e ennek a legyengülésnek eszmei, világnézeti, ideológiai oka. És azt kell mondanunk, hogy van. Ha valaki elolvassa Karl Popper írásait, ott találkozik ennek az eszmei alapozásával. Ennek a filozófusnak volt egy tanítványa, aki az előadásait hallgatta, akit ismerünk, hiszen pénzeszközein keresztül ma ezt az ideológiát valósítja meg Európában. A nyugat-európai társadalom fertőzött ettől, és ez az, ami legyengítette az önvédelmi reflexét. Tudjuk, és nevezük meg: ez a nyílt társadalom elmélete.

De van még egy kérdés, amit a kultúrával kapcsolatban érdemes megemlítenünk: a menekültek fogadására legalkalmasabb országok a hasonló kultúrában gyökerező szomszédos országok, mint ahogy Törökország is tette, és reményeink szerint továbbra is tenni fogja. De rajta kívül más iszlám országoknál is ez, ha kisebb mértékben is, de megvan.

Egy másik kérdés, ha már azt mondtam, hogy vannak megkerülhetetlen kérdések, ez pedig, ami az önvédelmünket is szolgálja, de egyúttal a morális kötelességünk is: a helyben segítés kérdése. Ez is egy olyan kérdés, amiben Magyarország példát mutatott, de a nyugati kultúra országai ebben bizony még le vannak maradva.

Gondoljunk arra, hogy az érdek mellett valóban ez kötelességünk is, hiszen mi mindig azt mondtuk, hogy a kereszténydemokrata szemlélet szerint kettős felelősségünk van, az önvédelem, illetve a tényleges üldözötteken való segítés. Ennek legjobb, sőt egyetlen kínáló útja a helyben segítés, ami lehet, sőt kell hogy hatékony legyen, adott esetben katonai, adott esetben gazdasági vagy humanitárius. És ha megnézzük, hogy a nyugati kultúra országai mit tettek a kibocsátó országok területén, akkor bizony azt kell mondanunk, hogy nem volt hatékony, hiszen ha az arab tavaszra gondolunk és sok más jelenségre, annak következménye az lett, hogy egy védelmi vonal megszűnt, legyen az bármilyen ország, most nem minősítem őket, de megszűnt a migrációs áradat előli védelem.

Tehát ez a két kérdés, ami fontos a kultúrából következően, hogy a két kultúra együtt élni nem képes, mert ha megpróbálja, abból előbb-utóbb az egyik győzelme - és hogy melyik győzelme, az nyilvánvaló - valószínűleg, a másik pedig előbb-utóbb a saját területéről kiszorítást fog elszenvedni. Én úgy gondolom, hogy ezek az új kérdések most felvetnek alapvető kérdéseket, amire nyilván miniszter úr válaszolni is fog. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Harrach Péter frakcióvezető úr. A kormány nevében az elhangzottakra Sziijártó Péter külügyminiszter úr fog válaszolni.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is, szerintem érdemes tiszta vizet önteni a pohárba határvédelem tekintetében. Görögországgal szemben mindenkinek jogos elvárása, hogy védje meg az Európai Unió és a schengeni övezet külső határát. Ha az iskolába szeretnék visszanyúlni, akkor ez nem szorgalmi feladat, hanem egy kötelező házi feladat, ezt az európai uniós szabályok és a schengeni övezethez való tartozás szabályai is előírják. A schengeni övezethez való tartozás szabályai előírják, hogy a külső határon elhelyezkedő ország felelőssége az, hogy a határát kizárólag szabályosan, a megfelelő dokumentumokkal, a kijelölt határátkelőhelyeken, nyitvatartási időben lehet átlépni. Magyarul, biztosítani kell azt, hogy a schengeni övezet külső határát csak szabályosan lehessen átlépni. Ebbe beletartozik az, hogy a zöldhatáron való bármilyen típusú átlépés illegális, szabálytalan.

Csak hogy rávilágítsak arra, tisztelt frakcióvezető úr és tisztelt képviselő úr, itt az előző felszólalás nyomán, hogy a vitákat még most sem tehetjük zárójelbe az Európai Unióban arról, hogy miként viszonyuljunk a migráció kérdéséhez, mert dacára azoknak a képeknek, amelyeket látunk nap mint nap a görög határról, az elmúlt héten vitázni kellett arról a külügyminiszterek tanácsában, hogy leírható-e az, hogy illegális határátlépés, merthogy egyes országok külügyminiszterei szerint egy ember, egy személy nem lehet illegális. Persze ezt senki nem állítja, de a cselekedete, amely például két békés ország közötti, két biztonságos ország közötti határ megsértésére vonatkozik, az bizony illegális, törvényellenes, szabályellenes, mind a nemzeti, mind a nemzetközi szabályozások alapján.

Szeretném felhívni a figyelmet arra is, a nemzetközi jog úgy fogalmaz, hogy ha valakinek el kell menekülnie a saját hazájából, akkor az első biztonságos országig menekülhet, és ott ideiglenesen tartózkodhat mindaddig, amíg az elmenekülését kiváltó okok meg nem szűnnek. Tehát a nemzetközi jog sehol nem ad lehetőséget arra, hogy valaki azt gondolja, hogy én ebbe a bizonyos országba akarok elmenni, és igaz, hogy 13 békés ország határát kell addig megsértenem, de én odáig megyek. A nemzetközi jog erre sehol nem ad lehetőséget.

Tehát a határvédelem kutya kötelessége minden egyes országnak, ezért mi arra biztatjuk a görögöket, hogy használjanak fel minden törvényes eszközt arra, hogy megvédjék a saját határukat. Ha kell, akkor víz-ágyút kell alkalmazni, ha kell, akkor könnygázt kell alkalmazni, ez természetes. Ha ez a nemzetközi és nemzeti előírásokkal összeegyeztethető módon történik, akkor ezt bizony a határvédelem eszközének kell tekinteni, mert mi, magyarok pontosan jól emlékszünk arra, hogy milyen az, amikor szervezeten ráhordják a határra a migránsokat; mi pontosan jól emlékszünk arra, hogy milyen az, amikor megtámadják egy másik ország területéről az ország szuverenitását és határát védő rendőröket; és pontosan jól emlékszünk arra is, hogy milyen az, amikor a nemzetközi liberális mainstream média és politika erről folyamatosan álhíreket

gyárt. Tehát ha valaki, akkor mi átérezzük a görögök helyzetét. Ezért is tudjuk nyugodt lelkiismerettel mondani, hogy a magyar tapasztalatokra és magyar eredményekre alapozva meg kell védeniük az Európai Unió és a schengeni övezet külső határát.

Szeretném elmondani azt is, vita volt arról is a külügyminiszterek tanácsában, hogy a nyugat-balkáni országokkal miben kell együttműködni: a migráció menedzselésében vagy megállításában. Ugyanaz a vita még öt év után is, ugyanaz a vita azok után is, hogy potenciális több százezres vagy milliós újabb migrációs nyomással állunk szemben. És még vitázni kellett, és vétóval kellett fenyegetni annak érdekében, hogy a határozatban ne legyen az, hogy mi a nyugat-balkániakkal a migráció menedzselésében akarunk együttműködni, mert nem akarunk abban együttműködni, mi a migráció megállításában akarunk együttműködni.

(10.30)

És ha ezt öt éve eldöntötte volna az Európai Unió, akkor ma talán nem lennénk ebben az újabb kihívásokkal teli helyzetben.

A tisztelt frakcióvezető úr felszólalásával kapcsolatban a tapasztalatokról azt tudom mondani, hogy teljes mértékben értem, megértem, és egyet is értek azokkal az aggodalmakkal, amelyeket ön megfogalmaz, és azért értek egyet mindezekkel, mert a tapasztalatok pontosan azt mutatják, amiről ön beszél. Az elmúlt öt esztendőben számos nyugat-európai országban párhuzamos társadalmak jöttek létre az összes kulturális, biztonsági, politikai és egyéb kockázatával együtt, és látni kell, ahogyan egy hangos kisebbség folyamatosan kényszeríti rá az akaratát egy évszázadok, évezredek óta adott területen élő civilizációra. Például azt, hogy János Pál pápa szobrának tetejéről a keresztet le kell venni, miként tudjuk értelmezni? Csak egy ilyen nyomásgyakorlásként, arról nem is beszélve, hogy az elmúlt öt esztendőben Európában több mint harminc jelentős terrortámadást követtek el migrációs hátterű személyek. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Tehát én azt gondolom, hogy Európa biztonsága és az európai civilizáció biztonsága érdekében igenis a magyar migrációs politikát kell követnie Európának. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szijjártó külügyminiszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Selmeczi Gabriella képviselő asszony, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügy” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak! Az elmúlt egy hétben Magyarországon is megjelent a koronavírus. Itthon eddig 12 embert diagnosztizáltak a fertőzéssel: 8 iráni, 1 brit és 3 magyar

állampolgárt; ezek a reggeli, friss hivatalos hírek, ezek a számok azok alapján gyűltek össze.

Tisztelt Képviselőtársaim! Egész Európában és Közép-Európában is nő, folyamatosan nő a fertőzöttek száma, és a vírus szinte minden környező országban jelen van. Magyarországon jelenleg még szerencsére egyedi esetekről van szó, és az a cél, mindannyiunk célja az, hogy a csoportos megbetegedések kialakulását megakadályozzuk, hogy Magyarországon ne legyen gócpont, ennek a megakadályozása a cél.

Köszönjük a különböző szakterületek tevékenységét összefogó operatív törzs folyamatos munkáját, amit a magyar emberek egészségének védelmében tesznek: 24 óras készségben állnak.

Magyarország nemcsak követi és végrehajtja a WHO ajánlásait, hanem azon túlmenően is hoz intézkedéseket. Úgy látjuk, a Fidesz-KDNP-frakció tagjai, a törvényhozók, hogy minden szükséges feltétel adva van a védekezéshez, a megfelelő létszámú orvosi és ápoló személyzet, az eszközök és a jogszabályok rendelkezésre állnak. Azt hiszem, teljes konszenzus van a magyar Országgyűlésben arról, hogy amennyiben törvényt kellene módosítanunk, erre lenne szükség, akkor azt haladéktalanul meg fogjuk tenni.

Nekünk, mindannyiunknak az emberek élete és biztonsága az első. Megértjük az emberek félelmét, aggodalmait, hiszen egy ismeretlen bajjal állunk szemben, ezért is tartjuk fontosnak, hogy a napi tájékoztatás mellett a kormány létrehozott egy zöldszámot, és tájékoztató kampányt indított. Ez elsősorban a megelőzésre fókuszál, arra igyekszik felhívni a figyelmet, hogy miként lehet csökkenteni a fertőzés veszélyét, ugyanakkor kitér arra is, nagyon fontos, hogy mi a teendő panaszok esetén.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az orvosok minden potenciális fertőzöttet megvizsgálhatnak, akinél indokolt, annál laborvizsgálatokat is végeznek. A fertőzöttek esetében pedig szigorú szakmai protokoll alapján indul járványügyi vizsgálat és kontaktkutatás.

Üdvözljük azt is, hogy a kormány átfogó intézkedéseket tett a koronavírus megelőzéséért: ajánlásokat tett közzé mind a lakosságnak, mind az oktatási intézményeknek, a budapesti és a debreceni repülőtéren, valamint a közúti határátkelőhelyeken pedig már több ezer embert vizsgáltak meg ez ideig. Itt is fontosnak tartjuk hangsúlyozni, hogy aki nem működik együtt, és nem veti alá magát a járványügyi intézkedéseknek, az a törvény szerint szabálysértést követ el. Ha valaki nem tartja be a szabályokat, és így megfertőz valakit, akkor az súlyos testi sértésnek minősül, tehát az illető súlyos testi sértést követ el, és ha valaki emiatt meghal, az halált okozó testi sértést jelent, aminek súlyosabbak a következményei. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Tényleg?)* Ugye, ezt fontos hangsúlyozni az itt tanuló, külföldről érkezett diákok miatt.

Ugyanakkor továbbra is közös felelősségünk, hogy ne legyen pánik Magyarországon, ebben minden pártra és a médiára is számítunk. Az álhírtérjesztés bűncselekmény, fel kell lépni azokkal szemben, nagyon szigorúan fel kell lépni azokkal szemben, akik ezt teszik.

Ami pedig a politikát illeti: másfél héttel ezelőtt minden frakció alapos tájékoztatást kapott a megtett intézkedésekről és a felkészülésekről a Belügyminisztériumban, azóta pedig részletes napi jelentést kapnak a pártok. Ezért arra kérünk mindenkit, arra kérjük az ellenzéket, hogy ne a politikai hasznot, hanem az együttműködést keresse.

Es végül: még egyszer szeretnénk megköszönni az orvosok és az ápolást végző egészségügyi dolgozók áldozatos munkáját és készenlétét.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Selmeczi Gabriella képviselő asszony. A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az elmúlt 24 órában egész Európában és Közép-Európában is nőtt a fertőzöttek száma, a koronavírus szinte minden környező országban megjelent. Az operatív törzs mindennap ülésezik, jelenleg is, ebben a pillanatban is ülésezik, intézkedéseket hoz, amelyekről rendszeresen tájékoztatja a nyilvánosságot, rendszeresen tájékoztatja a magyar embereket. A védekezéshez minden szükséges feltételt rendelkezésre áll, megfelelő létszámú orvos, ápoló, eszközök és jogszabályok, anyagi források, pénz, paripa, fegyver, minden rendelkezésre áll. *(Arató Gergely: Csak orvosok nincsenek, mert karanténban vannak!)*

Most is szeretném megköszönni a védekezésben, a megelőzésben dolgozó egészségügyi dolgozók áldozatos munkáját, az orvosok, ápolók munkáját. Köszönöm a rendőrök munkáját, akik szintén részt vesznek a küzdelemben. Nekünk az emberélet, az emberek élete és biztonsága az első.

Magyarországon egyedi esetekről van szó. Jelenleg a cél a csoportos megbetegedések kialakulásának megakadályozása. Úgy, ahogy ön is mondta, eddig a legfrissebb információk szerint 12 embert diagnosztizáltak a fertőzéssel: 8 iráni, 1 brit és 3 magyar állampolgárt, mindannyian karantén alatt vannak. Minden potenciális fertőzöttet megvizsgálunk, akinél indokolt, laborvizsgálatot is végeznek. A fertőzött személyek esetében járványügyi vizsgálat és kontaktkutatás indult, ami a szigorú szakmai protokoll szerint zajlik. Eddig 362 laborvizsgálat történt. Magyarországon kívül 7 magyar van megfigyelés alatt, és 1 fő magyar fertőzöttről tudunk, ő egy japán kórházban van, és tünetmentes.

A kormány átfogó intézkedéseket tett a koronavírus-járvány megelőzéséért és a védekezésben is a repülőtereken és a közutakon, úgy, ahogy ön elmondta, fokozott ellenőrzéseket végeznek a hatóságok. A kormány tájékoztató kampányt is indított, amelyben a megelőzésre hívja fel a figyelmet. Azt tudjuk mondani, a facebookos felületet és minden felületet figyelembe véve, hogy minden magyar állampolgárt elért ez a tájékoztatás, ez a tájékoztató kampány.

Az operatív törzs döntött arról, hogy a vizsgálat során együtt nem működő irániakat idegenrendészeti őrizetbe vesszük, és kitoloncoljuk az országból. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy Magyarország törvényei minden Magyarországon élő számára kötelezők, nemcsak a magyar állampolgároknak, hanem a külföldi állampolgároknak is. Ha valaki a járványügyi intézkedéseknek nem veti alá magát, akkor szabálysértést követ el, és ennek következményeit viseli. Az operatív törzs korábbi javaslatára határozatlan időre felfüggesztésre került az irániak részére a vízumkiadás. Ez azzal egészült ki, hogy a kiadott, de még fel nem használt vízummal rendelkező iráni állampolgárok esetében is beutazási tilalmat rendeltünk el.

Az operatív törzs bejelentésének megfelelően a kormány hamarosan ismerteti a sport- és tömegrendezvényekre vonatkozó ajánlást. Életbe lépett az a korlátozás, amely szerint a továbbiakban az északolaszországi repülőterekről sem a budapesti, sem pedig a debreceni nemzetközi repülőtér nem fogad légi járatokat. A kormány az operatív törzs korábbi javaslatára lemondta a március 15-ei központi ünnepséget.

(10.40)

Az EMMI látogatási tilalmat vezetett be a kórházakban és az időskorúak ellátását végző otthonokban, a fekvőbeteg-ellátást végző egészségügyi intézményekben, a szociális és a fogyatékosokkal élőket ellátó intézetekben is, és kéri, hogy az egészségügyi dolgozók szüneteltesék vagy halasszák későbbi időpontra a tervezett külföldi utazásaikat. Az állami nagyvállalatoknál új intézkedési tervet adtak ki, a BM elrendelte a büntetés-végrehajtási intézményekre vonatkozó járványügyi tervet, és csak egyedi kérelmek jóváhagyása után hagyhatók el az intézmények az arra jogosultak esetében. A Szent László Kórházban megkezdődött a felszabadítható betegellátó kapacitások kiürítése, hogy folyamatosan biztosítani tudják a szükséges helyeket. Fontos tudni, hogy az iskolák is értesítést kaptak az ajánlásokról. Ezt a szülők is láthatják az e-naplón keresztül. Az operatív törzs kéri az iskolákat, lehetőség szerint halasszák el az osztálykirándulásokat, a védőeszközök, szájmaszk exportját engedélyhez kötöttük. Az ITM ismét ajánlást adott ki a felsőoktatási intézményeknek. Lezártuk a tranzitvonalat is a koronavírus elleni védekezés miatt. A kormány határozott álláspontja, hogy a Törökország felől megindult óriási migránshullám jelentősen növeli a járványveszélyt is.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ennyiben szerettem volna tájékoztatást adni arról a küzdelemről, amelyet a koronavírus okozta megbetegedések ellen folytatunk. Magyarország, Magyarország Kormánya mindent megtesz annak érdekében, hogy ez a küzdelem a magyar emberek egészsége érdekében eredményes legyen. Köszönöm a parlamenti pártok támogató nyilatkozatait. Ezt egy olyan kérdésnek tekintjük, amelyben minden javaslatot, minden jó javaslatot megfontolunk, mérlegelünk, és

bízunk abban, hogy eredményesen tudunk fellépni a koronavírus ellen.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kontrát Károly államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Folytatjuk munkánkat.

Soron következik a **származási hely feltüntetése érdekében a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény és az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gyopáros Alpár, Kocsis Máté és Tasó László képviselő urak által benyújtott előterjesztés T/9473. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Gyopáros Alpár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, képviselő úr.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A szülőföld mindannyiunk számára ugyanaz és mégis más. Rendelkezünk ugyanis nemzeti identitásunkkal, ugyanakkor rendelkezünk helyi identitásunkkal is. A szülőföld egy szempontból egyformán különös jelentőségű mindannyiunk számára, hiszen itt van egy adminisztratív formáság, a születési hely természetesszemély-azonosító adatnak minősül.

Ugyanakkor a szülőföld, a szülőhely nem önmagában azért fontos, mert szükségünk van egy azonosító adatra és nem is azért, mert van egy objektív tény, a hely, ahol születünk, hanem mert van egy hely, ahonnan származunk, ahol megtanultunk járni, beszélni, amely biztonságot nyújtott, amíg cseperedtünk, és ahol először életünkben tapasztalatokat gyűjtöttünk, fájdalmakat éreztünk, tanultunk és szerettünk. Ott vannak a gyökereink, onnan kapjuk személyiségünk alapjait. Akár tudomásul vesszük, akár nem, a szülőföld alapjaiban formálja önazonosságunkat.

Az 1950-es évek után, az intézményi születések elterjedésével a születési hely sok esetben már nem több, mint a születés tényleges helye, de nem a szülőföldünk. Nem más, mint egy bélyeg, amelyet a technikai körülmények, minthogy nincs minden faluban és városban kórház, az állami adminisztráció ragaszt ránk, amelyet aztán életünk végéig viselni fogunk.

Ugyanakkor az édesanya a gyermekével ezekben az esetekben is hazament, és jogos igényként merült fel, hogy az első otthon, azaz a mélyebb értelemben vett szülőföld mint az identitásfejlődés elengedhetetlen része, megjelenjen igazoló okiratainkon is. Ezért javasoljuk, hogy a származási hely, amennyiben nem azonos a születési hellyel, a személyi igazolványunkra is rákerülhessen.

Többekben felmerülhet kérdésként, hogy pontosan mi a célja vagy inkább, hogy mi a jelentősége ennek a javaslatnak, hogy kiket érint elsősorban. A válasz rendkívül egyszerű: azokat, akiknek elválik az objektív születési helye a valódi szülőföldjétől, azaz a

származási helyétől, legnagyobb részben vidéki honfitársainkat, azon belül is leginkább a falvak emberét.

A „Magyar falu” program keretében szervezett társadalmi egyeztetések során lehetőségem nyílt és nyílik meghallgatni a falvakban élők véleményét, ennek során számtalan esetben osztották meg velem igényüket e mostani kezdeményezés iránt. Nem lehet légszer hangsúlyozni annak fontosságát, hogy a kormány elhivatott a magyar települések lehetőségeinek bővülése és különösen a falvak életben maradását biztosító fejlődése iránt. Ezen alapvető cél elérése érdekében indult útjára a „Magyar falu” program.

Idézzük fel, a faluprogram Magyarország lakosságának egyharmadát közvetlenül érinti, és én hiszek abban, hogy eredményeinek köszönhetően felgyorsul a kistelepülések hátrányainak enyhítése, így az alapvető szükségletek kielégítését segítő szolgáltatásokhoz, közszolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítása, illetve az olyan fejlesztések megvalósítása, amelyek vonzóvá teszik falvainkat a helyben élők, valamint a falvakba letelepedni szándékozók számára is. Meggyőződésem, hogy a magyar kistelepülésekkel együtt el fogjuk tudni érni, hogy a falvak és a nagyvárosok közötti választás ne életminőség és életminőség, hanem életstílus és életstílus közötti választássá váljon.

A „Magyar falu” program széles körű támogatási rendszerrel bír a mellékúthálózat fejlesztésétől a lakhatási támogatáson, a falusi CSOK-on keresztül, a helyi életminőség javítását célzó kisebb-nagyobb összegű fejlesztéseken át a falusi önkormányzatok, a falusi egyházközösségek és a falusi civil szervezetek támogatásáig. Ugyanakkor a vidéki élet iránti elvárható és megérdemelt tiszteletet nemcsak infrastrukturális fejlesztésekkel vagy közvetlen anyagi támogatással lehet és kell elérni, hanem olyan, akár jogalkotói cselekvéssel, amely különösen akkor, ha a falusi ember ezt kéri, elismeri a szülőhely iránti érzelmi kötődést. Ennek külső megjelenése nem lehet bürokratikus akadály, ezért készült el az önök előtt fekvő törvénymódosító javaslat. Az általam és képviselőtársaim által benyújtott javaslat értelmében tehát az a magyar állampolgár, aki szeretné, a személyi igazolvány kiadási iránti kérelmében az illetékes hatóságtól nyilatkozatával kérheti származási helyének a személyi igazolványába történő feltüntetését. A személyi igazolványt kiállító hatóság ebben az esetben vagy az elektronikus anyakönyvben szereplő származási helyet, vagy ha az anyakönyvben nincs feltüntetve, akkor az ügyfél nyilatkozatában szereplő települést rögzíti a személyi igazolványban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hárommillió honfitársunk él a falvakban, remélem, hogy mindannyian, akik az Országgyűlésben képviseljük őket, meghalljuk a falvak kérését. Kérem önöktől a javaslat elfogadását. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem hárommillióan!)* Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gyopáros Alpár miniszterelnöki biztos úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)*

Igen, megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Azt hiszem, hogy nem árulunk el nagy titkot, hogy Gyopáros kormánybiztos és képviselő úr e tekintetben két sapkát visel. Ez csak annyiban fontos, hogy, ahogy ő is említette, az előttünk fekvő törvényjavaslat, amelyet egyéni országgyűlési képviselőként terjesztettek be, az szorosan kapcsolódik a „Magyar falu” program célkitűzéseéhez, amelynek koordinációja szintén a kormánybiztos úrhoz tartozik. Ugye, ez a program azért fontos a mi meggyőződésünk szerint, mert ilyen típusú, ennyire célzott, a legkisebb településen élők életminőségét javító kormányzati fejlesztési program a rendszerváltoztatás óta nem volt Magyarországon. Sőt, a rendszerváltoztatás óta, tisztelet a kivételnek, főleg azt tapasztalhatták a kistelepülésen élők, hogy mintha a kormányok elfeledkeznének róluk. Valahogy a kormányzati prioritási tengelyek mindig úgy alakultak, hogy a modernitással összefüggésben általános jelenségként megjelenő elszívó hatás, urbanizáció, amely a legkisebb településekről a nagyobb települések irányába tolja az embereket, egyre erősebben érvényesüljön, és ennek negatív hatásai ne kerüljenek ellensúlyozásra.

Ezen a tendencián szerettünk volna változtatni 2018-at követően, amikor az ország gazdasági helyzete és lehetőségei biztosították azt, hogy itt kifejezetten a legkisebb települések életminőségét javító és népességmegtartó képességét erősítő programot indítsunk. Ezt neveztük el „Magyar falu” programnak, és a tavalyi évben 150 milliárd forint hazai költségvetési forrás állt ezen program számára rendelkezésre.

(10.50)

Többször beszéltünk róla a magyar Országgyűlésben is, hogy milyen programelemek vannak, nem szeretném húzni az időt azzal, hogy ezt most megismételtem önöknek.

Természetesen az első pillanattól kezdve tudtuk, hogy ez a program, ez a 150 milliárd forintos költségvetési forrás, ami erre a célra rendelkezésre állt, ez a dolog szükséges, de nem elégséges feltétele. Ennek akkor van értelme, ha ezt a költségvetési forrást legalább minden évben rendelkezésre tudjuk bocsátani. Ha egy tízéves fejlesztési ciklusban gondolkodunk, akkor már legalább 1500 milliárd forintnyi fejlesztési forrásról beszélhetünk a legkisebb települések javára. Illetve folyamatosan azon kell gondolkodnunk - a pénz és a településfejlesztés nem minden -, hogy melyek azok az intézkedések, melyek azok az adminisztratív jogszabályi korlátok és melyek azok a lépések, amelyeket eddig nem tettünk meg a helyi identitások megerősítése érdekében, és ezeket bizony meg kell tennünk a „Magyar falu” program támogatásán túl is. Tehát folyamatosan gondolkodnunk kell azon, hogy

az anyagi típusú segítségnyújtás mellett hogyan tudunk olyan helyzeteket generálni, amelyekben - ahogy azt kormánybiztos úr is említette - a kistelepülés és a városi életforma közötti választás az életstílusok közötti választás kérdése, nem pedig életminőséggel összefüggő választás kérdésévé válik.

Mi úgy gondoljuk kormányzati oldalról, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat kifejezetten szolgálja ezt a célt, kifejezetten ebbe az intézkedési körbe sorolható. Ugyanis valóban az a helyzet, hogy lehet, hogy én magam budapesti születésű vagyok, én magam ezt a problémát nem érzékelem, de kétségtelenül több millió olyan ember van az országban, akinek ez a probléma fontos és valósként jelentkezik, hogy tudniillik a személyazonosító okmányokban, illetőleg az ezt támogató adatbázisokban születési helyként a kórház székhelye kerül feltüntetésre.

Itt nyilván okmánybiztonsági és adatbiztonsági kérdések is felmerülnek, így ezt a megoldást kormányzati oldalról személyiadat- és lakcímnnyilvántartás, illetőleg az anyakönyvi nyilvántartás tekintetében nem támogatnánk, ha a születési helyre vonatkozó adat cserélődne fel a származási helyre vonatkozó adattal, hiszen akkor a nyilvántartásban fiktív adatok keletkeznének.

Ezt a dolgot ilyen módon nem tudjuk kezelni, ezért aztán ez a törvényjavaslat, szerintünk nagyon helyesen, a születési helyre vonatkozó adattartalmat érintetlenül hagyja. Tehát továbbra is a jogkövetkezmények a jogrendszerben, a nyilvántartási rendszerben a születési helyre vonatkozó adatokhoz kapcsolódnak. Ez többek között azért is fontos, mert az anyakönyvek és a mögötte lévő anyakönyvi alapadatok is a születési helyhez kapcsolódóan vannak tárolva. Tehát ha valaki, mondjuk, az anyakönyvi alapadatait szeretné látni a születésével összefüggésben, akkor neki a születési hely szerinti anyakönyvvezetőhöz kell menni, mert ott tudja ezeket az adatokat kikérni. Nyilván itt nem szeretnénk jogbizonytalanságot eredményezni.

Az a megoldás, amit a képviselő urak javasolnak, a nyilvántartás valódiságára vonatkozó alapelvet tiszteletben tartja, a származási hely jelen pillanatban is megjelenik az anyakönyvi nyilvántartásban, tehát ilyen adatot az anyakönyvi nyilvántartás ismert, és ahogy az el is hangzott, de ha nem, akkor én ezt most mindenképpen elmondanám, 1991-et követően nyilván is tart, viszont a személyazonosító igazolványban történő feltüntetésre eddig nem volt jogszabályi lehetőség. Ezt a jogszabályi lehetőséget teremti meg az előttünk fekvő törvényjavaslat.

Végezetül még egy dologra hívnám fel a figyelmet, arra, hogy ez önkéntes lesz a jövőben is. Aki erre igényt tart, akinek ez a lokális identitástudata szempontjából fontos, az tudja kérelmezni a származási hely külön adattartalomként történő feltüntetését, akinek pedig erre nincs igénye, az továbbra is a megszokott adattartalmú személyazonosító okmánnal tud működni, közlekedni, illetve ügyet intézni. A helyi identitások, a lokális kistelepülési identitások kérdése fontos, a kistelepülésen élők problémái a kormányzat

számára prioritást élveznek, így az előttünk fekvő törvényjavaslat támogatására teszünk javaslatot. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, Orbán Balázs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Tasó László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

TASÓ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kormánybiztos Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Hozzászólásom elején szeretnék egy kicsit visszatekinteni a múltba, azért is, mert itt is szeretném megerősíteni sokadjára, hogy milyen fantasztikus hely a Kárpát-medence, milyen nagyszerű ország ez, ahol élünk, s hogy milyen sok és hatalmas erőfeszítés árán tudták csak megvédeni őseink, elődeink ezt a hazát. Amikor visszatekintünk a tanulmányainkra, akkor pontosan emlékszünk arra is, hogy több évszázad kellett ahhoz, hogy kialakuljon úgy ez az ország, ez a Kárpát-medencei hatalmas tér, hogy minden egyes szeglete lakható legyen. Úgy lett kialakítva, hogy a nagyvárosok túl a mezővárosok körül falvak szerveződtek, és egységes gazdasági szerkezetű alakult az egész ország. Mindig is irigyeltek bennünket Európában, szerették volna valamelyik oldalra, vagy a német, vagy a francia érdekkörbe beláncolni Magyarországot. Sokáig tudtunk ellenállni, hál'istennek.

De nyilvánvaló volt, hogy egy idő után az európai törekvések nem engedik meg, hogy Magyarország megerősödjön. Az Osztrák-Magyar Monarchia kialakulásával viszont... *(Arató Gergely közbeszólására:)* Arató képviselő úrnak, akinek túlságosan nagy az arca, szeretném elmondani, hogy kicsit várjon, aztán majd szóba hozhatja a mondandóját. Tehát az a lényeg, hogy az Osztrák-Magyar Monarchia olyan országot mutatott Magyarország és a Magyar Királyság erejével, amely Európában kiegyensúlyozó szerepet töltött be. Amikor megtámadták az érdekeinket, és az európai törekvések ármánya háborúba vitte a Kárpát-medencét, akkor világossá vált, hogy így együtt a medencében élő népek nem maradhatnak. Egy biztos, hogy Trianon veszte és végzete Magyarországra örökre rányomja a bélyegét, örökre elvágva azt a kapcsolatrendszert, amellyel Magyarország erős volt.

Ha visszaemlékezünk arra, hogy a nagyvárosi gyűriük és a közlekedési kapcsolatok milyen módon fűzték fel a településeket a nagyvárosokhoz és a fővároshoz, akkor tudhatjuk, hogy valóban egy tervszerűen felépített országról beszélhetünk. A trauma, amelyet száz év mértékben mért ránk a sors, nyilvánvalóan a reményt mindig éltette bennünk, és számíthattunk arra, hogy az uniós ciklusban, majd az elsőben, amikor forrásokhoz jutottunk, 2007-től '13-ig lesz lehetőség arra, hogy a vidéki települések is felzárkózzanak. De emlékszünk itt jó néhányan arra, hogy az MSZP-SZDSZ-kormányok felszínes politikája

Budapest-központú volt, a források 63 százalékát használta fel a közép-magyarországi régió. Ne felejtjük el, hogy bíztunk abban, hogy talán egy kiegyenlítődség, egy felzárkózási lehetőség megnyílik számunkra, de ez nem történt meg. Erre egészen 2010-ig várni kellett, amikor új szemlélettel indult el a magyar kormány, és a magyar parlament többsége egyértelművé tette, hogy Magyarországon minden ember fontos, minden település fontos.

A most indult „Magyar falu” program, valóban így van, egy olyan lehetőség és olyan eszköztár, amely a korábbiakhoz képest lényegesen nagyobb lehetőséget ad arra, hogy a településeken élők felzárkózzanak, ne kétsebességű Magyarországgá legyen, hanem minden polgára legyen egyenrangú. Az a helyzet, hogy a korábbiakban, az MSZP-SZDSZ-retorikában a „vidéki” szó mindig pejoratív volt. Egyébként most sem tudunk másképp gondolkodni erről, ismerve az itt ülők közül jó néhányat, mást nem is lehet levenni az ő hozzászólásaikból, dűnnyögéseikből. Az a helyzet, hogy Magyarországon a vidéken élő emberek sokszor kénytelenek voltak elköltözni a munkahely miatt, a lakhatási körülmények miatt, ettől függetlenül az a törekvésünk, hogy maradjanak a helyükön, ha lehet, éljenek ott, ahol a legszebb és legjobb számukra, kötődjenek ahhoz a világhoz, ahol megszülettek, ahol élni akarnak.

Egy biztos, hogy ez a törvény, amely most a parlament előtt van, segítséget ad ahhoz - s nem varázslásra ad lehetőséget -, hogy a helyi identitás erősödjön, legyenek a jó példák a többiek előtt követendőek, és természetszerűen emlékezzenek meg azokról, akik egy kicsi helyről, kisebb helyről sokat dolgozva, nagy teljesítményt elérve vihetik előre a település nevét.

(11.00)

Azt gondolom, hogy büszkék a monokiak arra, hogy Kossuth Lajos kormányzónk ott született, de ugyanolyan büszkék a Sátoraljaújhelyen lakók is, hiszen Kossuth Lajos azt mondta, hogy ő újhelyi diákként élte meg a gyermekkori bölcsőt abban a városban, úgyhogy mind a két település büszke lehet rá. De Söjtör sem arról híres, hogy a Gyurcsány-kormány ott zabált, és ott tartotta kinn a kormányülést, hanem Söjtör arról híres, hogy Deák Ferenc, a haza bölcse ott született, talán 1803. október 17-én, ha jól emlékszem, és azt gondolom, hogy sokan vannak, akik egyébként Magyarországon büszkék arra, hogy honnan indultak el.

A magyar vidék mindig megőrizte azt, ami bennünket, magyarokat együtt tartott és összetartott, őrizte a hitünket, őrizte a kereszténységet. Az a helyzet, hogy egy segítség ez a törvénymódosítás, amelyről annyit szólnom kell mindenképpen, hogy 2001-ben jeleztem az akkori kancelláriaminiszter úr felé, de Magyarországnak akkoriban elég sok elfoglaltsága volt, meg kellett menteni az országot a zuhanásból, amit az MSZP-SZDSZ-kormányok okoztak, és nem volt kellő figyelem erre a dologra. Most viszont van,

és szeretnénk elérni azt a „Magyar falu” program segítségével, a kormány intézkedéseivel, hogy a megerősödő magyar gazdaságból mindenkinek jusson kellő előny és lehetőség, és azt gondolom, hogy a „Magyar falu” programot irányító kormánybiztosnak erre megvan a lehetősége, képessége, és azt hiszem, hogy sikeres programról beszélhetünk máris.

Én szeretném kérni, hogy gondolkodjanak el azon, hogy mit jelent annak, aki egy kisteleplülésről indult el és mégis nagy tettekre volt képes, és természetesen itt is vannak a parlamentben rengetegen, akik egyébként így jártak és így vannak. Én mindenkinek örülök, ha büszke arra, hogy honnan jött, nem tagadja le, és nem mondja azt, hogy én nem onnan, hanem a közeli nagyvárosból származom. Én egyébként elismerem mindenkit, aki olyan helyről, kisebb helyről, vidékről képes volt idáig eljutni, vannak itt néhányan, nyilvánvalóan van kivétel is közöttük jó néhány, akiről nem kell sokat beszélnünk, de az idő majd eldönti, hogy kiről mit kell mondani és mit kell tartani.

*(Az elnöki széket dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Szerintem Pápáról is majd elmondják azt, hogy voltak híres szülőttei, nyilvánvalóan Konrád Károlyra gondolok, Kövér Lászlóra vagy Kovács Zoltánra, nem igazán Gyurcsány Ferencre, de ettől függetlenül lehet, hogy valaki arra lesz majd büszke, hogy Gyurcsány Ferenc Pápáról jött; egyébként izlés kérdése és mindenkinek szíve joga. Ettől függetlenül nem szabad elvitatni azt a dolgot és azt a tényt, hogy mindenkinek van egy számára fontos hely, nekem ez Nyíradony, a legfontosabb hely, az én szülőhelyem, és azt gondolom, hogy így van jól, ha mindenkinek van egy ilyen kedves hely a szívében, mint ahogy abban is reményemet fejezem ki, hogy mindig lesz egy ország, ez pedig Magyarország, ahol a magyar ember lesz a legfontosabb, és szerintünk ebben valamennyien érdekeltek vagyunk.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Attól függetlenül, hogy itt nagyarcú emberek alkalmanként gúnyolódnak, ettől még a magyar vidék létezik és él, a magyar vidéken élő emberek képesek arra, hogy vigyék a vállukon az országot, akkor is, ha a fővárosban erre nem képesek sokan. De attól függetlenül bízom benne, hogy ez az egység, amelyet valamikor az államalapító királyunk és a honvédó királyaink megteremtettek, örökre megmarad. Köszönöm a figyelmüket. *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Bravó! - Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Üdvözlöm önöket. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Csodálatos ájtatos beszédek hallottunk itt az elmúlt percekben,

egyetlen apró probléma van: hogy az önök tevékenysége nem ilyen ájtatosságról vall színt nap mint nap, immár tíz éve. Ha önök először, mondjuk, mostanában kerültek volna kormányra, a Fidesz és a KDNP, és az elsők között hoznak ide egy ilyen jogszabályjavaslatot, akkor minden jóérezésű, tisztességes képviselő egyet válaszol: megszavazzuk, örülünk neki.

Elmondom önnek, Tasó képviselő úr, Gyopáros Alpár, Nacsa Lőrinc - most épp nincs itt, de majd bizonyára visszajön *(Jelzésre:)*, vagy ott van, csak beszélget, persze már nem kíváncsi a szavainkra sem, pedig szokott vitatkozni velünk *(Közbeszólások.)* -, de az a lényeg, hogy természetesen meg fogjuk ezt szavazni, nincs ebben semmifajta averzió, de egypár gondolatot azért elmondanék önnek vagy önöknek, hogy mikor lett volna ez aktuális, és ha már egy ilyen szent ügyet idehoznak a Ház elé, mi mindent tudtak volna még ahhoz tenni, hogy a magyar vidéken született embereknek már csak ez legyen a problémája, hogy a származási helyét nem tudta eddig a személyi igazolványába bevezetni.

Azt szoktuk mondani, hogy a szülőföldből kiemelheted az embert, de az emberből soha nem emelheted ki a szülőföldjét. Önöknek, fideszes, KDNP-s képviselőknél nem kell megmagyarázni nekünk, hogy mi a szülőföld és mi a szülőföld jelentősége. Nekünk nem kell megmagyarázni, hogy mit jelent magyarnak lenni, mit jelent ehhez a nemzethez tartozónak lenni. Nem szeretem, amikor képviselők politikai haszonszerzés érdekében a nemzethez való viszonyt kisajátítják maguknak. Önöknek senkivel szemben nincs joga ahhoz, hogy bármilyen módon is azt fejezzék ki, akármilyen politikai, ideológiai alapon dolgozik, él vagy szavaz valaki, hogy a nemzethez tartozik vagy sem. Ez az önök alapvető sajátossága a politikai tevékenységükkel, hogy rendre a hazát, a nemzetet, most épp a szülőföldet sajátítják ki.

1991-es az a jogszabály, amelyre hivatkozik az indoklás, hogy lehetővé tette az anyakönyvekbe származási helyet beírni. Ez 29 éve volt, és önök 29 éve parlamenti párt. Azt tessenek majd elmagyarázni, hogy az elmúlt 29 évben hogy nem sikerült soha egy ilyen javaslatot beterjeszteni, úgy egyébként, hogy ezen 29 év alatt tizennegyedik évüket töltik a parlamentben kormánypartként, ebből tizedik évben kétharmados többséggel. Tehát majd egyszer valamelyikük, esetleg Nacsa Lőrinc képviselőtársam, mert a fiatalabb korosztályt képviseli, és ő valóban 29 éven át nem kérhetette ezt, legfeljebb az elmúlt 6-7-8 évben a koránál fogva, de talán ő választ tud adni arra, hogy miért pont most.

Aztán azt is elmondanám, hogy az hogy lehet, hogy az önök tevékenysége alapján - miközben önök 29 vagy 30 éve parlamenti párt, és ebből tizennegyedik éve kormányzópart - most már a 89 százaléknyi, 3000 lélekszám alatti településen mindössze a társadalom 23 százaléka él. Hogy lehet? Úgy, kérem szépen, hogy önök beszélhetnek itt a „Magyar falu” program szentségéről, csak az elmúlt 30 év kormányzatainak tevékenysége odáig juttatta a magyar társadalmat, hogy vagy elvándorolt, vagy a városba ment. Ez

a kormányok felelőssége. Most, 30 év után lehet kezdeni ilyen jogszabályjavaslatokkal, hogy most adunk egy lélektani, egy jó érzést generáló ügyet a társadalomnak, ami nagy szerencse, hogy Magyarországon az első száz problémájába az embereknek, szerencsére, nem ez a kérdés tartozik. Vagy hála Istennek? Vagy sajnáljuk? Nem tudom. De egy biztos: önök a tíz év alatt bebizonyították, hogy ha idehoznak valamit, amit ilyen szent ügyként adnak elő, abból mindig valami más fog kisülni. Azt gondolom, nemsokára majd fogjuk tudni, hogy ez a törvényjavaslat minnek volt az előfeltétele, előszobája vagy bármije is.

Azt szeretném önöknek mondani, hogy felállítottam egy hipotézist. Mondjuk, van egy 60 éves férfiember, aki Balástyáról származik, Szegeden a kórházban született, megnősült Szombathelyre, ott élt sokáig, most éppen esetleg Jákon él, és ő 60 éves és férfiember. És elgondoltam azt, hogy ő az, akinek a magánnyugdíjpénztárát ellopták, ő az, akit a szolgálati nyugdíjától megfosztottak, ő az, akinek a feleségétől elvették a több generáción át működtetett trafikot, mert nem volt haverja a politikában, ő az, akit a devizahitel miatt - amivel egyszerűen csak egy szobával bővítette a házát - önök betaszítottak a szakadékba, és esetleg az ő édesapja halt meg kórházi fertőzésben az elmúlt időszakban, és önök azt mondják ennek az embernek, hogy de most kapsz valami csodát ezek után a tragédiák után, amiket az elmúlt tíz évben meg tetszett érni, odamehet, és bejegyeztesz a származási helyét.

Önöknek ezek szerint a mi társadalmunknak, akik iszonyatos mennyiségű nehézséget szenvedtek el akár az elmúlt 10 évben, akár az elmúlt 30 évben, pedig azt mondták nekik, hogy itt nyugati életminőség lesz, nem 30 év után, önök már 10-15 év után ezt ígérték, és most ezt a javaslatot úgy adják elő, mint az évszázad javaslatát! (*Nacsa Lőrinc: Nem!*) Tudják, ezt hogyan kellett volna előadni, ha már 29 év után végre benyújtották? Úgy kellett volna előadni, hogy ez eddig hiányzott, szeretnénk ezt pótolni, és ennyi. Nem ilyen szent szövegeket előadni: szülőföld meg nemzet, meg oda tartozunk, meg a falu!

(11.10)

Az embereket önök elzavarták a faluról! (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból.*) Azt tudom csak mondani önöknek, hogy a választókerületben négy év alatt még a kocsmák fele is bezárt, tehát már az sincs, és amikor egy településen már kocsmák sincs, az azt jelenti, hogy ott már semmi sincs. (*Zaj.*) Az a baj, hogy önök csak olyan kistelepüléseken járnak, ahova a kormánnyal vagy Orbán Viktorral való jó viszonyuk alapján betonba épített közpénzeket tudtak odavinni, önök csak olyan helyen járnak, de nem járnak olyan helyeken, ahol nincs ilyen politikus, ahonnan nem származik ilyen politikus, és az országban több mint 3 ezer ilyen település van.

Tehát én egyet kérek önöktől: egy kicsit nagyobb szerénységet! És ne tegyék meg azt, hogy ebben a

Házban egy ilyen javaslatot úgy adnak elő, mint a társadalom számára egyetlen - egyetlen! - hiányzó jóléti intézkedést, mert önök az elmúlt tíz évben nem úgy tevékenykedtek, hogy ezt kivívták volna, hogy ezt valaki is elhiszi önöknek. És azt megint megjegyzem, most a jogalkotás folyamatára rátérve, hogy egyelőre Orbán Balázs úr, aki a kormányt képviseli, és aki nem benyújtója, kicsit minőségibb előadást tett, mint azok, akik ezt benyújtották. Egyik nap mondtam Tasó képviselőtársamnak, hogy biztos nem ezzel kelt fel egyik reggel, hogy ezt a javaslatot akarja benyújtani, és azt mondta nekem, hogy eddig küzdeni kellett a szocialisták által lerombolt országért. De tíz éven át?!

Azt tetszettek mondani, csak úgy visszautalnék, önök azt mondták, hogy önök már a kormányzásuk második-harmadik évében elzavarták az IMF-et. Azóta eltelt hét év, és egyébként körülbelül 40 ezer oldalnyi jogszabályt nyújtottak be ez alatt az elmúlt tíz év alatt. Nem létezik, hogy nem fért bele! Sajnos önök eljátszották azt, hogy elhiggye bárki is az ellenzéki oldalon, hogy egy ilyen javaslatot szimplán jóérezésből, szimplán valaminek a pótlására nyújtottak be. Azt gondolom, hogy önök most sem mondják el az igazat. Miután a „Magyar falu” program feltételrendszerében egyetlenegy mondat nincs, ami kötődik a polgárok származási helyének a személyi igazolványba való bevezetésére, tehát egyetlenegy feltételrendszer nincs, ezért fogták, összekötötték a „Magyar falu” programot ezzel a kérdéssel, és majd az összes Facebook-oldaluk összes hirdetése arról szól, hogy mi annyira megértettük a társadalom hiányzó problémáját, hogy most ezzel a javaslattal pótoljuk.

Tudják, mivel tudnák pótolni? Végre a devizahitelezés kérdését annak tisztességes módja alapján hajtsák végre! Mutassák meg, hol van az ellopott magánnyugdíjpénztárak egyéni számlája! Legyenek szívesek mindazokat kárpótolni, akik például a trafikjaikat elvesztették! Legyenek szívesek a létminimumra felemelni a nyugdíjak összegét, mert az mégiscsak borzalmas, hogy valakiknek az idős éveiket éhköppon kell megélniük, 40-45-50 év munka után! Legyenek szívesek felszámolni a kórházi fertőzéseket! Legyenek szívesek egy tisztességes oktatási rendszert csinálni! Legyenek szívesek megvédeni az országunkat és nem félelmet kelteni!

És miután már mindezt megcsinálták, akkor még nyugodtan elő is jöhetnek ezzel az ájtatos stílussal, amivel ezt a javaslatot előhozták. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsa Lőrinc képviselő úr a KDNP vezérszónoka. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kicsit békésebb felszólalásra készültem itt a témával kapcsolatban, azt hittem, hogy csak Arató Gergelyre kell majd reagálnom egy kicsit élesebben, nem gondoltam volna, hogy Varga-Damm Andrea jobbikos képviselő asszony Arató Gergelyt is majd le fogja győzni demagógiából és egy

egyébként alapvetően jó ügyből való kihátrálásból. Én azt gondolom, hogy vissza kell utasítanunk nekünk mindannyiunknak azt, hogy itt hátsó célra használjunk bármilyen törvényjavaslatot, főleg ezt. Azt a vádat is vissza kell hogy utasítsuk, hogy itt valami olyan törvényjavaslat készül, amit - nem tudom, milyen összeesküvés-elméletet mondott itt a képviselő asszony - valami másra kell majd használni. És azt is visszautasítom, hogy azon kér számon bennünket, hogy miért csak most kerül ez ide, vagy miért most foglalkozunk ezzel.

Ahogy Tasó László képviselőtársam is elmondta, ő már egyébként ezt javasolta korábban, tehát nem ma reggel kelt föl Tasó László, és jutott eszébe, hanem mondjuk, 15 éve kelt föl, és jutott eszébe ez. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Akkor miért nem csináltátok meg?)* Képviselő asszony, örüljön, hogy eljutottunk idáig, hogy itt van ez a törvény, és alkalmas arra a mostani tavaszi ülészak, hogy ezt az egy törvényt is megtárgyaljuk a többi fontos törvény mellett. És azt se mondtuk, hogy ez minden idők legfontosabb törvénye, azt se mondtuk, hogy ez az évszázad jogszabálya, amit most be szeretnénk ide nyújtani, és ez a non plus ultra, és a legfontosabb törvényjavaslat ebben a törvényalkotási ciklusban ez lesz.

Azt mondtuk, hogy ez egy fontos, ámde szimbolikus javaslat, amelyet szeretnénk átvinni azért, mert mi fontosnak tartjuk az identitást meg a közösséget - önök most már nem. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Honnan vesz ilyet?!)* Látjuk, hogy az önök vidékpolitikája az uszoda magáncélra való lefoglalása Ózdon, körülbelül ebben valósul meg az önök vidékpolitikája. Engedtesse meg, hogy nekünk nem ebben valósul meg a vidékpolitikánk! *(Nunkovics Tibor: Gyomaendrőd!)*

Azt lehet tudni, hogy a nemzeti kormány 2010 óta elkötelezett amellett, hogy a magyar falvakban és a kistelepüléseken élők életminőségét javítsa, és ehhez - a beruházásokon, a betonon, a felújításokon, az infrastrukturális fejlesztések mellett vagy az életminőséget javító fejlesztések mellett - a közösség és az identitás erősítése nagyban járul hozzá. Mi ezt fontosnak tartjuk a mostani globális világban. A mostani urbanizált világban fontosnak tartjuk azt, hogy a kistelepülésen élők identitása, közössége, a megtartóerő jelen legyen az életükben. Ezt fontosnak tartjuk. Megértem, hogy önnek ez már nem fontos, vagy meg kell felelni itt az ön mellett ülő képviselőtársainak valamennyi felszólalásában, de engedtesse meg nekünk, hogy mi ezt fontosnak tartjuk, hogy egy közösség ki-fejthesse az identitását.

Én a saját édesanyám példáját szeretném elmondani, aki a papírja szerint Salgótarjánban született, bár élete első 15 évében csak azt a három napot töltötte Salgótarjánban, ami a kórházban születése és a kórházi gyermekágyi időszakban volt. Ennyit töltött Salgótarjánban, egyébként egy Ipoly-menti kis faluból származik, ott született és ott nőtt föl, de a papírjaiban egész életében Salgótarjánnak kellett szerepelnie, amihez semmi köze nem volt, és mondom, élete első 15 évében ott se járt a születésén kívül, mert az

identitása, a közössége, a szülei, a családja, a testvérei nem oda kötötték. Ezért ez egy ártatlan javaslat, sőt még erősíti is azt a közösségi identitást, amiért egykor önök még harcosan kiálltak - mára ez sajnos kikopott. Nem tudjuk, hogy ez Jakab Péternek köszönhető, vagy kinek, Gyurcsány Ferencnek köszönhető, de ez kikopott önből. *(Szilágyi György: Neked köszönhető! - Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Önök most azokkal fognak össze, akik a magyar vidéket hagyták lepusztulni, akik egyébként a magyar vidéket megtámadták, hiszen a rablóprivatizációt folytató Gyurcsány Ferenc és kedves elvbarátai brutális mértékű megszorításokkal, adóemelésekkel, önkormányzatok eladósodásával tették tönkre a vidék Magyarországot. A kistelepüléseken iskolákat zártak be, háziorvosi rendelőket zártak be, és üldözték el a falvakból az orvosokat meg a pedagógusokat. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Ti meg nem tudtátok visszahozni őket!)*

500 kilométernyi vasútvonalat szüntettek meg 2007-ben *(Arató Gergely: Ti meg nem nyitottatok újat!)*, és 2009-ben már 800 kilométer volt ez a vasútvonal. *(Zaj az ellenzéki padsorokban.)* Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Apró-villa ablakából nem látszottak a falvak, ez a helyzet. Sajnos ez a helyzet. *(Felzúdulás az ellenzéki padsorokban. - Zaj. - Az elnök csenget.)*

2010 után ez megfordult, és az előterjesztő képviselőtársam Gyopáros Alpár képviselőtársam szerényen nem szólt a „Magyar falu” programról. Én azt gondolom, hogy az elmúlt 30-100 év legfontosabb, a vidéken élők életminőségét javító programjáról van szó, a közösség erősítéséről, az életminőség javításáról, infrastrukturális fejlesztésekről; azért, mert mi azt gondoljuk, hogy olyan életformát kell teremteni, és olyan Magyarországot kell létrehozni, ahol a falvakban és kistelepülésen élés ne jelentsen alacsonyabb életminőséget, vagy ne jelentsen hátrányokat a kisvárosi vagy nagyvárosi létformával szemben. Ezért is célunk, hogy megállítsuk a népességsökkenést, és hozzájussanak a falusi emberek mindazon szolgáltatásokhoz, amelyekhez hozzájutnak városi társaik, a többi állampolgár.

A törvényjavaslatról képviselőtársaim hosszabban beszéltek, de nekem tényleg megdöbbentő az, hogy ennél a törvényjavaslatnál, ami, azt gondolom, hogy identitáserősítő, szimbolikus, és egyébként messze nem a legfontosabb törvényjavaslat ebben a törvényalkotási ciklusban, de mégis van jelentősége, azt pont a Jobbik részéről éri olyan nemtelen támadás, amely, azt gondolom, méltatlan ehhez a törvényjavaslathoz is. Miért fáj a képviselő asszonynak az, ha valaki, egy faluból származó ember rá tudja írni és egész életében a személyi igazolványán tudja azt tükrözni, hogy ő igazából hova tartozik? *(Dr. Varga-Damm Andrea: Önnek szövegértési problémája van. Ilyet nem mondott senki! - Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*

Nem azt tudja tükrözni, hogy melyik irányítószámra és városba volt bejegyezve a szülőszoba vagy a kórház, vagy a szülészet hol volt cím szerint, a Petőfi

Sándor utcában, hanem azt tudja bejegyezni a személyi igazolványába, hogy ő a szívében, a közösségében hova tartozik. Miért fáj ez önnek annyira? Miért támad egyszer azért bennünket, hogy miért csak most hoztuk ide, aztán azzal, hogy egyáltalán miért hoztuk ide, nem is olyan fontos? Szerintem nem erre kellene fókuszálnia!

(11.20)

Képviselő Asszony! Többet beszéltünk már Gyopáros Alpár képviselőtársammal is erről az ügyről már korábban is, még a benyújtás előtt. Az elmúlt időszakban több alkalommal helyi, vidéki, faluból származó fiatalok mondták azt, hogy nekik ez az ötlet tetszik. Több alkalommal egyeztetünk úgy, hogy ő is ott volt (*Dr. Varga-Damm Andrea: Miért csak most?*), sok alkalommal megszerveztük az Itthon, Fiatalon, Szülőföldön Akadémiát az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetséggel is, legutoljára januárban Gyopáros Alpár kormánybiztos úr is jelen volt egy ilyen találkozón, ahol a fiatalok ezt az ötletet szívesen vették, ahol azt mondták, hogy ez nekik számít. És nem azt mondták, hogy ez oldja meg az életük minden problémáját, nem azt mondták, hogy ez fogja megoldani számukra a munkavállalás kérdését vagy a vállalkozás kérdését, az itthon boldogulás kérdését, hanem azt mondták, hogy ez egy kicsi lépés, ami hozzájárul a közösségük, az identitásuk erősítéséhez. Ez az életet kicsit teljesebbé teszi. Nem megoldja, nem ettől lesz valakinek vállalkozása, nem ettől tud boldogulni majd a munka világában, vagy versenyképes nyelvtudást, szaktudást szerezni, ezeket a kérdéseket nem ez oldja meg, ott a kormány más intézkedéseit ajánlom a képviselő asszony figyelmébe. Ez a kérdés egy identitáserősítő, közösségerősítő kérdést old meg.

Azt gondolom, hogy méltán alkalmas arra ez a törvényjavaslat, hogy mindenki tudja támogatni, hiszen nem fáj senkinek, viszont jó sok mindenkinek, és ha jó sok mindenkinek, akkor miért szeretne például a Jobbik is keresztbe feküdni egy olyan törvényjavaslatnak? (*Dr. Varga-Damm Andrea: Az első mondatom az volt, hogy megszavazzuk!*) Mi ezt erről az oldalról nem értjük (*Balczó Zoltán: Megszavazzuk!*), de mi továbbra is azt gondoljuk, hogy ha valaki meg tudja őrizni az identitását... (*Dr. Varga-Damm Andrea: Az első mondatom az volt, hogy megszavazzuk!* - *Közbeszólás a Fidesz soraiból: Ne óbégass!* - *Az elnök csejnet.*)

ELNÖK: Bármilyen furcsa, ez most nem a párbeszéd terepe. Értem a tisztelt képviselő asszonyt és képviselő urakat; Nacsa Lőrinc, egyetlen képviselő viseli ezt a nevet, ő beszélhet - a többi magában elképzeleli, hogy mit gondol róla. (*Derűltség az ellenzéki pártok soraiban.*) Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Ha már a párbeszéd szóba került, ugye, az anarchista frakció be se jön egy

ilyen törvényjavaslatnál, mert a nemzeti identitás számukra egy ilyen szitok...

ELNÖK: Képviselő úr, javaslom, hogy ön meg a törvényre koncentráljon, jó? (*Derűltség.*) És akkor nagyobb lesz a béke.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Vissza is térek, elnök úr, csak elnök úr szava emlékeztetett egy itt ülő vagy most jelen nem lévő frakcióra.

Tehát van egy olyan kérdés, ami a nemzeti identitással, a közösséghez való tartozással és a falusi létformával összefüggő törvényjavaslat, ráadásul alapvetően szimbolikus, és erre az ellenzéki pártok azt mondják, hogy ez nem jó. Főleg a Jobbik. Most az első felszólalást hallhattuk (*Dr. Varga-Damm Andrea: Ilyet nem mondott senki!*), hogy ez fölösleges, hogy nem ez oldja meg a vidéken élők problémáját - de nem mondtuk, hogy megoldja a vidéken élők problémáját. Azt mondtuk, hogy teszünk egy kis lépést egy fontos irányba.

Ha megnézi a képviselő asszony, és megnézi képviselőtársaim a „Magyar falu” program eddigi pályázatait, eddigi eredményeit, azt, hogy a jogosultak 90 százalék fölötti pályázatot nyújtottak be számait tekintve, azt, hogy milyen sok értelmes cél valósult meg a „Magyar falu” programban (*Dr. Varga-Damm Andrea: Jó sok vadászház...*), a rendelők, a civil szervezetek, az egyházi intézmények tekintetében, szolgáltatóközpontok tekintetében, utak tekintetében mennyi minden valósult meg az elmúlt időszakban, akkor láthatja azt, hogy pont minket nem vádolhat meg azzal, hogy a magyar vidék vagy a magyar falvak ellen lennénk.

És ebben a nagy csomagban, ahol nyilvánvalóan az életminőséget javító fejlesztések, az infrastrukturális fejlesztések sokkal nagyobb súlyt és értéket képviselnek, van egy kicsi szimbolikus lépés, amit képviselőtársaim benyújtottak. Én nem értem, hogy miért kell a nemzeti identitást, a közösség iránt érzett elkötelezettséget támadni, hozzá kell még szoknunk ehhez az új Jobbikhoz, de majdcsak sikerül.

Mi támogatjuk természetesen a javaslatot. Köszönöm szépen. (*Dr. Varga-Damm Andrea: Lőrinc, tényleg nem értette meg, amiről beszéltem!* - *Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Varga László képviselő úr, az MSZP vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném azt leszögezni, hogy azt, hogy az előterjesztés vitája tulajdonképpen a magyar vidék hátrányos helyzetéről szóló vitanappá kezd alakulni, ezt a helyzetet elsősorban a jogszabály indokolása alapozta meg.

Még egy dolgot tennék az asztalra, bár Nacsa Lőrinc megelőlegezte tulajdonképpen az én véleményemet is, mert általában véve az ellenzék elutasító magatartásáról beszélt; megmondom őszintén, hogy én Varga-Damm Andrea felszólalásában sem ezt fedeztem fel. Elmondta ő is, hogy támogatja az előterjesztést egyébként, csak nem tartja a legfontosabb problémák közül valóknak. Hadd szögezzem le a felszólalásom elején, formabontó jelleggel, hogy támogatom az előterjesztést, tehát meg fogom szavazni, és egyébként erre fogom kérni a frakciótársaimat is.

Itt el is intézhetnénk ezt a dolgot egyébként, ha már az indokolásban, a bizottsági ülésen, az előterjesztői expozéban és a kormánypárti vezérszónokok felszólalásaiban nem azt láttuk volna, hogy tulajdonképpen egyfajta propagandaszöveggé alakult át az előterjesztés vitája. Önök „Magyar falu” programról beszéltek, a vidék jövőjéről beszéltek, hogy milyen zseniálisan és szenzációsan megerősítik itt a magyar vidéket, és az ellenzék képviselői meg természetesen erre reagálva mondják el a véleményüket. Egyébként az indoklás nagyon szorosan hozzátartozik egy-egy jogszabály értelmezéséhez, és ezért azt gondolom, hogy ezt meg is tehetik egy általános vitában, semmi problémát nem látok ebben.

A magyar falvakról beszéltek egyébként konkrétan a normaszöveg kapcsán, a magyar falvakban élők identitását erősítendő hozták be ezt a javaslatot, ezt mondták. Én azért még egy szempontot tennék az asztalra. Szerintem nem csak a magyar falvakról van itt szó. Azt gondolom, hogy nagyon sok olyan vidéki, már nagyvárost is érintő problémáról is szó van, ami arról szól, hogy az egészségügyi ellátás olyan, amilyen, és például nagyon sok helyben sikeres és elfogadott nőgyógyász költözött, mondjuk, Budapestre, ott folytat munkát, ott praktizál, és egyébként nagyon sokan vannak vidéken is, akik követik például egy-egy gyermekvállalás kapcsán a nőgyógyászatot, és számukra is fontos. Tehát én ismerek olyan embert, akinek fontos egy ilyen szituációban, hogy a megszületendő gyermekük a helyi identitását is tulajdonképpen erősíteni tudja egy-egy ilyen lépéssel. Tehát azt gondolom, hogy a származási hely feltüntetése egy helyes, szerencsés dolog. Valóban találkoztam ilyen problémával, de egyébként egyetértek, nincs a száz legnagyobb probléma között ez a kérdés, ami a magyar vidéket érinti. De természetesen én büszke vagyok miskolci származásomra, miskolci születésemre, és arra is egyébként, hogy a gyerekeim is miskolciak és miskolci származásúak. Tehát számomra is fontos ez az identitás.

De ha már politikai kommunikációs kérdéstről beszélünk, akkor azért nézzük meg, hogy mi okozza azt, hogy egyáltalán szükség van erre. Az is okozza, hogy 409 tartósan betöltetlen háziorvosi körzet van, 239 tartósan betöltetlen fogorvosi körzet van. Az egészségügyi, kórházi ellátás színvonala között drasztikus különbségek vannak, és egyébként ezek a különbségek nőttek az elmúlt tíz évben a vidék és az ország középső területei között. Magyarán nagyon sok család költözik nagyobb városokba az ország nyugati

részébe, illetve a középső területekre, a fővárosba úgy, hogy egyébként a származása, az identitása fenntartása érdekében azért tenne lépéseket. Vagy nagyon sokan vesznek igénybe a központi területeken egészségügyi szolgáltatásokat, és egyébként próbálnának boldogulni ott, ahol élnek. Tehát az egészségügy helyzete szerintem siralmas, és ha már a magyar vidékről beszélünk, ezt el kell mondani.

Nagyon sok helyen a magyar vidék eltartó erejét jelentő agrárium tekintetében már Ángyán József, egykori államtitkár úr szavai is olyanok, amik idekíváncsoznak. Nyilván ő nagyon sokszor utalt arra, hogy a politikai összeköttetések mennyire fontosak abban a tekintetben, hogy földhöz jusson valaki vidéken. Tulajdonképpen egyfajta modern feudalizmus jött létre az elmúlt tíz évben, ez egyre nehezebb helyzetbe sodorta a kistelepülésen élő nincsteleneket.

De az Európai Unióban található régiókat is időről időre, háromévente összehasonlítják, és akkor szerintem ebből is lehet következtetéseket levonni. Egyébként a 2016-os adatok rendkívül sokkolóak voltak, és a '19-esek is azt mutatják, hogy egyetlen Magyarországi régió sem éri el az uniós átlagot. Ha a legnehezebb sorban lévő régiókat felrajzolják egy térképre, akkor egészen döbbenetes, hogy négy magyar régió is található ezek között. Nincsen köztük szlovák régió, és csak egyetlen lengyel régió található a legrosszabb helyzetben lévő régiók között az Európai Unióban. A magyar régiók tulajdonképpen Bulgáriával és Romániával, az itt található régiókkal versenyeznek, ez szerintem elképesztő dolog. És ne mondják azt, hogy ebben nem történt az önök idejében nagyon komoly negatív elmozdulás. A 2016-os felmérésben először szerepelt az észak-magyarországi régió az egészségügy paraméterében az utolsó előtti helyen. Az utolsó előtti helyen!

(11.30)

Ez elégtelen bizonyítvány a kormányzásukról, én abszolút így értékelem. Meg kell nézni, hogy mit gondolnak erről az embereket vidéken, és milyen állapotban van a vidéki egészségügy. Tehát valóban nagyon nagy szükség van a magyar vidék fejlesztésére, azonban ehhez átgondolt fejlesztéspolitikára van szükség, és nem a források luxusberuházásokra való költésére vagy adott esetben lenyúlására, amiről sok hír is szólt az elmúlt időszakban.

A vasút tekintetében, igen, önök is nyilatkozták, hogy a vasúti közlekedést nagyon fontos megtartóerőnek tartják a vidék lakosságának tekintetében. Ehhez képest egyébként több komoly vonalon is látható járatritkítás, vagonszámcsökkentés, ami nyilvánvalóan nem a fejlődést jelenti ebben a tekintetben. A menetidők pedig egyre csak nőnek több vonalon Kelet-Magyarországon. Ez nem versenyképes, csakúgy, mint az önök által ígért nagy sebességű internetkapcsolatok vidéken, amiket a kisebb településeken nem nagyon éreznek az emberek. Ezzel valamit kéne kezdeni. Számtalan településről jeleztek

számomra, hogy nagyon komoly gondok vannak, és ezt én is tapasztalom, bármerre járok Magyarországon.

Összefoglalva tehát, a javaslatot támogatni fogjuk. Ezt a javaslatot szimbolikusan tartjuk, és egyébként olyannak, amely valóban a vidéki kistéleplési, de a vidéki nagyvárosi identitást is erősítő lehet olyan esetekben, amikor egy-egy gyermek, mondjuk, a fővárosban születik, mert a magyarországi egészségügy körülményei olyanok, hogy ezt így alakítják. Tehát támogatni fogjuk. Azonban azt gondolom, hogy lehet, hogy a Háznak szüksége volna az álláspontok egyeztetése érdekében egy, a magyar vidék általános helyzetéről szóló vitanapra, mert úgy látom, hogy nagyon máshogy ítéljük meg konkrétan a helyzetet Magyarországon.

Szerintem szakmailag is igazolható, hogy egyébként nagyon-nagyon rossz irányba, négy magyar régióknak különösen rossz irányba megy a helyzete, és ez nem maradhat így. Ennek kapcsán szükség volna konszenzusos fejlesztéspolitikára, ami az elmúlt tíz évben nem volt meg. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely képviselő úr a DK vezérszónoka. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Végre teljes összhangban vagyok Nacsa képviselő úrral, mert én is arra számítottam, hogy ma délelőtt itt egy higgadt szakmai vitát fogunk tudni folytatni, ámde jött Tasó képviselő úr, aki úgy történelmi, mint belpolitikai kontextusba helyezte ezt a kérdést, és megtalálta ebben az ügyben is az alkalmat arra, hogy hogyan lehet gyurcsányozni, hogyan lehet hazudozni a jelenlegi ellenzékéről, hogyan lehet tízévezni. Képviselő úr, nem tudom, hogy ez hogyan visz közelebb ahhoz, hogy szükséges egyetértés és közös munka legyen itt a magyar vidék érdekében, de én persze örülök, hogy ön részt vesz ebben a vitában, mert addig sem közpénzt talicskázik ki a haverjainak, rokonainak és üzletfeleinek, mint általában szokta. *(Dr. Lukács László György: A parlamentben erről nem lehet beszélni!)*

Na most, ami a törvényjavaslatot illeti, arról azt szeretném elmondani önöknek, hogy néhány megjegyzést szeretnék csak hozzátenni a konkrét törvényjavaslathoz. Talán ezek közül a legfontosabb az, hogy nem nagyon érthető, hogy ha ez egy kormányzati program, amely a kormány teljes támogatását élvezi, akkor miért nem kormányjavaslatként jön ide a parlament elé. Én persze értem, hogy így a képviselő urak neve megörökítődik az utókornak, és ez egy fontos cél, de hát azért lássuk be, hogy ha a kormány nyújtotta volna be, akkor mégiscsak lett volna némi egyeztetés róla, és például választ kaphattunk volna egy kormány-előterjesztésből olyan földhözragadt, egyszerű kérdésekre is, hogy az amúgy túlterhelt okmányirodáknak mekkora többletterhet jelent ez az újabb feladat. Nem hiszem, hogy sokat egyébként, és őszintén

szólva, osztom képviselőtársaimnak azt a véleményét, hogy honfitársaink egy részének ez egy fontos ügy lehet, olyan ügy, amely a saját identitásuk szempontjából lényeges.

Nem attól lesz persze valakinek kötődése egy településhez, vagy nem attól lesz identitása, hogy mi szerepel a személyi igazolványában, de én elhiszem, magam is találkoztam ilyen típusú felvetéssel, hogy van, aki számára ez egy fontos kérdés. Ha egy viszonylag egyszerű törvényi változtatással jobbá, könnyebbé tehetjük honfitársaink, a magyar polgárok életét, akkor miért ne tegyük meg?

Tehát mi is támogatni tudjuk ezt a törvényjavaslatot. Hozzáteszem csak azoknak a képviselőtársaimnak a kedvéért, akik úgy emlékeznek, hogy 2010-ben kezdődött az élet Magyarországon, hogy a korábbi törvények, többek közt a 2010-ben elfogadott, a Gyurcsány-kormány által benyújtott anyakönyvi törvény is tartalmazta a származási hely rögzítésének a lehetőségét, de most az, hogy bekerülhet a személyi igazolványba is, még egyszer mondom, mi is úgy érzékeljük, hogy ez különösebben nagy terhet nem jelent, és egyébként pedig vannak olyan honfitársaink, akiknek ez fontos, hogy így is rögzítve legyen, miért ne kerüljön ez be a törvénybe. Mi is ezt támogatni fogjuk.

Ami a „Magyar falu” programot illeti, merthogy mégiscsak valóban kialakult erről is egy vita, nagyon csendben és nagyon halkán hadd jegyezzem meg azt, hogy én nem állítom azt - és ebben mérsékeltebb vagyok, mint Varga képviselő úr -, hogy a magyar vidék lemaradása csak ennek a kormánynak köszönhető, itt hosszú, gyakran évszázados adósságok vannak. Szerintem az közös, fontos feladatunk, hogy eszközöket találjunk arra, hogy a magyar vidéknek... - és ugye, mindig magyar vidékről beszélünk, azért legyünk őszinték, itt is nagyon nagy különbségek vannak tájegységek és tájegységek, és települések és települések között is. De sok olyan része van az országnak, ahol valóban szükség van az állami beavatkozásra. Ha valahol van dolga az államnak, a fejlesztési feladat pontosan az, hogy egyébként segítsen ezeknek a településeknek, térségeknek. Ebben nincs köztünk vita, én azt gondolom, hogy ez lényeges.

Azt is el kell mondanom, mert tudom, és nem akarom megbántani képviselőtársaimat, mert nyilván ők arra büszkék, amit csinálnak, és azt hozzák ide a parlament elé, amire ők büszkék lehetnek, és egyébként a „Magyar falu” programban vannak olyan elemek, amelyek kétségtől pozitívak, de azért ne tegyék úgy, mintha 2010-ben kezdődött volna a történelem.

Az új „Magyar falu” program az „Új Magyarország” programnak, a 2007-2013 között létező uniós fejlesztési programnak a része volt. Ennek keretében 4000-5000 milliárd forintnyi uniós forrást költött el *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Na!)* egyébként a két kormány vagy három kormány, a Gyurcsány-, a Bajnai és az Orbán-kormány uniós forrásból, a „pfujpfuj, Európai Unió” - mármint önök szerint „pfujpfuj, Európai Unió” - támogatásainak terhére olyan dolgokra, a mezőgazdaság támogatására, integrált

közösségi szolgáltató terekre, óvodai nevelésre, járóbeteg-szakellátásra, útfelújításra és így tovább.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én örülök, hogyha önök ezt folytatják, örülök, hogyha vannak ebben új ötleteik, csak azt kérem, hogy miközben el vannak ájulva a saját nagyszerűségüktől, és miközben ilyen kicsi, fontos, szimbolikus lépéseket tesznek, közben azért foglalkozzanak már a magyar vidék valódi problémáival is. Foglalkozzanak azzal, hogy egy sor helyen nincsen körzeti orvos! Foglalkozzanak azzal, hogy az iskolák jó részében nincsen szaktanár! Foglalkozzanak azzal, hogy rossz minőségű utakon lehet megközelíteni a legtöbb magyar települést! Foglalkozzanak azzal, hogy nem elérhető ma a magyar falvak jó részében az a digitális infrastruktúra, amely alapvető feltétele ma már az eredményes vállalkozásnak és a gazdaság fejlődésének! Én azt kérem, hogy ezzel is ugyanilyen lelkesedéssel foglalkozzanak, hagyják a bánatban ezeket a felesleges politikai felhangokat, azaz nem itt és nem ilyen ügyben kell előjönni! Foglalkozzunk a szakmai ügyekkel!

Én nagyon támogatom Varga László képviselő úrnak azt a javaslatát, hogy folytassunk akár itt a parlamentben erről is vitát, mert hátha eljutunk oda, hogy azokat a dolgokat is megtaláljuk ebben az ügyben, amelyek összekötnek minket, és nem csak azokat, amik szétválasztanak. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az LMP vezér-szónoka, Keresztes László Lóránt képviselő úr, frakcióvezető következik. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! No, hát én azt gondolom, hogy egy rendkívül fontos, mondhatni, hiánypótló vita indult el az Országgyűlésben a magyar vidék helyzetéről, és én ilyen módon is szeretnék hozzájárulni ehhez a vitához. Én komolyan veszem az előttem szólókat, igyekszem ezekre reagálni és kihasználni azt a történelmi helyzetet, hogy rendkívül fontos, a magyar vidékpolitika szempontjából rendkívül fontos szereplők vannak jelen. Itt van a Miniszterelnökség képviseletében Orbán Balázs államtitkár úr, itt van Gyopáros Alpár képviselő úr, akiről tudjuk, hogy miniszteri biztos a „Magyar falu”, a „Modern falvak” program keretében - ritkán tudunk személyesen beszélni ezekről a kérdésekről, holott nagyon közel áll a szívemhez a vidékpolitika -, illetve itt van Tasó László egykori államtitkár úr is, aki egy igen érdekes, izes kijelentést tett, hogy nagyarcúnak nevezte Arató képviselő urat *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Miért, nem igaz?)*, és erőteljesen bírálta a korábbi balliberális kormányokat. Azt gondolom, hogy ez utóbbival nagyon egyetértek.

Tehát konkrétan: minden kritika a vidék helyzetével kapcsolatban jogos, ami a 2010 előtti balliberális kormányokra vonatkozatható, csak, államtitkár úr, egykori államtitkár úr, azért nézzük meg a 2010 óta eltelt időszakot. Önnek mint közlekedési miniszter, kifejezetten olyan felelőssége van a magyar vidék

pusztításában, a magyar vidék rombolásában, mint Kóka Jánosnak. Én azt hiszem, hogy ez a felelősség összemérhető.

(11.40)

Nos, én magam is szeretném leszögezni, és technikai bejelentésként szeretném megtenni, hogy az LMP frakciója ezt pozitív javaslatnak tartja, és természetesen támogatni fogja.

Én most Nacsa képviselő úrra nézek itt. Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak érdekes módon válaszolt Nacsa képviselő úr. Önnek címezve szeretném jelezni, hogy az LMP frakciója támogatja ezt a javaslatot. *(Nacsa Lőrinc feltartja a jobb hüvelykujját.)* Köszönöm szépen a visszajelzést. Én ezt szerettem volna kérdezni, hogy amikor érte az információt, akkor jelezze, és köszönöm szépen, a jelzés megtörtént. Tehát akkor ilyen módon nem kell rabolni az Országgyűlés idejét.

Nos, a saját elköteleződéselem a vidéki térségek felé igen személyes, és egyébként pozitívnak tartom, hogy Tasó képviselő úr ezzel kapcsolatban nem szentimentális, inkább egy kicsit szimbolikus volt, ahogy elmondta a saját kötődését is. Én is utalok rá. Én magam egyébként harmadik generációs pécsi vagyok, ennek ellenére Kaposváron születtem, pontosan hasonló helyzet miatt. Nagyon boldog leszek, ha ezt tudom tüntetni az irataimban, hogy pécsi a származásom. Egyébként nagyon-nagyon régi pécsi család, de hozzáteszem, hogy háromgenerációs pécsi család, azelőtt pedig egy Pécstől tizen-egynéhány kilométerre lévő, Bicsérd nevű kitelepülésről származott a családom. Különböző történelmi dokumentumoknak hála, egészen az 1500-as évekig le tudom vezetni a családfát, és számomra is rendkívül fontos, hogy a mai pécsi házunk teraszáról látom ennek a kitelepülésnek a templomtornyát. Tehát rendkívül fontos, és értem azt, amit mondott egyébként Tasó képviselő úr.

De baranyai, pécsi képviselőként én is olyan régióból jöttem, ahogy Varga képviselő úr utalt rá, ami az Unió 20 legszegényebb térsége között van, és ez töretlenül így van Magyarország európai uniós csatlakozása óta. Olyan megyét képviselek, Baranya megyét, ami az egy főre jutó ipari teljesítmény tekintetében országosan már az utolsó lett, tehát mondhatjuk, hogy válságtérségről beszélünk. Akkor is, ha ez egy kis területű megye, relatíve kis területű megye, a fővárosa ennek a megyének, a megyeszékhelye, Pécs a Dunántúl legnagyobb városa, de már egyébként is érzékelhetőek a válságjelenségek. Ezzel együtt is, hogy itt van a Dunántúl legnagyobb városa, Baranya megye a leginkább elaprózott településrendszerű megyénk. Itt a legkisebb a települések átlaglélekszáma. Baranya megye kis területű megye, de 301 településből áll.

Nagyon-nagyon fontosnak tartom egyébként azokat a gondolatokat is, amiket Tasó államtitkár úr említett, a kiegyensúlyozott területi fejlődés tekintetében. Én magam kutatóként és nemcsak mint vidéken élő felelős képviselő, de kutatóként is foglalkoztam ezzel a kérdéssel, és nagyon egyetértek azzal,

hogy a településrendszer csak egy rendszerként értelmezhető. Történelmi, természeti adottságokból s a többi, kialakult egy bizonyos településrendszer Magyarországon, és ez nem véletlen. Ilyen módon tudtak egyébként a települések kapcsolatba kerülni a természettel és a környezettel. És nem véletlen, hogy megfelelő adottságokkal, mondjuk, aprófalvas vagy éppen nagyfalvas, vagy tanyás településrendszer alakult ki. Nyilván ennek voltak történelmi vonatkozásai is.

De rendkívül fontos az, hogy ha felelősen tekintünk a magyar jövő elé, és fenntartható jövőt szeretnénk biztosítani, akkor nem érhetjük be kevesebbel, mint hogy a teljes településrendszer újra egy rendszerként tudjon működni, mert sajnos ez ma nem létezik. Tehát a kistelepülések nagyon sok tekintetben és az elmúlt évtizedek politikai felelősségéből kifolyólag is elvesztették a jövőjüket nagyon sok területen, főleg a periferikus térségekben. Elvesztették azt a szerepet, hogy az ott élők lakó- és munkahelyének az egysége, és ezt kell tudni megteremteni. Ezt önök sem tudták megteremteni az első öt vagy az elmúlt tíz évben, sőt nem is ilyen irányú politikát folytattak.

Teljesen egyértelműen megvolt és megvan a szerepe a középvárosoknak, a nagyvárosoknak, a fővárosnak. Egyértelmű, hogy egy tragikus folt a 100 évvel ezelőtti trianoni döntés. Ezeket az alapvető természetes vonzáskörzeteket, határokat, rendszereket szabdalta szét, és a legtöbb nagyon fontos regionális központunkat elveszítettük. Ez óriási csapás volt egyébként a magyar területi fejlődésre is.

No, de akkor ígértem, hogy konstruktív módon fogok hozzáállni ehhez a vitához, ha a magyar vidék helyzetéről beszélünk. Ha 2010-et tekintjük - és Gyopáros Alpár képviselő úrra is nézek, államtitkár úrra, illetve a Miniszterelnökség képviseletében Orbán Balázs államtitkár úrra -, gondolom, önök pontosan tisztában vannak azzal, hogy 2010 óta, nem az átkos balliberális idő óta, hanem 2010 óta milyen borzalmas demográfiai adatokat láthatunk a magyar vidék helyzetéről, hogy milyen elvándorlás, milyen tragikus elvándorlás mutatkozik főleg a periferikus térségekben és leginkább az 500 fő alatti kistelepüléseket érintően.

Azt gondolom, hogy eredményekről beszélni egészen gyalázatos csúsztatás az önök részéről. Azt tapasztalom önökről, hogy önök legalább a zászlajukra tűzték a vidék népességmegtartó erejének megtartását, a vidék fejlesztését, de semmilyen módon nem tekinthető pozitívabbnak az önök politikai cselekvése, mint a megelőző időszak balliberális kormányaié.

Nézzük meg konkrétan, hogy az infrastruktúra tekintetében mi történt, és itt ismét csak nézhetek Tasó államtitkár úrra is, hogy milyen helyzetben van a vidék működése, a vidék jövője szempontjából alapvető közlekedési infrastruktúra! Tehát valóban teljesen igazak a kritikák, amelyek a Gyurcsány-időszakra vonatkoznak, de 2010 óta folyamatosan romlik a helyzet. Jelenleg 17 ezer kilométernyi alsóbbrendű út van a rossz és a nem megfelelő kategóriába sorolva. Tehát 17 ezer kilométernyi országos fenntartású, alsóbbrendű út várja az azonnali felújítást. Ezeknek körülbelül 50 százaléka

már annyira rossz állapotban van, hogy felújítani sem lehet, hanem újra kell építeni.

És nagyon szeretném aláhúzni, képviselőtársaim, hogy itt ne nyúljanak vissza - ismétlem - az önöket megelőző időszakhoz, mert itt nem arról van szó, hogy nem tudtak, nem tudnak 10 év alatt ledolgozni egy szocialista örökséget vagy balliberális örökséget, mert rosszabb lett a helyzet az önök idejében. Csak 2013-18 között 1200 kilométerrel lett több a legrosszabb besorolású utak aránya, és mára ez az arány 68 százalékos. Tehát az országos fenntartású alsóbbrendű utaknak 68 százaléka rossz, és nem megfelelő kategóriába van sorolva. Ehhez képest a „Modern falvak” program idei keretében 450 kilométernyi alsóbbrendű út felújítására van forrás. Tehát vessük össze az idei év 450 kilométernyi felújítását a 17 ezer kilométernyi, azonnali felújítási igénnyel!

Menjünk tovább! Ha konstruktív vitát szeretnénk, nem fogok beleférni az időkeretbe. Nézzük meg, hogy mi történt a közösségi közlekedés terén, egykori államtitkár úr! Hol maradt az a nagyon sokszor megígért közlekedési reform, ami alapvető fontosságú, hogy fennmaradjon szintén a vidék jövője szempontjából rendkívül fontos közösségi közlekedési rendszer?

Önök beszéltek nemzeti buszgyártásról. Hol maradt a nemzeti buszgyártás? Azt látom, hogy egy vidéki városban 1 milliárd forintot adtak az kínai buszösszeszerelő üzemnek. Ez volt önöknek a nemzeti buszgyártás, azóta semmilyen érdemi lépést nem tettek. Most ott tartunk, hogy hol így szervezik, hol úgy szervezik át a vidék szempontjából rendkívül fontos helyközi autóbusz-közlekedési szolgáltatást. Most éppen a Volánbusz tartja fenn 14-15 éves átlagéletkorú buszokkal.

Tudjuk azt, hogy sajnos uniós kötelezettség a piacnyitás e téren, és olyan feltételekkel kell most szembeülni a Volánbuszunknak, hogy 10 év feletti gépparkkal rendelkező cégek nem is indulhatnak majd el az európai tendereken. Mit tettek önök 10 év alatt? És mondom, lehet nagyon keményen és jogosan kritizálni a balliberális időszakot, de önök elveszítettek a vidék szempontjából 10 nagyon fontos évet. És most is láthatunk újabb és újabb ígéreteket, de előrelépést konkrétan e tekintetben nem.

Az imént beszéltem az országos fenntartású alsóbbrendű utakról, hogy milyen botrányos és tragikus állapotban vannak. Sajnos, ilyen statisztikákkal nem rendelkezünk az önkormányzati utakról, de pontosan tudjuk, hogy ezek még rosszabb állapotban vannak, és azt is tudjuk, hogy főleg a kistelepüléseknek esélyük sincs, hogy ezeket a rendkívül fontos infrastrukturális beruházásokat saját erőből megvalósítsák.

Nem olyan régen, idén februárban történt egy tragédia Tószegen. Tudjuk azt, elég nagy hírverést kapott az ügy, hogy a rendkívül rossz minőségű, konkrétan sáros, átázott út miatt a mentők nem tudtak eljutni egy súlyos beteghez, és meghalt a beteg azért, mert 15 perc alatt egy terepjáróval tudtak odajutni a mentősök. És itt egy olyan településrészt ellátó útról van szó, ahol 60 ember él.

Nyilatkozta utána a település polgármestere, hogy esélytelen, egy ilyen kis településen esélytelen, hogy több tíz millió forintos útfejlesztést valósítsanak meg. Hol van az a felelős politika, ami ezekre a rendkívül súlyos, húsbavágó kérdésekre választ keresett volna a Fidesz-KDNP részéről az elmúlt 10 évben?!

Önök nem azt csinálták, hogy ezeket a problémákat megpróbálták volna orvosolni és megpróbálni megadni az önkormányzatoknak azokat a többletforrásokat, amik ezeknek a munkáknak az elvégzéséhez kellene, hanem folyamatosan nyirbálták az önkormányzati jogokat, és eljutottunk mára odáig, hogy egy kistélepülés esetében szimbolikusnak tekinthető egy önkormányzat működése, mert alig-alig, mondjuk, közmunka tekintetében meg ilyen-olyan fűkaszás tekintetében van mozgásterük, de az, hogy egy rendkívül fontos és az ott élő emberek jövőjét alapvetően meghatározó fejlesztést megvalósítsanak, az teljesen esélytelen.

De hasonlóképpen beszélhetünk szintén az ivóvízellátás kérdéséről. Hiszen tudjuk azt, hogy önök egy nagyon komoly centralizációt hajtottak végre a vízügyi rendszerben, és az egykori 300-400 helyett most már csak 44 nagy vízszolgáltató cég működik, és a kistélepülések és az önkormányzati vízszolgáltató cégek is betömörültek. Ezek a kistélepülések most olyan helyzetben vannak, hogy az amúgy megint csak a csőd szélére, önök által a csőd szélére juttatott vízszolgáltató cégek felé hozzájárulást kell fizetni. Adott esetben egy picit, néhány száz fős település esetében több millió forintos hozzájárulást lehetetlen kitermelni.

Ilyen helyzetbe hozták a kistélepüléseket, és ismétlem, itt a legfontosabb közszolgáltatásról, az ivóvízellátásról van szó. Esélytelen szintén, hogy a közműollót egy kicsit beljebb lehessen zárni, hogy azon a rengeteg kistélepülésen, ahol a szennyvízelvezetés nincs megoldva, ott érdemi megoldások szülessenek.

Szintén egyre komolyabb problémát jelent az éghajlatváltozásból kifolyólag, hogy egyre gyakoribbak az úgynevezett villámárvizek, az olyan időjárási események, amelyek korábban, mondjuk, százévente egyszer fordultak elő.

(11.50)

És ehhez bizony szükség van például a vízhálózatnak, a vízelvezető árkoknak a karbantartására, felújítására, kiépítésére - ezekre sincs forrás. Egészen tragikus helyzeteket tud ez okozni, és senkinek ne legyen illúziója, hogy a következő időszakban ezek a problémák majd csökkennek, mert nem fognak. Tehát egyszerűen nincsenek felkészítve a kistélepülések arra, hogy szembenézzenek az egyre komolyabb kihívásokkal ilyen tekintetben is.

Szóba került már a trianoni döntés, szóba került már az is, hogy milyen módon tudnak ezek a kistélepülések fennmaradni, és mit tettek önök a kettős perifériák felszámolása tekintetében. A határ menti és az átjárhatatlan határ menti térségekben, mondhatjuk,

hogy kettős perifériában vannak a kistélepülések. Egy konkrét példát hadd mondjak az én megyémből, hadd tegyek fel egy kérdést önöknek, esetleg Orbán Balázs államtitkár úrnak: évekkal ezelőtt egy kihelyezett baranyai kormányúlése elhangzott egy konkrét ígéret, hogy Barcs és Drávaszabolcs között, ez a legnagyobb átjárhatatlan határszakasz, új átjárót vagy határátkelőt létesítenek. Semmi nem valósult meg ebből.

A szimbolikus lépések mellett nyilván ez is egy rendkívül fontos lépés lehet, ha Trianonról, nemzeti identitásról beszélünk, hogy adjunk lehetőséget a trianoni határok átjárására; adjunk lehetőséget, hogy a jellemzően a határok által elválasztott két periférikus térség újra ki tudja alakítani azokat a gazdasági kapcsolatokat, ami megint csak ahhoz kell, hogy ezeknek a vidéki térségeknek érdemi jövője legyen.

És még egy kérdésem lenne a közbiztonság tekintetében. Mit tettek önök annak érdekében, hogy a kistélepüléseken, a vidéki térségekben az egyik legsúlyosabb problémát, a közbiztonság kérdését kezelni lehessen? Én nagyon bízom benne, hogy az itt hirtelenjében felsorolt, tényleg néhány kérdéssel kapcsolatban - visszafogtam magamat, tehát tényleg néhány kérdést tettem föl - Gyopáros Alpár miniszteri biztos úrtól, Tasó államtitkár úrtól, illetve Orbán Balázs államtitkár úrtól valamiféle érdemi válaszokat kapnak azok az emberek, akiket valóban foglalkoztat a vidék sorsa. Ne nekem válaszoljanak, én csak feltettem egy kérdést. Mondhatjuk úgy, hogy én csak egy szócsó vagyok. Azoknak a magyar embereknek válaszoljanak, akik valóban vidéken élnek, valóban fontos nekik a vidék jövője, és azt várják, hogy egy olyan kormány, amelyik a zászlajára tűzte a vidéki térségek fejlesztését, elkezdjen cselekedni.

És ismétlem, hogy ezt a jogszabály-módosítást pozitívnak tartjuk, és az LMP frakciója meg fogja szavazni. Köszönöm szépen előre, ha ezt a hiánypótló vitát egy olyan irányba tudjuk folytatni, hogy ezekre a kérdésekre végre választ kaphatunk az illetékes döntéshozóktól. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Bencsik János képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, ebben a parázssá váló vitában egyetérthetünk abban, hogy a vidék megmaradása mindannyiunknak a közös érdeke, és az előttünk fekvő törvényjavaslat egyébként erősíti a lokálpatriotizmust, a közösséghez való tartozásnak az élményét. Tehát én a magam részéről biztos, hogy támogatni fogom ezt a törvényjavaslatot.

Ez egy szép, szimbolikus gesztus, de én is azt gondolom, ellenzéki képviselőtársaimhoz hasonlóan, hogy ha már itt van előttünk ez a törvényjavaslat, akkor beszéljünk valóban a vidéknek a valós problémáiról, beszéljünk az elsodort magyar falvaknak a kilátástalanságáról, mert sajnos van belőlük bőven.

Többen említették a bezárt vasútvonalakat. 2007-ben a Gyurcsány Ferenc által vezetett kormány 478 kilométernyi vasutat zárt be. Erre fideszes képviselőtársaim biztos emlékeznek, hiszen akkor ellenzékben hangosan tiltakoztak ez ellen. Fónagy János államtitkár úr most nem tartózkodik a teremben, de ő például személyesen is demonstrációkat szervezett. A Fidesz-KDNP-kormány többek között a vidéken ezzel nyert, ennek a problémának a kampánytémává tételével nyerte meg a választást 2010-ben, tehát az emberek joggal várhatták el, hogy itt majd gyökeres változás lesz.

Ehhez képest azt kellett tapasztalnunk, hogy 2010 után ezeknek a bezárt szárnyvonalaknak a többségét nem nyitották meg, vagy amit megnyitottak, azt csak alibi menetrendekkel nyitották meg; amelyeket pedig működnek, azoknál pedig látjuk, hogy milyen az elővárosi, nagyvárosi vonatközlekedésnek a helyzete. Többórás késések, járatkimaradások vannak.

És aztán 2012-ben jött a feketeleves, amikor az Orbán-kormány még a Gyurcsány- és a Bajnai-kormányokat is megszégyenítő módon túltett a járatbezárásokon. A korábbiakhoz képest mintegy 410 személyszállító vonat állt ekkor le, és noha papíron egyébként egyetlen szárnyvonalat sem zártak be, 54 vasútállomáson lépett életbe a menetrendszerűítés, és 15 mellékvonalon csak formálisan maradt meg a vasút. Ennyit a vidéknek a közlekedési helyzetéről.

De szóba került az is, hogy milyen az egészségügyi helyzet. Jelenleg, 2020. év eleji adat alapján, Magyarországon 1400 háziorvosi praxis nincs betöltve. És ha hozzávesszük azt, hogy az országban az egészségügyi ellátásban és a szociális ellátásban milyen állapotok vannak, akkor azt látjuk, hogy közel 10 ezer hely nincs betöltve, 10 ezer állás van betöltetlenül, és ezeknek a nagy részét egyébként pont az 5 ezer fő alatti községek és falvak szenvedik meg.

De a nyomor legfőbb oka nem ez, ez csak a következmény. A nyomor legfőbb oka az, hogy ebbe az országba az elmúlt másfél évtizedben több ezer milliárd forint érkezett, amit ezeknek a falvaknak a felzárkóztatására kellett volna fordítani, anélkül, hogy ennek bármilyen hatását látnánk. És most nem Felcsútra gondolunk, mert sajnos az egész ország nem lehet Felcsút, és amilyen fejlesztések Felcsúton megvalósulnak, azok sajnos az országban nem éreztették a hatásukat. Látjuk, hogy sok helyen megszépültek a főterek, de továbbra sincsen minőségi munkahely, továbbra is tömegével vándorolnak el a fiatalok, először a nagyvárosokba, később pedig külföldre, Nyugat-Európába. És azt látjuk, Keresztes képviselőtársam hivatkozott ezekre a statisztikákra, hogy elnéptelenednek, egész egyszerűen kiürülnek ezek a magyar falvak.

Ha pedig nincsen munkahely és nincsen kilátás a falvakban, akkor ez egyenes utat ad ahhoz, hogy Magyarországon is úgynevezett no-go zónák alakuljanak ki. Itt napirend előtt Szijjártó miniszter úr említette a párhuzamos társadalmakat és a no-go zónákat Nyugat-Európában. Nem kell sajnos Nyugat-Európáig mennünk ahhoz, hogy no-go zónákkal találkozzunk. Az az eset, az a nagyon szomorú eset, ami megtörtént

Csenyétén, amikor a kiérkező mentők nem tudtak megérkezni, mert az életüket féltették, és ez sajnos emberiélet-veszteséghez is vezetett, sajnos azt mutatja, hogy igenis a közbiztonság terén olyan állapotok vannak ma Magyarországon, hogy ez egész egyszerűen elfogadhatatlan.

Őnök két hét alatt ígérték rendet, ehhez képest egy évtized telt el, és a magyar falvak szomorú valósága nagyon sok helyen az országban az, hogy továbbra sincs az embereknek az élete biztonságban, és az anyagi javaik minimális biztonsága nem biztosított. De ha van munkahely a közelben, akkor nehéz eljutni is. Számtalan községben a buszjárat is csak mutatásban van. A tömegközlekedés nagyjából kimerül napi egy vagy két buszjárat indításában. Valóban fel kell tenni a kérdést, hogy segíti-e ez az elsodort magyar falvak megmaradását.

De tegyük fel, hogy van munkahely, tegyük fel, hogy van busz, vagy van vonatközlekedés, amellyel az ember be tud jutni a legközelebb lévő városba. Ennek az az ára, hogy be kell csatlakozni a NER vidéki urambátyárendszerébe. Rengeteg történetet hallottunk vidéki polgármesterektől, akik elmondják, hogyha bizony nem tagozódnak be, akkor világossá teszik a Fidesz helyi hatalmasságai, hogyha nem ápolnak elég jó kapcsolatot ezekkel a fideszes kiskirályokkal, akkor bizony sok állami és uniós támogatásra ne nagyon számítsanak.

Azt is láttuk és látjuk, hogy vannak egyébként kísérletek a kormányzat részéről a magyar falvak helyzetének a javítására. Itt a „Magyar falu” programot említették többen, illetve a falusi CSOK-ot. A helyzet az, hogy dacára ennek, még mindig óriási a szakadék, amely elválasztja nem csak a nagyvárosokat, és nem csak Budapestet említem, hiszen nem lehet egy világvárost a magyar falvak helyzetével párhuzamba állítani, de mondjuk, ha egy 20-30 ezer fős kisvárost veszünk, és megnézzük, hogy a néhány ezer fős faluban milyen óriási szakadék tátong a bérek között, milyen óriási szakadék van az életszínvonalban, a szolgáltatásokban, a kultúrához való hozzáférésben, az infrastruktúrában, akkor azt látjuk, hogy ezek egész egyszerűen áthidalhatatlanok, és ez is hozzájárul ahhoz, hogy az elmúlt években sajnos az elvándorlás, a falvak kiürülése nem csökkent, hanem sajnos tovább nőtt.

A falusi CSOK-nál maradva, itt szeretném a figyelmükbe ajánlani azt, hogy az emberek többsége sajnos nem teheti meg azt, különösen a falun élő emberek nem tehetik meg azt, hogy új házat építsenek, vagy új lakást építsenek, ezért, mivelhogy egy egész életre nem szeretnék magukat eladósítani, nekik a valódi segítség az lenne, hogyha a már meglévő házukat tudnák felújítani.

Itt van egy nemzeti energiastratégiai program is. Sajnos, nemrég derült ki Tóth Bertalan képviselőtársam írásbeli kérdéséből, amire Aradszki András államtitkár válaszolt, hogy körülbelül másfél millió vidéki, jórészt falvakban lévő ház fog ebből kimaradni. Tudják önök is, ezek az úgynevezett Kádár-kockák, tehát a Kádár-korszakban megépült, mára elavult energiastruktúrájú házak, amelyek kapcsán a kormányzati

szándék világossá tette, hogy ezeket a házakat nem fogják felújítani, nem férnek bele ebbe a programba, hiszen többre kerülne adott esetben a felújításuk vagy az energiahatékonyságuk növelése, mint amennyi ezeknek a házaknak az értéke.

(12.00)

De hát akkor joggal merül fel a kérdés, hogy ha valaki nem tud, nem szeretne vagy képtelen felvenni hitelt, hogy új lakásba költözzön, pénzt meg nem kap az államtól, hogy egyébként a meglévő lakását, házát korszerűsítse, akkor mégis mit csináljon. A kérdés költői.

Miközben soha nem látott mértékű uniós támogatás érkezett az országba, a szomorú valóság mégiscsak az, amire itt többen ellenzéki képviselőtársaim utaltak, hogy jelenleg a szomorú magyar valóság valóban az iszáki polgármesterhez, Mondok József polgármesterhez hasonló kiskirályok urizálása, uniós pénzből való kastélyfelújítgatása; ugye, ő volt az a képviselő, aki 35 millió forint uniós támogatásból felújított egy kastélyt, aztán kiderült, hogy saját maga költözött be a kastélyba, tehát mégiscsak ez a nagyon szomorú valóság.

S hogy mi lenne a megoldás? Azt gondolom, hogy a XXI. századi vidékfejlesztés fókuszában a szükséges infrastrukturális fejlesztések mellett igenis szükség lenne az itt élő emberek életkörülményeinek, életminőségének a javítására, és kiemelten fontos lenne, hogy az ezeknek a vidéki településeknek nyújtott támogatások valóban az ott élők igényeit szolgálják, valóban a helyi lakosok érdekét szolgálják, ne pedig a helyi Döbrögiknek és a mikszáthi urambátyámvilágnak a képviselőit.

Én erre szeretném kérni önöket, és ennek a munkának az elvégzéséhez ennek a szemléletnek az elfogadására kérem önöket. Ebben az ellenzék részéről, mint ahogy a pozitív, előremutató javaslatoknak, programoknak a támogatását eddig is mindig megadtuk, a jövőben is meg fogjuk adni. Minden mást pedig, ami ez ellen hat, kritika tárgyává fogjuk tenni, és fel fogunk szólalni ellene a jövőben is. Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok sorában.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek, szépen sorban, van jelentkező bőven. Tasó László képviselő úr, Fidesz, két percben!

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Remélem, hogy a nagyhangú Arató képviselőnek lesz bátorsága majd kiállni a bíróságra, meggyózi majd a képviselőtársakat, hogy adják ki a mentelmi jogát. *(Arató Gergely: Tessék nyugodtan feljelenteni!)* Úgyhogy most ez meg fog történni. *(Arató Gergely közbeszól.)*

Egyébként nagyon szörnyű volt hallgatni, hogy a vidékről hogyan beszéltek. Én igazán nem gondoltam

volna, hogy Varga-Damm Andrea is *(Dr. Varga-Damm Andrea: Én a vidékiekről?)* a vidékieket kocsmába járónak titulálja, és arról beszél, hogy azon morfondíroznak, hogy mikor zár be a második kocsmá. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem erről beszéltem! Majd elmondom újra, miről beszéltem!)* Megdöbbentő volt egyébként. Ettől függetlenül természetesen örömmel veszem, ha megnyilvánulnak. Az MSZP korábbi vezetőjének, Gyurcsány Ferencnek is tudjuk az országról való mondatát, nem akarom beidézni, milyen országnak nevezte Magyarországot egyébként, és emlékezzünk a mondatára, hogy el lehet innen menni, ez szintén Gyurcsány Ferencről származik. Ez úgy mindenestül erre a blokkra rányomja a bélyeget, nem kell erről sokat beszélni.

Köszönöm szépen, nagyon megtisztelő, hogy ilyen súlyos embernek tart engem Keresztes László Lóránt képviselő úr, de már három éve nem vagyok államtitkár, ettől függetlenül, amikor az lehettem, akkor 2400 milliárd forint értékű beruházási csomag indult el - most hajtják végre egyébként ezeket nagy százalékában -, és akkor indultak el az alsóbbrendű utak fejlesztési programjai is egymás után. Akkor az 5-6 számjegyű utakat is meg tudtuk újítani százmilliárd értékben egy évben. Úgyhogy azért van, amire büszkék lehetünk.

Természerszerűen sokkal több pénz kell ahhoz, hogy a magyar vidéket felzárkóztassuk. Amit én viszont kivettem a hozzászólásokból, hogy bár ők természetterszerűen vitanapra formálják ezt a hozzászólást, mint ahogy én is próbáltam egy kicsit ennek előszelét adni, ettől függetlenül igazán nem értünk egyet a vidékfejlesztési politikában; ez nem baj, nincs ezzel probléma, de megbántani azokat, akik szeretik a szülőföldjüket, nem volt elegáns. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Senkit nem bántottunk meg! Hazugságokat beszél!)* Remélem, majd a vidéki emberek díjazni fogják a voksuk alapján. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: A Jobbik képviselője, Balczó Zoltán képviselő úr, két percben!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Nacsa Lőrinc képviselő úr megint bizonyágát adta annak, hogy ha a Jobbik felszólalására reagál, csak DK-zni tud, csak gyurcsányozni tud. Felszólalásomban semmi indulat nincs, csak szomorúság. Ön március 2-án az azonnali kérdések órájában hallhatta Z. Kárpát Dániel felszólalását. Arról beszélt, hogy javasolja a Jobbik a határország létrehozását az erőteljesebb határvédelem érdekében. Elmondta képviselő úr, hogy a Jobbik volt az, aki a honvédség határvédelemre való felhasználásához a kétharmados többséget adta. Elmondta, hogy mi adtuk a kétharmados többséget a jogi határzárhoz.

Nos, mindezek után ön az azonnali kérdése vizionválaszában - gondolom, Orbán Viktor inspiráló jelenléte miatt - azt mondta: „Világosan látszik, hogy ha Gyurcsány Ferencen és helyettesén, Jakab Péteren múlna az ország biztonsága, akkor az emberek nem

találkoznának biztonsággal, nem lenne határkerítés, nem lenne határvédelem, nem lenne jogi határzár - amihez szintén mi adtuk a kétharmadot -; akkor azt látnánk, hogy bevándorlók százezrei érnének el a magyar határra”, és így tovább. Csak zárójelben mondom, erről nem kell tudnia, nézze meg: 2015. december 2-án az Európai Parlamentben a magyarországi helyzet tárgyalásán a határ mellett egyetlen magyar képviselő állt ki: jómagam.

Miért vagyok szomorú? Azért vagyok szomorú, mert 9 éve vagyok képviselő, és azt kell látnom, hogy 9 év alatt a legaljasabb hazugságot egy kereszténydemokrata képviselőtől kellett hallanom ebben a teremben. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Varga Zoltán képviselő úr, Demokrata Koalíció!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az a helyzet, amikor Tasó László képviselő urat hallgattam, illetve magát az előterjesztést olvastam, úgy gondoltam először, hogy ez valóban egy gesztusértékű javaslat lesz, amit mindenki meg fog szavazni, hamar túl leszünk ezen a kérdésen, hiszen támogatandó az, ami ott le van írva. Aztán elképedve hallottam, hogy egy egyszerű, jóindulatú törvényjavaslatból is tudnak olyan mértékű gyűlöletpolitikát generálni, amitől az ember majdcsak hanyatt esik itt a padokban.

Valójában az, amit hallottunk, köszönőviszonyban nincsen a valósággal, hiszen azt tudjuk nagyon jól, hogy a vidék, mindamelllett, hogy elkiskirályosodik - Tasó volt polgármester úr nagyon jól tudja, hogy mire gondolok a saját pátriájában -, azt is tudjuk, hogy elnéptelenedik. Én óvatosan fölhívnam mindenkinek a figyelmét - és még egyszer mondom, támogatni fogjuk mi is ezt a javaslatot, és zárójelesen megjegyezném, hogy ez nem is inkább a nemzeti identitást, mint a lokálpatriotizmust fogja erősíteni, de mégiscsak fölhívnam a javaslattevők figyelmét -, hogy azért csak óvatosan menjenek le vidékre, és mondják el azoknak az embereknek, hogy ezentúl beírathatják azt a személyi igazolványukba, hogy Hencidán és Bagamérban születtek, miközben nincsen háziorvos, posta, nincs egy egyszerű bankautomata, akadozik a tömegközlekedés, lassan az üzletek és a piacok is teljesen elsorvadnak, és nincsenek munkahelyek. Óvatosan mondják el ezt Pista bácsinak majd Bagamérban, mert ott a kapa, kasza, és végig fogják kergetni őket a főúton. *(Nacsá Lőrinc: Ne nézze már le a vidékieket!)* Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban, Tasó képviselő úr 2014 és 2017 között volt a közlekedéspolitikáért felelős államtitkár, és azért gondolom, hogy fontos szerepe volt, hiszen ebben az időszakban nem volt már

közlekedési miniszter; emlékeim szerint Fónagy János volt az utolsó közlekedési miniszter még az első Orbán-kormány idején. Hát ugye, van mire büszkének lenni, nem véletlenül mondtam, hogy komolyan veszem a vitát, és hiszek a statisztikai adatokban: 2018-ban az országos alsóbbrendű úthálózat 68 százaléka volt a legrosszabb két kategóriában, 2013-ban még csak 63 százaléka. Tehát mondhatjuk, hogy az ön államtitkársága alatt rengeteget romlott a helyzet, több mint ezer kilométerrel nőtt a rendkívül rossz állapotú utak aránya. De igazából ez ma nem visz előre, ha most visszafelé nézünk akár csak néhány éves távlatban.

Én abban bízom, hogy akár, mondjuk, a regnáló államtitkár úr, Orbán Balázs esetleg ezzel kapcsolatban tud választ adni, hogy mik a kilátások, tehát honnét állnak majd rendelkezésre, honnét fogja tudni a kormány biztosítani azokat a forrásokat, hogy ezt a 17 ezer kilométernyi, a vidék jövője szempontjából rendkívül fontos utat fel tudják javítani olyan minőségben, hogy a legfontosabb közszolgáltatások a vidéken élő emberek, a falvakban élő emberek számára elérhetőek legyenek. Mert valóban nagyon fontos ez az intézkedési javaslat, és támogatni fogjuk, de ha nem tud elmenni a mentőautó, ha nem tud kiérni a katasztrófavédelem, ha nem tud eljutni a rendőrség ezekre a kistélepülésekre, ha az ott élők nem tudnak elmenni dolgozni, mert az autóbusz nem megy ki az adott településre, vagy olyan gyér a közlekedési ellátás, hogy nem alkalmas erre, akkor nem lesz jövője a kistélepüléseknek.

Én nagyon-nagyon szeretném, ha ezekről a kérdésekről tudnánk vitatkozni, illetve ha esetleg arra is valami választ kapnánk, hogy azt a hatalmas összeget, azt az 1500 és 3000 milliárd közé becsült összeget, ami az ivóvízellátás fenntartásához a következő 15 éves távlatban hiányzik, milyen módon fogja a kormány előteremteni.

(12.10)

Ilyen módon szerintem indokolt egyfajta vitanappá változtatni ezt a vitát. Nagyon örülök, hogy az indoklásban is szerepelt a „Modern falvak” program, és nagyon örülök, hogy képviselőtársaim is felhozták, mert így lehetőséget adtak, hogy az egyik legfontosabb sorskérdés kapcsán végre elindulhasson egy vita az Országgyűlésben. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Vigh László képviselő urat szívesen tájékoztatom, hogy azért nem kap szót, mert egy körben egy frakció csak egyszer szólalhat meg, majd a legközelebbi körben szívesen. Így aztán most Nacsá Lőrinc képviselő úr két percben, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen Balczó képviselő úrnak, hogy engem idéz itt az Országgyűlésben, egy ilyen nagymúltú

képviselőtől ez megtisztelő. De képviselő úr, az én szomorúságomat pedig az adja, hogy szerintem a magyar politikatörténet nem látott ekkora pálfordulást, mint amit az ön pártja csinál, és ön ezt végignézte (*Felzúdulás és közbekiáltások a Jobbik sorából: És ti? A Fideszt kérdezték meg!*), sőt asszisztálta. Azt, hogy mi önökkel kapcsolatban, az önök kontextusában a DK-t emlegetjük, azt maguknak köszönhetik (*Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból.*) és Jakab Péternek, aki hűségesküt tett egy lépcsőn Gyurcsány Ferencsel együtt (*Közbeszólás a kormánypárti sorokból: Így van!*), ezt önöknek köszönhetik.

Elmondom az önök idézetét, amikor az egykori pártelnökük, Vona Gábor azt mondta: „A kerítés, az egy hatalmas bukás, nyilvánvalóvá vált, hogy alkalmatlan Magyarország megvédésére.” A másik idézet pedig: „Kvóták alapján fölmerült, hogy szétosztjuk a bevándorlókat, amíg ez, mondjuk, pár ezer emberről szól, addig azt mondom, hogy oké.” Ez a Jobbik.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Most visszatérünk a normál felszólalókhoz, Hajdu László képviselő úr, a DK képviselője. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Polgármesteri tapasztalatom alapján kértem szót, én nem a vidékkel kapcsolatos tapasztalataimat szeretném megemlíteni, noha én is vidéken születtem. Tasó képviselőtársammal ültünk egy bizottságban sok éven keresztül és egy cipőben, hiszen polgármesterek voltunk. Egy tanyasi iskolából jövök; különben, ha egy megjegyzést a vidékkel kapcsolatban tehetek, akkor kíváncsi lennék, hogy egy mai tanyasi iskolában - bár ilyen már nincsen - végzett gyerek hogyan tudna érettségizni, technikumi végzettséget szerezni, főiskolai és egyetemi diplomát megszerezni ma ebben a falufejlesztési programban például. Nem tudna, tehát ott tartunk, hogy nem tudna. Az, hogy Budapesten lettem polgármester, ez is nehezen elképzelhető lenne ebben a mai világban.

Visszatérve az előterjesztéshez, azt gondolom, hogy önálló képviselői előterjesztésként olyan dolog érkezett ide, amely fölvet egy csomó gyakorlati kérdést, és ezt szeretném megemlíteni és kérdésként fölvetni az előterjesztőknek. Az egyik az, hogy nyilván költsége van a bevezetésnek, ha nincs költsége, akkor jelzem, hogy hol látom, hogy ennek kell hogy legyen költsége. Az egyik az, hogy két törvényt módosítunk, az egyik törvény az a bizonyos lakcímnnyilvántartásról szóló törvény, a másik pedig az anyakönyvi eljárásról szóló törvény.

Ezek komoly programok alapján, országos kiterjedésű programok alapján tudnak lekérdezni vagy tudnak dolgozni. Ennek az átprogramozását igényli az a javaslat, amelyet önök itt most be-terjesztettek. Ez a javaslat a jelenleg működő programhoz - amely a kormányhivataloknál és az önkormányzatoknál, mert az egyik az önkormányzatoknál

működik, az anyakönyvi program - hogyan illeszthető? Vélem azt felfedezni, hogy van egy programozó cég, akinek munkát kell adni, és végig az egész országban át kell programozni a jelenleg működő programot.

Hozzá kell tegyem, hogy az anyakönyv nem ilyen egyszerű. Aki gyakorló polgármester, az pontosan tudja, hogy mit jelent ez, amit önök javasoltak. Kötelező jellegű lesz ennek a bevezetése, spontán jellegű lesz, vagy csak simán bemondásra? Bejön az ügyfél, és azt mondja, hogy én itt születtem, és a kórházban be van írva, hogy Gyulán a kórházban születtem, de én egy másik faluban születtem, mondjuk, Vésztőn, és kérem ezt írják be? Ennek a leellenőrzése, hogy ez valóban így van, tehát ott nőtt föl; vagy mondjuk, aki például kettős állampolgár, és Erdélyből, Romániából beérkezik, vagy Vajdaságból, Szerbiából, annak az adatait hogyan fogják itt ellenőrizni? Ez a program kicsit gyanús nekem, hogy működőképes-e egyáltalán, amit önök javasolnak, a való életben.

Pillanatnyilag az anyakönyvi ellátás a kórházi adatokra épül. Jövő év, azt hiszem, január 1-jén lép az be, amikor már nem az ügyfél hozza a kórházból az igazolást az anyakönyvhöz, hanem automatikusan a kórházak jelentik az anyakönyvnek. Ez egy egyszerűsítésnek lett akkor szánva. Hogyan fog ez működni majd a jövőt illetően, amikor kell a kórházi helyet is megjelölni, azt a települést nyilván, és azt is, ami az identitást jelenti, azt a települést, ahol élte az életét, nem tudom, hogy hány éves kortól hány éves korig? Vagy ha gyerekkorában négy-öt településen élt, mondjuk, egy katonának vagy valamilyen állandóan mozgó munkahelyen lévő szülők gyereke, akkor melyik települést írja be identitásjelző településnek? Tehát olyan gyakorlati problémákat vet ez föl, amiről nem tudom elképzelni, hogy a gyakorlatban ez működik.

Tehát a születési hely megjelölése: én például úgy születtem egy településen, hogy azon a településen földes utak voltak, és el kellett menni a legközelebbi településre, ahol van köves út, akkor így hívták, és a vésztői tanácsházán kellett bevárni, mert odáig jött a köves út, hogy Gyulára el lehessen menni, Békés megyéről lévén szó. És én a városházán, ott volt ilyen hely, én a tanácsházán születtem tulajdonképpen. Polgármester lettem, de én már mindjárt a tanácsházán születtem. (*Derűltég és taps.*) Az én személyi igazolványomban az van írva, hogy született: Vésztő, de egy Okány nevű településen végeztem az iskoláimat, és onnan kerültem Budapestre szakmát tanulni, iparitanuló is voltam.

Tehát akkor most, ha nekem tetszik, Vésztőt meghagyom, vagy köteles vagyok beírni azt is, hogy Okányban nőttem föl, és azt mivel igazolom, hogy ott nőttem föl? Nem tudom a vidékfejlesztéshez és az identitás erősítéséhez sem nagyon a kapcsolatot. Ahol én fölöttem, ennek a bizonyos Okány nevű településnek díszpolgára vagyok. Nem hiszem, hogy ez identitásavart jelenthet. Ott konfirmáltam, református vagyok, és a mai napig visszajárok a településre, de nem tudom, az identitásom mivel fog erősödni, ha

önök be fogják ezt a javaslatot vezetni, és ettől kezdve nekem is be lesz írva, hogy ott nőttem föl. (Nacsá Lőrinc: Önkéntes.)

De a zavart szerintem az okozza, hogy mi van abban az esetben, ha kettős állampolgár is ugyanezt szeretné, és kezdünk nyomozni, hogy Hargita megyében Toplicán született, vagy nem ott született, de ő azt akarja beírni, hogy ott született, mert az egy szórványtelepülés. Tehát, úgy érzem, hogy ennek a gyakorlati végrehajtását nem ismerjük, valami olyanra mondunk igent, aminek a végrehajtása mind a kormányhivataloknál, mind az anyakönyvnel, az önkormányzatoknál zavart fog okozni.

Tehát én megfontolásra javaslom, vagy legalábbis kapjunk arról tájékoztatást, mert ennek a végrehajtási rendelete vagy valami hiányzik innen ahhoz, hogy közérthető legyen, hogy ez a gyakorlatban végrehajtható-e egyáltalán. Másrészt pedig úgy gondolom, hogy semmi másról nincsen szó, mint egy programkészítő cégnek egy hatalmas nagy munkára ad lehetőséget megrendelésre. Köszönöm szépen. (Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm Hajdu képviselő úrnak emocionális hozzászólását. Ugyanakkor figyelmeztetnem kell önöket, hogy semmiképpen sem kötelező ezután mindenkinek saját születési körülményeiről (*Derültség.*) vagy az azt közvetlen megelőző eseményekről számot adni, mert ez, akárhogy is nézem, a megnevezett törvény vitája. Ettől még szívesen hallgattuk Hajdu képviselő úr születésének részleteit is.

Most pedig Nagy Csaba képviselő úr következik, Fidesz. Parancsoljon!

(12.20)

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Készültem egy felszólalással, de azt félretettem az első 25 perc után, mert azt gondolom, teljesen más irányba ment a vita. Én csatlakoztam ehhez a törvénymódosító indítványhoz, és amikor egy képviselő csatlakozik egy törvényjavaslathoz, akkor azt megfelelően végiggondolja, és ez talán túl is mutat azon, hogy jelképesen teszi ezt. A vita mostani menetében szeretnék felolvasni az általános indoklásból, mert nagyon fontosnak tartom, hogy ez hangozzék el, hiszen ahogy hallom, látom és érzékelem, több jelen lévő képviselő ezt nem olvasta el. De tényleg csak egy rövid idézet lesz.

„A magyar kormány elhivatott a magyar települések fejlődése, különösen a kistelepülések fejlesztése iránt. Ennek okán számos támogatási rendszer került kidolgozásra és megvalósításra. A kistelepülések fejlesztése érdekében a kormány meghirdette a „Magyar falu” programot, amely hazánk egyik legfontosabb intézkedéscsomagjaként többek között társadalompolitikai, fejlesztéspolitikai, nemzetpolitikai és demográfiai célokat határoz meg. A „Magyar falu” program el-

sődleges célja a kistelepülések népességmegtartó erejének, a vidéki, falusi élet előnyeinek erősítése, kihangsúlyozása, elősegítve a gyermekvállalási hajlandóság növekedését is. A „Magyar falu” program az élet számos területén tesz erőfeszítéseket annak érdekében, hogy megfelelő életszínvonalon élhessenek a kistelepüléseken otthont teremtők, illetve az oda vágyók lemondások nélkül teremthessék meg otthonaikat a választott kistelepülésen.”

Szeretnék még mindig a törvényjavaslathoz kapcsolódóan egy-két dolgot elmondani, s ha lehet, egy-két élményt én is megosztanék ezzel kapcsolatban. Én a „Magyar falu” programmal, illetve a magyar falvaink fejlesztésének gondolatával nyilván nem 2018-ban ismerkedtem meg, hiszen már elég régóta politizálok, de 2018-ban jutott el az ország, a rendszerváltás óta először olyan társadalompolitikai és gazdasági helyzetbe, hogy a regnáló miniszterelnök Vajszlón egy nagygyűlésen el tudta mondani, hogy a magyar kormány a saját maga által, a magyar nép által teremtett forrásokból el fogja indítani a „Magyar falu” programot. Nem uniós forrásokból, nem kölcsönből, a saját magunk által teremtett forrásokból.

Talán ez is jelenti azt, hogy amikor önök beszélnek a magyar falvak és a vidék fejlesztésének a hiányosságairól, akkor nem egy év, nem öt év, nem tíz év és nem húsz év hiányosságairól beszélnek. Az én választókerületemben van egy olyan polgármester, aki ennek a törvényjavaslathoz szerintem örülni fog - s nem gondolnám azt sem, hogy el fognak minket kergetni, hanem nagy valószínűséggel meg fogják köszönni, hogy vannak olyan emberek, akik a vidékkel is foglalkoznak és gondolkodnak róla -, aki azt mondta, hogy a tanácsrendszer óta időnként eljöttek a Baranya Megyei Tanácstól, és azt mondták ott, az Ormánság környékén, hogy gyerekek, nincs pénz fejlesztésre, így maradtok. Ő éveken keresztül ezt hallotta. Aztán a rendszerváltás után megjelentek az uniós pénzek, itt-ott cseppent egy-két dolog, de meg kell mondjam, hogy ezeket a forrásokat is olyan emberek osztották szét és találták ki, akik nem vidéken éltek. Ezeket a forrásokat mindenféle dolgokra fel lehetett használni, de a vidéki emberek mindennapi életét ezek gyakorlatilag nem sokban befolyásolták.

Az Orbán-kormány a most zajló ciklusban elindított egy vidékfejlesztési programot. Ennek során például értékűen végignézték azt, hogy hogyan és mi módon tudnak a vidéki Magyarországnak segíteni, illetve létrehozta egy terület- és településfejlesztési operatív programot, amit a megyék próbáltak meg koordinálni. Azt gondolom, hogy ez a két program nagyon jól működött. Ezt kiválóan, egyszer azt a szót használtam, hogy már-már a rendszerváltozáshoz képest megnézve ezeket a programokat zseniálisan megfogta a „Magyar falu” program, s azok a kollégák, akik itt dolgoztak.

A nagy tudású képviselőtársaimnak, akik Budapestről próbálják a vidéki életet megfejteni, szeretném elmondani, hogy milyen olyan fejlesztések indultak el, amelyekben a „Magyar falu” program sok évti-

zednyi hiányt próbál meg csökkenteni. Most szándékosan ezzel kezdem: a helyi egyházi közösségi terek fejlesztésére indult pályázati kiírás, a nemzeti és a helyi identitás erősítésére, orvosi rendelők felújítására és építésére, orvosi eszközök fejlesztésére, orvosi szolgálati lakásokat lehet építeni. Itt szeretném elmondani, hogy a választókerületemben most éppen Selylyén dolgozunk egy olyan pályázaton, amivel egy Pécsről elcsábított orvost szeretnék lehozni az igazi nagy magyar vidékre. Pályázati kiírás volt egyházi közösségi tulajdonban lévő temetők fejlesztésére, eszközfejlesztésre, belterületi közterületek karbantartására, óvodafejlesztésre, óvodaudvarok fejlesztésére, önkormányzati tulajdonú utak felújítására, temetőfejlesztésre, a falu- és tanyagondnoki szolgálat támogatására. Itt új autókat lehetett vásárolni és szolgáltatásokat elindítani, amire évek óta nem volt példa. Elinult a falusi útalapfejlesztés, melynek keretében a három-, négy- és ötjegyű utak vonatkozásában kaphattak forrást vidéki települések. A tavalyi adatokat mondom: tavaly 50 milliárd forint értékben 89 szakaszon mintegy 250 kilométeren valósultak meg ilyen útfelújítások. Szeretném elmondani, mérnökként is mondom, itt is sok évtizedes hiányt pótolnak ezek a programok. Azok után, hogy sok-sok évig nem volt pénze az országnak arra - s most megpróbálok politikamentesen fogalmazni e tekintetben -, hogy közutakat újítsunk föl, ez a program igenis előremutató. Ez pontosan 50 milliárd forinttal több, mint mondjuk, tíz vagy húsz évvel ezelőtt.

Beszéljünk egy kicsit a falusi CSOK-ról is, mert erről is kell beszélni. Van itt egy papírom, amit most meg is találtam, amire egy-két adatot felírtam. Ez a kormány döntése értelmében 2022. június 30-ig fog rendelkezésre állni, 2486 települést érint. A tavalyi év november végéig 5 ezer család gondolta úgy, hogy vidéken fogja folytatni az életét, és január 1-jétől az 5 millió forintos áfa-visszaigénylés is kiegészíti ezt a programot.

És beszéljünk egy kicsit a konkrétumokról is! Itt több képviselőtársam nagyon sok mindent megfogalmazott. Varga-Damm Andrea azt mondta, nagyon fontos, hogy kíváncsiak legyünk egymás véleményére; ő most nyilván nincs itt. *(Dr. Varga-Damm Andrea: De itt vagyok!)* Ott van, nagyon jó. De azzal a stílussal, amit ön képvisel itt a parlamentben, nagyon nehéz egymás véleményére kíváncsinak lenni, mert a vitakultúrához az is hozzátartozik, hogy én elfogadom azt, hogy az ember időnként indulatosan beszél a másik képviselőtársának, de azért alapvetően mégiscsak végig kellene hallgatni a másikat, hogy mit is akar mondani. Ön olyan mondatokat mond, hogy „az évszázad javaslata”, erről mi nem beszéltünk, meg hogy „szent ügy”, erről sem beszéltünk. Azt gondolom, ezek olyan kijelentések, amelyek nem valók a vita tartalmához sem, meg talán a parlamenthez sem, de ez az én véleményem. S úgy fogalmaz, hogy „már csak ez az emberek problémája”, illet sem állítottunk; mint ahogy azt sem állítottuk, hogy ez az egyetlen hiányzó jóléti intézkedés, ami a kormányzásunkból még hátravolt.

Több képviselőtársam beszélt arról, hogy átgondolt fejlesztéspolitikára vágnának. Ha elolvassák ezeket a fejlesztéspolitikai elképzeléseket és ezeknek a kormányzati döntési struktúráját, akkor azt gondolnák, hogy nekünk van ilyen, és folyamatosan ezt hajtjuk végre, és hogy ezek az intézkedések látszanak. Egy-két konkrét példát is hadd mondjak. Keresztes László képviselőtársam, aki szintén baranyai, és Pécssett éli az életét, beszélt a bicsérdi kötődéseiről. Szeretném elmondani, jelenteni neki, hogy a „Magyar falu” program keretén belül a bicsérdi rendelő vonatkozásában lesz egy eszközfejlesztés, a rendelő felújításra kerül. Bicsérden jól írtak pályázatokat, mert az ovi is felújul. Korábban évek óta küzdöttem Baranya megyei elnökként polgármester úrral azért, hogy a bekötőútra is jusson egy kis forrás, hogy legalább egy részét fel tudjuk újítani.

Ha megengedik, az előterjesztéshez visszakanyarodva beszélnék arról, hogy az identitástudat szempontjából miért is fontos ez az előterjesztés. Az a választókerület, ahol engem választottak meg képviselőnek, Baranya megye részét képezi. Az 1950-es években három település kivételével Baranya megyéhez csatolták a Szigetvári járást, plusz még egy települést Somogy megyéből. Megmondom őszintén, azóta is látjuk, érezzük és most már beszélgetünk is róla, hogy ez milyen identitásproblémát jelent a választókerületnek ezen a részén.

(12.30)

Mert egy kicsit még mindig Somogy megyéhez tartoznak, egy kicsit Pécshez tartoznak; valahogy a közigazgatásba az itt élők, az életüket itt kezdők nem tudnak beintegrálódni, és ez látszik egyébként az egész pozícióján ennek a területnek.

Ha megnézem azt, hogy az én választókerületemben, ahol 174 önkormányzat van, a Szigetvári Kórház az, amely több mint 60 települést lát el, több mint 77 ezer embert, ott van nálunk egyedül szülészet. És akkor innentől kezdve mondom azt, hogy az én választókerületemben, a Baranya megyei 4-es választókerületben van 173 olyan település, ahol ennek az előterjesztésnek, ennek a törvényjavaslatnak igenis van jelentéstartalma. És nem gondolom azt, hogy ezzel megoldottunk sokféle problémát az életben, de azoknak, akiknek fontos a helyi identitástudatuk, azt hiszem, ez az előterjesztés fontos lehet.

Nagyon fontosnak tartom azt is, és Hajdu László képviselő úrnak mondom, hogy olvassa el még egyszer a törvényjavaslatot, illetve az indoklást, mert itt nagyon sok minden önkéntes alapon történik meg: ha valaki nem gondolja azt, hogy az adatai között a származási helyét olvasni akarja, akkor ezt megteheti, ha akarja, és ez fontos neki, akkor pedig ott lesz ez az adat.

Annyit szeretnék elmondani önöknek, hogy innentől kezdve nekünk is van felelősségünk, az előterjesztést készítőknak és a támogatóknak is, hogy felhívjuk az állami bürokrácia, annak a szereplői figyelmét arra, hogy amikor az édesanyák nyilatkoznak, akkor lesz egy ilyen lehetőségük arra, hogy amikor a

gyermekük megszületik, akkor a származási helyet is szerepeltessék az anyakönyvi kivonaton, mert ezt nagyon fontos dolognak tartom.

És hogy még egyszer egy kicsit beszéljek a vidéki települések fejlesztéséről: a Szigetvári Kórház nemrég kapott több mint 45 millió forintot a szülészeti felújítására; 2010 és 2019 között 71 százalékkal nőtt a születések száma.

Tehát azt gondolom, hogy fontos ez az előterjesztés, fontos a vidéki embereknek és fontos az identitás megőrzése szempontjából is. Én arra kérném képviselőtársaimat, hogy a „Magyar falu” program részeként értelmezve, egy magyar kormány által elindított program részeként értelmezve fogadják el azt, hogy ez a törvényjavaslat a vidéki emberekért szól, és az ő érdekeik szerint nyújtotta be az a három képviselőtársam, aki nagyon fontos előterjesztést fogalmazott meg ezzel a törvényjavaslattal.

Kérem, hogy támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból. - Szórványos taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces kör következik. Ismételtén tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy egy kétperces körben minden frakciónak egy képviselője kaphat szót. Vigh László képviselő úr, Fidesz!

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Igazat szeretnék adni Arató képviselő úrnak... *(Arató Gergely: Nem lesz ebből bajod? - Derűltég az ellenzék soraiban.)* Nem. Arról beszélt a képviselő úr, hogy teljesen másképp látjuk a vidék helyzetét. Igen, ön Budapestről nézi, én pedig vidékről.

Azt mondta a másik képviselő úr, hogy le kell menni vidékre. Nekem nem kell, mert én ott élek 58 éve. Életem felét a szocializmusban töltöttem, a másik felét ebben a szabad rendszerben, és azt látom, hogy óriásit fejlődtek a falvak. Én most Zala megyéről beszélek inkább, ott 258 településből 248 falu, és nagyon jól vannak, jól érzik magukat. Ahol jó a polgármester, hihetetlen, hogy fejlesztik a települést. És amit Gyopáros képviselő úr tett kormánymegbízottként, hogy rátett egy „Magyar falu” programot, ez meg hab a tortán. Tehát azt gondolom, hogy amit meg lehet csinálni falun, vidéken, azt megcsinálják a polgármesterek.

Amikor mondják, Keresztes Lóránt és mindenki, hogy nincs orvos, nincs ez, nincs az: miről beszélünk 12 éve? Nincs munkahely. Most miről beszélünk? Jó lenne munkaező. És ez miért van? Azért, mert felpörgött a gazdaság. És ma, ha valaki faluhelyen munkát keres, szeretne dolgozni, tíz helyre tud elmenni egyszerre dolgozni. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Mert element a konkurencia!)* Azért mondom, mert én ott élek. Tíz helyre tud egyszerre elmenni dolgozni! *(Balczó Zoltán: Egyszerre tíz helyen nem lehet dolgozni!)* Tehát ma a falu és a vidék annyira megváltozott, amit Budapestről önök nagyon nehezen látnak, meg teljesen más szemüvegen keresztül.

Én azt gondolom, hogy a „Magyar falu” program, az önkormányzatiság és a kistelepülések most egy sikerárgazat. Ne bántsák őket, az a kérésem. Valóban, igazat adok, le kellene menni oda *(Balczó Zoltán: Nem le, fel!)*, és lenni közöttük. A kormánymegbízott azért tudja mondani, hogy milyen sikeres, mert folyamatosan járja a választókerületeket, és folyamatosan találkozik a polgármesterekkel *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem csak a polgármesterek...)*, és hallja azokat az ötleteket, hogy mi mindent tudunk még csinálni, hogy még sikerebbek legyünk. Úgyhogy én azt gondolom, nagyon rendben vagyunk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP, két percben!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Vigh László képviselő úr kérdésére, hogy munkaerőhiány van: igen, óriási, mert 2010-től felgyorsult az elvándorlás az alacsony bérek miatt. *(Vigh László: Nem igaz! - Bányai Gábor: Nézd már meg!)* Több százezer ember ment el az országból. Egy konkrétumot szeretnék mondani: Baranya megye lakossága 2011-ben 391 ezer fő volt és 2019-ben 360 ezer fő. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Így van!)* És egyébként, ahogy járom a baranyai vidéket - ugye, nekem nem kell lemennem vidékre, én ott élek, vidéken -, látom a hirdetéseket, ahogy éppen kifüggesztik, hogy Zala megyei munkahelyekre várják a baranyaiaikat, hogy menjenek át, költözzenek át, mindenféle támogatással. Sajnos vannak ilyen válságtérsegek, és alapvetően ezekről a térségekről beszélünk.

Én nagyon örülök Nagy Csaba képviselő úr felszólalásának, nagyon sok dologban egyetértünk. Mindenképpen fontos képviselő úr szerepe, mert ha jól tudom, akkor országosan ez az a választókerület, ami a legtöbb településből áll, tehát mondhatjuk, hogy a legelaprózottabb választókerület, itt lehet talán leginkább találkozni a kistelepülések problémáival, és itt van az ország egyik legszegényebb térsége, az Ormánság. Óriási a kihívás. De nyilván a képviselő úr is látja ezeket a döbbenetes demográfiai adatokat, az elvándorlási adatokat. Én azt szeretném javasolni képviselő úrnak, hogy ön is követelje meg a kormánnytól, hogy amit ígér, azt legalább teljesítse.

Említette a vajszlói kihelyezett kormányülést. Vajszlón is, illetve Pécsen is Orbán Viktor konkrétan olyan ígéreteket tett, hogy Barcs és Drávaszabolcs között új határátkelőhely létesül - nem sikerült teljesíteni. 2018-ra ígérték az M6-os autópálya meghosszabbítását a határig, hogy 2018-ra elkészül, ez sem valósult meg. Az ön választókerületét érinti, hogy 2018-ban két irányból, Barcs és Pécs irányából elkezdődik az M60-as autópálya továbbépítése - egy kapavágás se történt ebben az ügyben. Én partnere leszek képviselő úrnak abban, hogy együtt követeljük a kormánnytól, hogy legalább ezeket az ígéreteket teljesítsék.

És azzal is egyetérték, igen, ha 50 milliárd forinttal áll több rendelkezésre az alsóbb rendű úthálózat

fejlesztéséhez, az is több, mint a semmi. De ha azt látjuk, hogy a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére kamatokkal együtt ezermilliárd forintot kíván a kormány elkölteni, egy olyan fejlesztésre, amely alapvetően csak a kínai érdekek szempontjából értékelhető, akkor én azt gondolom, van milyen irányba változni a kormánypolitikának. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Nem megakasztva a vita menetét, fel kell hívjam a figyelmüket egy sajátos szóhasználatra, amit ellenzéki és kormánypárti is használ, és tudom, hogy semmilyen bántó szándék nincs benne, de minthogy a nyilvánosság előtt beszélünk, javasolom, hogy ezt hagyjuk el. Ne mondjuk azt, hogy lemegyünk vidékre és fölme gyünk Budapestre. *(Taps. - Nacsa Lőrinc: Így van! - Balczó Zoltán: Én mondtam, hogy kell nekünk! - Dr. Varga-Damm Andrea: A fideszesek mondják!)* Ez egyetlen esetben használható, ha a tengerszint feletti magasság esetére vonatkozik. Minden más esetben úgy a budapestiek, mint a vidékiek számára bántó lehet, és mi a magyar Országgyűlés tagjai vagyunk, használjunk más kifejezéseket! *(Balczó Zoltán: Felme gyünk!)* Így aztán, ennek nyomán Varga Zoltán képviselő úr, a DK képviselője következhet.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon ügyelni fogok a szavaimra, bár hozzá kell hogy tegyem, Debrecen lejjebb van, mint Budapest. Tehát ilyen tekintetben földrajzilag én joggal mondhatnám, hogy lemegyek Debrecenbe. Már csak azért is, mert ott élek.

Vigh László képviselőtársam hozzászólására reagálva azt kell hogy mondjam, irigylem a képviselőtársam problémáit ott Zala megyében. Én javasolnám, hogy menjünk el közösen például a hajdú-bihari Bagamérba, ahol meglátja, hogy milyen a keleti rögválóság különben, hiszen Zala megyéből mindenki átjár Ausztriába és a környező országokba dolgozni. *(Nacsa Lőrinc: Mindenki.)*

Elhiszem, hogy ott könnyebb az élet, én mégis csak javasolom, hogy jöjjön velem, és nézzük meg, milyen az, amikor a helyi kiskirályok osztják a munkát a közmunkásoknak, és azok nem mernek egy árva munkot sem szólni. És nincsenek utak és nincsenek alapvető szolgáltatások. Lassan már piac sincsen. Miről beszélünk, képviselőtársam?

Arról nem is beszélve, hogy nagyon jó nyolc-évezni, és nagyon jó apróvillázni, de az elmúlt tíz év előtti nyolc évre hivatkozni, azért valljuk be, nonszensz ebben a mai világban. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból.)* Nem ön volt, de ez a jellemző ebben a Házban.

Én mindent megértek és tudomásul is veszek, csak azt értsék meg, hogy amikor arról beszélünk, hogy a vidék problémái, akkor valóban azt kell tenni, hogy el kell menni a keleti országrész kistelepüléseire, és megnézni, hogy ott hogy élnek az emberek. Akár Bagamérba. Jöjjenek együtt velem, és nézzék meg, hogy hogy élnek!

(12.40)

Tasó képviselő úr könnyen beszél, hiszen Sámsonban polgármesterként egyszerű volt irányítania az életét, de ha elmenne Sámsonon túl, meglátná, hogy ott milyen az élet, amikor már nem az ön territóriumáról beszélünk. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Most visszatérünk a normál felszólalók felszólalásaihoz. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, Jobbik! Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Elgondolkoztam, ha egy egyetemi hallgató például ebből a javaslatból írna évfolyamdolgozatot vagy szakdolgozatot, és végigolvasná a jegyzőkönyvet, akkor egy következtetést mindenképpen le tudna vonni: a fideszes, KDNP-s képviselőknek szövegértési problémája van, ugyanis úgy kezdtem a felszólalásomat, hogy természetes módon támogatjuk a javaslatot, mert egyébként indokolt régóta, kerekén 29 éve tetszenek tartozni ezzel a társadalomnak. Csak azt is megkérdeztem, hogy miután a 29 év alatt a Fidesz és a KDNP is parlamenti párt volt, miért is jutottunk el odáig, hogy 29 év után ezt így adják elő.

A másik, vitára okot adó probléma az indoklás. Ha önök ebben az indoklásba ezt az álszent szöveget nem vették volna bele, akkor ezen a parlamenti napon itt vita nem kerekedett volna.

És hogy megmutassam, milyen szinten megosztó zsigerileg a gondolkodásmódjuk a társadalomban: egy ilyen javaslatához a „Magyar falu” programot hozza ide, amikor városban is élnek emberek. Ezek szerint önök ezzel a javaslatlall nem preferálják például azt a gyermeket vagy azt a már felnőttet, akinek a személyi igazolványában a származási hely nincs benne *(Gyopáros Alpár: Szövegértési problémája...)*, aki például úgy született, hogy Budapestről vagy valamely nagyvárosból ellátogatott a szülőanya valahova, és korábban indult meg a szülés, ezáltal valahol máshol született meg. Tehát önöknek az egész gondolkodásmódja olyan szinten a társadalom megosztásában leledzik, hogy még egy ilyen javaslatnál se voltak képesek azt végiggondolni, hogy lehet, lesz olyan ember, aki Budapestet jegyezteti be származási helyének, pedig esetleg Kiskőrösön született, mert ott volt látogatóban az édesanyja.

Tehát értsék már meg, ebben a Házban e javaslat vonatkozásában azért merültek fel kérdések az ellenzéki képviselőkben, mert önök a munkájuk során nem a törvényjavaslat szellemisége szerint dolgoznak.

Csak pár kérdést még hadd hozzak ide! Az 1992. évi LXVI. törvényt, amellyel kezdődik ez a javaslat, eddig 25-ször módosították, így bármely módosítás során ezt behozhatták volna ide a Házba. Aztán amikor azt mondja Vigh László képviselő úr, hogy nincs probléma ott, ezeken a területeken, ahol ő él, akkor elmondom: lehet, hogy nincs probléma, mert egyrészt a 600 ezer elvándorló a konkurenciát a

munkaerőpiacon magával vitte, és egyébként pedig évi 40 ezer emberrel kevesebb a nemzetünk a természetes fogyás miatt. Ezt már csak nem fogja Vigh László képviselőtársam vitatni, merthogy statisztikai adat a születés és a halálozás! Évi 40 ezer emberrel kevesebb magyar van e honban! Ezt mikor fogja megmagyarázni a Fidesz-KDNP tízéves kormányzása után, hogy miért tartunk még mindig itt? Azért tartunk itt, mert önök pont a vidéket hanyagolják el.

Jelzem önöknek, ha már a vidékfejlesztésről, a „Magyar falu” programról és a vidék felvirágoztatásáról szólnak, ahonnan egyébként én is származom, és nálam többet nem sok képviselő jár vidéki falvakban... (*Derűltég a kormánypárti sorokban.* - Gyopáros Alpár tapsol.) Gyopáros Alpár, befejezné már ezt a gúnyos, mocskos stílust, amit itt előadtok?! - *Felzúdulás a kormánypárti sorokban.*) Honnan meri ön megkérdőjelezni...

ELNÖK: Nagyon kérem!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): ...hogyan én járok-e falvakba vagy nem?! (*Az elnök csenget.*) Honnan meri, Gyopáros Alpár?! Elnök úr, egész tárgyalássorozat alatt ő gúnyosan kiröhögi a képviselőtársait!

ELNÖK: Nagyon-nagyon köszönöm, képviselő asszony, ilyen magasságból pontosan látom, hogy mi történik.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Szörnyű, amit művel! Szörnyű!

ELNÖK: Úgyhogy az az ábra, hogy kérem, térjen vissza a törvény tárgyalására.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Szörnyű!

ELNÖK: És egyébként mindenki más meg figyeljen, mert érdekes dolgokat mond a képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Magyarországon minden negyedik 15 éves tanuló még mindig nem képes elsajátítani az olvasási, matematikai feladatok megoldását. Ezzel tessék példálózni! Aztán elmondom önöknek, hogy a World Democratic Audit felmérése szerint Magyarország a 154 országból a 44. helyen van az elégedetlenségi rátában; ez azt jelenti, hogy a polgárok mennyire elégedettek a hazájuk, az otthonuk, a kormányuk tevékenységével. De az elégedettségi faktorban viszont a 154 országból mindössze a 107.-ek vagyunk. Az OECD-országok között a 38 országban készített felmérésből a 32. helyen vagyunk a Better Life Index szerint.

A társadalmi értékválság, a cselekvőképtelenné váló társadalom képe az, ami minden egyes ilyen felmérésből kimutatkozik. A magyar társadalom 60-70 százalékanak kevesebb a fizetése, mint az önök

által az elmúlt évben kimutatott bruttó 350 ezer forint. A legszegényebb járáásokban a Statisztikai Hivatal kimutatása szerint 10-15 százalék a munkanélküliség. (*Nacsá Lőrinc: Ez nem a törvény!*) De, el fogom mondani, a magyar falu fejlesztéséről szól a törvény indoklása, ezért beszéljünk csak a faluról, és egyébként még van időm.

És akkor most felolvasom önöknek egy borsodi kis falu életét, mert bár önök mindig azt mondják, hogy önök a falvakban és a kistelepüléseken járnak, és minden rendben van, de akkor elmondom, hogy miért nincs minden rendben.

Kiscsécés „a legtakarosabb borsodi roma település” címet kértem az elmúlt években. A lakosság 90 százaléka ugyanis cigány etnikumú, nagyjából ennyi a munkanélküliek aránya is. Az utcák mind gondozottak, az árkokban szépen nyírt fű, a házak tiszták, körülöttük virágok, gondosan megművelt kiskertek, ám az épületek nagy része vakolatlan, egy-kettő megrogyva utolsó évét éli, többen késtek az időnként szükséges állagmegőrzési munkák, erre már nem telik. A házak többségében ugyan van áram, de víz már alig-alig, az utcai kutakat használja majd mindenki. Gáz-, csatornahálózat nincs, a közműcégeknek nem éri meg a befektetés, mert mint állítják, úgysem tudnák kifizetni a rezsit a helyiek. Telefon egy-két háznál és egy utcai fülkében van, mobiltelefon senkinél nem látunk, autó kettő-három akad. A településen nincs posta, kocsma és bolt, az alapvető létszükségleti cikkekért, kenyérért és tejért a szomszédos Kesznyétenbe vagy Girincsre mennek, többnyire gyalog. Nincs óvoda, iskola, orvosi rendelő.

Azt mondja a polgármester: „Nagyon nehéz itt az élet, a rendszerváltás óta vegetálunk. Korábban Miskolcon, Bőcsön, Tiszaújvárosban dolgoztak az emberek, még az asszonyok közül is sokan, de a változásokkor a vidéki alacsony képzettségűeket elküldték. Sokaknak azóta sincs biztos állása, segélyekből, alkalmi munkákból élnek. Van egy csirkés vállalkozó nem messze innen, ő szokta alkalmazni a helyieket néha. Rajta kívül semmi, de semmi, pedig dolgoz, tiszta romák laknak itt.” (*Nacsá Lőrinc: Mi van a személyi igazolvánnyal?*)

Tehát ez az a Magyarország, ahol önök kormányoznak, amire önök azt mondják, hogy mindig, minden, mindenhol rendben van, és amilyen módon ezt a javaslatot az indoklásukkal előterjesztették, az adott okot vitára, de nagyon nyugodt vagyok, mert legalább több fideszes képviselő kimondta, hogy elég sok tennivaló van még. Tehát ha másra nem, ez a vita arra volt jó, hogy parlamenti jegyzőkönyvben szerepel, hogy a kormánypárti képviselők úgy gondolják, van még sok tennivaló, és ha azt a sok tennivalót nem tesszenek elvégezni, akkor mindig lesz olyan ellenzéki képviselő, aki meg fogja kérdezni, hogy az ígéreteiket miért nem teljesítik. Köszönöm. (*Taps az ellenzéki sorokban.*)

ELNÖK: Azonnal megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak, aki ismételt szót kért. A napirend szerinti rendre szeretném felhívni a figyelmüket.

Természetesen jogukban áll addig ezt a törvényt tárgyalni, ameddig csak jólesik, illetve egy bizonyos ponton, ameddig nekem jólesik a házszabály szerint (*Derültség.*), de mégiscsak fel kell hívjam a figyelmüket, hogy gondolataik megismétlése fontos, mert ugye, repetitio est mater studiorum, de ha mégis figyelembe vennék, hogy kettő óraker, ha tetszik, ha nem tetszik, szavazunk, akkor ez talán némileg korlátozza a fantáziájukat. (*Balczó Zoltán: És van még egy napirend!*)

Így aztán Nagy Csaba képviselő úr, Fidesz! Parancsoljon!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Igyekszem a fantáziámat korlátozni, de voltak olyan kérdések, amelyekre muszáj egy parlamenti vitában válaszolni, és ezt igyekszem úgy tenni, hogy ez újabb vitát ne generáljon.

(12.50)

Keresztes képviselő úrnak szeretném tájékoztatásul elmondani, hogy én remélem, hogy az elkövetkezendő pár év nem lesz olyan hosszú, hogy ne éljük meg azt, hogy a magyar-horvát határon, amikor még kéri a személyi igazolványt, akkor fel tudjuk azt mutatni, hogy a származási helyünk Baranyában hol van. És nagyon remélem, hogy ezt az M6-oson is meg tudjuk tenni.

Kérdezte képviselő úr a közúti határátkelőhelyek fejlesztését, és tényleg nagyon röviden, mert nem szeretném az időt húzni, ugye, az M6-os vonatkozásában a kivitelezési közbeszerzési kiírást megjelentették az európai uniós értesítőben. Március 20-án várják az ajánlatokat, és remélem, hogy a kivitelezés is rövidesen elindul, és nyilván a horvát fejlesztéseket is meg kell várni.

Az M60-as vonatkozásában a 2021. év végéig elkészülnek a kiviteli tervek. Én csak annyit szeretnék zárójelben mondani, hogy ennek az autópálynak a fejlesztését az MSZP-kormányzat állította le. Azóta már a nyomvonal-kijelölés megtörtént, környezetvédelmi engedély van, és most már a kiviteli tervek készíthetők.

Baranya vonatkozásában - és ez más határ menti megyéket is érint - 142-143 kilométer a határaink hossza a horvát oldalon, itt három határátkelőhely van. Azt kell hogy mondjam, hogy én többször részt vettem már a horvát féllel való tárgyalásokon, nagyon sok szintű tárgyaláson. Megyei elnökkel, önkormányzati vezetőkkel, nagykövettel részt vettünk Eszéken egy ilyen konferencián is, a horvát fél is kell ahhoz, hogy a schengeni határon határátkelőhelyeket nyissunk. Ha náluk nem olyan erős a szándék, mint nálunk, akkor ezt nagyon nehéz megtenni.

Én remélem, hogy ez a közel száz éve ránk ereszkedett trianoni határ most már valamikor az Európai Unió keretén belül ledől, és nem kell majd felmutatni azt a személyi igazolványt, ahol a származási helyünket is meg tudjuk majd mutatni a határt őrző rendőröknek is. És akkor ezzel visszacsatoltam a törvényjavaslathoz, és köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem szándékoztam ehhez a vitához mélyebben hozzászólni, mint képviselőtársaim, viszont egészen elképeszt az a hangnem, ami kialakult itt az utóbbi percekben, órákban. (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Szeretném kormánypárti képviselőtársaim benyögesei közben azért felhívni a figyelmünket arra, hogy amikor Varga-Damm Andrea képviselőtársnőmet kritizálják, álláspontom szerint alaptalanul vagy legalábbis hiányos nyelvi értelmezés alapján, ha lehet ilyenről beszélni, egy olyan embert tetszenek kritizálni, aki az érintett magyar falvaknak a lakói közül nagyon sokat a tárgyalóterekben megmentett attól a devizahiteles maffiától, amely csapattal összejátszani önök tetszetek. Nem mi voltunk azok, akik hozzájárultak magyar emberek otthonainak a tömeges módon történő elvételéhez.

Most a minapi hírek szerint, Nacsa képviselőtársamnak is mondom, aki gyakorta eltér az általános vita témájától, de én a magyar falu helyzetétől természetesen nem fogok eltérni, és majd a személyi igazolványra is kitérek, de ezen falvakban is élnek azok az emberek, akiknek a kifosztásához önök ezzel a mechanizmussal hozzájárultak. Magyarázzák meg akkor e vita során azt is, azt a tegnapi hírt, melynek értelmében egy önökhöz feltételezhetően közel álló ügyvédi iroda az, amely százmilliós nagyságrendű hasznót szakított pusztán abból, hogy a devizakárosult emberek számára bizonyos szerződéstípusokat csak rajtuk keresztül lehetett elérni, megkötni. Ha nem így van, cáfolják meg! De ezek legitim vitaalapok, amelyekről beszélni lehetne.

És azt is szeretném elmondani, hogy amíg négy magyar régió az EU legszegényebbjei között található, és ezzel szemben ellenerőt önök nem tudtak - vagy feltételezhető módon, nem is akartak - támasztani, addig talán meddőnek tűnik az a vita, hogy a határon elkéri a személyi igazolványt. Én is azt szeretném, hogy ne kérjék el. Abszolút közös bennünk az az elgondolás, hogy Trianon gyalázatának a 100. évfordulója valódi eredményekkel kellene hogy párosuljon. Az én szememben igen sovány eredmény az, ha csak annyit érünk el, hogy nem kérjük el a személyit a határon, sokkal közelebb állna hozzám, ha Orbán Viktor, mondjuk, nyugati fórumokon is harcosan legalább kiejtené azt a szót a száján, hogy autonómia. Hovatovább el is érnénk ezt valahogy a későbbiekben.

De szeretném elmondani azt, hogy eközben a magyar falu, a magyar vidék sorvad. Még egyszer mondom: a portfolio.hu-n is megtalálják egyébként, amely nem hozzám közel álló portál feltétlenül, vagy nem szólhatok bele a szerkesztésébe, nem is tennék ilyet, de négy magyar régió található: bolgár, román és egy-egy lengyel térséggel versengve azon legszegényebb térségek között, ahol egyébként egészen elképesztő jelenségek tapasztalhatók.

Az én családom egy része, az egyik fele Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből jött, egy Kisvárdai melletti

faluból. Tökéletesen tisztában vagyok azzal, hogy milyen viszonyok között kell hogy megpróbáljon boldogulni ott egy fiatal, ha nem azt választja, hogy elhagyja szülőföldjét, szülőházát. Azt is látom, hogy mindenféle statisztikai villogtatás ellenére 8 százalék fölötti a munkanélküliség az érintett megyében. Tehát abszolút egyetértek azzal az iránnyal, amit itt többen retorikailag felvázoltak, csak kellő visszafogottságra inténém önöket a tekintetben, hogy eredményeket a bizonyítványban - az érdemjegyeket - nem tudnak kiemelkedő módon felmutatni. Legalábbis példás bizonyítványt az elmúlt tíz év tekintetében, akár a magyar falu vagy akár a magyar vidék fejlesztése tekintetében önök nem tudtak letenni az asztalra.

Odajutottunk, hogy különböző multicégek prospektusaitól, autógyárak szezonális ajánlataitól függ a magyar GDP-adat, és nagyon sokszor magyar vidéki régiók, térségek sorsa is, hiszen önök is elmondják nekem a folyosón, ha éppen nem élő adásban vagy parlamenti vitában vagyunk, hogy ha egy-egy multi felszedi a gyártósort, akkor egy teljes térség gyakorlatilag elpusztulhat, munkahely nélkül maradhat. Ez nem egy egészséges állapot, hölgyeim és uraim.

Kedves képviselőtársaim, ha mi ilyen témákban valóban oda akarunk hatni, akkor el kell érniük azt, hogy a magyar vidék élni tudjon, ne pedig kiürülni. Ha viszont kiürül, akkor legalább odáig jussunk el, hogy ne hazudják el a problémát, és keressünk rá közös megoldásokat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megköszönöm az együttműködésüket, és átadom az elnöklést Latorcai alelnök úrnak. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk a munkánkat. Kétperces felszólalások következnek. Elsőnek Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Simogatja az embert az erőteljes kormánypárti érdeklődés, és örülök, hogy ilyesmit tudok kiváltani önből ennyi év után is, pedig hát 2010 óta koptatjuk jó páran közösen ezeket a padosorokat. El kell hogy mondjam önöknek, miközben említettem azt, hogy négy magyar régió található az Unió legszegényebbjei között, és még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy bolgár és román térségekkel versenyezve ezen elképesztően hátul található pozíciókért, már ha ezt versenynek lehet nevezni, tényleg elképesztőnek tartom azt a hangnemet, amellyel olyan ellenzéki képviselőket támadtak az iméntiekben, akik az érintett magyar falvak lakosságát tevőlegesen, akár egy tárgyalóteremben, akár a terepen többszörösen bizonyított módon védtek, védik; tehát olyan képviselőket, akik azért már letettek az asztalra ezen a fronton valamit.

Nem azt mondom, hogy menjenek utánuk, nem azt mondom, hogy egy jogszerűtlen kilakoltatáson jelenjenek meg együtt, mondjuk, Varga-Damm Andreával, bár ez sem lenne az ördögtől való gondolat, de legalább a kölcsönös tisztelet azon alapjára lenne jó visszatérni, ahol nem hazugságokkal borítják el ezt a vitát, mint tette azt Nacsa képviselőtársam a migrációs tematika kapcsán. Aztán lelepleződött a hazugság, ezt ugye, Balczó Zoltán kiigazította, azóta ezt a témát nem melegítette fel újra, nagyon remélem tehát, hogy a tárgyban tudunk végre egy olyan diskurzusig eljutni, amelynek értelmében közös eredményeket is találhatunk.

De még egyszer mondom, a valóság elhazudása nem vezethet efelé, a magyar vidék kiürülését meg kell állítani operátorokkal, ösztönzőkkel. Egyébként, hogy pozitívát is mondjak, a falusi CSOK, ha a feltételrendszerét kiegészítené a kormány, és elérhetővé tenné sokkal szélesebb kör számára, egy jó eszköz lenne ebbe az irányba, és nagyon remélem, hogy a vita során még hasonló ötletekről is lesz alkalmunk beszélni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló ugyancsak kétperces felszólalással Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel képviselőtársamnak mondanám, hogy a „migráció” szót Balczó Zoltán ejtette ki először a száján a mai napon, de egy március 2-ai ülésről idézett tőlem, tehát a mai napon senki nem hozta ezt fel, csak ő.

Varga-Damm Andrea folyamatosan ellentétet akar szítani, és azt állította, hogy mi nem gondoltunk azokra, akik mondjuk, egy városban, egy másik városban, a szülőföldjüktől távol kényszerülnek szülni. Hát, természetesen ez nem igaz, szövegértési problémái neki vannak, hiszen ezeket az eseteket is tartalmazza a törvény. Természetesen itt a legnagyobb számban nem erre az esetre kell gondolni, hanem azokra, amikről képviselőtársaim is beszéltek. A falvakban élő, és egyébként a városi kórházakban szülő asszonyokról, természetesen gyermekekről, édesapákról beszélünk. Nagyon fontos, hogy azt a kört is érinti a törvényt módosítás, akiről ő beszélt, de azt gondolom, véleményem szerint, aki élni fog a törvényadta lehetőségekkel, ott 99,5 százalék az arány a falvak javára, úgyhogy nyilvánvalóan hangsúlyosan erről a kérdésről beszélünk, és képviselőtársaim is erről beszélnek. Ez csak ezért fontos, mert ő is itt ellentétet szeretne szítani.

(13.00)

Sosem mondtuk, és nem tudnak olyan idézetet hozni semelyiküinktől, hogy a magyar falvakban minden rendben van, és ne lenne további teendő - sosem mondtuk, sőt.

Mi indítottuk el a „Magyar falu” programot, mi indítottunk el számos olyan intézkedést, amellyel az ott élők életminőségét és infrastruktúráját szeretnénk javítani; sosem mondtuk azt, hogy minden rendben van. Van tennivaló, de köszönjük szépen a képviselő asszonynak, hogy felajánlotta, hogy ellenzéki képviselőként mindig fog minket erre figyelmeztetni. Erre a munkájára számíthatunk majd 2022-ben, aztán ’26-ban is. *(Derültség a kormánypártok soraiban.)*

Varga Zoltán DK-s képviselőtársamnak meg szeretném mondani, hogy Bagamérra tízszer annyi forrás érkezett az elmúlt tíz évben, mint az azt megelőző Gyurcsány-kormány időszakában. A csatornázás, a templomfelújítás, az iskola, az önkormányzati épületek, a járdák felújítása mind-mind az Orbán-kormány ideje alatt történt meg, tehát szintén most levette az alufóliasisakot a képviselőtársam, de a valóság így sem jutott el hozzá. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr következik, ugyancsak kettőperces felszólalásra. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tényleg már a sokadik felszólalásom, nem szeretném indokolatlanul húzni a vitát *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Helyes!)*, de azt mindenképpen fontosnak tartom talán így összegzőként is elmondani, hogy érezhető, hogy ez egy hiánypótló vita, érezhető, hogy nagyon-nagyon fontos lenne, hogy erről a kérdésről, akár a vidék helyzetéről, akár csak a „modern falvak” *(sic!)* programról tartunk egy vitanapot. Én javaslom, hogy kezdeményezzék a képviselőtársaim, szerintem ez rendkívül fontos lenne. De addig is, ha bizonyos kérdésekben egyetértünk egymással, és önök is elismerik, hogy nagyon-nagyon sok tennivaló van még, akkor próbáljunk konkrétumok tekintetében kialakítani valamiféle konszenzust.

Többször említettem én konkrét statisztikai adatok mentén, hogy milyen rossz állapotban van a vidék szempontjából rendkívül fontos infrastruktúra, az alsóbb rendű úthálózat, és ismétlem, képviselőtársaim, hogy önök nem ledolgozzák éppen a balliberális örökséget, hanem a problémákat növelik. Évről évre egyre rosszabb az úthálózat állapota, tehát a hivatalos statisztikák szerint egyre nagyobb arányban kerülnek a vidéki alsóbb rendű úthálózatok a legrosszabb kategóriákba. Jelenleg 50 milliárd forint áll éves szinten rendelkezésre a „Magyar falvak” programból ennek a problémának a megoldására. Van-e a képviselő úrnak, a miniszteri biztos úrnak pontos adata, hogy mekkora összeg kellene évente, hogy eljussunk odáig, hogy ne romoljon összességében a statisztika, mekkora összeg kellene, és mikor fog rendelkezésre állni akkora összeg évente, hogy elkezdjen javulni összességében országosan az alsóbb rendű hálózat? Ha van egy ilyen összeg, akkor, azt gondolom, egyetérthetünk abban, hogy az ezermilliárdosra becsült Budapest-

Belgrád vasútvonalat, amivel kapcsolatban hallani azért híreket, hogy eléggé döglődik ez a projekt, vissza kellene vonni, és ezt az ezermilliárd forintot át kellene egy az egyben csoportosítani a „Magyar falvak” program keretében az országos alsóbb rendű utak fejlesztésére. Egyetért-e velem, képviselő úr, hogy jelenleg sokkal nagyobb szükség van erre az ezermilliárd forintra a magyar falvak sorsának javítása érdekében?

Én nagyon szívesen beterjesztek egy javaslatot ismét, mert már volt az Országgyűlés előtt ilyen javaslat, és akkor bebizonyíthatják a képviselőtársaim, hogy valójában mennyire elkötelezettek a magyar vidék jövője, fejlesztése szempontjából. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Witzmann Mihály képviselő úr következik, kettőperces felszólalásra. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem terveztem, hogy hozzászólok ehhez a napirendi ponthoz, hiszen azt gondolom, hogy egy olyan szimbolikus, ám mégis identitást növelő és identitást erősítő jogszabályi döntést hozhatunk meg a származási hely feltüntetésével az okmányban, amely egyrészt régi igénye a magyar társadalomnak, legalábbis azt gondolom, hogy sokszor megfogalmazódott már ez az igény, nyilván önök is találkoztak vele, és sok ellenzéki képviselőtársam próbálta abba az irányba elvinni ezt a vitát, hogy vajon ez-e a legfontosabb dolgunk most, hogy ezt megtegyük. Ha megtehetjük, akkor miért ne tegyük meg? Valóban nem egy nemzetgazdasági stratégiai jelentőségű döntésről van szó, de azt gondolom, hogy igenis sokak számára fontos lehet; akik ezzel élni kívánnak, azok innentől kezdve ezzel a lehetőséggel élni is fognak tudni.

Elkanyarodtunk e téma kapcsán a vidékfejlesztésnek a megítélésében, természetesen az üléspont határozza meg az álláspontját a különféle frakciókban helyet foglaló képviselőtársaimnak, én csak a saját példám tudom a saját választókörzetemből megosztani önökkel. Az elmúlt ciklusban minden eddiginél nagyobb mennyiségű forrás érkezett Somogy 4. választókörzetébe, ennek Siófok város a székhelye, 71 település található ebben a választókörzetben, és több mint 150 milliárd forint forrás került odaítélésre csak az elmúlt ciklusban erre a 71 településre. És ennek én azért örülök, mert olyan infrastrukturális fejlesztéseket tudtunk megvalósítani, illetőleg elkezdni, mint utak, kerékpárutak, járdák, szennyvízfejlesztések, egészségügyi fejlesztések. Sokat beszéltek itt a vidékfejlesztés kapcsán orvosi rendelőről - az én körzetemben több mint két tucat orvosi rendelőt tudtunk felújítani, több mint ötmilliárdot fordítottunk a siófoki kórházra, és még sorolhatnám, három mentőállomást korszerűsítettünk, ebből két újat építettünk. Tehát azt gondolom, hogy vannak eredményeink.

A „Magyar falu” programról is sok szó esett. Én azt gondolom, hogy régóta vártunk erre, az én körzetembe 1,1 milliárd forint érkezett az elmúlt évben a

„Magyar falu” programnak köszönhetően. A falusi CSOK-ról szintén kedvező lehetőségként tudnánk beszámolni, a két perc erre nem ad elegendő lehetőséget. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Mindenesetre azt gondolom, hogy egyetértek mindenféleképpen Varga-Damm Andrea képviselőtársammal, bár nincs itt a patkóban: van még teendők bőven természetesen, de a folyamatos pozitív tendenciákat az elmúlt évekből, azt gondolom, látnunk kell mindannyiunknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a kettőperces felszólalások végére értünk. Most rendes felszólalásra Boldog István képviselő úrnak adok szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Witzmann képviselőtársamhoz csatlakoznék, aki azt mondta, hogy nem kívánt felszólalni a vitában; magam is úgy készültem, hogy ez a vita körülbelül húsz percig fog tartani. De hát az a helyzet, hogy úgy látom, egy egyszerű törvényjavaslatból, ami gyakorlatilag arról szól, hogy aki szeretné, az beírathassa a személyi igazolványába, hogy ő hol született, a lakóhelyén született, ahol a szülei laktak *(Közbeszólás az ellenzék soraiból: Nem erről szól...)*, ebből a „Magyar falu” program és a magyar falvak fejlődésének gyalázása következett be.

A páholyból hallgattam a fiammal, aki az ELTE-n tanult és faluról származik, hogy önök miket mondtak. Meg kell mondanom őszintén, hogy nagyon sok mindenben nem tudunk egyetérteni. Szeretném elmondani önöknek, hogy húsz évig voltam egy kistelepülés polgármestere, amely kistelepülésen például a „Magyar falu” programban tavaly, illetve ez évre áthúzódóan felújításra került egy orvosi rendelő. Tudják, milyen nagy dolog ez, hogy mennyire örülnek ott ennek az emberek? És ez nemcsak felújításra került, hanem átalakításra került, és egy orvosi rendelőből lett három rendelő, mert ez így lett jó.

És az a helyzet, hogy miközben önök beszélnek arról, hogy a falvakban nem történik semmi, el tudom mondani, hogy a hozzám tartozó 18 kistelepülésre csak a „Magyar falu” programban a tavalyi esztendőben több mint egymilliárd forint fejlesztés ment, összességében az elmúlt években több milliárd forint fejlesztés. A legkisebb településre is több mint 50 millió forint fejlesztés érkezett. A 18 kistelepülésre mindenre került valamilyen fejlesztés a „Magyar falu” programból.

Ha más nem, egy nagyon fontos eszköz ez a falugondnoki gépjármű, mert a falvakban erre is szükség van. És tudják, nekem nem kell sem leutazni, sem felutazni, ott élek, pontosan tudom, hogy mi történik vidéken, mi van a falvakban, és azt is tudom, hogy mennyire szükség van arra az útfelújításra, amit egyébként, már bocsánat, hogy elmúlt nyolc éveze, de az a helyzet, hogy 2010 előtt elfelejtettek.

És Keresztes képviselőtársam, természetesen, miután minden utat nem tudunk egyszerre felújítani, ezért az van, hogy az utak egyre öregebbek, az elmúlt tíz évben is öregebbek lettek ezek az utak. Egy résztük fel tudtuk újítani. Az én körzetemben, elmondhatom, 2013-ban kezdte el az Orbán-kormány az útfelújítási programot, és az én körzetemben minden egyes esztendőben több kilométer útszakaszt újítottak fel, ebben az esztendőben is több kilométert újítanak fel, és ennek örülök. Lehet persze mondani, hogy még mennyi minden hiányzik, természetesen, a falvaknak megvan az elképzelése, megvan az idej „Magyar falu” programban is az összes elképzelés, hogy ki mire szeretne pályázni, és mindig meg is lesz. Olyan nem lesz, hogy nem lesz újabb kívánság. De pont az a lényege a „Magyar falu” programnak, hogy megpróbáljuk felzárkóztatni ezeket a falvakat, azokat a falvakat, ahova 2002 és 2008 között nem nagyon érkezett forrás, történetesen abba a 18 faluba, amelyek egyikének én voltam a polgármestere, bizony a helyi forrásokon kívül nem volt felújítási kerete, mert nem érkezett. Iskolabezárás volt a körzetben, de felújítás nem volt. Az orvosi rendelőket is mind-mind az Orbán-kormány alatt újítottuk fel.

Tehát én azt kérem önöktől, hogy ha vitázni akarnak a „Magyar falu” programról, akkor úgy vitázzanak, hogy felkészültek belőle, hogy tudják, hogy mi van azokban a falvakban, mert még egyszer mondom: én ott élek, mint ahogy több képviselőtársam is ott él a falvakban, és látja. És az én körzetemben is van olyan falu, amelyik csak 200 fős, és mégis vitt 50 millió forint fejlesztést az elmúlt években, és van olyan falu, amelyik gazdag, mert jó adóbevétele van, mint Cserkeszőlő, de ettől függetlenül ő is fejlesztett, és fejlesztett a legszegényebb falu, például Tiszainoka, ahol több százmillió forintos fejlesztés valósult meg az elmúlt öt esztendőben, és a mostani faluprogramban is új fejlesztések fognak megvalósulni.

Nagyon fontosnak tartom a „Magyar falu” programban, hogy többféle fejlesztési program van, például Szelevényben végre megújulhat az óvoda. Tudják, évtizedek óta vártak erre.

(13.10)

Eljutottunk oda, hogy ennek a programnak köszönhetően megújul az óvoda, az pedig azt fogja eredményezni, hogy a szülők nem viszik máshova a gyermeküket, sőt reményeink szerint egyre több gyermek születik. És még szeretném elmondani, hogy a „Magyar falu” program keretén belül, a 18 településen belül 17-ben lehet igénybe venni a falusi CSOK intézményét, és mind a 17 településen igénybe vették már fiatalok, már költöztek oda fiatalok, illetve maradtak helyben fiatalok ennek a programnak köszönhetően. És csak abban tudok bízni, hogy ebben az esztendőben még többen lesznek.

Úgyhogy azt kérem önöktől, mindig nézzék meg, hogy honnan indultunk, honnan indultak a magyar falvak, és természetesen ez alapján mondjanak utána

kritikát, és vegyék figyelembe azt, hogy mindent nem lehet megvalósítani pár év alatt, de azon az úton vagyunk, hogy megvalósítsuk. Én köszönöm szépen a magyar kormánynek, Gyopáros Alpár kormánybiztos úrnak, hogy a „Magyar falu” programmal támogatja a településeket, támogatja azokat a kistelepüléseket, ami nekem mindig is szívügyem volt, így támogatja az én térségem településeit is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából ismételt felszólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Minden tiszteletem a levezető elnöké, ezért szeretném az idegrendszere érdekében jelezni, hogy messze nem fogom kitölteni a rendelkezésemre álló időkeretet, hiszen nem kívánok visszaélni az általános vita adta lehetőségek mindegyikével.

A szomorúságomat szeretném kifejezni, főleg Boldog István képviselőtársam felszólalása után. Mi 2010 óta ülünk egymással szemben itt a parlamenti patkóban, számos kérdésben parázs vitáink voltak, számos olyat találni, amiben egyetértettünk, és én azt vettem észre, hogy amikor alapvető nemzetstratégiai kérdéssről volt szó, és ön is felül tudott emelkedni ezen a parázsló, talán mondjuk úgy, ellenszenvben, akkor bizony megvoltak azok a közös alapok, amelyek Magyarország létérdekeit mindig szolgálták. Ezért kérem azt, hogy ebből a véleménybuborékból, amiben most ülnek, és minden harag nélkül mondom ezt, próbálnak meg kiemelkedni.

Hiszen mindenki itt elmondja a saját választókerületét illető visszacsatolásait, amelyeket kapott a különböző pályázati forrásokat illetően, elmondják azt, hogy felújították azt az óvodát, aminek támogatom a felújítását, de képviselőtársam, egyre kevesebb benne a szakdolgozó, és azt várják, hogy egyre több gyermek születik, miközben... *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból. - Az elnök csenget.)* Lehet erre véleményt megfogalmazni, persze, nyomjanak egy gombot, de a helyzet az, hogy Boldog István azt várja, hogy egyre több gyermek születik, és én is ezt várom, a rögválóság sajnos nem ez.

A rögválóság az, hogy a tavalyi évben megint rekordszinten fogyott a magyar, és a magyar falvak, egyes magyar térségek kiürülését nem sikerült megállítani. A mi feladatunk a magyar parlamentben a szembenézés lenne egy olyan katasztrofális demográfiai helyzettel, amely kapcsán, ha mi itt mindannyian összefogunk, és egy nemzeti minimumot alakítunk ki - és hozzám közel áll ez a gondolat, én kapacitálom erre önöket -, és ez jól elindul, és minden erőforrást ide tudunk fektetni, akkor is 30-40 éves program lenne önmagában az, hogy a fogyást lassítsuk, és valamilyen szinten ezeknek a folyamatoknak elejét tudjuk venni. És azt látjuk sajnálatos módon, hogy tényleg egy véleménybuborékban élnek, hiszen önök talán elhiszik azt, hogy ez a demográfiai katasztrófa lassú zuhanással járt az utóbbi egy-két évben, miközben az

a helyzet, hogy négy darab 90 ezer alatti élveszületési adatot tartalmazó év volt Magyarországon emberemlékezet óta, és mind a négy 2010 utánra esik.

Nem szeretném ezért önöket felelőssé tenni, mert nem lenne korrekt szakmailag, hiszen egy alacsonyabb bázisról indulnak, amikor már a szülőképes korú hölgyek száma kevesebb, de azt is láthatjuk, hogy mindenféle demográfiai adat, tehát mindegyik, amelyet a szakma figyelembe vesz, romlott az utóbbi években - és bárcsak ne így lenne! -, a termékenységi arányszámnál volt egy átmeneti emelkedés, amit én nagyon üdvözöltem, még mindig messze voltunk az 1,5-től, és 1,49-nél megállt a termékenységi mutató, aztán kis stagnálás után minimális csökkenésnek indult. Szeretném, ha ez újra emelkedésnek indulhatna, de azt látom, hogy ha önök ilyeneket mondanak, miszerint Magyarországon több gyermek születik, ezek a folyamatok lassulnak, akkor a valóság eltagadása megakadályozza azt, hogy közös megoldásokat találhassunk.

Volt olyan év a 2010-es években, amikor egész Erdélyország tekintetében kevesebb, mint 10 ezer magyar gyermek született, képviselőtársaim! Legalább Trianon 100. évfordulója kapcsán józanodjon ki mindenki, hogy mekkora a baj! És ezekre közös megoldásokat kellene találni, és látja, képviselőtársam, minden indulat nélkül mondom ezt, mert mi segíteni szeretnénk az önök őszinte szándékait, csak azt látjuk, hogy tényleg azzal büszkélkednek itt, hogy egy köldökzinóron, amelyik fölfelé, pályázati források irányába mutat, melyik választókerület mennyit tudott lehívni, és hogy homlokzatot cserélnek az érintett kórházon, amiben már nincs elég szakdolgozó. Azt vizsgálják, hogy mit újítottak fel, mit fejlesztettek egy faluban, ami pozitív, és én örülök neki, csak abból a faluból elvándorolnak a magyar fiatalok külföldre. Szabolcs-Szatmár-Bereget emlitem megint, ahonnan az én családom egyik ága jött, és azt látjuk, hogy azok a fiatalok, akik ott a 120-130 ezer forintos nettó fizetésből nem tudják kihozni az adott hónapjukat, ők elvándorolnak külföldre.

Borzasztó folyamatok ezek, és tényleg csak arra kérem önöket, hogy a valóság eltagadását fejezzék be. Minden termékenységi és népesedési mutató tekintetében romlottunk, egyedül és szerencsére a házasságkötések száma emelkedett, amely nem demográfiai mutató, feltételezhetően jórészt azért, hogy a családtámogatási rendszer egyébként jó ötletekkel teli elemeit könnyebben igénybe vehessék az érintettek, de ebből több magyar gyermek sajnálatos módon eddig nem született. Nagyon remélem, hogy ez egyszer megfordul, de a valóság eltagadásával nem megy.

Ez egyetlen módon megy: szembesülni az élveboncolás erejével ezekkel a katasztrofális folyamatokkal, és olyan parlamenti megoldásokat találni, amelyeket bármilyen színezetű kormány kénytelen lesz betartani, akár az Alaptörvényben rögzítve, én ezt is tudnám támogatni, csak jussunk el végre a diagnózisig annak érdekében, hogy bármilyen terápiáról beszélhessünk. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy rendes felszólalásra jelentkeznek-e még valaki. *(Nem jelentkezik senki.)* Nem. Akkor kétperces felszólalás következik. Boldog István képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát képviselőtársam, nem tudom, hol hallotta tőlem azt, hogy én dicsekedtem a demográfiai számokkal, vagy eltagadtam a valóságot, én a valóságról beszéltem. Viszont azért felhívnom a figyelmét, hogy mindaz a lépés, amiről itt beszélünk, akár csak ez a mostani törvényjavaslat is, pontosan arról szól, hogy próbáljuk valamivel kötni helyben az embereket, és nagyon sok embernek jelent sokat az, ha bekerül a személyi igazolványába, hogy ő Alsóórsön született. Ez sok embernek sokat jelent. Nekem is sokat jelent, ha most már beírathatom, hogy én Kétpón születtem.

Mégis azt tudom önnek mondani, hogy abban egyetértünk, hogy a demográfiai katasztrófát meg kell állítsuk, de nézze, az összes törvénnyel, amit hoztunk, a családtámogatási törvényektől kezdve a „Magyar falu” programig, mind azt próbálnák elősegíteni, hogy minél több magyar gyermek szülessen, minél több fiatal maradjon a saját falujában vagy akár költözzön faluba, és megállítsuk ezt a katasztrófát. Én bizakodó vagyok azzal szemben, amit ön mond, hogy a házasságokból nem lett több gyermek. Hát, azonnal nem lett, de azért bizakodjunk abban, hogy azok a fiatalok, akik összeházasodtak, azok a házassággal majd gyermeket is vállalnak, mert a gyermekáldásnál nincs szebb.

Én azt gondolom, hogy annak van jövője, amit csinálunk, van alapja annak, amit csinálunk, akár melyik családtámogatási programmal, akár a „Magyar falu” programmal, és persze, ha ehhez vannak jó javaslatok, akkor azt szívesen látjuk mindig. De élből csak azt mondani, hogy ez nem fog használni, és ettől nem lesz több gyermek, nem állítjuk meg a népességi katasztrófát, én ezt nem tartom jónak, képviselő úr, ebben nem fogunk soha egyetérteni. Én azt gondolom, hogy a kormány minden egyes lépése arra irányul, akár a gazdaságélénkítő programok, akár az összes többi, hogy minél több magyar gyermek szülessen. Ez a nemzet jövője, ez a Kárpát-medencei magyarság jövője, ezer esztendő múlva akkor leszünk még mindig mi a legnagyobb nemzet *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a Kárpát-medencében, ha teleszüljük ezt a medencét, ez teljesen nyilvánvaló. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nem jelentkezik senki.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Kérdezem, hogy az előterjesztők közül ki kíván élni a vitában elhangzottak megválaszolásával. *(Jelzésre:)* Gyopáros Alpár képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Isten mentsen attól, hogy még tovább húzzam ezt a vitát, amiről sokan kifejtették a véleményüket. Körülbelül 30 perc alatt valóban le lehetett volna zárni, ehhez képest három órája vitatkozunk, és a vita a legkevésbé sem szólt az előterjesztésről, azt csak nyomokban tartalmazta. Ennek ellenére muszáj néhány ellenzéki felvetésre reagálnom, hozzátevé, hogy az nyilvánvalóan nem meglepetés számomra, hogy baloldali, liberális képviselőtársaim a felszólalásaikban igyekeztek elfedni annak a két kormányzati ciklusnak a bűneit, amelyet nyugodtan nevezhetünk a falurombolás időszakának, amely időszakban ezrével szűntek meg, ezrével szűntek meg a falvakban bölcsődék, óvodák és iskolák. És bár itt Arató képviselő úr beszólogatott falusi vagy vidéki vasúti szárnyvonalak kapcsán, de azért idézzük már fel azt a számot, hogy mégiscsak 38 szárnyvonalon 1300 kilométernyi vonalon szüntették meg a személyszállítást a szocialista kormányzatok idején. Hát mi ez, hogyha nem vidékrombolás? És éppen ő, Arató képviselő úr idézte fel, hogy az Új Magyarország vidékfejlesztési program, az ÚMVP valójában a „Magyar falu” program elődje.

(13.20)

Tehát, ha jól értem, akkor a Demokratikus Koalíció magának vindikálja a „Magyar falu” program elindítását tulajdonképpen. *(Korózs Lajos közbeszól.)* Ez hangzott el Arató képviselő úrtól, Korózs képviselőtársam. De azért azt hadd mondjam el, hogy az a folyamat, ami a kistelepülések eladósodásához vezetett, abban ez az ÚMVP zászlóshajós szerepet játszott. Ugyanis azokat a támogatásokat, amelyeket önök megállapítottak esetlegesen vidéki településeknek, falvaknak, ezeket nem előlegezték meg, sőt hosszú-hosszú eljárásrend végén fizették ki esetlegesen ezeket a támogatásokat ezeknek a településeknek. Ennek az lett a következménye, hogy a kistelepülési önkormányzatoknak, a vidéki önkormányzatoknak hitelt kellett fölvenni a működési hitelek mellé, ezeket a fejlesztési hiteleket is fel kellett venni, és ennek a folyamatnak a végén keletkezett 1200 milliárd forintnyi önkormányzati adósság, amelyet mi konszolidáltunk - 1200 milliárd forintnyi adósságot.

Varga képviselő úrnak egyébként szeretném megköszönni talán az egyetlen higgadt ellenzéki hozzászólását. Ennek ellenére a képviselő úr számonkéri rajtunk, hogy mi nem hallgatjuk meg a vidéket, és nem egy átgondolt vidékpolitikát folytatunk, és ezt kellene folytatni. Képviselő úr, amikor az ÚMVP elindult, akkor az önök kormánya a brüsszeli bürokratákkal egyeztetett az ÚMVP-ről, senki mással - a vidéki emberrel biztos, hogy nem; a vidéki önkormányzatokkal biztos, hogy nem; a megyei önkormányzatokkal biztos, hogy nem. Önök Brüsszellel egyeztetették le és fogadtatták el az ÚMVP-t.

Ennek lett egyébként következménye az, ami. Ezzel szemben mi országjárás keretében folyamatosan

fogadjuk be a javaslatokat és a véleményeket a falvak polgármestereitől, lelkészeitől, civil szervezeteitől és így tovább, és ennek az országjárásnak a keretében alakult ki egyáltalán a „Magyar falu” program, és folyamatosan is alakítjuk a programot. Úgyhogy, azt gondolom, hogy ez az átgondolt vidékpolitika, amikor magukkal az érintettekkel egyeztetjük annak a tartalmát.

Nagyon örülök neki, hogy Arató képviselő úr most lelkesen támogatja a származási hely személyi igazolványba való bekerülését, csak szeretném felvillantani, hogy ezek szerint megváltozott a véleménye, tekintettel arra, hogy ő abban a kormányzati ciklusban politikai államtitkár volt, amely kormányzati ciklusban megakarták szüntetni a származási hely fogalmát az anyakönyvben. Ennek ellenére nagyon örülök neki, hogy képviselőtársam megváltoztatta a véleményét.

Keresztes képviselőtársam, Tószeg kapcsán meggyőződésem, hogy egy sajnálatos tragédiát politikai hangulatkeltésre használ fel. A helyzet ugyanis a következő. Tószeg polgármestere, bár nem tudom, hogy valóban nyilatkozott-e ilyet, amit ön idézett, miszerint neki nincs lehetősége arra, hogy azt a külterületi utat felújítsa, a helyzet az, hogy Tószeg nem nyújtott be a „Magyar falu” programba pályázatot útfelújításra. Egyébként megnéztem, a vidékfejlesztési programba sem nyújtott be útfelújításra pályázatot. Ez a lehetőség rendelkezésre állt volna polgármester úr számára. De nem a polgármestert szeretném számonkérni, hanem inkább önt, hogy egy ilyen tragédiát szerintem politikai hangulatkeltésre felhasználni merő felelőtlenség.

Bencsik képviselőtársam - akit, ha jól látom, most nem látok - pedig azt kéri számon rajtunk, hogy állítása szerint a falusi CSOK helyett, új építésű házak ösztönzése helyett meglévő otthonok korszerűsítését kellene támogatnunk. Erdemes volna egyébként minden ellenzéki képviselőtársam figyelmét arra felhívni, hogy talán a témában érdemes volna elmerülni, és a „Magyar falu” program tekintetében egy kicsit tájékozódni.

Keresztes képviselőtársam a program nevét sem ismeri, következetesen „modern falvak” programnak nevezi, holott „Magyar falu” program a neve. Bencsik képviselőtársamnak pedig szeretném jelezni, hogy a falusi CSOK használt ingatlan vásárlására és egyidejű korszerűsítésére és meglévő otthonok korszerűsítésére szolgál, egyébként pedig a babaváró támogatás és az áfa-visszatérítési támogatás mellett a falusi CSOK-kal együtt összesen akár 25-30 milliárd forintnyi vissza nem térítendő támogatás is igényelhető ezeknek az otthonoknak a kialakításához és korszerűsítéséhez.

Engedjék meg nekem, hogy ne folytassam, és Varga-Damm képviselőtársam felszólalásait ne is minősítsem. Mindösszesen szeretném megköszönni, egyébként, ha jól értettem, minden frakció úgy nyilatkozott, hogy támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot. Számítok az önök támogatására.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok beadására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország és az Oroszországi Föderáció között a szociális biztonságról szóló Egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9471. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Megadom a szót Lőrinczi Zoltán úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. LŐRINCZI ZOLTÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarország Kormánya következetesen arra törekszik, hogy országunk kétoldalú kapcsolatait dinamikusan fejlessze, minél több állammal mélyítse el kapcsolatrendszerét. A nemzetközi szerződések létrehozása során jogos elvárás, hogy az érintett megállapodás egyszerre legyen kedvező az állampolgárok számára, és mozdítsa elő a kétoldalú gazdasági kapcsolatokat is.

A Magyarország által kötött szociális biztonsági egyezmények megfelelnek ezen célkitűzéseknek. Egyezményeink biztosítják az állampolgárok és biztosítottak szerzett jogainak megőrzését, valamint jogosultságaik érvényesítését olyan esetekben, amikor a nemzeti jog önálló alkalmazása miatt erre nincs lehetőség, és emellett a biztosítás kérdéseinek rendezésével a kétoldalú gazdasági kapcsolatokat támogató hatást is kifejtenek.

Magyarország az Oroszországi Föderációval mint kiemelt partnerével is ilyen megállapodást írt alá 2019. október 30-án Budapesten. A hosszú és összetett tárgyalási folyamat eredményeként kiegyensúlyozott, az arányos teherviselés elvén alapuló nemzetközi szerződés jött létre, amely új perspektívát ad országaink hosszú múltra visszatekintő szociális biztonsági kapcsolatainak.

Új egyezményünk elődjeként még 1962-ben, lényegesen eltérő feltételrendszerben és elvek mentén és más gazdasági-társadalmi viszonyokat szolgáló megállapodás jött létre, akkor a Magyar Népköztársaság és a Szovjetunió között. Az úgynevezett magyar-szovjet szociálpolitikai egyezmény azonban már a rendszerváltás idején sem felelt meg a kor elvárásainak, és a kétoldalú kapcsolatok dinamikus változása miatt az elmúlt évtizedek során egyértelműen elavulttá is vált.

A modern szociális biztonsági egyezmény szakít a területi elv alkalmazásával, amely szerint az ellátást, járulékfizetéstől függetlenül, annak az országnak az illetékes intézménye fizeti, amelynek területén a jogszerező állandó lakhellyel rendelkezik. Ezen elv mentén az évtizedeken keresztül történő alkalmazás a szerződő felek között különösen Magyarország számára jelentett aránytalan költségvetési terhelést. Az ellátások nyújtásáért immár nem a lakóhely, hanem a

biztosítás, azaz a járulékfizetés helye szerint az illetékes állam a felelős.

Az új szabályozás további fontos vívmánya, hogy változott az egyezmény tárgyi hatálya alá tartozó ellátások köre, így az elődjétől eltérően nem terjed ki a szociális ellátásokra - azaz a segélyekre -, továbbá a kötelező egészségbiztosítás ellátásaira sem. Magyarország tekintetében a nyugdíjak a megváltozott munkaképességű személyek ellátásai, valamint a baleseti járadék tartozik ezen egyezmény hatálya alá. Az állampolgárok szempontjából az egyezménynek kiemelt jelentősége az, hogy olyan esetekben, amikor a szerződő felek nemzeti jogának önálló alkalmazása a jogosultság hiánya miatt nem teszi lehetővé az ellátás megállapítását, az új szabályok felhatalmazzák az eljáró hatóságokat arra, hogy a két ország joga szerint szerzett biztosítási idők összeszámításával az adott országra eső teher arányában állapítsanak meg ellátásokat.

A jogszerzés elősegítése révén elkerülhető, hogy az életük során mindkét országban dolgozó személyek elessenek az egyezmény hatálya alá tartozó ellátásoktól csak azért, mert az adott országban önmagában nincs meg a nyugdíjjogosultságot megteremtő szolgálati idejük. Az állampolgárok érdekeinek és szerzett jogainak védelme mellett az egyezmény világosan rögzíti, hogy a hatálya alá tartozó személyek tekintetében melyik szerződő állam joga alkalmazandó, főszabályként a munkavégzés helye szerinti országot megjelölve. Ezzel az állampolgárok számára fontos hozzáadékként a kettős járulékfizetés elkerülhető a szerződő országokban.

(13.30)

Az alkalmazandó jog részletszabályai, beleértve a gazdasági indokok alapján kivételként alkalmazható kiküldetés intézményét is, a szerződő felek gazdasági szerepvállalói közötti kapcsolatok, a kölcsönös beruházások élénkítését is tovább segítik. Magyarország Kormányának meggyőződése, hogy az Oroszországi Föderációval jelenleg alkalmazott elavult egyezmény új szociális biztonsági egyezménnyel történő felváltásával állampolgáraink számára kedvező és méltányos jogi keretet fektetünk le, továbbá hozzájárulunk a kétoldali gazdasági kapcsolatok kifejlesztéséhez, kiteljesítéséhez is. Ezen kiemelt jelentőségére tekintettel kérem a tisztelt Házat, hogy a magyar-országi szociális biztonsági egyezményt kihirdető törvénytervezetet kedvező fogadtatásban részesítse. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Zsigmond Barna képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyarország és az Oroszországi Föderáció közötti kétoldalú szociális biztonsági kapcsolatokat egy majd' hatvan évvel ezelőtt kötött egyezmény szabályozza. Időszerű volt, hogy a korszerűtlen szabályozás helyébe egy új egyezmény lépjen. Időközben fejlődtek a szociális biztonságot szabályozó elvek, és hazánk tagja lett az Európai Uniónak. Figyelembe kell vennünk, hogy az elmúlt évtizedek gazdasági, politikai változásai megkövetelik, hogy az egykoron a Szovjetunióval 1962-ben megkötött szociálpolitikai egyezményt felváltssuk egy modern, az országaink érdekeivel összhangban álló új szabályozással.

Az egyezmény célja a két ország között az állampolgárok szabad mozgását támogató, az európai értékekkel összhangban lévő szociális biztonsági kapcsolatok rendezése, ezáltal a kétoldalú gazdasági kapcsolatok fejlesztése is. A részes államok állampolgárainak a két ország társadalombiztosítási rendszerében megszerzett jogai ezzel biztosítva lesznek, így Magyarország és Oroszország szociális biztonsági rendszereinek koordinációjával a másik ország területén történő munkavégzés szabályozási rendszere biztos alapokra kerülhet. Például azon személyeknek, akik mindkét ország nyugdíjbiztosítási rendszerében szereztek biztosítási időt, a magyar és az orosz jog szerinti öregségi, valamint az elhunyt személy jogán hozzátartozói nyugellátásokra jogosult személyek szerzett jogai is rendelkezésre kerülnek az egyezmény által.

Az előttünk fekvő nemzetközi szerződés lehetővé teszi továbbá, hogy a kiküldetésben dolgozók a kiküldő állam joghatósága alatt maradhassanak, és így abban az államban tarthassák meg a biztosítási jogviszonyukat. Ugyan az egyezmény tárgyi hatálya szűkebb az eredeti szociálpolitikai egyezmény tárgyi hatályánál, mivel az egészségbiztosítás természetbeni ellátásaira nem terjed ki, és nem öleli fel a szociális biztonsági ellátásnak nem minősülő szociális ellátásokat, fontos rögzítenünk azonban, hogy a szociálpolitikai egyezmény hatálya alatt megszerzett jogok védelmét rögzíti, és tartalmazza a hatálybalépéssel összefüggő további garanciális rendelkezéseket is.

A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a szóban forgó nemzetközi szerződés elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Balczó Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. A szociálpolitikai és a szociális biztonsági megállapodások szabályozzák többek között a külföldi munkavégzés esetén a társadalombiztosítási kötelezettségeket és az ellátásra való jogosultságot, az igénybevételek szabályait. Talán érdemes megemlíteni, hogy Magyarország 15 országgal rendelkezik ilyen szociális biztonsági egyezménnyel, Albániától Kanadán át Dél-Koreáig.

Ha ezt a számot kevésnek találjuk, ennek az is az oka, hogy az Európai Unión belül az egyes tagországok között ebben a kérdésben mértékadó az Európai Unió alapjogi chartája, amit a lisszaboni szerződés emelt be a kötelező joganyagba, kivéve az Egyesült Királyságot és Lengyelországot. Tehát ezeknek az országoknak az irányába a charta a meghatározó.

Két úgynevezett szociálpolitikai élő egyezményünk van még. Az egyiket 1959-ben Jugoszláviával kötöttük meg. Ez ma Koszovó kapcsán maradt életben, mert a többi jugoszláv utódállammal megkötöttük vagy az önálló szerződést, vagy az Európai Unió tagjaként Horvátország esetében a kettőnk kapcsolata is az említett alapjogi charta vonatkozik.

A Szovjetunióval megkötött szerződés 1963. július 1-jén lépett hatályba. Itt egy érdekes kérdés volt, hogy a Szovjetunió megszűnése után - '91. december 26-án mondták ki - hogyan alakul ezeknek a szociális szerződéseknek a sorsa. Nos, nem tekintette magára nézve jogutódi következménynek a tagállamok döntő többsége. Ennek az eredménye végül az, hogy ez az egyezmény Magyarország és az Oroszországi Föderáció, illetve Ukrajna kétoldalú kapcsolatában került alkalmazásra.

Államtitkár úr is elmondta az egyik legfontosabb változást ezen a téren, nevezetesen például a nyugdíj esetében az ellátás folyósításához nem a lakhely lesz az irányadó, hanem az ellátás folyósítására köteles állam teherviselése igazodni fog a megszerzett időszakhoz. Tehát nem alakul ki olyan helyzet, hogy egy magyarországi lakcímkártya kiváltása után jogot formálhatnak magyar ellátásra Oroszországból, Ukrajnából olyan érkezők, akik a magyar nyugdíjasszába semmilyen módon nem fizettek be, tehát ez egy alapvető és fontos változás. Jelenleg sajnos ez csak az Oroszországi Föderáció vonatkozásában valósul meg. Tehát én arra biztatom a kormányzatot, hogy igyekezzen minél hamarabb egy ilyen új megállapodást kötni Ukrajnával is.

Azt is tudom, azért nem, hogy úgy mondjam, felelősségre vonom a kormányt, hanem biztatom, mert tudom, hogy megvan rá a szándék. Ha jól tudom, '12-ben már született is egy ilyen szerződés, amit azonban nem sikerül ratifikálni, nem sikerül törvényerőre emelni az ukrán, állandóan bizonytalan belpolitikai helyzet miatt, de nyilván ez az anomália, ami a nyugdíjfizetés esetében felmerül, elsősorban az ukrán állampolgárokkal kapcsolatban, Ukrajnából áttelepülőkkel kapcsolatban valósul meg, úgyhogy fontos lenne itt is egy ilyen új típusú szerződést elérni.

De addig is van teendő, nevezetesen nem önmagában a lakcím vagy a lakcímkártya teszi lehetővé ennek az eljárásnak a folyósítását, illetve megkapását, hanem az életvitelszerűen a bejelentett lakcímen való tartózkodás. Tehát ebben a tekintetben van lehetőség most is korlátozni az így történő nyugdíjkifizetések arányát. Még egyszer mondom, nem a lakcímkártya szükséges, az csak egy feltétel, az életvitelszerűen ott-tartózkodás. Persze azért ez felvet egy olyan anomáliát is, amikor Ukrajnából Magyarországra a választások idején egy házban 40 lakcímkártyával bejelentett ember van, akik

ebben az esetben szavaznak adott képviselőjelöltre, és tudjuk, hogy ez milyen visszaélésre adott okot. Tehát még egyszer mondom, addig is, míg sikerül elérni egy hasonló új szociálpolitikai megállapodást Ukrajnával, az ezzel való visszaélés kizárásának lehetősége annak ellenőrzése, hogy fiktív lakcímekről van szó vagy életvitelszerű tartózkodásról.

Természetesen ezt az új szociálpolitikai megállapodást a Jobbik támogatni fogja, a törvényben való kihirdetését. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A két ország között megkötött szociális biztonságról szóló egyezmény felváltja a korábban még a Szovjetunióval aláírt ilyen tárgyú egyezményt.

(13.40)

Szükségessé vált tehát a mai kor körülményeihez alkalmazkodó, korszerű egyezmény létrehozása és kihirdetése.

A közelmúltban hasonló jellegű megállapodás aláírására került sor az Oroszországi Föderációval a diplomák, az iskolai végzettségek és tudományos fokozatok kölcsönös elismeréséről is. Magyarország és Oroszország között rendezettek a kapcsolatok. A magyar vállalatok folyamatosan növelik piaci részesedésüket Oroszországban, elsősorban a mezőgazdasági, élelmiszeripari, gyógyszeripari és orvosműszer-piacon, valamint a vízgazdálkodás területén.

A Magyar-Orosz Kormányközi Gazdasági Együttműködési Bizottság rendszeresen ülésezik, továbbá megalakult a Magyar-Orosz Régióközi Együttműködési Bizottság is. Ennek feladata, hogy előkészítse és nyomon kövesse a két ország közötti beruházásokat, üzletkötéseket, valamint a magyar cégek orosz piacon való megjelenését segítse. E célból a kormány megnyitotta a Magyar Exportfejlesztési Ügynökség moszkvai képviselőjét is az elmúlt év végén, és a magyar vállalatoknak az orosz piacon való érvényesülését hivatott elősegíteni az Eximbank 495 millió dolláros kerete is.

Magyarország számára fontos a két ország pragmatikus és gazdasági alapon álló együttműködésének folytatása. Éppen ezért a KDNP-frakció támogatja a mostani egyezmény kihirdetését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Korózs Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Előrebocsátom én is, hogy az MSZP támogatni fogja ennek a szerződésnek az elfogadását, majd a kihirdetését. Tulajdonképpen erre tíz éve várunk, azért beszéljünk világosan!

Ez a szerződés és ennek a mintájára elkészített, szociálpolitikai együttműködésről és biztonságról szóló szerződés tárgyalásai még 2010 előtt lezajlottak. Ukrajna esetében konkrétan tudom, ráadásul az átadás-átvételkor, csak így mondom államtitkár úrnak, ott maradt minden dokumentum az átadás-átvételkor a 2010-es kormányváltás után a kancelláriaminiszternél.

Kérem szépen, három tarcának is dolga volt ezekkel a szerződésekkel: a külügynek, az egészségügyi és a szociális tarcának. Szeretném előrebocsátani azt is, hogy néhány dolgot meg kell hogy említsek, bár Balczó képviselőtársam beszélt róla, hogy hál' istennek, ez illeszkedik az európai jogrendhez, hiszen akár az alapjogi chartáról van szó, akár más európai uniós és európai tanácsi határozatokról, és ilyen szempontból azt hiszem, hogy ezt támogatni kell, és támogatni is tudjuk. Ez a szerződés kitér a munkaviszony kapcsán szerzett jogosultságokra és azok elismerésére. A szerződéstervezetből kiderül, hogy persze más elbírálás alá kerül, mint szimpla munkavállaló ebben a kérdésben a diplomáciai testületek tagjai, a konzuli feladatokat ellátók, illetve a személy- és teherforgalomban részt vevő munkavállalók esetében.

Hangsúlyozni szeretném, hogy ilyen szerződésre szükség van, hiszen volt is annak idején: ahogy említette államtitkár úr is, még 1962-ben megkötött és '63-ban kihirdetett egyezményről van szó. Egyszerű volt a helyzet az európai uniós csatlakozás kapcsán azokkal az országokkal, akikkel együtt csatlakoztunk, mint a megszűnt Csehszlovákia vagy később Jugoszlávia két tagköztársaságával, hiszen át kellett térni például a nyugdíj elismerésénél a pro rata elvre. Ez azt jelenti, hogy közös teherviselés van, és mindenki a rá eső hányadot kell hogy fizesse a munkavállalók kapcsán akkor, ha például nyugállományba kívántak vonulni. Ez így van helyén vagy így van rendjén, és ezt hangsúlyozom, üdvözölni is kell.

Az, hogy fölmondja a területi elvet, idekívánkozik két keresetlen mondat. Az egyik az, hogy ha van 100 problémás eset, és erre Balczó képviselő úr is utalt, ha van 100 problémás eset, akkor abból 90-92 az Ukrajna és Magyarország relációban jelenik meg, és az összes többi volt szovjet tagköztársaság állampolgárai kapcsán marad 2-3. Tehát érteni kell ezt, azt hiszem, mindenki számára világos: ha van 10 ezer visszaélés az ukrán-magyar nyugdíj ügyében, akkor csak 2-3-ról beszélhetünk legfeljebb orosz relációban. Én a legmesszebbmenőig tudnám támogatni, ha államtitkár úr a következő hetekben idehozná az ukrán-magyar szerződést is.

Hangsúlyozni szeretném, hogy ezek a szerződéstervezetek elkészültek tíz évvel ezelőtt. Ráadásul a magyar kormány nagyon sok esetben nemhogy meg akarta volna oldani ezt a problémát, hanem éppen hogy generálta ezt a problémát. Azt nem feltételezem,

hogy szavazatokat akartak vásárolni az elmúlt két vagy három választáson, de azt biztosan tudom, hogy az ukrán médiában hétről hétre jelentek meg olyan tudósítások, filmek - én a két szememmel láttam, a fülemmel hallottam, nem valakitől -, ahol arra biztatták a Kárpátalján és Ukrajnában élő embereket, hogy gyertek Magyarországra, mert itt rohadt jó nyugdíjat lehet kapni.

Volt rá példa, és a nevét is meg tudom mondani, Anasztázia Pénteknek hívták, aki a kárpátaljai társadalombiztosítási igazgatóság igazgatóhelyettese, aki elmondta, hogy nyugdíjtanácsadó napot tartottak, és ott 7 ezer nyomtatványt vittek el a tanácsadó napra, és mind a 7 ezret elvitték magukkal az érdeklődők. Nyilván nem a Tiszán akartak papírhajókat leengedni belőle. Azt gondolom, hogy később megjelent a magyar nyugdíjrendszerben minden egyes kérelem. Azt is szeretném világossá tenni, hogy négy évvel ezelőttig a nyugdíj-igazgatóság minden évben kiadta azt a statisztikai évkönyvet, amelyben lehetett követni, hogy milyen az állománystatisztikai adat az előző évre vonatkozóan.

Az elmúlt négy évben külföldi elbírálásokra, külföldi utalásokra és a külföldiek kapcsán Magyarországon beadott kérelmekre vonatkozó statisztika nem jelenik meg sehol. Úgy kell írásbeli kérdésekkel, kiperlésekkel, közadatigénylésekkel információhoz jutni! Ráadásul elkövették azt a hibát, hogy több, egymást követő interpellációra vagy írásbeli kérdésre mindig ugyanazt a statisztikai adatot hozták, amelyet mondjuk, három évvel ezelőtt megtettek. Egyértelmű, hogy itt hazugságról van szó, és egyértelmű az is, hogy valamit nagyon, de nagyon el akarnak titkolni.

Az dicsérendő, ahogy említettem, hogy ebben az egyezményben benne foglaltatik, hogy egy munkavállaló egyszerre két országban nem lehet biztosított. Ez azért is helyénvaló, mert az Európai Unióban egyébként is ennek így kell történnie.

Szeretném azt is előrebocsátani, hogy az egyezmény kapcsán néhány dolgot már említettem, de tulajdonképpen én ezeket megismételni már nem is akarom, viszont arra szeretnék kitérni, megerősítve, hogy államtitkár úr ösztönözze a kormányt vagy a miniszterét arra, hogy minél előbb készüljön el az ukrán-magyar szociális biztonságról szóló szerződés, és hozzák ide a Ház elé. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP, az LMP és a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezetője Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, oné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem szeretném fölöslegesen szaporítani a szót, és megismételni azt, amit Balczó képviselő úr és kiváló kollégám, Korózs képviselő úr elmondott. De azért azt aláhúznám a Demokratikus Koalíció kedvéért és új képviselőtársaim kedvéért, akik most érkeztek, hogy a Demokratikus Koalíció nem érti azt, hogy ha Oroszországgal

sikerült a kormánynak megoldania ezt a problémát, ha Oroszországgal képes volt arra, hogy egy korszerű (Zaj. - *Az elnök csenget.*) megegyezéssel váltsa föl az elavult '62-es magyar-szovjet megállapodást, akkor Ukrajna esetében miért nem képes erre; akkor, amikor - mint ezt egyébként Korózs államtitkár úr említette - ezt egyébként a mi kormányunk készen letárgyalva adta át az önök kormányának. (*Moraj a Fidesz soraiban. - Az elnök csenget.*)

Nem hiányzott, tisztelt képviselőtársaim, sem a kölcsönös szándék, sem a szakmai előkészítés. Egy dolog hiányzott: az akarat. Önöknek remekül megfelel az, hogy egyébként akinek erre gusztusa van, az jelenti az, hogy valós adatokat ad-e meg vagy nem. Az otthoni nyugdíjára kap akár 200-300 ezer forint nyugdíjat, amiért egyébként nem dolgozott meg nem-hogy Magyarországon, de még Ukrajnában sem.

De önöknek ez tökéletesen megfelel, az önök politikai céljának ez jó, és azért, drága képviselőtársaim, mert Korózs képviselő úr naiv módon azt mondja, hogy ő nem tudja, hogy emögött áll-e választási szándék.

(13.50)

Én nem vagyok ennyire naiv. Nagyon világosan és nagyon jól mutatták az ebben az időszakban készült riportok, amelyek bemutatták azt, hogy előre kitöltött szavazólapmintával érkeznek kisbusszal az ide hamis, fiktív módon bejelentett fiktív választópolgárok. Önöknek azért felel meg az ukrán nyugdíjbiznisz, merthogy ettől is szavazatokat remélnék. Ne beszéljünk ebben rébuszokban, önöknek ez politikai érdekük. Ez ugyanolyan szavazatvásárlás, mint sok minden más.

Ha lenne szándéka a kormánynak, akkor a magyar-orosz megállapodáshoz hasonlóan a magyar-ukrán megállapodást is felválthatná egy korszerű megállapodással. Erre ma fölhívtam külügyminiszter urat is, hogy ha már úgy tűnik, hogy rendezni próbálja a magyar-ukrán kapcsolatokat, akkor foglalkozzon ezzel a kérdéssel is, mert ez is húsbavágó a magyar polgárok számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt tudom tehát mondani, hogy ezzel a törvényjavaslattal nincs semmi baj azon kívül, hogy nem a valódi problémákat kezelő magyar-ukrán szociális megállapodás tervezete került a parlament elé. Azt hozzák be ide, és akkor elhiszem, hogy képesek arra, hogy ezt a kérdést kezeljék. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség 2 perces felszólalásokra. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok. Akkor a rendes felszólalásra jelentkeztettek felszólalásaira kerül sor.

A Jobbik képviselőcsoportjából Gyüre Csaba képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Balczó Zoltán frakció-társam már beszélt arról, hogy a Jobbik Magyarorszá- gért Mozgalom támogatja ezt a javaslatot. S arról is beszélt több más ellenzéki képviselőtársammal egyetemben, hogy jobban örülnék neki, ha nem orosz-magyar relációban, hanem magyar-ukrán relációban készülné már el ez a szerződés, hiszen a probléma nagy része, a 98 százaléka ebből származik. Ezt önök is elismerik és elismerték, korábban ez irányban már kérdést is intéztem a kormányhoz, de a kérdésre érdemi választ igazából nem kaptam.

De az egyértelműen kiderült, hogy az elmúlt évtizedben ezerszám, sőt lassan tízezrek költöznek be fiktív lakcímmel az ország északkeleti határára Ukrajna területéről. Ezek között nagyon sokan vannak, akik a magyar nyugdíjrendszerbe próbálnak bekerülni. Miért is fontos ez nekik? Nézzük meg, hogy Magyarországon mennyi az átlagnyugdíj: 135 ezer körül van ma Magyarországon az átlagnyugdíj. Akik áttelepülnek - bocsánatot kérek, nem áttelepülnek, hanem lakcímet létesítenek Magyarországon, és ezáltal igénybe veszik a nyugdíjrendszert -, azoknál ezt jóval meghaladó lesz a megállapított nyugdíj összege. Miért? Azért van ez a lehetőség, mert nekik azt kell igazolniuk, hogy milyen munkakörben dolgoztak. Igazolnak valamilyen Magyarországon jól fizetett munkakört, és az alapján a magyarországi átlag alapján fogják megkapni a nyugdíjat. S nyilván nem egy segédmunkási munkakört fognak igazolni, nyilván nem egy kis keresetű munkakört fognak igazolni, hanem egy nagy keresetűt, hisz nem kerül olyan sokba ott kint, hogy ezt megtegyék. Ezáltal nagyon gyakran 200 ezer forint fölött van ez a nyugdíj, sőt sok esetben a 300 ezer forintot is meghaladja.

S azt is tapasztaljuk, hogy óriási az ellentmondás. A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, főleg a beregi határvidéken élő népesség átlagnyugdíja nagyon sok esetben 100 ezer forint alatt van, sőt 80 ezer forint alatt van, és 60 ezer forint körül van. Ezek az emberek azt látják, hogy aki Magyarországon soha nem dolgozott egy órát sem, egy perccel sem, az ennek a sokszorosát, ötszörösét viszi haza úgy, hogy soha semmilyen befizetése nem volt a magyar nyugdíjkasszába, azzal szemben, aki mindig itt élt és itt dolgozott az élete során, és 40-45 évet is ledolgozott.

(*A jegyzői székeket Szilágyi György és Gelencsér Attila foglalja el.*)

Mennyi a nyugdíj odaát? Nem tudom, hogy ezzel mennyire vannak tisztában, én igenis tudom, hogy mennyi ott a nyugdíj. Azt látjuk, hogy most komoly nyugdíjemelés után Ukrajnában nagyon sok esetben havonta, havi szinten 20 ezer forint a nyugdíj - jól értik, jól hallják, 20 ezer forint -, amiből nemhogy Magyarországon, de Ukrajnában sem lehet semmilyen formában megélni. Ezért gyakorlatilag üzletgá kezd válni az, hogy Magyarországon lakcímet létesítenek és megigénylik a nyugdíjat.

Elmondta Balczó Zoltán képviselőtársam, hogy a fő probléma abban van, hogy lakcímet létesítenek, de életvitelszerűen nem laknak itt. S hányszor előfordul az, és hányszor tártuk már fel azt, hogy egy lakásba vagy egy tejcsernokba százötvenen, kétszázán vannak bejelentkezve. Azt mondom, hogy ebben az esetben a kormány sorozatosan cinkosságot vállal a jogszabályok kijátszásával. Cinkosságot vállal, mert elmulasztja ezek ellenőrzését, hogy ezek valóban valós lakcíme-e, hogy valóban életvitelszerűen itt tartózkodnak-e. Nagyon sokan úgy járnak át, hogy amikor felveszik a nyugdíjat, aznap átjönnek tolmáccsal, mert jó részük egy szót sem tud magyarul, tehát az illető átjön valahonnan Belső-Ukrajnából, fölveszi a nyugdíját, a tolmács fordít neki a postán, amikor fölveszi a nyugdíjat, majd ugyanazzal a lendülettel ugyanaznap haza is megy, és a Magyarországon megszerzett nyugdíjat Ukrajnában költi el, ott fizeti az általános forgalmi adót, a fogyasztási adót, és minden ott fog majd hasznosulni Ukrajnában, Magyarország pedig ebben az esetben csak kifizető lesz.

Amikor kérdést intéztem ez irányban a kormányhoz, akkor azt a választ kaptam, hogy vannak ellenőrzések, sőt már 17 esetben fel is tárták, hogy jogosulatlanul vették fel a nyugdíjat - 17 esetben, hangsúlyozom. De több ezer ilyen esetről van szó. Itt vádolom a kormányt cinkossággal azért, mert nem is kívánja föl tární ezeket a visszaéléseket. Mert ha fel kíváná tární, akkor tömegével lehetne ezeket Magyarországon megszüntetni, ami oly sok ember vonatkozásában ellenszenvet vált ki, és igazságtalannak érzik ezt a rendszert.

Ezért kérem a kormányt, hogy mielőbb folytassa le ezeket a tárgyalásokat Ukrajnával, és mielőbb hozzanak be ide az Országgyűlés elé egy hasonló tervezetet, amely már nem Oroszországgal, hanem Ukrajnával lesz hatályos, és velük kötjük meg. Kérem, ezt mielőbb tegyék meg, mert különben ez Magyarországon egyre több problémát fog okozni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Folyamatos zaj.)* Megkérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el a helyüket, és fogják vissza egy kicsit a beszélgetés mértékét, mert igen nagy lett a háttérzaj. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el a helyüket, helyezték be a készülékekbe a szavazókártyájukat.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a vitában kíván-e még valaki részt venni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem Lőrinczi Zoltán államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Újra megkérem képviselőtársaimat, tegyék lehetővé, hogy államtitkár úr nyugodtan elmondhassa a választ. Köszönöm szépen. Államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. LŐRINCZI ZOLTÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen az alkalmat, elnök úr. Az ellenzékéből érkezett véleményekre annyit tudok mondani, hogy ha meg is értem

valahol az ukrán rendszerrel és az ukrán állammal szemben táplált egyoldalú szerelmüket, ez még nem azonos azzal, hogy meg is tudjuk indítani az ukrán államot abban az ügyben, hogy ezt vagy egy ehhez hasonló szerződést az ukrán állam tényleg ratifikáljon, véglegesre vegyen, vagy akár komolyan megtárgyaljon.

Ezeket a kérdéseket a legközelebbi alkalommal az ukrán rendszernek, az ukrán kormánynak kellene feltenni, mert ők fognak tudni erre a legpontosabban időben válaszolni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát elnapolom. A további napirendi pontok tárgyalására majd a határozathozatalok után kerül sor.

Most határozathozatalok következnek. Megvárom, míg képviselőtársaim elfoglalják a helyüket, elhelyezik a készülékekben a kártyájukat. *(Rövid szünet.)*

(14.00)

Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 1 perc van, határozathozattal folytatjuk munkánkat. Mint említettem, az elnapolt napirendi pontok vitájára majd a határozathozatalt követően kerül sor.

Soron következik az **egyrésről az Európai Közösség és tagállamai, másrésről a Kínai Népköztársaság kormánya közötti, a tengeri szállításról szóló megállapodásnak a Horvát Köztársaság európai uniós csatlakozása figyelembevételével céljából történő módosításáról** szóló T/9272. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9272. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 187 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik a **Magyarország Kormánya és a Török Köztársaság Kormánya között a nemzetközi közúti személyszállításról és árufuvarozásról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/9273. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9273. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 179 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következnek a **Magyarország Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között a közös államhatárt keresztező földgázszállító vezeték építésével, üzemeltetésével, fenntartásával, rekonstrukciójával és üzemzavar-elhárításával kapcsolatos együttműködésről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/9274. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9274. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 177 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következnek a **Magyarország Kormánya és az Egyesült Nemzetek Szervezete között létrejövő, az Egyesült Nemzetek Terrorizmus Elleni Hivatala regionális programtámogató irodájának Budapesten történő felállításáról szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló T/9276. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9276. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 189 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következnek az **emberkereskedelem áldozatainak kizsákmányolása elleni fellépés érdekében szükséges egyes törvények módosításáról** szóló T/9280. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9280/11., összegző jelentését pedig T/9280/12. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házaszabály 48. § (4) bekezdése alapján a DK képviselőcsoportja a 3. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a 4. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Arató Gergely és Vadai Ágnes indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 134 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Bangóné Borbély Ildikó és Varga László indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 132 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9280/11. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 184 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9280/15. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 188 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következnek a **közérdekű cél megvalósítását szolgáló beruházásokkal összefüggésben egyes törvények módosításáról** szóló T/9283. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9283/6., összegző jelentését pedig T/9283/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a határozati házaszabály 48. § (2) bekezdése alapján az előterjesztő a T/9283/6. számú összegző módosító javaslat tartalmilag összefüggő 4. és 8. pontjairól külön szavazást kezdeményezett.

(14.10)

Először határozunk az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő részéről, majd a külön szavazásra kért pontokról, és ezután döntünk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Most az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 1. és 2. pontjairól döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy ennek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9283/6. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 1. és 2. pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 136 igen szavazattal, 52 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat külön szavazásra kért, egyszerű többséget igénylő, tartalmilag összefüggő 4. és 8. pontjainak elfogadásáról határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9283/6. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő 4. és 8. pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontokat 133 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9283/6. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 133 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor. Tájékoztatom önöket arról is, hogy amennyiben a zárószavazás során az Országgyűlés nem fogad el minősített többséget igénylő rendelkezést, a határozati házsabály 50. § (3) bekezdése alapján döntése - arról való külön döntés hiányában is - az el nem fogadott rendelkezések sarkalatoságára utaló rendelkezés elhagyására is kiterjed. Ezért ebben az esetben az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezései között erről nem döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9283/9. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9283/9. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 54 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról** szóló T/9284. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9284/6., összegző jelentését pedig T/9284/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1., 3. és 4. pontjainak elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor. Először a minősített többséget igénylő részről határozunk, melynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9284/6. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő 1., 3. és 4. pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 133 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9284/6. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő 2. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő 2. pontját 133 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Tájékoztatom önöket, hogy amennyiben a zárószavazás során az Országgyűlés nem fogad el minősített többséget igénylő rendelkezést, a határozati házsabály 50. § (3) bekezdése alapján döntése - arról való külön döntés hiányában is - az el nem fogadott rendelkezések sarkalatoságára utaló rendelkezés elhagyására is kiterjed. Ezért ebben az esetben az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezései között erről nem döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9284/8. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 56 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9284/8. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 133 igen szavazattal, 56 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a határozathozatalok végére értünk. Kétperces technikai szünetet tartunk. *(Rövid szünet.)*

(14.20)

Megkérem azon képviselőtársaimat, akik nem fognak részt venni az elkövetkező időszak vitáiban, hogy az üléstermet próbálják úgy elhagyni, hogy a vitánkat folytatni tudjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Munkánkat általános vitákkal folytatjuk. Soron következik **az egyrészről az**

Európai Unió és tagállamai, másrésről a Koreai Köztársaság közötti keretmegállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel készült jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, valamint **az egyrésről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrésről Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz, a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9467., valamint T/9469. számokon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztéseket uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Ház! Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének. *(Folyamatos zaj.)* Megkérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, hogy államtitkár úr az expozéját elmondhassa. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslatok célja két, Horvátország Európai Unióhoz való csatlakozása folytán szükségesé vált jegyzőkönyv kihirdetése és kötelező hatályának elismerése.

Egyrésről az Európai Közösségek és tagállamai, másrésről Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyv és az Európai Unió és tagállamai, másrésről a Koreai Köztársaság közötti keretmegállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel készült jegyzőkönyv.

A Horvát Köztársaság csatlakozási okmánya alapján Horvátország vállalja, hogy az Unió és tagállamai által aláírt vagy megkötött nemzetközi megállapodásokhoz az e megállapodásokhoz csatolt jegyzőkönyvek útján csatlakozik. Ennek megfelelően a kihirdetendő jegyzőkönyvek célja Horvátország csatlakozása a tárgyi megállapodásokhoz.

Az egyrésről az Európai Közösségek és tagállamai, másrésről Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából készült jegyzőkönyvet 2018. december 20-án írták alá Brüsszelben. A jegyzőkönyv megerősítése jelenleg folyamatban van, így még nem lépett hatályba. A jegyzőkönyvet 2013. július 1-jétől kezdődően a hatálybalépéséhez szükséges eljárások befejezéséig ideiglenesen kell alkalmazni.

A jegyzőkönyv alapjául szolgáló megállapodás már 2000. július 1-je óta hatályban van Izrael és az

Európai Unió között. A megállapodás a politikai párbeszéd fenntartása mellett lehetőséget ad a biztonság és a stabilitás erősítésére. A megállapodás együttműködést teremtett olyan területeken, mint az illegális migráció, a pénzmosás, a drogkereskedelem, a szervezett bűnözés és korrupció elleni küzdelem, de kiterjed a kommunikációs, továbbá az audiovizuális és kulturális területekre is.

A második tárgyalta törvényjavaslat tárgyát képező, az egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről a Koreai Köztársaság közötti keretmegállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel készült jegyzőkönyvet 2017. június 21-én írták alá Brüsszelben. A jegyzőkönyv 2018. augusztus 1-jén hatályba lépett, a tagállamok részéről így annak kihirdetése szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Az EU számára Dél-Korea nyugati kötődése, gazdasági súlya és regionális kapcsolatai miatt fontos partner. A kétoldalú kapcsolatok további mélyítése számos előnyt hordoz Magyarország számára. Ennek egyik pillére a 2009 őszére véglegesített szabadkereskedelmi egyezmény, a másik a 2010-ben aláírt keretmegállapodás, amely magasabb szintre emelte az EU és Dél-Korea közötti politikai, környezetvédelmi, fejlesztéspolitikai, tudományos és oktatási kapcsolatokat. A keretmegállapodás együttműködést irányoz elő olyan területeken, mint a terrorizmus elleni küzdelem vagy a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozása. Az együttműködési területekhez tartozik még az éghajlatváltozás, az illegális migráció, a drogkereskedelem, a pénzmosás, a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelem.

Tájékoztatom önöket, hogy a jegyzőkönyvek a törvényben kihirdetett megállapodások részét képezik, így azokat is törvényben kell kihirdetni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a törvényjavaslatokat támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Hörcsik Richárd képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportjának részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Emlékezetes esztendő volt számunkra 2011, különösen ennek az évnek az első hat hónapja, amikor is Magyarország úgymond átesett az európai uniós tűzkeresztségen akkor, amikor hazánk töltötte be a történelem során elsőként az Európai Unió Tanácsának az elnökségét.

Ambiciózus fél év és elnökség volt ez számunkra, aminek munkájából a kormány alaposan kivette a részét, ugyanakkor azt is mondhatnám, hogy az Országgyűlés képviselői is megdolgoztak ezért a sikerért. Egy olyan elnökség volt ez, ami programjával, úgy hiszem, maradandót alkotott az Unió történetében, ami kilenc év után is kiállta és kiállja az idők próbáját.

Hiszen, ahogy visszaemlékszem, az egykori sok-sok méltatlan támadás mellett és ellenére is sikerült megvalósítani azokat a célokat, amelyeket a magyar elnökség kitűzött maga elé. Ilyen programpont volt például a horvát csatlakozási folyamat lezárása, amely 2011 júniusának utolsó napjaiban sikerült, és ez tette lehetővé Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozását 2013. július 1-jén. Nyugodtan állíthatom, tisztelt elnök úr, ha ez nem történik meg az elnökségünk alatt, akkor Horvátország uniós tagsága beláthatatlan késedelmet szenvedett volna.

Ma már büszkék lehetünk arra, hogy Horvátország immáron hetedik éve tagja az Európai Uniónak, és ez nagy előrelépés, nemcsak a déli szomszédunk, hanem Magyarország javát is szolgálja.

(14.30)

És a következő nagy lépés a teljes körű horvát integráció érdekében a déli szomszédunk csatlakozása a schengeni övezetbe, amely lehetővé tenné a személyes és áruforgalom ellenőrzésmentes áthaladását a déli határon.

Tisztelt Elnök Úr! Mindazonáltal a horvát csatlakozásnak számos jogi következménye volt és van, tudniillik, ahogy államtitkár úr is említette, át kell vezetni ezt az örömteli változást számos megállapodáson, dokumentumon. És az is igaz, hogy a most tárgyalt két megállapodást számos hasonló ilyen törvényjavaslat előzte már meg.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatok tárgyalása mostanra, azt is mondhatnám, hogy szinte rutinszerűvé válik, és láthatjuk, hogy ez a folyamat meglehetősen hosszú időt vesz igénybe. Úgy vélem, a magyar törvényhozás a maga részéről annyit tehet, hogy a jegyzőkönyvek kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot minél hamarabb fogadja el, ezzel is támogatja a horvát felet a vállalt kötelezettségei teljesítésében. Erre figyelemmel, tisztelt elnök úr, a Fidesz-frakció ezt a két törvényjavaslatot támogatja, és az Országgyűlés számára elfogadásra ajánlja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A praktikus okok mellett, úgy vélem, hogy egyfajta szimbolikus jelentősége is van ennek a támogatásnak, a magyar-horvát kapcsolatok ugyanis kifejezetten pozitív irányba fejlődnek, szoros, többrétegű kapcsolatrendszer fűz minket a soros elnöki posztot betöltő országhoz. És a legfrissebb siker, hogy kereskedelmi kapcsolataink szárnyalnak, tavaly megdőlt a kereskedelmi forgalom rekordja, mintegy 2,5 milliárd eurót meghaladó összegről beszélhetünk. És ugyancsak ilyen pozitív fejleményről kell említést tennem, a fiumei egyetemmel kötött, a magyar nyelv és kultúra oktatásáról szóló együttműködési megállapodásról. Tehát egyértelműen látszik, hogy a polgári kormány kitaró munkájának köszönhetően szoros jószomszédi viszonyt építünk Horvátországgal.

A javaslatok margóján érdemes röviden szólni az izraeli-magyar kapcsolatokról is, tisztelt elnök úr. A közel-keleti térség ezen stratégiai kulcsfontosságú

szereplőjével, úgy hiszem, mindenki előtt nyilvánvaló, hogy nagyon jó kapcsolatokat ápolunk, melyet közös értékeken alapuló, szoros kormányközi és politikai együttműködés jellemez. Úgy vélem, hogy ennek az egyik legkiválóbb példája a közösen elutasított ENSZ globális migrációs csomag.

A politikai együttműködésen túl az oktatási és képzési együttműködés, valamint az innováció és a védelmi ipar terén is nagy potenciált hordoznak kapcsolataink.

Tisztelt Képviselőtársaim! A bilaterális kapcsolataink mellett szeretnék pár szót ejteni az euromediterrán partnerség jelentőségéről is. Ez a három pillérre épülő együttműködés, amely még, ha jól emlékszem, 1995-ben vette kezdetét, egy új, regionális kapcsolatrendszer alapjait fektette le. És úgy vélem, hogy minden szempontból az Unió egyik legdinamikusabb vállalkozásai közé sorolhatjuk ezt, elég csak azt a szempontot figyelembe vennünk, hogy Izraelt és számos arab országot is magában foglal, és ezzel egyfajta lehetőséget teremt egy inkluzívabb dialógusra. Ennek az együttműködésnek, ha lehet azt mondanom, ma mindennél nagyobb jelentősége van, látva a térségi államokat érő közös kihívásokat, ezért úgy vélem, hogy fontos felhívni a figyelmet az euromediterrán partnerségben rejlő kiaknázatlan lehetőségekre is.

Tisztelt Képviselő Úr! 2004 óta a magyar Országgyűlés is kiveszi a részét az említett partnerség parlamenti dimenziójának a területén. 2010 óta - mint a magyar Országgyűlés euromediterrán parlamenti delegációjának a vezetője, ezt csak megerősíteni tudom - az Országgyűlés képviselői a pártállástól függetlenül kiválóan végzik a munkájukat ezen a területen, amit ezúton is szeretnék megköszönni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végül a dél-koreai-magyar kapcsolatokról is szólnom kell. Az köztudott, hogy az országaink között több mint 31 éve áll fenn újra diplomáciai kapcsolat, és büszke vagyok arra, hogy 1990 őszén én voltam az első képviselője a szabadon választott magyar Országgyűlésnek, aki látogatást tett a Koreai Köztársaságban. Úgy vélem, hogy a parlamenti kapcsolatok területén ez a látogatás volt talán az az esemény, ami egy új lendületet hozott az akkor még kezdetleges kapcsolatokban, ami kezdett kifejlődni a két ország között. Azóta egy erős és meghatározó kapcsolatrendszer épült fel, amit a kölcsönös barátság és együttműködés jellemez.

Dél-Korea a világ egyik legnagyobb és leginnovatívabb gazdasága, és a kormány keleti nyitás politikájának egyik központi szereplője.

Tisztelt Elnök Úr! A Koreai Köztársaság bizik Magyarországon, a kapcsolataink tovább erősítése érdekében 2019 novemberében avathatták fel a Koreai Kulturális Központ új épületét. Végül, de nem utolsósorban meg kell említenem azt is, hogy decemberben tartotta meg a harmadik ülését a magyar-koreai gazdasági együttműködési vegyes bizottság, amelynek peremén a magyar kormány stratégiai megállapodást kötött a koreai fejlesztési bankkal, ami így régiós központot nyitna Magyarországon, illetve tovább ösztönözné a koreai befektetéseket.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja nevében a fentiekre figyelemmel kérem, hogy a két törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Brenner Koloman képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Miután mind Államtitkár úr, mind a Fidesz vezérszónoka nagyon részletesen ismertette ebben a két törvényjavaslatban érintett államokhoz fűződő kapcsolatainkat, én ettől eltekintenek, hogy ezeket újra itt a tisztelt Ház falai között elmondjam. Én két dologra szeretném személyesen is felhívni a figyelmet, hiszen tegnap a Külügyi bizottság tagjaként volt módunk a horvát nagykövet úrral a horvát EU-elnökség legfontosabb stratégiai céljairól és a magyar-horvát kapcsolatokról is eszmét cserélni, és ebben a vitában is kiemeltém én egy kérdésben, hogy a 2020-as év ráadásul egy mindkét országot összekötő Zrínyi-emlékév a magyar Országgyűlés döntése értelmében, és ehhez, úgy tűnik, hogy a horvát állam is csatlakozni fog.

Illetve Steinmetz Ádám képviselőtársam a magyar-horvát interparlamentáris unió alelnökeként előterjesztett egy olyan javaslatot, miszerint május 3-át a magyar-horvát barátság napjaként nevezzük meg. Erről is folynak már előkészítő tárgyalások. Tehát azt gondolom, hogy egy ilyen nagyon komoly szimbolikus évben sikerül majd ezeket a nemzetközi szerződéseket ratifikálnunk, amit a Jobbik nevében természetesen támogatok.

A Dél-Koreához fűződő kapcsolatban is csak annyit szeretnék tisztelettel a vitában itt megemlíteni, hogy jómagam is tagja vagyok a magyar-dél-koreai interparlamentáris unió baráti tagozatának, amely rendkívül intenzív és érdemi munkát folytat egyébként. Nemrég ráadásul Csoma Mózes személyében egy volt egyetemi kollégám és jóbarátom lett az a dél-koreai magyar nagykövet, aki nemzetközi szinten is nagyon komolyan jegyzett tudósként, a magyarországi koreanisztika megalapítójaként lett Magyarország képviselője Dél-Koreában, és az ő személye is garancia arra, hogy az ebben az érintett szerződésben is érintett együttműködés egy magasabb szintet fog elérni. Ezért természetesen a Jobbik nevében támogatásunkról biztosítom mindkét javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Juhász Hajnalka képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban, a nagyon részletes előzményekre tekintettel én is a két törvényjavaslat lényegi elemeit szeretném kiemelni.

(14.40)

A T/9467. számú törvényjavaslat a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Koreai Köztársaság közötti keretmegállapodáshoz készült jegyzőkönyv kihirdetéséről rendelkezik.

Az Európai Unió és a Koreai Köztársaság közötti keretmegállapodás egy új, magasabb szintre helyezi a két fél közötti politikai, környezetvédelmi, fejlesztéspolitikai, tudományos, oktatási és civil kapcsolatokat. Lehetőséget teremt az eddig elsősorban gazdasági és kereskedelmi témák által dominált együttműködés jelentős szélesítésére és a globális kihívások elleni közös fellépésre. A megállapodás megfelel az Európai Unió politikai érdekeinek, együttműködést irányoz elő ugyanis olyan fontos területeken, mint az emberi jogok védelme, a terrorizmus elleni küzdelem vagy a tömegpusztító fegyverek elterjedésének a megakadályozása. A globális kihívások elleni közös fellépés jegyében megteremti az együttműködés bővítését olyan területeken, mint az éghajlatváltozás, az illegális migráció, valamint a pénzmosás.

A T/9469. számú törvényjavaslat egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt Izrael Állam közötti társulás létrehozásáról szóló euro-mediterrán megállapodáshoz a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz történő csatlakozására tekintettel készült jegyzőkönyv kihirdetéséről rendelkezik. A megállapodás célja, hogy megfelelő keretet biztosítson a politikai párbeszéd számára, lehetővé téve a felek közötti szoros politikai kapcsolatok fejlődését, előmozdítsa továbbá az áruk és szolgáltatások kereskedelmének bővítésével, valamint a tudományos és technológiai együttműködés élénkítésével a Közösség és Izrael közötti gazdasági kapcsolatok harmonikus fejlődését, így módon elősegítve a Közösségben és Izraelben a gazdasági tevékenység fejlődését, a megélhetési és foglalkoztatási feltételek javulását, továbbá a pénzügyi stabilitást.

A megállapodás további együttműködést teremt szintén olyan területeken, mint a pénzmosás, a droggereskedelem, kiterjeszti az együttműködést a kommunikáció, továbbá az audiovizuális és kulturális területekre.

A KDNP mindkét törvényjavaslatot támogatja, és kérem támogatásukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Molnár Gyula képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház!

Nagyon könnyű helyzetben vagyok, amikor ilyen tault barátaim után kell szólni, és kizárólag csak azért teszem meg azt, hogy rabolom egypár percig az idejüket, hogy magam is csatlakozzak ahhoz a sok bölcs, okos gondolathoz, ami elhangzott itt az elmúlt néhány percben.

Egy apró gondolat: volt szerencsénk itt a Külügyi bizottságban a tegnapi nap során meghallgatni a horvát nagykövetet, és azt gondolom, azok a viszonylag világos és tiszta gondolatok, szándékok, amelyek megfogalmazódtak az ő szájából, de nyilván a kormánya megbízásából, erre a fél évre azért komoly garanciát jelentenek, hogy Horvátország ezt az egész dolgot komolyan gondolja.

Tehát minden előterjesztés, akár egy 10 évvel ezelőtti megállapodás, akár egy 25 évvel ezelőtti megállapodás ilyen módon való megerősítése Horvátországgal szerintem Magyarország elemi érdeke, ezért álltam csak fel.

Egyébként annyit mondtam volna, hogy csatlakozom az előttem szólókhhoz, és a frakciónk támogatni fogja ezt a szavazáskor is. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megköszönni valamennyi vezérszónoknak, hogy támogatták az előterjesztett javaslatot, és kérem, hogy a vita során is így folytassák. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **győri Káptalandomb nemzeti emlékhelyé nyilvánításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9475. számon a Ház informatikai hálozatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A győri Káptalandomb nemzeti emlékhelyé nyilvánításáról szóló törvényjavaslat Győr kiemelkedő jelentőségű és az egyik legnagyobb történelmi múlttal rendelkező részének a nemzeti emlékhelyé nyilvánítására tesz javaslatot, amihez a

kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 2. mellékletének módosítása szükséges. A nemzeti emlékhelyek védelme és hozzáférhetővé tétele olyan közérdek, amelynek megvalósításában egyaránt közreműködnek állami és önkormányzati szervezetek, vallási közösségek, egyházi jogi személyek, civil és egyéb szervezetek, illetve maguk a természetes személyek is.

A védelem kiterjed a nemzeti emlékhely méltóságának megőrzésére és a méltó megemlékezés feltételeinek biztosítására, az emlékhely történelmileg hiteles, egységes arculatának és műemléki megjelenésének fenntartására és biztosítására, továbbá az ezek érdekében végzett fejlesztés, beruházás megvalósításának elősegítésére.

A nemzeti emlékhelyek olyan, a nemzet történelmében meghatározó jelentőséggel bíró helyszínek, amelyek a magyar nemzet, illetőleg a Magyarország területén élő nemzetiségek összetartozását erősítő, identitásképző jellegüknél fogva a nemzet önképében kiemelt fontossággal bírnak, illetve olyan helyszínek, amelyek országos jelentőségű állami megemlékezés színhelyei lehetnek.

Az Országgyűlés törvényben tud ilyen helyszíneket nemzeti emlékhellyé nyilvánítani. Jelen pillanatban 16 darab nemzeti emlékhelyet találunk Magyarországon. Az utolsó hármat, a nagyeceni Széchenyi-kastélyt, a szigetvári várat és Esztergom Várhegy és Víziváros részét 2016-ban nyilvánították nemzeti emlékhellyé.

A győri Káptalandomb Északnyugat-Magyarország legnagyobb városának a szíve, itt található a város műemléki látnivalóinak zöme, többek között a bazilika, a Püspökvár, a Szent László Látogatóközpont, a Győri Egyházmegyei Kincstár és Könyvtár, illetőleg oktatási intézmények is található ezen a helyszínen. Az itt élőkön és dolgozókon kívül évente több mint százezer látogató érkezik, a székesegyházban, a látogatóközpontban pedig naponta több száz turista fordul meg, és gyakorlatilag szinte minden hétvégén ceremóniális esemény van a Káptalandombon.

A Káptalandombon álló bazilika és a Püspökvár a nyugat-magyarországi katolicizmus szimbólumai. A bazilikában található vérvő, könnyeket ejtő szűzanya képéhez hívők sokasága zarándokol el minden évben. Itt őrzik továbbá Szent László hermáját, ami a Szent Korona és a Szent Jobb mellett Magyarország legjelentősebb szakrális emléke. A Szent László-kultusz, a közös győri és pannonhalmi bencés hagyományok ápolása komoly lehetőséget rejt az egyházi turizmusban is. A székesegyházban található továbbá a második világháború alatt vértanúságot szenvedett és 1997-ben boldoggá avatott Apor Vilmos püspök sírja is.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján úgy gondolom, hogy indokolt a győri Káptalandomb nemzeti emlékhellyé nyilvánítása, és ebből következően arra szeretném kérni és buzdítani mindannyiukat, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Simon Róbert képviselő úr. Parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Országgyűlési választókerületemben, Győr történelmi belvárosának központjában található a Káptalándomb, amely kiemelkedő jelentőségű, és az egyik legnagyobb történelmi múlttal rendelkező része a városunknak. Ez a Mosoni-Duna és a Rába folyók találkozásánál fekvő hordalékkúp Győr város legősibb része, amelynek mai képe közel három évezredes fejlődés eredménye. Az utcák és a terek beépítésének vonala, a házak elrendezése, a látszólagos beépítési szabálytalanság nem a véletlen műve: a Káptalándomb minden szegletének sajátos oka, története van.

Itt található Győr két legősibb, egyben legjelentősebb műemléke, a Püspökvár és a bazilika. A győri püspökséget Szent István királyunk alapította uralkodásának első évtizedében, a győri bazilika alapjait is az ő ideje alatt rakták le. Az impozáns épületben látható az egyházmegye egyik legféltettebb kincse, Szent László királyunk hermája és vértanú püspökünk, Boldog Apor Vilmos síremléke. Fontos történelmi emlék, hogy II. János Pál pápa 1996-ban győri látogatásakor itt tartott szentmisét. A Szent László-herma a Szent Korona és a Szent Jobb mellett Magyarország legjelentősebb szakrális emléke.

(14.50)

A szent ereklyét Náprági Demeter erdélyi püspök hozta Győrbe, amikor főpásztorrá nevezték ki 1607-ben. Minden év június 27-én, László-napon ünnepi körmeneten hordozzák körbe szent királyunk hermáját.

A bazilika másik kincse az Írországból, Walter Lynch ír püspök által 1655-ben Győrbe menekített Könnyező Szűzanya-kép, ami 1697. március 17-én, Szent Patrik ír védőszent ünnepén vérrel könnyezett. A kegyképnek 1767-ben Zichy Ferenc püspök emeltett gyönyörű barokk oltárt.

A bazilikában található Boldog Apor Vilmos püspök síremléke is, akit 1945. április 2-án a Püspökvárba menekült asszonyok és lányok védelmezése közben orosz katonák galád módon meggyilkoltak. A vértanú püspököt 1997. november 9-én, II. János Pál pápa avatta boldoggá.

Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány gondolat röviden még a győri Káptalándombon található épületekről. Itt működik a Hotel Konferencia épülete, az Apor Vilmos tér 3. szám alatt. A jelenlegi szálláshelyszolgáltató hely funkciójú épület az 1980-as évek derekán létesült, Lőrincz József Ybl-díjas építész tervei szerint, az akkori Rába Magyar Vagon- és Gépgyár vendégházaként. Részben az épületben, részben támasztó falazatokként benne foglaltatnak az egykori III. és IV. századi római erőd falai és őrtornyai.

Az épület dombszínti teraszának oldalfalát részben ez utóbbi műemlékek, részben a XV. századi gótikus városfal és az egykori várostorony rejtett alapfalai képezik. Ez utóbbiak ezért különösen jelentősek, mert az egyetlen olyan magyar vár védművét képezték, amelyet maga Hunyadi János sem tudott ostrommal bevenni. Az épület északnyugati homlokzata előtt található a Szent István koránál is régebbi, egykori templom alapfala, valamint Szent Mihály arkangyal fogadalmi szobra.

Másodikként említem a Hittudományi Főiskola épületét, amelynek címe Káptalándomb 7. Az épület az 1920-as évek elején létesült neoromán stílusban, kezdetben papi szemináriumként funkcionált. Jelenlegi főiskolai funkcióját az 1990-es évek dereka óta tölti be. Az épület hídszerű főbejárata a Káptalándomb nyugati feljáratát szegélyező XVI. századi reneszánsz erődfalra támaszkodik, az épület kertjében a Kastély-bástya, ami XVI. századi reneszánsz szögletes, ágyútermének bejárata nyílik. Az épület nem elsősorban mint épített emlék jelentős, hanem hitéletünk lelkipásztorai újabb és újabb generációinak nagyon magas színvonalú képzése szempontjából. Itt jegyzem meg, hogy az épület felújítása éppen napjainkban is zajlik.

Harmadikként említem a felsorolásban a Győri Egyházmegyei Kincstár és Könyvtár épületét, amelynek címe Győr, Gutenberg tér 1. Az épület több építési fázis során nyerte el jelenlegi, késő barokk arculatát. A korábban is egyházi tulajdonú és papi otthon célú épület a XVIII. század során nyert épületmagasítást, az egykori földrengésben súlyosan megrongálódott és alsó falszintig visszabontott középkori várostorony építőanyagának felhasználásával. A könyv- és kincstárépület építészeti jelentőségét a benne található kegytárgy- és könyvritkaságok gyűjteménye messze felülmúlja. Az egyházmegyei kincstár, melynek zöme a szakrális szertartások papi és főpapi liturgikus tárgyainak, ruházatának és szentségimádás eszközeinek európai viszonylatban is igen jelentős gyűjteménye, 1945-ben a karmelita templom kriptájában titkos körülmények között elfalazásra került.

Boldog Apor Vilmos püspök rendelkezésére a karmelita perjel, a püspöki titkár, dr. Zágon József - később Mindszenty József hercegprímás titkára - és az egyházmegyei építész, Szabó Gyula a kincseket az orosz megszállók városba jövetele előtti éjszakán, 1945. március 27-én dokumentáltan ládába helyezte és elfalazta. Boldog Apor Vilmos püspök előtt sírig tartó fogadalmat tettek az érintettek, mely szerint a rejtékhely mibenlétét a biztonságos idők eljöveteleig fel nem fedik. Az 1970-es évek végén az egykori karmelita perjel Kanadában kelt végrendeletében tudatta a kincsek rejtékhelyét, amelyek hiánytalanul és teljes épségben megkerültek, így képezvén a jelenlegi kincstár gyűjteményének legfontosabb kincseit. A regényes kincsrejtésnek Galgóczy Erzsébet állított emléket egy kisregényében, amelyből film is készült, ennek a címe: Szent Kristóf kápolnája. Az egyházmegyei könyvtár igen jelentős írott anyagot őriz, amelyből kiemelve képez különös értéket Mátyás király Corvinája.

Negyedikként említem a Szent László Látogatóközpont épületét, amelynek címe Győr, Káptalándomb 13. Több építési fázison keresztül nyerte el mai alakját, közép- és alapfalai középkori eredetűek, tömege reneszánsz, homlokzata barokk stílusú. Az átmenő udvaros épület őrzi a Káptalándomb jelen szakaszára jellemző kisebb, a Mosoni-Duna irányába tartó középkori közök emlékét, térfal formában. Az épület déli fala előtt, közvetlen az utca burkolati szintje alatt húzódik a IV. századi római erőd feltáratlan fala.

A 2012-ben teljes felújításon átesett épület nevében hordozza funkcióját, az elsősorban itteni szakrális emlékek látogatóinak informálása, kiadványokkal segítése, csoportok fogadása. Az épületben kapott helyet a kegytárgyüzlet, valamint büfés és szociális blokk is, amely eleget tesz a mozgáskorlátozott látogatók igényeinek is.

És végül, de nem utolsósorban a Püspökvár épületéről szeretnék néhány gondolatot mondani. Ennek a címe Győr, Káptalándomb 1. Magyarország egyik legnagyobb jelentőségű épített örökségi eleme. Eredete a római korra vezethető vissza, központi tornyának magvát tekintve életkora 1700 év. Egyesíti magában az egyházmegye igazgatási központját a püspök székhelyével, Boldog Apor Vilmos püspök vértanúságának emlékhelyét, valamint Győr szakrális és hadi építészetét a IV. századtól napjainkig. A védelem szempontjából a szakrális funkció és az e körben fogant épített emlékek egyértelműek, a hadi építészeti vonatkozás szempontjából a kép azonban sokkal bonyolultabb.

A Püspökvár épülete magjában hordozza az egykori római őrtorony és a csatlakozó erőd falait, a Szent István király idejéből való ispáni vár falait, a XV. századi gótikus vár falait és építményeit, valamint a XVI. századi reneszánsz erőd, a teljes Püspökvárat és a győri teljes történelmi belvárost ölelő szöglet erődjeit, kötőgátjait és a mindezekhez szervesen kapcsolódó többszintes kazamatarendszert.

A Püspökvár kertje ez utóbbi, XVI. századi reneszánsz erőd Kastély-bástya nevű szögleterődjén nyugszik a Rába és Mosoni-Duna folyók felett, több emelet magasságban. A Kastély-bástya igen szoros épített egységet képez föld feletti és föld alatti kazamatával, a délre eső és a Bécsi kapu térre érő Sforza-félbástyával, amely jelenleg lapidárium funkciójú, valamint a Duna-bástyával, amely a Kastély-bástya keleti folytatása. A reneszánsz erőd különleges értékét képviseli a teljes épített egysége, amely a Püspökvárat is magában foglalja, de területében jelentősen túlnő azon, így a teljes védelmet igényli.

Eszmei és kereszténység szempontú értéke Európában egyedülálló. 1598-ban, visszafoglalásakor az akkor ismert egész világ ünnepelt, mai szemmel nézve is ez egy jelentős történelmi esemény, együtt üdvözölték a legtöbb röpirattal, tudósítással és a legkülönfélébb művészeti alkotással. Általa hívták Győrt Európa kapujának, Európa védőpajzsának. Legfontosabb szimbóluma e világtörténelmi eseménynek a győri vaskakas, mely egyedülálló módon,

együtt ábrázolja az apostoli kettős keresztet, a reformáció érekkasát és a félholdat. Üzenete a világ számára ma is örök érvényű és egyetemes: „Egy az Isten!” A győri vár visszafoglalásának emlékére Európa-szerte Strasbourggig még ma is állnak a keresztény hit győzelmét hirdető, úgynevezett „győri keresztetek”.

A győri Püspökvár így négy várat is magában foglal, jelentőségük egyenként is túlnő hazánk határain. A Püspökvár az egyházmegye hivatali épületein kívül zárt boltzatokkal merevített, belső udvar formájában magában foglalja még az úgynevezett Zwinger-t, ez egy középkori, úgynevezett kutyaszorító, amely az ispáni vár gótikus várba olvadásával az Arx előkapujaként szolgált. A lakótorony és a Zwinger metszéspontjában található a kétszintes Dóczy-kápolna, mely osztott terével a gótika ritka csillaga.

(15.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Csatlakozva az államtitkár úr bevezetőjéhez, megerősítem én is, hogy több százezer ember látogat el éves szinten a Káptalándombra, megtekinti az imént általam ismertett hírességeket, nevezetességeket, és ráadásul, ahogy említettem, több fontos intézmény is működik Győrben a Káptalándombon. Mindezek alapján maximálisan támogatom a győri Káptalándomb nemzeti emlékhellyé nyilvánítását, egyúttal felhívom a képviselőtársaim figyelmét arra, és meghívót is átadok szóban, hogy ha Győrben járnak, akkor mindenképpen tekintsek meg a győri Káptalándomb érdekességeit, történelmi nevezetességeit.

A magam részéről a Fidesz nevében, a Fidesz vezérszónokaként megerősítem, hogy a Káptalándomb nemzeti emlékhellyé nyilvánításáról szóló törvényt maximálisan támogatom. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Külön köszönöm, hogy egy művészettörténelmi értékű felszólalást tartott.

A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Magyar Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Én nagyon megörültem, amikor ez a javaslat elénk került és megláttam a címét, hiszen teljes mértékben egyetértek az ebben foglaltakkal, és az általános indokolásban leírtakat is osztom.

Nem kívánom túl hosszúra nyújtani a felszólalásomat, hiszen a kormánypárti előterjesztés, illetve a Fidesz-frakció vezérszónoka is kiválóan lefestette azt, hogy miért kell a győri Káptalándombnak nemzeti emlékhellyé válnia, tehát ilyen formában ezt természetesen tudjuk támogatni. Nekem is sok személyes emlékem kötődik ehhez a helyhez, és én is úgy

gondolom, hogy méltó helye lesz nemzeti emlékhelyeink között. Azért az jó lett volna, ha a győri történelmi emlékhelyek kapcsán mások is komolyabb figyelmet kapnak a kormány részéről, illetve a korábbi városvezetés részéről, de ezeket a kevésbé kellemes történeteket most nem hozom ide, egyrészt mert már jó néhányszor felszólaltam ezek ügyében a parlamentben, másrészt pedig azért nem, mert úgy gondolom, hogy nem méltó ehhez a felemelkedett hangulathoz az, hogy most belerondítsak ezekkel a történetekkel, de tényleg jó lett volna, ha máskor is nagyobb figyelemmel vannak ezen győri történelmi emlékhelyek iránt.

Tehát összefoglalva, nagyon röviden annyit szerettem volna elmondani, hogy a Jobbik frakciója fogja tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacs Lőrinc képviselő úr. Öné a szó, parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is köszönöm szépen a kormánynak ezt a fontos és előremutató javaslatot, és köszönöm a képviselőtársamnak, aki egy ilyen részletes bemutatást adott nekünk a győri Káptalandombról és történelméről, értékeiről. Ki lenne erre szakavatottabb, mint a megválasztott győri képviselő?

Az államtitkár úr elmondta, hogy utoljára 2016-ban járt itt az Országgyűlés előtt nemzeti emlékhelylyé nyilvánító törvény, és 16 ilyen nemzeti emlékhely található Magyarországon.

Mivel az már négy éve volt, idézzük fel, hogy mi is ez, hiszen a nemzeti emlékhely a nemzet történelmében meghatározó jelentőséggel bíró helyszín, amely a magyar nemzeti, illetve a magyar és az ország területén élő nemzetiségek összetartozását erősítő és identitásképző jellegénél fogva a nemzet önképében kiemelkedő fontossággal bír, továbbá amely országos jelentőségű állami megemlékezés színhelye lehet, és amelyet az Országgyűlés törvénnyel azzá nyilvánít.

Azt gondolom, hogy az indoklás is kifejezetten jól elmondja, hogy a nemzeti emlékhelyek védelme és - ami nagyon fontos - hozzáférhetővé tétele közérdek, így ebben közre kell működni állami szervezeteknek, önkormányzati szervezeteknek, egyházi jogi személyeknek, civil szervezeteknek, különböző természetes személyeknek, történelmi intézeteknek. Azt gondolom, hogy mindenkinek van feladata a nemzeti emlékhelyek ápolásában és az utókornak való megőrzésében, hiszen ha ezekre a történelmi helyekre gondolunk, akkor sokszor eszünkbe jut az a szó, hogy örökség.

Ez az az örökség, amelyet ősaink építettek, és kalandos, sokszor nehéz, de mégiscsak dicső történelem - ahogy ezt a képviselőtársam is felelgette - folytán vagyunk most itt a XXI. században, és

próbáljuk meg megőrizni ezt az örökséget. Tehát ez az örökség nemcsak örökség, hanem jövő is, hiszen nekünk itt a magyar Országgyűlésben is kiemelt feladatunk, hogy ezeket az épített örökségeket, kulturális, szellemi, lelki örökségeket megőrizzük az utókornak, és ezáltal az örökség jövővé is váljon, és kiemelt felelősségünk van abban, hogy hogyan ápoljuk ezeket az emlékeket, hogyan ápoljuk ezeket az emlékhelyeket, hogyan óvjuk, hogyan védjük és hogyan támogatjuk.

Ezért azt gondolom, hogy kiemelt jelentősége van a mostani törvényjavaslatnak. Hiszen az ezeréves magyar állam a keresztyén értékeinek köszönhető fennmaradását, ezeréves történelmét, és számunkra az ezeréves keresztyénység emlékének megőrzése, védelme kiemelt jelentőségű feladat, mely a helyi műemlékek fejlesztésén túl nyilvánvalóan előmozdítja a belföldi turizmust, valamint a hitüket megélni kívánó hívőket is méltó körülmények között tudják fogadni a jó állapotú egyházi intézmények, zarándokhelyek.

Az elmúlt tíz évben számos jelentős vallási, történelmi nevezetesség megújult az országban, amelyeket - a számok alapján is látható - szívesen keresnek fel magyar és külföldi turisták is. Többek között megújult a Zirci Ciszterci Apátság történelmi épületegyüttese, rekonstrukción esett át a több mint ezeréves Pannonhalmi Bencés Főapátság, 2016-ban átadásra került az Egri Érseki Palota Turisztikai és Látogatóközpontja, amely páratlan gyűjteményével gazdagítja a város turisztikai látni-valóit, és így tovább. Számtalan helyen az országban egyházi, vallási, múltunkhoz és jelenünkhöz kapcsolódó épületegyüttes és turisztikai látványosság újult meg.

A mostani törvényjavaslat a győri Káptalandombot kívánja felvenni a nemzeti emlékhelyek listájára, ami Győr kiemelkedő jelentőségű és egyik legnagyobb történelmi múlttal rendelkező része. A Kisalföld fővárosának ezen részén található a város műemlék látnivalóinak a zöme, olyan hitéleti, történelmi, művészeti épületegyüttesek helyezkednek el, mint a győri bazilika, Püspökvár, Szent László Látogatóközpont, az Egyházmegyei Kincstár és Könyvtár vagy a Hittudományi Főiskola. Ezeket a látnivalókat - én magam is tapasztaltam több alkalommal, ahogy a képviselőtársam is elmondta - több száz ezren keresik fel minden évben, Győr turizmusának jelentős motorját a Káptalandomb adja.

A Káptalandomb a keresztyén értékek mellett a magyar történelem meghatározó emlékeit is őrzi, itt található Szent László hermája, amely a Szent Korona és a Szent Jobb mellett Magyarország egyik legjelentősebb szakrális emléke. Mindezen okok miatt a győri óváros Káptalandomb részének nemzeti emlékhellyé nyilvánítása, azt gondoljuk, nemcsak a győriek, hanem az egész magyarság érdeke és közös kincse, tehát a KDNP-frakció támogatja a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Molnár Gyula képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Itt és most rövid tudok megint lenni, azért állok fel, hogy a tegnapi esti súlyos vitánkat egy picit kompenzálva hadd mondjam el, hogy mélységesen egyetértek az előttem szólókkal, egyetértek az előterjesztéssel.

Nyilván fontos és szimbolikus dologról van szó, ez vitán felül áll, egy dologba szeretnék csak most belekötni Nacsa képviselő úr hozzászólásából: nagyon szép felsorolást adott, de egyvalamit kihagyott. Hogy mit hagyott ki, arról majd Szabó Szabolcs fog, ha jól tudom... *(Szabó Szabolcs: Nem!)* Nem fogsz? Nem szállsz be? *(Szabó Szabolcs nemet int.)* Akkor én. *(Derűltség a Jobbik soraiban.)*

Na szóval: csinált egy felsorolást, amiben elmondta, hogy ebben a győri bazilika, a Püspökvár, a Szent László Látogatóközpont, a győri Egyházmegyei Kincstár és Könyvtár, a Hittudományi Főiskola van benne; és a Hotel Konferencia is itt van, tehát van egy hotel ebben az együttesben. Nem tartom tragédiának, még egyszer mondom, csak, tudják, újabban úgy vagyunk mi ezzel, hogy ami a turizmusban megjelenik, és valamilyen módon az állam és egyébként a magánturizmus összeér, mindig egy picit így összerándulunk, és úgy érezzük, hogy nekünk ezzel van dolgunk, hogy felhívjuk legalább a közvélemény figyelmét erre. Na, ennyit akartam csak a dologhoz hozzátenni.

Nyilván, őszintén mondom, hogy mind a magyar történelem, mind pedig az egyház szempontjából mélységesen indokoltnak tartom azt, hogy ez a Káptalandomb nemzeti emlékhellyé nyilvánítódik, nagyon helyes pillanatban van, és nyilván az is látszik, hogy a kormány gőzerővel dolgozik mindenfajta problémák megoldásán, és most eljutott ide is. Ez egy fontos és helyes dolog, csak így tovább, ezt szeretnék mondani az ellenzék nevében, haladjanak ezzel a tempóval előre! Köszönöm szépen. Támogatni fogjuk a szavazásnál ezt az előterjesztést.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra, kérdezem, hogy kíván-e ezzel élni valaki. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Rendes felszólalásra Kara Ákos képviselő úr jelentkezett, a Fidesz képviselőcsoportjából. Megvárom, míg a képviselő úr felteszi a mikrofonját. Parancsoljon, öné a szó.

KARA ÁKOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Győriként nagy örömmel láttam az előttünk levő törvényjavaslatot, és azt gondolom, hogy minden győri és a térségben élő ember örül ennek a javaslatnak, hiszen

kevés olyan hely van az országban, ahol ennyire érezhető a magyar történelem.

(15.10)

A győri Káptalandomb nemcsak érezhető, de látható is, és meg is tapasztalható az a számtalan évezredes emlék, a római idők, a Szent István-i püspökség és várispánság, az Árpád-kori, a gótikus, a reneszánsz, a klasszicista és a barokk építészeti értékek, a bástya, a kazamaták, a török kor emlékei, és még hosszan sorolhatnánk a győri értékeket. Nemcsak a keresztényeknek, nemcsak a kereszténységnek, de a nemzet minden tagjának zarándokhelyet jelent Szent László ereklyéje és Boldog Apor Vilmos vértanúságának emlékhelye. A Káptalandomb és ott a Püspökvár, a bazilika kiállta a tatár, a török, a francia, az osztrák ostromokat, a földrengés pusztítását éppúgy, ahogy a magyarság túlélte az évezredek viharait.

Az előterjesztést természetesen győriként, győri országgyűlési képviselőként támogatom, és kérem a tisztelt Házat is, hogy támogassák a törvényt, ismerjük el, ismerjük el a Káptalandombot Győrben, a győri Káptalandombot a nemzet és a magyar állam történelmében kiemelkedő jelentőségű emlékhelynek. De mielőtt ezt az összegzést elmondanám, engedjék meg nekem, hogy még néhány dologról megemlékezzek, hogy megemlékezhessenek néhány dologról, hiszen nagyszüleink és dédszüleink újjáépítették a II. világháború után városunkat, majd szüleinkkel közösen megerősítették vezető szerepét, és ma emlékezhetünk, emlékezzünk is arra az elmúlt 30 évre, mely után a győriek és környékben élők szorgalmával kihevertük a rendszerváltozás utáni gazdasági és munkanélküliségi sokkot, és külön kiemelném, hogy az elmúlt 20 évben pedig sok kormányzati támogatással jelentősen fejlődött, fejlődhetett városunk.

Magam is elidőznék a Káptalandombmal kapcsolatban egy-egy épületnél, egy-egy korban, egy-egy embernél, akik sokat jelentettek, jelentenek Győrnek, sokat jelentenek ma is, hiszen sokat tettek a városért, de sokat jelentenek Magyarországnak, így örömmel osztom meg ezeket az információkat, hiszen ahogy tudják, nekünk szívügyünk Győr.

Székesegyházunk, a bazilika első írásos emléke Hartvik győri püspöktől lelhető fel. Ebben az iratban már háromhajós bazilikaként szerepel székesegyházunk. Többszöri felújítást, átépítést élt meg természetesen a viharos évszázadok alatt. A pusztítások mellett templomépítőket is szép számmal említhetünk, persze a teljesség igénye nélkül fogom most őket mondani, de jó róluk beszélni, és kell is beszélni az ország házában. Így beszélni kell Héderváry János győri püspökről, Salánki Ágoston püspökről, aki épp a gótikus stílusú átépítést kezdte meg az iratok szerint 1466-ban. Később ismét a pusztulás időszakára jött, amit Draskovics György püspök 1634-1645 között szüntetett meg. Ő is a templomépítők, a Győr-építők közé tartozik. Ő Giovanni Battista Rava olasz

építéssel kötött szerződést a székesegyház átépítésére. És itt kell arról beszélni, hogy nekünk, magyaroknak, nekünk, győrieknek nagyon fontos az, hogy nagyon sok más nemzetbeli ember, szakember, mester segítette az évszázadok alatt Győr fejlődését. A templom belsejét Zichy Ferenc püspök megbízásából egy másik korszakban, a XVIII. században Hefele Menyhért építész alakította mai formájára.

Ha megyünk tovább, ahogy képviselőtársam is említette, a Győri Egyházmegyei Kincstár és Könyvtár épülete fantasztikus kincseket rejt magában: 67 ezer kötetnyi könyvről beszélünk, 190 ősnymtatványról, a győri Corvináról, amely Mátyás király könyvtárából származó kódex, vagy éppen a Zalka-kódexről, mely Magyarország legnagyobb, kézzel készült kódexe, Bornemissza Pál reneszánsz püspök-süvege, ami egészen különleges és ritka, és akár itt még említhetném azokat a reneszánsz miseruhákat, amelyeket Mátyás-miseruhának hívnak, és éppen olasz mesterek műhelyében készült, készülhetett el.

Tisztelt Képviselőtársaim! A győriek számára nagyon fontos dátum 1598. március 28-a, és ez is a Káptalandombhoz, illetve a győri várhoz kötődik, hiszen ez az az időpont, amikor a Pálffy Miklós és Schwarzenberg Adolf parancsnoksága alatt álló csapatok berobbantották a vár Fehérvári kapuját, és megindulhatott Győr visszavétele, visszaszerzése. Az a szép és fontos győri történetiség kötődik hozzá, ami a török számára kudarcot jelentett, nekünk pedig egy óriási nagy dicsőséget.

Hogy feleleveníthessem a győriek számára nagyon fontos vaskakaslegendát, szeretnék arra utalni, hogy 1594-ben Hardegg városparancsnok úgy adta át a várat annak idején a töröknek - igaz, a császári felmentő sereg nem érkezett meg -, hogy akkor a győri várat bevehetetlen erősségűnek tartották, és egész Európát megdöbbenetette, hogy az a jól megépített, jól felszerelt vár átkerül a törökhöz.

A török, bízva a vár bevehetetlenségében, semmi maradandót nem épített, csupán a Duna-kapu fölé emelt egy kis pavilont, amelynek a tetejére a szélirány mutatóására szélkakast és félholdat erősített. Büszkén jelentették ki, hogy akkor lesz Győr ismét a magyaroké, ha megszólal a vaskakas, és így a magyarok számára ez egy reményt jelentő és a mai időkben pedig egy szép történeté, szép legendává érő hagyomány. Hiszen a hagyomány szerint egy magyar vitéz, aki tudott a töröknek a vaskakashoz fűzött jóslatáról, előreküzdötte magát a Duna-kaphoz, felmászott a kakashoz, és ott a derengő hajnalon kukorékolni kezdett a trombitájával.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a vaskakaslegenda, ez a vaskakastörténet, amelyik összefűzi a győrieket és a Győr környékieket. Erre is büszkék vagyunk győrieként, és természetesen mindazokra, akik a Káptalandombot számunkra megőrizték, építették, és természetesen büszkék vagyunk azokra, akik a mai életben is a város gyarapodását segítik mindennapi munkájukkal, a szorgalmukkal, az ötleteikkel és az elszántságukkal.

Azt szeretném tehát végezetül kérni tisztelt képviselőtársaimtól, hogy ezt a fontos, számunkra fontos törvényjavaslatot támogassák, és segítsenek abban, hogy itt a Házban egyhangúlag megszavazhassuk. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Orbán Balázs államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Nagyon röviden. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő - körbenézek - Hölgyek és Urak! Először is szeretném megköszönni minden felszólalónak a támogató hozzászólásokat. Azt remélem, hogy van rá esély, hogy valóban, az Országgyűlés egyhangúlag támogatja az előttünk fekvő törvényjavaslatot, amely kulturális örökségünk és épített örökségünk megőrzése szempontjából kulcsfontosságú.

Itt a Molnár képviselő úr által elhangzott, a hittel kapcsolatos megjegyzésre szeretnék reagálni röviden. A nemzeti emlékhellyé nyilvánítás beruházói oldalról, és mondjuk, általános, magángazdasági oldalról nem áldás, hanem átok. Tehát ha bárkinek ezzel a területtel összefüggésben, akár a hotellel összefüggésben is ingatlanspekulációs vagy magánberuházói céljai lennének vagy haszonszerzési törekvései lennének, akkor éppen hogy azért kéne itt lobbiznia, hogy a nemzeti emlékhellyé nyilvánítás ne következhesse be, mert ezt követően, pontosan azért, mivelhogy egy kiemelt státuszba kerül mind az örökségvédelmi szempontok miatt, mind azok a bizottságok, amelyek az itt zajló fejlesztések és fejlesztési irányok meghatározása kapcsán szerepet kapnak, a nemzeti emlékhellyé nyilvánítást megelőző időszakban vagy periódusban ezek az intézmények, ezek a mechanizmusok nem játszanak szerepet, csak miután ez a törvény hatályba lép, és a törvény melléklete kiegészül a győri Káptalandombbal.

Úgyhogy én azt remélem, hogy ezzel a rövid megjegyzéssel vagy kiegészítéssel minden esetleges ellenzéki aggályt sikerül eloszlatni, és még egyszer köszönöm szépen önöknek a támogatást. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15-20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **Pázmány Péter Katolikus Egyetem által ellátott oktatási feladatok elősegítése céljából, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia részére történő ingyenes**

vagyonjuttatásról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9474. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, ön a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Még egyszer köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény értelmében az állam és a vallási közösségek Magyarországon különváltan működnek (*Arató Gergely: Vagy nem.*), de úgynevezett közösségi célok elérése érdekében - sok szeretettel köszöntöm újra Arató képviselő urat - együttműködhetnek. Tehát az állam az együttműködésben részt vevő bevett egyházaknak a közösségi célok elérését szolgáló feladataikban való részvételükre tekintettel sajátos jogosultságokat biztosít. Ezt a konstrukciót - amit, még egyszer mondom, a magyar Alaptörvény is tartalmaz - nemzetközi szerződések is megerősítik, illetőleg az Alkotmánybíróság rendszerváltoztatás óta egységes gyakorlata is ebbe az irányba mutat. Ezért aztán Magyarország Kormánya az egyházakra mint stratégiai partnerekre tekint abban a munkában, amely hazánk megújításáról szól. A javaslat célja, hogy előkészítse a Pázmány Péter Katolikus Egyetem oktatási célú ingatlanjainak bővítéséhez és fejlesztéséhez szükséges állami tulajdonú ingatlanoknak az egyházi tulajdonba adását.

Az egyetem hazánk egyik kiemelt egyeteme, 1635 óta Magyarország legrégebbi folyamatosan működő, egyben legnagyobb felsőoktatási intézménye. Több, ma már önálló egyetem a Pázmány Tudományegyetemből fejlődött ki. A Pázmány és annak utódintézményei az alapítás óta is kiemelkedő helyet foglalnak el a magyar és a nemzetközi tudományos életben. Az 1635-ös egyetemalapításnak köszönhetően Magyarország több évtizedes lemaradását követően csatlakozott akkor újra az európai tudományos élethez. Az egyetem népszerű a hallgatók körében, még a kormánypártisággal nem igazán vádolható HVG felsőoktatási rangsorában is előkelő helyen szerepel. A hallgatói létszámot tekintve 8139 főről beszélhetünk jelen pillanatban.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem a mostani oktatási tevékenységét több képzési helyszínen végzi - itt oktatási és kutatási egységekről és intézményekről beszélhetünk -, Budapesten, Piliscsabán és Esztergomban. Figyelemmel a képzési helyszínek kihasználtságára, felmérések mutatják, hogy a Budapesten meghirdetett képzésekre jelentkezők száma nő, míg a piliscsabai képzésekre jelentkezők száma csökken.

A kormány már 2018-ban döntött a Pázmány Péter Katolikus Egyetem szétagoltságának megszüntetése érdekében szükséges intézkedésekről. Az azt követően lefolytatott egyeztetések eredményeként kialakult az arra vonatkozó koncepció, hogy ez

az egyetem Budapestre költöztetésével oldható meg, amelynek területi bázisa az egyetem Szentkirályi utcai épülete lenne. Az egyetem a Makovecz Imre által tervezett piliscsabai kampusz állam részére történő juttatásáról tett ígéretet, tekintettel arra, hogy az oktatási és a kutatási tevékenység súlypontja Budapestre helyeződik át ezen törvényjavaslat elfogadása esetén.

A tervek szerint a budapesti kampusz teljes kialakításához a Magyar Rádió volt épületegyüttesét tartják a legalkalmasabbnak, hiszen a Szentkirályi utcában már meglévő Pázmány Péter Katolikus Egyetem vagyonkezelésében lévő épület miatt logikus és hosszú távon fenntartható megoldás az egyetem ilyen tekintetű bővítésének támogatása. Ugyan az elmúlt években voltak különböző elképzelések a Rádió volt épületének hasznosítására - én azt hiszem, hogy majd a vita egy pontján elkerülhetetlen lesz az, hogy az ezzel összefüggő politikai csatározásokat is megvívjuk, de megvárom, hogy az ellenzéki képviselők ez ügyben milyen érveket hoznak fel -, azonban ezek a hasznosítási elképzelések különböző okokból nem tudtak megvalósulni.

Zárógondolatként ismételten hangsúlyoznám, hogy az előttünk lévő törvényjavaslat célja egyrészt a szétagoltság okozta oktatásszervezési problémák csökkentése, a minőségi felsőoktatás megteremtése, az oktatás színvonalának emelése, és a mai kor elvárásainak megfelelő szolgáltatás nyújtása akár a barátságosnak tekinthető közösségi terekre, akár a könyvtárszolgáltatásokra gondolunk. Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat egyrészt a magyar felsőoktatásnak úgy általánosságban is jót tesz, másrészt a magyar felsőoktatás egyik zászlóshajójának minősíthető PPK Egyetem nemzetközi versenyképességét is növeli.

A fentiekre tekintettel kérem önöket, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a szót. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bajkai István képviselő úr. Parancsoljon, ön a szó.

DR. BAJKAI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A 2010-ben megválasztott Országgyűlés jelentős többségének támogatásával felállt kormány akkor úgy határozott, hogy az előttünk álló közösségi célok megvalósítása, illetve a társadalmi kihívások kezelése érdekében szoros kapcsolatot kíván fenntartani a hazai egyházakkal. Világos elképzelés ez, ugyanis történelmi tapasztalat szolgál bizonyítékkal arra, hogy a magyar állam vezetése és a keresztény egyházaink mindenkoron a kölcsönös segítségnyújtás jegyében működtek együtt országunk gazdasági, szellemi és kulturális felvirágoztatása és fennmaradásunk érdekében.

Nem kérdés, hogy megmaradásunk, az, hogy magyarként élhetünk, magyarként gondolkodhatunk, ebben a Házban törvényeket vitathatunk meg, a kereszténységnek és a keresztény egyházaknak is köszönhető.

Az említett együttműködés fontosságának alátámasztásául idézni szeretném a magyar történelem kiváló államférfijának, a mélyen hívó protestáns Tiszta Istvánnak a gondolatát: „Sokkal nagyobb hatalmat látok az egyházban, sokkal több rokonságot látok az egyház valláserkölcsi hivatása és az államnak legmagasabb értelemben vett rendeltetése között, sőt sokkal üdvösebbnek látom a kettőnek egymással való kapcsolatba hozását és közreműködését, sokkal károsabbnak, ha e kettő egymás ellen működik, semhogy helyeselném, hogy az állam egyszerűen megszakítson minden összeköttetést az egyházzal.” Úgy vélem, az elmondottak kellőképpen rámutatnak a nemzetépítés nélkülözhetetlen intézményeként az államunk életében szerepet játszó egyházaink tevékenységére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk Alaptörvénye, annak VII. cikkelyének (3) bekezdése rögzíti, hogy az állam és a vallási közösségek különváltan működnek, a vallási közösségek önállóak. A szekularizáció viszont egyáltalán nem jelent semlegességet. Ugyancsak az Alaptörvény normaszövegében olvashatjuk, hogy a magyar állam és a vallási közösségek a közösségi célok elérése érdekében együttműködhetnek. Ezt a VII. cikkely (4) bekezdése tartalmazza. Maga az Alaptörvény kínál lehetőséget és jogosultságot arra, hogy az állam anyagi eszközökkel is támogassa az egyházak működését, sőt mi több, a normaszöveg értelmében az állam az együttműködésben részt vevő bevett egyházaknak a közösségi célok elérését szolgáló feladatokban való részvételükre tekintettel sajátos jogosultságokat biztosít.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat orvosolni kívánja a Pázmány Péter Katolikus Egyetem képzési helyszíneinek földrajzi széttagoltságából fakadó hátrányait, amelyek kihatással bírnak egyes fakultások működésére. Megemlítendő, hogy az egyetem jelenleg Budapesten, Piliscsabán és Esztergomban is folytat oktatási, kutatási, valamint hitéleti tevékenységet. Tekintettel azonban a Pázmány Péter Katolikus Egyetem kiemelkedően fontos súlyára, indokoltnak mutatkozik valamennyi fakultás egységes elhelyezésének és a szükséges infrastrukturális feltételeknek a biztosítása. A benyújtott javaslat 1. §-ában meghatározott, Budapest VIII. kerületében található állami tulajdonú ingatlanok bizonyulnak a leginkább alkalmasnak az egyetem bővítésének megvalósításához.

(15.30)

A nemzeti vagyonról, továbbá az állami vagyonról szóló törvények érintett szakaszai értelmében az állami vagyon tulajdonjoga törvény rendelkezése alapján ingyenesen átruházható. Szintén hangsúlyos

annak a ténynek a javaslatban való rögzítése, hogy a tulajdonátruházásoknak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére alkalmas szerződéseket a magyar állam nevében a tulajdonosijog-gyakorló készíti elő és köti meg. Ezen kitétel normaszövegbe foglalása nélkülözhetetlen az állami vagyonról szóló törvénynek való megfelelés miatt.

A javaslat értelmében nem elhanyagolható annak kimondása sem, hogy az egyház számára átadni rendelt ingatlanok vonatkozásában az egyházat nem terheli beszámolási kötelezettség. Tekintettel arra, hogy az ingyenesen tulajdonba adandó ingatlanok közül kettő a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon köréből kikerül, indokoltá válik rendelkezni arról, hogy a nemzeti vagyonról szóló törvény elidegenítési és terhelési tilalomra vonatkozó szabályai a továbbiakban is alkalmazandóak legyenek.

Az állam és az egyetem között megvalósuló tulajdonátruházás volumenére is tekintettel nem hagyható figyelmen kívül a vonatkozó egyházi jogi szabályozás sem. Ily módon az említett jogügyletek tekintetében szükségessé válhat az Apostoli Szentzéssel való egyeztetés kezdeményezése, és a megfelelő nemzetközi megállapodás előkészítése.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Alaptörvénye a preambulumban elismeri a kereszténység nemzetmegtartó szerepét, mely számottevő jelenségként kísérte végig történelmünk zivataros századait. Alaptörvényünk mint jogrendünk alapja, az állam minden egyes szervének köteletségévé tette a keresztény kultúra védelmét. Szent István királyunk ezer évvel ezelőtt szilárd alapokra helyezte az államot, és hazánkat a keresztény Európa részévé tette. A Ház asztalán fekvő törvényjavaslat is keresztény értékrendünk és állami hagyományaink szellemében kívánja elősegíteni a Pázmány Péter Katolikus Egyetem működésének hatékonyságát.

Meglátásom szerint jelen javaslat nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy a tekintélyes teológusról elnevezett felsőoktatási intézmény, amely egyben Magyarország egyik kiemelkedő egyeteme, hozzá méltó módon, a szükséges feltételek biztosítása mellett végezhesse oktatási, kutatási és hitéleti tevékenységét mindannyiunk javára. Az előterjesztői nyitóbeszédekben elhangzottakra is tekintettel a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmüket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Brenner Koloman képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Pázmány Péter Katolikus Egyetem új épületegyüttesbe költöztetése egy olyan cél, amely támogatható a részünkről,

hiszen jómagam is mint volt egyetemi vezető, nagyon pontosan tudom, hogy milyen az, amikor egy egyetem úgy működik, hogy különböző városokban vagy különböző városrészekben vannak szétszórva a különböző karai vagy intézetei.

Azzal a bevezetéssel egy picit vitatkoznék mint volt ELTE-s vezető, hogy a Pázmány volna a legősibb s a többi, de ebbe a filozófiai vitába én nem mennék bele, hogy az 1635-ben alapított jezsuita kollégiumnak ki a méltó örököse, mert szerintem mindkét intézmény, a Pán-ELTE Mozgalom egyik híveként ezt szeretném leszögezni, de ebben nem fogunk egymással vitatkozni államtitkár úrral, azt gondolom.

Azt gondolom egyébként, hogy úgy is, mint a Magyar Rektori Konferencia bizottsági titkára, nekem nagyon sok olyan személyes tapasztalatom van a Pázmány Péter Katolikus Egyetem vezetőivel, amely abszolút alátámasztja ezt a tervet. Az, hogy most pont a Rádió épülete lenne éppen a legideálisabb helyszín egy ilyen összeköltöztetésre, szerintem meg fogjuk látni nagyon hamar. Az tény, hogy helyszíniileg a Palotanegyedben ez egy nagyon kiemelt negyed gyakorlatilag Budapest szívében, ahol rengeteg egyetem és kampusz egymástól pár száz méterre működik. Ennek van egy komoly szinergiahatása egyébként az én megítélésem szerint. Az pedig, hogy egy egyházi fenntartású egyetemet támogatunk, az a Jobbik számára mint nemzeti néppárt számára természetesen.

Egyetlenegy nyitott kérdés van az én számomra, mégpedig, hogy mi fog történni a piliscsabai kampusszal, hiszen az egy nagyon fantasztikus építészeti remekmű, amit én egyébként személyesen minden turista- vagy magánvendégemnek mindig megmutatok - ez egy. Volt egyetemi vezetőként pedig pontosan tudom, hogy rettenetesen rossz funkcionalitású épületegyüttesről van szó, amelyet télen nem lehet rendesen kifűteni, nyáron nem lehet rendesen lehűteni. Tehát, ha szabad így mondani, gyönyörű, az más kérdés, hogy arra, amire építették, csak bizonyos megszorításokkal alkalmas, így fogalmazok, és akkor, azt hiszem, hogy ezzel nem túlzok.

Különböző sajtóhírekből vannak arra utaló jelek, hogy esetleg az Országos Széchényi Könyvtár potenciális helyszíneként is szóba került. Tehát a legfontosabb kérdés az én számomra - amellet, hogy természetesen az előttünk fekvő törvényjavaslatot a Jobbik nevében támogatásunkról biztosítom - az, államtitkár úr, hogy ezzel az épületegyüttesrel mi a tervük, mert azt gondolom, hogy ez egy olyan épületegyüttes, amelynek a fenntartása is rengeteg pénzbe kerül, és azt ki kell találnunk, hogy akkor ott mit kell létrehozni.

Én értem, hogy amikor ez az ötlet kialakult, az volt mögötte, hogy egy kampusztípusú egyetem lesz, de az élet, ha szabad így mondani, megmutatta, hogy ez ennyire közel Budapesthez, úgy tűnik, hogy nem működőképes sajnos. Én azt mondom, hogy sajnos, mert maga az ötlet annak idején, amikor ez az egész épületegyüttes létrejött, szerintem egy abszolút legitim ötlet volt. Tehát én ezt szeretném tisztelettel

kérni államtitkár úrtól - amellet, hogy még egyszer támogatásunkról biztosítom ezt a törvényjavaslatot -, hogy megnyugtatóan rendezzék a piliscsabai építményegyüttes tovább sorsát. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint volt pázmányos diák, én se mennék bele az 1635-ös események értékelésébe és az azt követő időszak utókor számára való értelmezésébe, de javaslok képviselő úrnak, hogy ezt talán még a frakciójában se vesse fel, bár ott sem biztos, hogy egyértelműen mindenki az ön által képviselt ELTE-s álláspontot fogja támogatni. *(Derűltég a Jobbik soraiban. - Z. Kárpát Dániel: Én elhatárolódom! - Dr. Varga-Damm Andrea: Többségben van az ELTE nálunk!)*

A mostani törvényjavaslatnál azt kell mondjam, hogy az egyik szemem sír, a másik nevet. Mint a Pázmány Péter Katolikus Egyetem piliscsabai kampuszán tanuló volt diák, az ottani, bár tényleg funkcionálisukat tekintve kisebb határfokkal működő, ámde szemet gyönyörködtető kampusz és épületek ilyen módon történő becserélése, nyilvánvalóan itt az egyik szemem sír, hiszen az a terület, az az épületegyüttes egyrészt nemcsak sok emléket őriz - többek között a feleségemmel is ott ismerkedtem meg, de ez most lényegtelen ide -, hanem tényleg, amire eredetileg tervezték azt a kampuszt, az egy jó ötlet volt. Nyilvánvalóan az elővárosi közlekedés felgyorsulásával a Budapest-központúsággal, Budapesthez ilyen közel nem lehet működtetni hatékonyan vagy ott bentlakásosan, ottélósen egy ilyen kampuszt. Mindenesetre ezért sír az egyik szemem.

A másik szemem viszont azért nevet, mert méltó elhelyezést kap a Pázmány Péter Katolikus Egyetem, a rangjának, a hírének és az oktatóinak méltó elhelyezést kap, hiszen ha megnézzük, ahogy ez már elhangzott korábban, 2010-től kezdve a magyar kormány stratégiai partnerként tekint az egyházakra. Azt gondolom, hogy az egyházak közfeladat-ellátásban végzett munkája, illetve az egyházak társadalmi munkája, legyen az hitéleti, oktatási, nevelési, közösségépítő, ápoló, gondozó, nevelő munka, mindannyiunk számára világos kell legyen, hogy ez a közösségteremtő társadalmi munka, amit ma Magyarországon az egyházak végeznek, ez egy becsülendő és hatalmas munka, amire szüksége van Magyarországnak, amire szüksége van a magyar társadalomnak, hogy becsüljük az egyházakat az ő társadalomépítő munkájukért.

Éppen ezért örvendetes, hogy 2010 óta jelentősen nőtt az állami fenntartásban lévő intézmények száma, akár oktatási, nevelési, akár szociális, akár gyermekvédelmi intézményekről beszélünk, jelentős

számban kerültek át az egyházakhoz. Mi azt is gondoljuk, hogy jó helyük van ott, hiszen azt a lelki, szellemi, kulturális pluszt, amit az egyházak tudnak nyújtani, az ott lévő ellátottak, neveltek, iskolások, gondozottak, a közösség tagjai megkaphatják az egyházaktól.

(15.40)

Az egységes budapesti elhelyezés egy kiemelt szempont a mostani törvényjavaslatnál. Én ezt értem a törvényjavaslat legnagyobb erősségének. Azt gondolom, az egységes budapesti elhelyezés tovább növelheti a Pázmány versenyképességét.

Ráadásul abban a környezetben, a Palotanegyedben, ahol egyébként a Károli Református Egyetem is található közel, azt gondolom, a Pázmányon lévő hallgatói élet, a kulturális, tudományos élet, a Károli Egyetemmel és a nem olyan messze lévő ELTE-tömbökkel közösen egy olyan pezsgő kulturális, tudományos, szellemi élet központja lehet majd, ami értéket hordoz, ami közösséget szervez, és ami, azt gondolom, minden budapestinek, itt élőknek, itt tanulóknak és talán az egész országnak a javára fog válni. Így azt gondolom, a nemzetközi eseményekhez is kifejezetten hasznos a budapesti egységes elhelyezés, hiszen sokszor gondot okozott a logisztikai kérdések megszervezése különböző nemzetközi konferenciák, nemzetközi képzések, vendégoktatók tekintetében a piliscsabai kampusz vonatkozásában.

A mostani törvényjavaslat szövegében felsorolt budapesti ingatlanok a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tulajdonába kerülnek, ő a fenntartója a Pázmány Katolikus Egyetemnek. Mindig a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke egyben a Pázmány nagykancellárja is, így azt gondolom, jó kezébe kerül, a Katolikus Püspöki Konferencia vagy a katolikus egyház jó gazda ilyen szempontból. Az állam e törvényjavaslat értelmében ingyenesen, per-, teher- és igénymentesen adja majd át, ha az Országgyűlés is elfogadja, és akkor az egyház tulajdonába kerülnek a felsorolt ingatlanok. Így azt gondolom, az egyetemnek egy nagyon egységes, nagyon hatékony, magas színvonalú elhelyezése jön létre.

Én is azt gondolom, fontos, hogy az állam - és szerintem ez egy nagyon fontos állami feladat a következő időszakban - megtalálja a szükséges és helyes, jó funkciót a piliscsabai ingatlan, a piliscsabai kampusz és az épületek tekintetében. Szerintem kiemelt feladata lesz az államnak, a kormányzatnak a következő időszakban, hogy a piliscsabai kampuszt olyan méltó módon hasznosítsa, olyan módon kerüljön oda bármilyen intézmény is, vagy olyan módon kerüljön felhasználásra, hogy ez méltó legyen az ott eltöltött pázmányos évekhöz is.

Nyilvánvalóan a KDNP támogatja ezt a törvényjavaslatot, hiszen az egységes elhelyezés, a versenyképesség növelése és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem megerősítése mind-mind nemcsak egyházi,

nemcsak akadémiai, hanem magyar érdek is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jómagam közgazdász vagyok, és se nem az ELTE-n, se nem a Pázmányon végeztem, úgyhogy ehhez a vitához nem tudok hozzászólni, de szerintem a Közgáz a legjobb egyetem, hogy a jogászok nemtetszését is kivívjam. *(Derült-ség.)* De hogy kicsit komolyabbra fordítsam a szót, de csak egy picit, sokat emlegettük a kereszténységet, akkor azt is mondhatnánk, hogy nem ördögtől való az ötlet, amit önök felvetnek itt, és egészen biztosan a célrendszerrel egyet lehet érteni, ha egy magyar felsőoktatási intézménynek a minőségét akarunk javítani.

Én azt gondolom, talán egy kicsit a fideszes képviselőtársam hozzászólását annyiban csak lehetne pontosítani, hogy én abban bízom, hogy nemcsak a kereszténység miatt akarunk segíteni a Pázmányon, hanem az ott tanuló diákok miatt, mert mégiscsak az lenne a cél, hogy a tanárokat, diákokat támogassuk; a fideszes képviselőtársamról beszéltem, nem a KDNP-s képviselőtársamról. Tehát magyarul, nemcsak az az egyetlen indok, mert a kereszténység bátyja Magyarország, és ezért segítsünk a Pázmány Katolikus Egyetemnek, hanem azért, mert jó minőségű oktatást szeretnénk az ott tanuló diákoknak, az ott dolgozó pedagógusoknak pedig minél kulturáltabb feltételrendszert, hogy minél magasabb színvonalon láthassák el a munkájukat.

Magyarul, mi ennek egyáltalán nem vagyunk ellenzői, mégis van két olyan pont, amit még egyelőre nem sikerült, hogy mondjam, megnyugtatóan megértenünk. Az egyik az, hogy mi lesz a piliscsabai intézmény sorsa, hiszen talán amikor ezt az ambiciózus célt kitűzték, hogy ott majd egy kampuszként működik ez az egyetem, talán akkor is voltak már olyanok, akik azt mondták, hogy azért ez egy bátor ötlet, nem teljesen így épül fel a magyar oktatási rendszer, szisztéma, mint ahogy az Egyesült Államokban van. Tehát talán lehetett akkor is hallani abban a vonatkozásban kritikákat, hogy nem biztos, hogy ez a legjobb választás. De ha már így alakult, és most onnét beköltöztetik szerintem egy jobb célállomásra ezt az egyetemet, akkor egészen biztosan felmerül a kérdés, hogy mit lehet kezdeni azzal a létesítménnyel, ami ott van. Tehát ez nem teljesen tiszta a számomra, és ha államtitkár úr szavait jól értetem, még nincs pontos vagy százalékos elképzelés arra, hogy ott mi lenne.

A másik, hogy mégsem egy egyetemi épületbe költöztetik ezt az egyetemet, magyarul azt sem látjuk, hogy mennyire alkalmas az az új épület, amit megkap az egyetem arra, hogy ott valóban oktatási

tevékenységet folytathassanak. Magyarul, ez a két peremfeltétel, hogy nem tudjuk, mi lesz azzal, ahonét elköltözik, és nem tudjuk, hogyan fogják tudni használni azt, ahova beköltöztetik az egyetemet, szerintünk ez két bizonytalansági tényező ebben a törvényjavaslatban, vagy legalábbis annak következményeként. Éppen ezért mi azt mondjuk, hogy miközben az ötlet nem ördögtől való, miközben az helyes célkitűzés, hogy a magyar felsőoktatási intézmények színvonalát, infrastrukturális ellátottságát javítsuk, és ezáltal segítsük a tanárok és diákok munkáját, aközben mégiscsak érdemes azt látni, hogy ez mennyibe kerül, és hogyan megvalósítható a mai magyar valóságban.

Éppen ezért a Magyar Szocialista Párt tartózkodni fog, legalábbis a jelen állás szerint ennél a törvényjavaslatnál, mert a célt érti, helyesnek tartja, a megoldásban vannak bizonytalanságok. Ennyit szerettem volna a tisztelt Országgyűlés figyelmébe ajánlani. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, ön a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Volt annak valami sajátos bája, amikor államtitkár úr azzal kezdte ezt a vitát, hogy elmondta az állam és egyház szétválasztásának alkotmányos tételét. Mert ha ez a javaslat valamiről nem szól, akkor pont az állam és az egyház szétválasztásáról nem szól. Ennek a javaslatnak a lényege éppen az ellenkezője: az egyházi állam továbbépítése közpénzből.

De hadd ne is ezzel kezdjem, hanem hadd kezdjem egyszerűen azzal, hogy ami itt történik, az az állami vagyon nyilvánvaló, felelőtlen és zavaros körülmények közötti elherdálása. Mi történik? Ugyanis van egy sor jelentős értékű állami épület, amit most az állam odaad valakinek, aki nem az állam, adott esetben a katolikus egyház, de ennyi erővel bárki másnak is adhatná, akinek éppen úgy gondolja. Tehát van egy nagyon jelentős állami vagyon, amit önök úgy adnak át másnak, hogy ráadásul azt sem tudhatjuk, hogy mennyi az értéke, mert egy értékbecslést sem készítettek róla.

Tehát nem tudhatjuk, hogy ez 20 millió forintot vagy 20 milliárd forintot ér, most mondtam két szélső értéket. Hozzáteszem, ahogy én ismerem ezeket az ingatlanértékeket, jóval közelebb áll a második számhoz, mint az elsőhöz. Tehát van egy nagyon jelentős vagyon, amit önök egy egyszerű törvénnyel kivesznek az állam gondozásából, és odaadnak egy szervezetnek, adott esetben a magyar katolikus egyháznak, amely az önök szívének kedves, számos okból, amit most nem feszegetnék itt, majd kicsit később.

Szóval, azt kell mondanom önöknek, hogy ami itt történik, az nem más, mint - nagyon finoman fo-

galmazok - a közvagyonnal való felelőtlen gazdálkodás. Tudok ennél súlyosabban is fogalmazni, de annak jogi következményei is lesznek. Vizsgáljuk azt, hogy jogi értelemben megvalósít-e ez a fajta csere... - itt lényegében csere van, ugyan a törvényjavaslat ezt tagadja, de ez a lényegét tekintve egy csere, ahol a piliscsabai ingatlant kapja az állam, és cserébe odaad értékes belvárosi ingatlanokat - szóval, vizsgáljuk azt, hogy megvalósul-e itt bűncselekmény. Ezt sem tartjuk kizártnak, egyébként el kell mondanom. Egy nagyon jelentős állami vagyont önök egy nem előkészített, nem megindokolt döntéssel magánvagyonná alakítanak át. Itt nem az Országgyűlésnek van nyilván felelőssége, mert az Országgyűlés szavaz, hanem azoknak, akik előterjesztenek egy ilyen javaslatot, államtitkár úr, ami alkalmas arra, hogy nagyon jelentős vagyonvesztést *(Dr. Orbán Balázs: Egyre nagyobb nonszenszeket mond!)*, nagyon jelentős vagyonvesztést okozzon az államnak.

(15.50)

Másodsorban: akkor vizsgáljuk meg azt, amit önök hivatkoznak, hogy a Pázmány Egyetemnek szüksége van erre a vagyonra! Ez bizonyosan így van, bizonyosan minden felsőoktatási intézmény örülne annak, ha sok milliárd értékű ingatlan vagyonra kapna. De biztos, hogy a Pázmány Egyetem az, aminek a legnagyobb szüksége van erre a vagyonra? Az állam megvizsgálta a saját intézményeit, ha már emlegettük, az ELTE-t? Megvizsgálta egyébként a többi, Budapesten működő felsőoktatási intézményt? Vagy megvizsgálta a vidéki intézményeket, és úgy találta, hogy egyébként az állami felsőoktatásban már minden intézmény elhelyezése tökéletes, ott már minden rendben van, már csak egy feladatunk van, hogy az államon kívül működő egyházi intézményeket is állami pénzből lássuk el ingatlanokkal.

Én nem ezt tapasztalom. Ha az állam segíteni akarna a felsőoktatáson, akkor kezdené a saját intézményeivel is. Mert tudja, államtitkár úr, tudják, képviselő urak, azok a diákok is fontosak, akiknek van képük állami intézménybe járni, akik nem az önök állami janicsárképzőjébe, a Nemzeti Közzolgálati Egyetemre és nem az egyházi felsőoktatási intézményekbe járnak! Csak önöknek az az oktatáspolitikájuk, hogy tönkreteszik az állami oktatást, és azok számára, akiket érdemesnek tartanak erre, azok számára az egyházi oktatást teszik csak lehetővé, csak azt tartják fönt bőséges pénzből. Elveszik a pénzt az állami iskolába járó diákoktól, és odaadják az egyházi iskolákba járó diákoknak. Lényegét tekintve ugyanez történik itt is.

Hadd tegyek még egy-két szakmai megjegyzést is ezen túl, már hogy felsőoktatás-szakmait. Az egyik arra vonatkozik - és itt Piliscsabát érintettük már többször -, csak személyesen hadd mondjam el azt,

hogy én fájjalom azt, hogy a piliscsabai kampusz esetében nem sikerült más, jobb megoldást találni ennél. Szerintem az felsőoktatási szempontból is ígéretes kezdeményezés volt, hogy megpróbálták Magyarországon is meghonosítani az önálló kampuszként működő felsőoktatási intézményeket, és nagyon csöndben azt mondom, hogy tudom, hogy az a hivatkozási alap - ezt leírta számos alkalommal -, hogy ez a vita régóta zajlik, évek óta zajlik arról, hogy jó helyen van-e Piliscsabán a Pázmány, vagy el kell költöztetni onnan. Gyakran elhangzó érv, hogy azért nem mennek a hallgatók Piliscsabára, mert Budapestről ki kell költözni. Őszintén szólva, én jobban örültem volna, ha sikerül bebizonyítani azt, hogy Piliscsabán is lehet jól működő egyetemet csinálni, de ez egy létező dilemma. Ezt elismerem, hogy ez egy létező felsőoktatási dilemma. Nekem nagyon rokonszenves volt az a ragaszkodás, amivel az egyetem vezetése szerette volna Piliscsabán megtartani ezt a felsőoktatási intézményt.

Hasonlóképpen szívfájdalmam: ha jól értem - ez nem derül ki az előterjesztésből egyértelműen, vagy én nem találtam meg -, ha jól értem, itt az a szándék, hogy Esztergomból is elköltözik a tanítóképző, ahol megint csak egy fontos tradíció szakadt meg azért Esztergomban, erre emlékezzünk, és nem vagyok benne biztos, hogy Esztergomnak ez jót tesz. De ha ezt rosszul értettem, akkor javítsanak ki! Esztergom életében az egy fontos intézmény volt, akár egyházi, akár önkormányzati, bocsánat, állami intézményként működött. Érdemes lenne vagy érdemes lett volna ott tartani.

Ha már államtitkár úr fölhívott minket a táncra, akkor csak megkérdezném azt, hogy mi történt az új nemzeti múzeumkoncepcióval. 2006-ban a kormány nagy boldogan jelentette be azt, hogy ezeket az épületeket kulturális célokra, múzeumi épületre és más kulturális célokra fogják használni. *(Jelzésre:)* 2016-ban, bocsánat, köszönöm, képviselő úr. 2016-ban.

Mi történt azóta? Ha itt rendelkezésre állnak ezek az épületek, akkor miért kell a Városligetben fákat kivágni, és a Városligetet tönkretenni múzeumi negyed céljára? Miért nem lehetett itt megteremteni a múzeumi negyedet egyébként egy olyan területen, ami alkalmasabb sokkal számos szempontból, mint a Városliget, erre a célra?

És azt rémülten hallom, amit Brenner Koloman képviselő úr mondott, hogy majd a Széchényi Könyvtár fog odaköltözni Piliscsabára. Kérem államtitkár urat, hogy ezt cáfolja meg! Az egy egészen elképesztő elképzelés, hogy a központi helyéről elköltöztetik a Széchényi Könyvtárat, mert kell a hely saját maguknak, mert a kormány fontosabb, mint a kultúra, és utána ezt kirakják Piliscsabára, mert azok az épületek - ahogy mondták képviselőtársaim -, melyek fűtése nem volt megfelelő a hallgatók számára, na, azok a könyveknek meg a könyvet olvasó közönségnek tökéletesek lesznek. Ha ez nem így van, akkor megnyugszom.

Ugyanakkor - és azt mondtam, hogy azért a magánérdeket is keresem - úgy tapasztaltam, hogy

önöknél azért nincsen olyan nagy alakú átalakítás, ahol valamilyen magánérdek *(Nacsá Lőrinc közbeszól.)* nem jelenik meg a háttérben.

Ezért engem is nagyon érdekelne az, amit a képviselő úr kérdezett, hogy mi fog történni ezzel az ingatlanal. Nem az fog-e esetleg történni vele, hogy majd miután most nagyon drága épületeket ad érte az állam, vagy nagyon olcsón kapja meg valaki ezeket az ingatlanokat, nem a jövő héten, hanem majd néhány év múlva, és valami klassz befektetéssel valami közeli vállalkozó - sógor, vej, rokon - fog ott építeni, mondjuk, egy szabadidőközpontot, nagy szállodát, nem tudom, mit lehet odarakni. Sok minden jó kis dolgot biztosan el tudnak képzelni. Ahogy látom a NER-közeli vállalkozókat, a Balaton már tele van, akkor majd keresnek új helyszíneket, ahol lehet beruházni.

Azt is javaslom önöknek *(Közbeszólás: Sukoró!)* - majdnem mondtam erre valami csúnyát -, maradjunk tehát annyiban, hogy izgatottan várjuk azt, és figyelni fogjuk, hogy ennek az ingatlancsere-nek ki lesz aztán a végén a nyertese, mert hogy nem az állami intézménybe járó magyar diákok és nem a felsőoktatás, az biztos. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezetője Kocsis-Cake Olivio képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Próbálok nem ismételni, és nem belemenni itt az állam-egyház szekularizációs vitába. Elsőként inkább oktatási szempontból szólnék hozzá.

A törvényjavaslat két fő indokot hoz föl az ingatlancsere vagy az egyetem költöztetése kapcsán. Az egyik az, hogy széttagolt a Pázmány oktatási intézmény jelenleg, illetve hogy a piliscsabai épületek kevésbé alkalmasak egyetemi célokra.

A széttagoltság kapcsán én is kérdezem államtitkár urat, hogy mi lesz az esztergomi karral, hogy az is beköltözik-e, mert ha nem, akkor igazából Esztergomban marad egy oktatási intézmény, akkor a széttagoltság nem lesz megoldva.

A piliscsabai épületek nem alkalmasak egyetemi oktatási célra, pedig nem tudom, hogy a felajánlott ingatlanok a Magyar Rádió épületében mennyivel alkalmasabbak, mint a Makovecz-épületek. Egyébként én vitatkoznék azokkal, akik azt mondják, hogy itt ezek az épületek kevésbé alkalmasak. Nyilván nem hipermodern, új egyetemi épületek, de télen volt megfelelő fűtés, nyilván nagyobb fűtésszámlával, nyáron meg - ugye, ez egy völgyben fekszik egyébként - hűvösebb van, mint egyébként máshol. Úgyhogy ezzel kapcsolatban azért vannak kétségeim.

De a legnagyobb problémám oktatási szempontból az, amit már sokan említettek, hogy igen, ez volt az első olyan vagy talán az egyetlen olyan egyetem, aminek tényleg kampuszjellege volt, ami tehát elég

elszigetelt volt ahhoz, hogy az oda akár a Budapest-ről kilátogató egyetemisták is közösségi életet éljenek. Ha volt két előadás között egy kis szünet, pár óra, akkor nem mentek haza vagy nem mentek vissza Budapestre, hanem kint maradtak ott egy közösségi életért. Többen ki is költöztek Piliscsabára budapesti diákok is, és ott, Piliscsabán volt egy tényleg jó egyetemi közösségi élet.

Nyilván 2013 után, amikor elvittek onnan több meghatározó szakot, akkor ez visszaesett, de amikor én jártam oda, akkor ez egy nagyon élő közösségi élet volt, és ez szerintem jó példa volt. Én tehát szomorúan hallom, hogy akkor ez nem sikerül, és meg lesz szüntetve.

Na de, ami az objektív problémánk ezzel - mert ezek nyilván szubjektív meglátások voltak -, az a gazdasági kérdés, kérdések. Én is kíváncsi lennék, hogy mi lesz Piliscsabán az egyetemi épületekkel, mi lesz az egyetem helyén. A piliscsabai vállalkozókkal, a piliscsabai helyi önkormányzattal történt-e egyeztetés erről, hogy hogyan fog működni? Itt azért a piliscsabai vállalkozók örültek ennek az egyetemnek. Rengeteg szolgáltatás volt itt, ami kihasználta azt, hogy itt egyetem lett. Mi lesz velük? Lesznek-e valamilyen szinten kompenzálva? Én beszélek piliscsabaiakkal, és pletykákat hallani. Vannak, akik azt hallották, hogy oda kaszinót akarnak telepíteni. *(Felzúdulás az ellenzéki padsorokban. - Dr. Varga-Damm Andrea: Akkor Sukoró stimmel!)* Reméljük, hogy ez csak tényleg pletyka, és nem igaz. Tehát nagyon kíváncsiak vagyunk, hogy mi lesz az épületekkel.

És ami fontos még, hogy a VIII. kerületbe telepített egyetem kapcsán a felajánlott ingatlanok milyen mértékben alkalmasak felsőoktatási intézménynek. Itt nemcsak az a költség merül föl, hogy mennyibe kerül maga az ingatlan, amit elcserélünk, hanem az átalakítása ezeknek az ingatlanoknak milyen költségekkel fog jární?

(16.00)

És a helyi önkormányzattal, most a VIII. kerület esetében történt-e egyeztetés arról, hogyan tud működni az egyetem? Milyen esetleges közösségi funkciókat tud ellátni ott az egyetem? Szóval, ameddig ezekre a kérdésekre nem kapunk megnyugtató választ, addig szerintem mi nem fogjuk tudni támogatni ezt a javaslatot, de nem zárkózunk el ez elől. Értem a racionalitást benne, nem örülök neki én sem, hogy Piliscsabán megszűnik a kampusz és az egyetem, nyilván vannak ennek racionális indokai, amik elfogadhatóak, de a meglévő ingatlanok, illetve a VIII. kerületi működés kapcsán felmerülnek kérdések, amikre szeretnénk választ kapni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most volna lehetőség kétperces felszólalásokra, de mielőtt erre sor kerülne,

mivel Orbán Balázs államtitkár úr szót kért, és a kormány képviselője mindig elsőbbséget élvez, magától értetődően, a házszabály értelmében Orbán Balázs államtitkár úr következik.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, és bocsánatot kérek a képviselő hölgyektől és uraktól, nem akartam kiemelt pozíciót vindikálni magamnak. *(Z. Kárpát Daniél: Megszavazzuk...)* De úgy gondoltam, hogy talán a vitát meg a beszélgetést, a kialakuló diskurzust előreviszi az, hogyha most és nem a végén reagálok az elhangzottakra.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Először is, amit Brenner képviselő úr mondott, én csak udvarias szerettem volna lenni. Nekem az a szerencsés helyzetem, hogy ELTE-s és pázmányos diplomám is van, úgyhogy én mindkét értelmezést a nagyszombati egyetem jogutódlásával kapcsolatban el tudom fogadni. Ha az ELTE-vel kapcsolatban lesz majd hasonló törvényjavaslat, és annak én leszek a kormányzati előadója, akkor ott is el fogom mondani, hogy az az 1635-ös egyetem jogutódja, aztán majd a Jóiisten eldönti, hogy jól tettem-e vagy rosszul.

Pár dolog a felsőoktatás átalakításával kapcsolatban. Tehát a magyar felsőoktatás versenyképességi problémáiról, illetőleg az ezekkel szemben megfogalmazható intézkedésekről, tervekről, stratégiákról azért az Innovációs és Technológiai Minisztérium elég sokat beszélt az elmúlt másfél-két évben. Palkovics miniszter úr vezetésével zajlott a Corvinus Egyetem fenntartói struktúrájának az átalakítása is. Én tudom, és nem is akarom kinyitni ezt a vitát, egy politikailag érzékeny vita zajlott ebben a kérdésben, de ott mégiscsak arról van szó, hogy azok a kötöttségek, amelyek a mostani finanszírozási és egyetemi felsőoktatás-irányítási rendszerben vannak, az azoktól való eloldás lett a Corvinus-modell átalakításának az indoka, és ettől reméli azt a kormányzat, hogy ezen fenntartóimodell-átalakítás révén és egy nagy összegű tőkejuttatás, illetőleg egy nagy összegű finanszírozásemeléssel révén a versenyképességi rangsorokban a Corvinus Egyetem előre tud lépni.

És arról is sokat beszélt az Innovációs és Technológiai Minisztérium, ez ügyben a kormány is döntéseket fontolgat, hogy ezeket a modellváltásokat - különböző konstrukciókkal, de hasonló logikát követve - más egyetemeken is szeretné megtenni, még a ciklus lezárását megelőzően. Ezt csak arra hivatkozással vagy arra utalva szerettem volna egyértelművé tenni, hogy egyáltalán nem arról van szó, hogy itt van egy egyházi felsőoktatási intézmény, amelyik kiemelt prioritást élvez, hanem minden, ami itt történik, az előtünk fekvő törvényjavaslat a magyar felsőoktatás megújításának és versenyképessége növelésére vonatkozó stratégiának az egyik eleme.

A másik, ami elhangzott, hogy mi lesz a piliscsabai komplexummal vagy kampusszal. Én magam is, azt hiszem, osztanám a kormánypárti és az ellenzéki képviselőknek is az alapvetően keserűes hozzáállását ehhez a kérdéshez, mert mindannyian úgy vagyunk vele, hogy örültünk volna, ha ez a konstrukció sikerrel jár, de maga az egyetem vezetése volt az, amelyik most már évek óta egyre nagyobb intenzitással és rendkívül udvarias, de egyre nagyobb hanggal kérte azt, hogy a konstrukció fenntarthatatlansága miatt valamilyen más megoldásban legyen partner az állam.

Ebből következik az, hogy noha a kormány már 2018-ban meghozta azt a döntést, hogy szeretné ezt a kérdést megoldani, most jutottunk el odáig, tehát már önmagában két évig tartott annak a megállapodásnak az előkészítése és annak a konstrukciónak a végiggondolása, hogy ha nem Piliscsabára, akkor hova kerüljenek ezek az oktatási intézmények.

Ráadásul ezt követően a piliscsabai intézmény és a piliscsabai komplexum állam javára történő felajánlásának és az állami tulajdonba vételének még szintén nem jött el az ideje, ez csak a törvényjavaslat elfogadását követően történhet meg, ezért abban, hogy ott milyen funkció fog a későbbiekben megvalósulni, egy kicsi türelmüket szeretném kérni. Egyébként az teljesen egyértelműen látszik, hogy a felmerülő elképzelések mintegyike alapvetően oktatási, kulturális vagy kutatási célú hasznosításra tesz javaslatot. Ez későbbi döntés eredménye lesz, itt nem várható egy-két napon belül konkrétum az ügyben. Először ezt az állami tulajdonból egyházi tulajdonba történő átadást kell végigvinnünk.

És ha már Arató képviselő úr felhozta, én azért, ha megengedik, ennyiben tennék konfliktusos megjegyzéseket is. Ez az egész helyzet, ami például a tévészékház kapcsán előállt, tehát hogy van ott a Palotanegyedben egy üres épületegyüttesünk, az egyébként pont az MSZP-SZDSZ-kormányok egyik legsötétebb ingatlanügyletének köszönhető, a köztelevízió épülete PPP-konstrukcióban történő eladásának. Gyakorlatilag eladták a Szabadság téri ingatlant, majd utána éveken át visszabéreltették. Ebből következően a külföldi beruházó gyakorlatilag ingyen jutott ahhoz az ingatlanhoz, és amikor 2010-ben a jobboldali kormány hatalomra került, akkor egy kész helyzettel szembesült. A Rádió épületét és a környező épületeket hagyták lepusztulni, azok csak a technológiai feltételeknek, a XXI. századi feltételeknek nem feleltek meg. Részleges felújítás volt, és egy olyan konstrukciót örökölt a Szabadság téri PPP-rendszernek vagy -struktúrának az eredményeként, ami még hosszú évekig megterhelte a köztelevízió-nak és az MTVA-nak a költségvetését. Ezért volt racionális döntés az, hogy egy helyre, egy külső bázisra kerüljön a köztelevízió és a közrádió összevonásra.

Ennek következményeként szabadultak fel ezek az épületek, amik jelenlegi formájukban kétségtelenül nem alkalmasak oktatási intézménynek, de én azt hiszem, hogy ez nem okoz problémát. Önmagában az egyetem fenntartója, a katolikus egyház is

azt gondolja, hogy ez nem okoz problémát. Ők azt mondják, hogy számukra a megfelelő források, a megfelelő infrastruktúra-fejlesztési tervek rendelkezésükre állnak, és amint egyházi tulajdonba kerülnek ezek az ingatlanok, akkor az erre vonatkozó fejlesztések azonnal el tudnak indulni.

Tehát én azt gondolom, és erre garanciát is tudunk kérni - és kaptunk is garanciát -, hogy ott a hallgatók és az oktatók számára XXI. századi körülmények fognak rendelkezésre állni, amikor ez az oktatási tevékenység elindul.

És tartozom még önöknek annyival, hogy az esztergomi tanárképzés helyzetével kapcsolatban is referáljak önöknek. Jelen pillanatban ezzel összefüggésben nincs döntés, én legalábbis ilyen típusú döntésről nem tudok. Kétségtelen, felmerül az a kérdés, hogy ez esetben az esztergomi képzési hely fenntartása indokolt-e. Én azt gondolom, hogy azért az egyházon belül is egyébként, azért túlzás lenne azt mondani, hogy megosztottság van, de különböző elképzelések vannak.

Mi összességében nyilván örülünk annak, hogyha Budapesten kívüli képzési helyeken is zajlik felsőoktatási tevékenység, de ez alapvetően a fenntartónak a felelőssége, ami jelen esetben a katolikus egyház. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

(16.10)

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Egy egész értelmesnek indult, értelmes kérdésekkel, felvetésekkel indult vita közepébe érkezett meg a Gyurcsány-párt ökle, Arató Gergely, hogy elmondja a felszólalását. Az alkotmány, az Alaptörvényünk a következőképpen fogalmaz: „Az állam és a vallási közösségek különváltan működnek. A vallási közösségek önállóak. Az állam és a vallási közösségek a közösségi célok elérése érdekében együttműködhetnek.” Ilyen együttműködést látunk éppen most ennél a törvényjavaslatnál is, és az, hogy ön MSZP-s államtitkárként és DK-s képviselőként az állami vagyon elherdálásáról beszél, az enyhén szólva is cinikus az ön részéről, hiszen 2010-ben 11 650 milliárd forint volt az állami vagyon, ami 2020-ra 17 743 milliárd forint. (Arató Gergely: *Euróban mondd a vagyont!*) Önök 2300 milliárd forintnyi állami vagyont elherdáltak, privatizáltak.

A probléma az, hogy a rablóprivatizációjuk csúcsvében, 2006-ban 9,6 (sic!) volt a költségvetési hiány, tehát a bevételeket nem a magyar emberekre fordították, hanem a 2300 milliárd 99 százalékából 15-20 ember gazdagodott. Budapest Airport, PPP-konstrukciók, tévészékház, párnagázügylet, MOL, Postabank, MÁV Cargo, Antenna Hungaria és 190

állami cég privatizációja történt meg az önök ideje alatt. Akkor volt elherdálva az állami vagyon, akkor volt kihordva innen, és akkor vált magánvagyonná az állami vagyon.

Ami Kocsis-Cake Olivio kérdésével illeti: kaszinó-ügyben Gyurcsány Ferenchez tessék fordulni, ő az, aki nagyon szakértő ebben az ügyben, úgyhogy nála keresse ezt. Ő lehet, hogy majd szeretne egy ilyen ügynek a kormánybiztosa lenni, a kaszinóépítésnek (*Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.*), ez a mi Fidesz-KDNP-kormányunkban biztos nem fog bekövetkezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt képviselőtársam számára addig volt a vita értelmes, amíg mindenki egyetértett vele. Én ennél azért tágabban értelmezem a vita lehetőségét, és ha megengedi, továbbra is fenntartom egyet nem értésemet, különösen azért, mert ha jól értem államtitkár úr szavait, van egy megállapodás. Azt mondta, hogy két évbe került kidolgozni a megállapodást a katolikus egyházzal. Ez nem megállapodás, tisztelt képviselő úr, ez egy vagyonátadás, ez egy egyoldalú aktus. Na mindegy, akkor nincs más megállapodás. Azt hittem, hogy elvégezték a házi feladatot, csak mi nem láthatjuk, de akkor ezek szerint nem is végezték el, ha jól értem, amit államtitkár úr mond. (*Nacsa Lőrinc: Rosszul!*)

Amit különösen ki szeretnék emelni, az még két pont. Egyrészt szeretném jelezni, hogy államtitkár úr nem adott arra egyenes választ - ezt csak a jegyzőkönyv kedvéért rögzítem -, hogy mi fog történni a piliscai ingatlan. Ezek szerint két év alatt készítették elő ezt a fajta vagyoncserét. Azt mondja, hogy majd oktatási-kulturális célokat fog szolgálni, de még nem tudjuk.

Valamelyik igaz a kettő közül, vagy a kettő közül csak egyik lehet igaz, de én attól félek, hogy egyik sem igaz, mert nagyon is tudják, hogy mit akarnak tenni ezzel, és félek, hogy az nem oktatási-kulturális célú felhasználás. De majd ezt meglátjuk. Kérdezem izgatottan - azt hiszem, erre nem válaszolt -, hogy mi lett az új nemzeti múzeumprojekttel; pedig olyan jól hangzott annak idején.

Ami az MTVA-t illeti: bizonyára nagy terheket raktunk az MTVA-ra, az önök állítása szerint, ámde nem látjuk, hogy az MTVA azóta olcsóbb lett volna, amióta ez a PPP-konstrukció kifutott. Akkor hova lett az a pénz? Most mire költi azt a pénzt az MTVA, amit állítólag korábban a PPP-re költött?

Végül a privatizációt emlegeti Nacsa képviselő úr. Amikor államtitkár úr maga dicsérte itt föl egy mondattal ezelőtt az állami felsőoktatás privatizálásának modelljét - hiszen a Corvinus-modell erről szól -, akkor azt kell mondanom, hogy finoman szólva is sajátos.

Végül azt szeretném még elmondani önöknek, hogy ez az önök felsőoktatási modellje: az egyházi intézményeknek állami vagyon, az állami intézményeket pedig privatizálják.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bajkai István képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bár nem szándékoztam eredetileg hozzászólni, de mégiscsak elhangzott ebben a Házban néhány olyan mondat, amelyeket, azt gondolom, nem szabad megjegyzés nélkül vagy hozzászólás nélkül hagyni.

Részben államtitkár úr megválaszolta a gyurcsányi maffiamódszerek működését. Ha már jogról van szó, a Pázmány Péter Tudományegyetem egyik karáról, akkor mégiscsak el kell mondanom, hogy mindaz, ami a Gyurcsány-korszak időszakában történt, az többgenerációnyi jogásznemzedéknek ad majd példát, hogyan nem szabad kormányozni, hogyan nem szabad jogügyleteket kötni, és hogyan nem szabad tönkretenni egy országot jogi eszközöket is igénybe véve. Többgenerációnyi ügyvédjelölt és jogászjelölt fogja majd ezt tanulmányozni, mint ahogy ma is részben tananyag szerintem, vagy annak kéne lennie.

A második, erről szintén részben már kaphattak egy képet Nacsa Lőrinc válaszából: mindaz, ami vagyonfeléléssel kapcsolatos megjegyzés, azt gondolom, vissza kell utasítanunk. Itt Arató Gergely azt mondta, hogy ha már megállapodásról és vagyonátadásról van szó, akkor az valójában nem is megállapodás. Csak elmondanám kicsit jogász szempontról is önnek, hogy ingyenes vagyonátadás is jogügylet, az is megállapodásnak minősül, azt is ki kell dolgozni, és számos feltétele van. De még egyszer mondom, ez jogi szakkérdés, amelyet ön nem biztos, hogy áttekintett vagy egyáltalán ért. De mégiscsak az jön ki a hozzászólásokból, hogy amikor kiejtjük azt a szót, hogy kereszténység, és kiejtjük azt a szót, hogy mi egy keresztényalapú társadalom vagyunk, vagy keresztény alapon építkezett Európa nemzete évezredek óta keresztül, akkor önökön egy hideg borzongás fut végig.

Most, amikor lehetőség van arra, hogy egy kiemelt egyetem támogatásáról van szó, mely, még egyszer mondom, ha nagyon szigorúan vesszük akár a korábbi egyetemi támogatásokat, legyen az ELTE, Pécsi Tudományegyetem, Semmelweis Egyetem, amik szintén támogatást kaptak állami egyetemenként, most egy másik formában segítünk egy kiemelt intézményt a támogatással, és kiemelten támogatjuk, akkor ez önöknek rögtön úgymond felkiáltójelként jelentkezik. Azt gondolom, ez eljárulja az önök természetrajzát.

Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak, Párbeszéd-képviselőcsoport. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Köszönöm államtitkár úrnak, hogy reagált a vitában, mert általában az szokott lenni, hogy csak a végén mondja a monológot. Itt lehetőségem van akkor nekem is egy kicsit reagálni és visszakérdezni. Államtitkár úr mondta, hogy már régóta megy ezen a gondolkodás, és '18 óta készítik elő ezt a dolgot. Ebben az esetben még inkább égető az a kérdés, hogy akkor, ha már régóta megy ezen a gondolkodás, kéne hogy legyen valamilyen koncepció arra, hogy mi lesz Piliscsabán, tehát mi lesz a piliscsabai egyetemen. Arra nem kaptam választ, hogy a helyi önkormányzattal, a helyi vállalkozókkal történt-e egyeztetés, mi lesz velük. Ott egy komoly infrastruktúra van az egyetem körül.

Egyébként hozzá kell tennem, hogy szerintem ott 2010 környékén, 2013-ban volt egy döntés, nem tudom, kinek volt a döntése, én úgy tudom, hogy Maróth professzor úr volt az, aki ragaszkodott ahhoz, hogy ott egy ilyen kampusz kiépüljön, és utána volt egy döntés, amikor kiszervezték onnan a szakokat. Tehát szerintem lehetett volna ez egy sikeres projekt, de nem mindenki akarta. De mindegy, ez már a múlté.

Nacsa képviselő úrnak csak reagálnék, hogy rendben van, majd megkérdezem a kaszinó kapcsán a szocialistákat. Én csak arra kérem önöket, hogy viszont önök, ha lehet, akkor ne engedjék a közelbe Mészáros Lőrincet meg Tiborc Istvánt, mert ha szép környezetről van szó, szép tájról van szó, akkor általában az ő ingatlanberuházásaikat ismerve ott nem sok fa és nem sok természet marad. Úgyhogy reméljük, hogy nem ők lesznek azok, akik ott majd megkapják ezt az ingatlant. Köszönöm szépen.

S ha a kérdéseimre még választ kaphatok, akkor a frakció esetleg módosíthat az álláspontján annak kapcsán, hogy támogatja-e ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak, független képviselő. Normál időkeretben kért szót. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. ELTE-s oktatóként nagyon csábító, hogy beszálljak az 1635-ös vitába, de ezt most hagyom, mert tényleg nincs jelentősége a mostani vitában.

Inkább néhány kérdést feszegetnék még, amire örülnék, ha államtitkár úr válaszolna. Egyrészt itt a „mi lesz a piliscsabai kampusszal” kérdésre választ, és ebből kiderült, hogy nem dőlt még el. Akkor itt visszakérdeznék: azt kiszámolták-e, hogy mondjuk, havonta mennyibe fog ez kerülni? Engem, ha

szavazok egy ilyen javaslatról, mindig érdekel, hogy mi mennyibe kerül majd ennek hatására. Mennyibe fog kerülni havonta annak az őrzése? Gondolom, kiszámolták. Vagy éves szinten? Nyilván, amíg ott nincs semmi, addig azt őrizni kell, az pénzbe kerül, karban kell tartani, mert ha ott nem lesz védelem meg nem fogják karbantartani, akkor az két éven belül olyan állapotba fog kerülni, ami után nyilván egy totális felújítást fog igényelni.

(16.20)

Zárójelben megjegyzem, én is hallottam néhány helyről az OSZK-s pletykát, ami bizonyos értelemben logikusnak tűnt abból a szempontból, hogy én a Nemzeti Vagyonkezelőhöz elmentem, és láttam az OSZK logisztikai központjának vagy raktárának a terveit, amit nem olyan messze onnan, az Avicenna mellett már megterveztek gyakorlatilag; de örülök, ha ilyen értelemben nem merült fel, hogy az OSZK cakompakk odaköltözzön. Az biztos, hogy nem lenne egy ideális megoldás.

Amire konkrét választ várnék még és szintén forintalapút, hogy nyilván, ha szavazunk egy ilyen előterjesztésről, akkor azt érdemes lenne tudni, hogy forintra mekkora az értéke most az államhoz kerülő ingatlan vagyonnak, a piliscsabai kampusznak, és mekkora az értéke forintra annak az ingatlan vagyonnak, ami most a PPK tulajdonába, illetve a fenntartó tulajdonába fog kerülni. Érdekelne, csak hogy simán akkor lássam, hogy ha egyszer szavazok egy ilyen előterjesztésről, mennyi forintnyi vagyont vesz vissza az állam, és mennyit ad oda. Engem ez nem olyan szempontból érdekel, mint amit itt Arató képviselőtársam mondott, egyszerűen csak szeretném látni a konkrét számokat.

Annak is örülnék, ha mondana valamit államtitkár úr arról, hogy ki fogja finanszírozni ezeknek az újonnan átadott épületeknek a felújítását. Mondta, hogy régóta tárgyalnak, gondolom, ez szóba került. Tehát szóba került-e az, hogy amiután az állam átadja a PPK használatába, tulajdonába gyakorlatilag ezt az ingatlan vagyont, akkor ad-e majd hozzá a kormány egyedi döntéssel a felújításhoz pénzt, mert nyilván ebben a formában nem alkalmas oktatási tevékenységre, ott feltételezhetően az épületeket belülről is át kell strukturálni, meg egyébként is olyan állapotba kell hozni, hogy az megfeleljen egy olyan minőségű egyetemnek, mint amilyen a Pázmány Péter Katolikus Egyetem.

Még egy kérdést feszegetnék igazából - én is régóta persze hallom, hogy megy a folyamatos konzultáció, inkább csak ilyen háttérbeszélgetésekről hallottam persze, hogy mi legyen a Pázmány Péter Katolikus Egyetem sorsa, azt én nem tudtam, hogy önök két éve tárgyalnak, mint ahogy az előbb mondta. Azért nem is értem ráadásul ezt, amit ön mond, mert a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Rektori Hivatala 2019 júniusában írt egy olyan levelet, amelyben konkrétan szó szerint az szerepel, hogy

az egyetemnek nincs olyan terve, hogy megvált a piliscsabai kampusztól. Utána részletesen leírja, hogy három helyszínen van és lesz a jövőben is oktatási tevékenység. Ez fél éve, bő fél éve, háromnegyed éve volt. *(Dr. Orbán Balázs: Kérdezd meg őket!)* Akkor valaki nem mond igazat. Csak fölmerül bennem, hogy vagy a rektori hivatal nem mond igazat, vagy ön. Megmondom őszintén, nem értem ezt a fajta kommunikációt, hogy miért nem lehet erről nyíltan beszélni mindenkinek. Ha önök tárgyaltak... *(Dr. Orbán Balázs közbeszólására:)* Én elhiszem, hogy ön mond igazat, csak beszéljék meg ezt akkor, legyen szíves majd, államtitkár úr, hogy egységesen beszéljenek, mert kicsit félreviszi szerintem az ilyen beszélgetéseket.

Összefoglalva: a konkrét kérdéseim azok lennének, hogy forintra pontosan mennyibe fog kerülni ezeknek az épületeknek az őrzése, karbantartása, amíg az üresen fog állni, vagy hónapra, vagy évre megadva. Forintra mennyi a vagyoneértéke az államhoz kerülő és az államtól elkerülő vagyonelemnek, és hogy miben állapodtak meg előzetesen, hogy ki fogja finanszírozni ezeknek az újonnan a PPK-hoz kerülő ingatlanoknak a fölújítását.

Csak egy zárójeles megjegyzést tennék, ha már Bajkai képviselő úr hozzászólt, hogy például speciálisan nekem soha nem az a problémám, ha meghallom azt, hogy keresztény valami, és akkor kigyullad a piros lámpa a fejemben, főleg a felsőoktatásnál végképp nincsen bennem semmi előítélet, mondjuk, az én szempontomból, egyszerűen az ember szeretne racionális döntést hozni. Másrészt, és ez a fontosabb talán, itt olyan intézményről beszélünk a PPK esetében is, meg korábban a Corvinus átalakítása esetén is olyan törvényjavaslatot fogadtunk el, hogy onnantól kezdve a Corvinus már nem állami fenntartású egyetem, hanem kvázi ilyen fura magánegyetemmé vált, a PPK meg nem állami egyetem. Innentől kezdve logikusan, amikor egy ilyen vagyontáadás megtörténik, akkor szeretnénk egyszerűen csak tisztán látni, hogy miről van szó.

Zárójelben, így a zárójelen belül még megjegyezném, hogy ilyen esetben én mindig föl szoktam tenni azt a kérdést is, hogy egyébként mit várunk el cserébe. A Corvinus esetében is elmondtam azt, hogy várnám a kormánytól, hogy ha egy több száz milliárd forintnyi vagyonelemet átadunk kezelésbe - ott részvényeket adtunk át, meg egyébként tulajdonba nagyon sok ingatlan vagyont is -, akkor valamit kérjünk cserébe, iksz darab hallgatónak szerződésben rögzítve az ösztöndíjat évente, hogy ingyenesen tanulhassanak.

Abba sem tették bele, és nekem most is csak ez egy picit ilyen diszsonáns, hogy adunk egy nagy ingatlan vagyont, rendben van, ha megkapom a kérdéseimre a választ, én hajlandó vagyok ezt meg is szavazni, csak cserébe azt is kérném, hogy azért konkrétan szerződésbe foglaljuk bele, hogy mit várunk el ezért cserébe, például hány hallgatót oktassanak saját forrásból, saját ösztöndíjjal, vagy valamit. Mégis csak nagy vagyonról beszélünk, és itt nem állami

fenntartású intézményekről beszélünk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most ismét kettőperces felszólalásokra van lehetőség. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Jaj, ne!)*

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Egy nagyon rövid megjegyzést szeretnék csak mondani. Bajkai képviselő úr hozzászólásáról jutott eszembe, már előtte is mondhattam volna, hogy amikor önök eljutnak a gyurcsányozásig meg az elmúlt nyolc évezésig, az mindig azt mutatja, hogy kifogytak már azokból az érvekből, amelyek a saját kormányzásukra vonatkoznak. Nyugodjanak bele, hogy önök vannak kormányon immár tizedik éve, és vállalják a felelősséget a tetteikért, és ne visszafele mutogassanak! *(Kocsis-Cake Olivio tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP, kettőperces felszólalásra. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Jaj, ne!)* Képviselő asszony, megkérem, szíveskedjen türelemmel megvárni képviselő úr felszólalását. *(Arató Gergely: Már direkt csinálsz.)* Az órát kérem szépen visszaállítani. *(Megtörténik.)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő asszonyra is sor fog majd kerülni bizonyára még a mai napon.

Arató Gergely képviselő úrnak szeretném elmondani azt, hogy racionalizáltuk a fenntartói és finanszírozási struktúrát, létrehoztuk a kancellária-rendszert, 40 százalékkal növeltük a szociális ösztöndíjakat, 1300-ról 2000-re emeltük a doktori képzésre felvehető állami ösztöndíjas helyek számát, 30 százalékkal 166 ezer forintra emelkedett idéntől a hallgatói normatíva összege, a felsőoktatási ösztöndíjakra fordítható keret bő két év alatt összesen 40 százalékkal bővült, és oktatásra a 2010-es költségvetéshez képest 606 milliárd forinttal többet fordít a kormány a 2019-es évben. Ezek az eredmények, amelyeket ön hiányolt.

Ettől még fenntartjuk azt az állításunkat, hogy önök azt a 2300 milliárd forintnyi, elképesztő mértékű és mennyiségű állami vagyont elherdálták, magánvagyonná tették, és ez nem visszafelé mutogatás. Azért nem visszafelé mutogatás, mert önnek is van politikai felelőssége benne, hiszen oktatási államtitkár volt, a PPP-konstrukciókban. Még tavaly is volt a magyar költségvetésnek olyan kiadása, sok milliárd forintnyi kiadása, amit az önök által hangoztatott bármilyen célna, egyébként másra el lehetett volna költeni, ha önök azokat a káros szerződéseket akkor nem kötik meg, és nem úgy talicskásszák ki Magyarországról az állami vagyont

mind külföldi cégeknek, mind a haverjaiknak, hogy ezt egyébként még 2019-ben, sőt 2020-ban is nyögi a magyar költségvetés. Ez nem visszamutogatás, hanem igazság.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport, kettő percre. Parancsoljon, képviselő úr!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem bírtam ki, hogy ne szóljak hozzá Arató képviselő úr legutóbbi hozzászólása után.

(16.30)

Nem ismételném meg, amit Nacsa képviselő úr elmondott, mert elmondta azt, hogy a Fidesz-KDNP-kormányzat milyen sok tekintetben tett az oktatásért, a felsőoktatásért, mennyit költünk most, milyen intézkedések voltak.

Én megértem, ha Arató képviselő úr nem szereti hallani, hogy milyen problémás ügyek voltak 2002 és 2010 között. Azt is megértem, hogy nem érdekli. Az egyik volt képviselőtársa elmondta, hogy elévült az egyik ilyen ügye. Ha ez a hozzáállás, akkor biztosan jó lesz ez így.

Azért meg vagyok arról győződve, hogy azt, amit önök akár oktatási államtitkárként műveltek a felsőoktatással és a magyar oktatási rendszerrel, az minden esetben rontott az oktatás színvonalán, és eladósította a felsőoktatást. Ahogy az előbb Nacsa képviselő úr is említette a PPP-konstrukciókat, ha csak a Corvinus Egyetem egyetlen épületét nézzük meg, hogy önök mit műveltek ott, az is a lopásnak egy bizonyos fajtáját jelenthette volna, ha sikerül talán ezt kicsit jobban megvizsgálni, hiszen tulajdonképpen egy magánbefektető, aki megépítette a Corvinus új kampuszát, lett az épület, annak ellenére, hogy az egyetem évi több mint egymilliárd forintot törlesztett. *(Nacsa Lőrinc: Így van.)* Ezt hívják lopásnak, képviselő úr. *(Taps a kormánypártok sorából. - Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelenkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Orbán Balázs államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, oné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Én köszönöm szépen a vitában elhangzott támogató és kritikus megjegyzéseket, én azért mégiscsak azt

próbálom az itt elhangzottakból és az együtt töltött egy órából dekódolni, hogy többpárti és kormánypárti oldalakon túlmutató támogatással fogják tudni önök ezt a törvényjavaslatot elfogadni. És ha valóban így lesz, azt köszönöm szépen. Azt hiszem egyébként, hogy a Pázmány Péter Katolikus Egyetemnek, a magyar felsőoktatás ügyének kifejezetten jó lenne, ha ez így tudna bekövetkezni.

A képviselő urak által felvetett kérdésekkel összefüggésben: azért érdemes az alapvető szereposztást tisztázni. Tehát ebben az egész konstrukcióban és felsőoktatás átalakításában a magyar kormánynak van egy szerepe, a magyar parlamentnek van egy szerepe és a magyar katolikus egyháznak mint a felsőoktatási intézmény fenntartójának van szerepe. És akkor még van szerepe az MSZP-SZDSZ-kormánynak, meg még egy csomó mindenkinek van ebben szerepe. De ez a három szereplő egymástól elkülönül, és az, hogy ők ebben a vagyontáadásban és ebben a felsőoktatási átalakítási projektben az általuk kívánatosnak vélt célokat el tudják érni, ehhez nekik még különböző tárgyalásokat, együttműködéseket kell lefolytatni. Tehát például, az itt nem hangzott el, de egyébként a törvényjavaslatban is szerepel, hogy az Apostoli Szentszékkal is szükséges e tekintetben egyeztetni, és adott esetben ott is megállapodás megkötésére kerül sor.

Ezt csak azért jeleztem volna a képviselő uraknak, hogy értsék azt, hogy hiába születik meg, mondjuk, 2018-ban egy kormányzati szándék arra, hogy ezt a konstrukciót alapvetően, elvi szinten támogathatónak nyilvánítja a magyar kormány, ezt követően azért kell abba időt, erőforrást, energiát tenni, hogy ez a konstrukció ilyen formájában előálljon, ahogy önök most látják. És egyébként az, hogy ez egy cse-reügylet, ahogy önök is utaltak erre, azt maga a törvényjavaslat nem is tudja tartalmazni, mert ott - most polgári jogi értelemben mondom - egy magánszereplő az államnak fog juttatást adni. Ezt nyilván a parlament nem tudja törvényben megerősíteni, mert ez az ő szuverén döntésük kell hogy legyen, különben alkotmányellenes törvényt fogadna el a magyar parlament.

Tehát csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy mindaz a helyzet, ami most előállt, az többkörös, többszereplős tárgyalások eredménye. És az, még egyszer mondom, hogy mi fog történni a pilis-csabai képzési központtal, majd az állami tulajdonba való átvételt követően, a fenntartási költségek pontos ismeretében, akkor lehet döntést hozni. Én azt megelőlegezem, hogy egy ilyen típusú intézményben valamilyen közcélú feladatot kell ellátni, valamilyen oktatási, kulturális, művészeti, tudományos célú tevékenységnek kellene folynia, és minden olyan, egyébként fontos kérdés, amit képviselő úr is említett, hogy ennek milyen szerepe lesz a helyi gazdaságra, hogy milyen szerepe lesz ennek a funkcióváltásnak a helyi választópolgárokra, mit szól ehhez a település, nemcsak az egy település, hanem a környéken lévő településeknek a képviselő-testülete, a vezetése, ezek azok a kérdések, amelyeket meg kell

vizsgálni az állami tulajdonba vételt követően, és erről majd megalapozott döntést kell hozni a végén.

Egy utolsó felvetésre szeretnék reagálni. És azért nem fogok konkrétumot mondani, mert az ezzel kapcsolatos döntéseket is a kormány később kívánja meghozni, de már előre szeretném jelezni azt, hogy a kormány egyébként minden felsőoktatási intézménnyel összefüggésben finanszírozásbővítést tervez. Tehát a következő években a legtöbb felsőoktatási intézmény esetében finanszírozásbővítésre lesz lehetőség. Az ezzel összefüggő kormányzati döntésekkel önök is fognak vagy itt a parlament előtt, vagy a Magyar Közlönyben, vagy esetleg a kormányzati kommunikációban találkozni. Tehát én arra szeretném kérni önöket, hogy nem érdemes ez ügyben összeesküvés-elméleteket gyártani.

Igen, előfordulhat, hogy a Pázmány Péter Katolikus Egyetem mint az egyik egyébként zászlóshajó oktatási intézmény fog plusz költségvetési forrást kapni a következő időszakban, ugyanúgy, ahogy más állami és egyházi felsőoktatási intézmények is reményeink szerint és a magyar gazdaság teljesítőképességének függvényében fognak kapni ilyen pluszjuttatásokat. Annak örülünk, hogy végre eljutottunk egy olyan helyzetbe, hogy nemcsak az tud igaz lenni, amit Nacsa képviselő úr említett, hogy 606 milliárd forinttal több van az oktatással kapcsolatos költségvetési fahabban, mint 2010-ben, hanem reményeink szerint ezeket az összegeket még a ciklus vége előtt továbbra is bővíteni tudjuk. Úgyhogy ehhez is, így előrevetítve, általános jelleggel szeretném kérni, ha megengedik ezt nekem, az önök támogatását.

Köszönöm szépen még egyszer a vitában elhangzottakat. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport: „A női jogok első képviselőjének emlékére” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a nap nemcsak azért csodálatos, mert megszületett Demeter Márta képviselőtársunk kisfiú gyermeke *(Taps.)*, hanem azért is, mert e napon született 241 évvel ezelőtt Takács Éva első női jogi publicista, aki - talán nem sokan hallották a nevét - 1779. március 10-én látta meg a napvilágot. Amikor a női jogokról, feminizmusról beszélünk, akkor erősen inkább az 1800-as évek jutnak eszünkbe, annak is a második fele, de bizony volt egy csodálatos teremtés, Takács Éva, aki a XVIII. század születtje volt.

Apja nemes Takács Ádám református lelkész volt, édesanyja pedig Besseney Éva úrnő. A családban a nagyszülőkből is kettő református lelkész volt, ezért rendkívül széles körű tudományos és műveltséggel megáldott közeg vette körül.

Viszont 17 éves korában elhunytak a szülei. Így hát, miután ő volt a családban a legnagyobb gyermek, neki kellett munkát vállalni azért, hogy a testvéreit eltartsa és taníttassa. Ez bizony olyan élettapasztalatot adott neki, amely óhatatlanul hozta azt, hogy bizony a női jogok, a női élet, a női intellektus előremenetelének első igazán nagy szószólója volt hazánkban.

Amikor 17 évesen munkát kellett vállalnia, hímezni tanított úrilányokat, kenyeret sütött, napi 20-30 veknit, megérezte azt, hogy mi a kétkezi munka az úri család nevelése után.

1802-ben kötött házasságot Karacs Ferenc rézmetszővel. Pesten volt házuk, amelyben egy úgynevezett Karacs Tusculanum működött, egy olyan úri értelmiségi szalon, amely találkozóhelyévé vált a korabeli értelmiségnek és művészvilágnak.

(16.40)

Hat gyermekük született. Ebben a szalonban, az ő úri, művelt házukban gyakran fordult meg Kisfaludy Károly, Laborfalvi Róza, Fáy András, Virág Benedek, sőt bizonyos ideig még Katona József is lakott náluk.

Barátai biztatták Takács Évát arra, hogy ne csak szavakban mondja el kritikáit, észrevételeit a társadalmi problémákról, hanem akár gondolatait vesse is papírra. Az első ilyen felkérése az volt, amikor is arra biztatta az egyik barátja, hogy egy bizonyos Sebestyén Gábor színdarabjáról írjon kritikát. Hát, ezt a kérést nem kellett volna megtenni, mert innentől kezdve bizony Takács Éva igencsak vitriolos és egyértelmű kritikát írt erről a színdarabról, fércműnek titulálva, merthogy a műben a szerző a nőt ostobának, erkölcsstelennek állította be, és rendkívüli módon visszautasította Takács Éva azt, hogy egyáltalán nőkről ilyen módon még a közbeszédben is beszélni lehessen. Olyan nagy visszhangja volt ennek a kritikának, hogy öt egész évig tartó vitát generált különböző lapok hasábjain.

Ő volt az első magyar asszony, aki nyilvánosan hirdette a nők és férfiak intellektuális egyenértékűségét. 1822-ben jelent meg A leánykák házi neveléséről, 1823-ban A házasságban lévő asszonyok kötelességeikről, 1824-ben a Barátságos beszélgetés a földművelő nép állapotjáról, 1825-ben és 1826-ban pedig Egy barátnémhoz írt két levelem nemünk érdekében című két tudományos publicisztikája jelent meg a Tudományos Gyűjtemény első számában. 1828-ban jelent meg a Feleletek a Szent Gellért hegye mellől című műve, 1829-ben jelentek meg a Gondolatok a nap alatt és az Eredeti elbeszélések című művei, és bizony 1935-ben kiadták az Egyetemi

Nyomda gondozásában a Magyar irodalmi ritkaságok sorozatban az összes művét.

Takács Éva szerint a rendileg vegyes oktatást kell megvalósítani, mert akkor a sors forgandóságának gondolatához szoknak a leányok, és széles társadalmi tapasztalatot tudnak szerezni ebben a körben. Szorgalmazta, hogy a növendékek ne csupán a háziasszonyi teendőket sajátítsák el, hanem minden olyan készséget, amellyel adott esetben később kényeret tudnak keresni.

Egy olyan nagyszerű gyermeket is örökölt meg a művei mellett, Karacs Terézt, aki 1846-ban elsőként alapította meg Miskolcon leánynevelő intézetét, amelyben először Magyarországon polgárleányok nevelésére is sor kerülhetett. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Meddig még?” címmel. Megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Trianon gyalázatának 100. évfordulóján, a székely szabadság napja alkalmából meg kell jegyezzük azt, hogy talán harminc évvel ezelőtt, a módszerváltás idején mindannyian kicsit többet vártunk az óshonos magyar kisebbségek és egyáltalán a magyar autonómiatörekvések tekintetében, és sajnálatos módon az elmúlt harminc év e tekintetből és e megközelítésből, ha nem is bizonyult kidobott időnek, önfeladásokkal, elszalasztott lehetőségekkel van tele. És azt is látjuk, hogy bár igen harcos kormányunk van most már tizedik éve, retorikailag nem annyira kemény ebben a kérdésben, mint mondjuk, a migráció tekintetében. Én magam nem emlékszem olyan alkalomra, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr száját elhagyta volna a magyar kisebbségeket érintő autonómia kifejezése bármely brüsszeli vagy strasbourgi hadszíntéren.

Azt is látjuk, hogy miközben június 4-e a mi szemünkben semmiképpen nem egy ünnepnap, hanem egy masszív, nagyon brutális gyásznapi, addig a székely szabadság napja tekintetében nyilván az összetartozásunkra kell gondolnunk, arra, hogy minden magyar felelős minden magyarért, és fel kell hívunk a figyelmet még egyszer nemcsak arra, hogy a Székely Nemzeti Tanács 2012. január 6-ai határozata alapján minden évben ekkor ünnepeljük a szabadság napját, hanem arra is, hogy bizony az óshonos nemzeti kisebbségek tekintetében most is fut egy olyan aláírásgyűjtési kampány, amit minden jóérzésű és demokratikus magyar erő támogathat, én el is várom, hogy támogasson, hiszen minden egyes apró lépés, bármilyen jelentéktelennek tűnik esetleg, hallatlanul fontos a jövő magyarsága, annak megmaradása tekintetében.

Sokszor elmondtam ebben a Házban azt is, hogy úgy gondolom, hosszú távon a magyarság Kárpát-

medencei dominanciája kizárólag a bölcsőkben képzelhető el és ott alapozható meg, tehát minden esetben annak kellene, illene a támogatási rendszert alárendelni, hogy ne pusztán a gazdasági és hatékonysági szempontok érvényesüljenek, hanem az a magyar megmaradási elv, amelynek teljesen egyértelmű és összetartozást szimbolizáló a lényege, miszerint: mindenki boldogulhasson a szülőföldjén. Nyilvánvaló módon nem lehet az a célunk, hogy az elszakított részekről történő kivándorlás felgyorsuljon, vagy hogy az ott élő testvéreink tömegesen vándoroljanak Nyugat-Európába, hanem nyilvánvaló módon az lehet az egyetlen cél, hogy adott esetben egy önálló nemzetpolitikai minisztérium felállításával megszerezzük azokat a pozíciókat, amelyek a magyar megmaradást lehetővé teszik a Kárpát-medencében.

És hogy a 2018-as programunkról még egy elemet idézzek: a Bethlen Gábor Alap működését, átláthatóvá tételét akár az idefolyósított támogatási összeg megemlése mellett is elképzelhetőnek tartom. Hosszú éveket mondtuk el itt a parlamentben azt, hogy a brexit előtti, a brit gazdák számára kompenzációként a magyar költségvetés által fizetett brit visszatérítés is bizonyos években magasabb összegű volt, mint a teljes Bethlen Gábor Alap költségvetése, ami az önfeladás szimbólumává vált a Kárpát-medencében. Ez a költségvetési tétel tehát az önfeladás szimbóluma, mert a Bethlen Gábor Alapba igenis magasabb összegeket kellene besorolni, mint az említett visszatérítési forma bármely évben kimutatható volt.

És azt is el kell hogy mondjuk, mostanában a demográfusok egy része irányából olyan jelzések érkeztek, hogy bizony a romániai népességfogyás rekordmértéket dönt, ehhez képest viszont némiképp csökkent szerencsére az ott élő magyarság népességfogyása, ugyanakkor óva intenek attól, hogy ezzel nyugtatgassuk magunkat, hiszen az Európai Unió országai közül Romániának volt a legnagyobb arányú lakosságvesztése az utóbbi évtizedben: állampolgárainak az egyik statisztika szerint 17 százaléka távozott külföldre, világszinten pedig ezen elvándorlási arány dinamikájában a második helyen áll Szíriát követően; nyilvánvaló módon nem ez a minta a magyarság számára. És azt is látjuk, hogy bár találni olyan megyéket és olyan időszakokat, amikor szerencsére a magyarság fogyása mintha lassult volna, a 2018-as majdnem egész évre rendelkezésre álló adatok szerint az elveszületések száma a régióban fél százalékkal volt alacsonyabb, a halálozások száma szerencsére 4 százalékkal mozdult el a korábbi adathoz képest, de így sem mondhatjuk összességében azt, hogy pozitív lenne a kép. Azt mondhatjuk, hogy a fogyás tempója nem lassult érdemben az utóbbi években, évtizedekben.

Nyilvánvaló módon egy olyan támogatási szisztéma lehetne az alapja mindennek, amely a szülőföldön való boldogulást támogatja, átlátható módon teszi mindezt, nem pusztán a kormányzati jó kapcsó-

latokra épít, hanem minden magyar gyermek számára az egész Kárpát-medencében lehetővé teszi azt, hogy megfelelő támogatási volumennel találkozzon.

És azt is szeretném ez ügyben elmondani, hogy Magyarországon négy olyan esztendő-t találunk 2010 óta, a csonka országról beszélek, ahol 90 ezer alatti az élveszületések száma, és mind a négy 2010 utánra esik. Nem lehet ezért pusztán a mostani kormányt felelőssé tenni, de élveboncolással felérő szembenézésre van szükség annak érdekében, hogy közös nemzeti minimumot dolgozhassunk ki, mert ez a

Kárpát-medencei magyar megmaradás alapja. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés a jövő héten, hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 16 óra 49 perckor ért véget.)

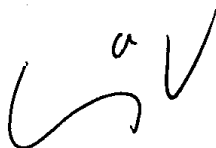
Földi László s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)